

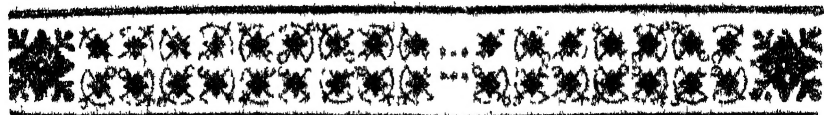

મીર્થ સ્તવનાવળી. ❀

શ્રાવિકા શાળા

તરફથી-

શા. બાલાભાઈ ઠક્કલભાઈ

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજરાતી કાપીરાઝિદ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૬૦

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ તીર્થ સ્તવનાવળી

વિષય પૃ૩૩: ૪૩૭

તીર્થ સ્તવનાવળી.

ચોજક તથા છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

શ્રાવિકા શાળા તરફથી.

શા. બાલાભાઈ કકલભાઈ.

માંડવીની ચોળ. નાગજીસુદમ્ની ચોળ.

અમદાવાદ.

શ્રી "વેદન" પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં

શા. જેઠાલાલ દલચુખભાઈએ છાપી.

સં. ૧૯૬૦

સને ૧૯૦૪

કિંમત આઠ આના.

૧૦૬૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ પ્રેસ પ્રેસ્ટાવિદ્યા

૫૩૧:૪૨૭

શ્રી સુધારણી સંપાદન સમિતી, તારંગાલ, આયુલ-
અષ્ટાપદલ, સમંતશિખરલ, ગણેકપુરલ, દેશરીઆલ, લેા-
ચણીલ આદિ તીર્થોની યાત્રા કરનાર માણસોને તે તે તીર્થ-
ઓમાં જઈને તેમનાં ચૈત્યવંદન સ્તવન સ્તુતિ કરવાને અનુ-
કૂળ પડે એવા હેતુથી પુર્વ પુરુષોના રચેલાં ચૈત્યવંદન સ્ત-
વન તથા સ્તુતિઓ જૂદા જૂદા અધ્યામાંથી ચુટી કાઢીને તે
અધ્યાને તીર્થવાર અનુક્રમમાં આ પુસ્તકમાં ગોઠવેલાં છે. વળી
તીર્થો સિવાય બાકી રહેલા તીર્થસ્થાનો દરેકનાં ત્રણ ત્રણ
ચૈત્યવંદન, સ્તવન તથા સ્તુતિઓ છાપેલી છે, તેમાં શ્રી
પાર્થનાથજીના છંદ તથા સ્તવનનો સમુદાય તો મોટો છે, ઉ-
પરનાં ચોર્ધાસે તીર્થસ્થાનો ચૈત્યવંદન સ્તવન વિગેરે દેવવંદ-
નમાં ઘણાં ખૂબ લાગે એવાં છે. આ અંથની અનુક્રમણિ-
કાની એવી ગોઠવણ કરી છે કે જે બાબત બેવી હોય તે,
માંચ જૂદા જૂદા કોઠાઓ ઉપરથી સહેજ સમજી શકાય.

આ પુસ્તક છપાવી બહાર પાડનાં પ્રફુ સુધારણામાં
બનતી કાળજી રાખવા છતાં સુધારણાને છાપખાનાના ધર્મ કા-
રકુનોના સુધારણામાં રહી જવાથી અથવા તો મારી દ્રષ્ટી
દોષથી યા ભતિ મંદતાથી કાનો, અત્રા, મીંડો, દસ્કત ઉ-
લટપાલટ વિગેરેની ભૂલો રહી ગઈ હોય અથવા જિનાશા
વિરુદ્ધ લખાણ આવી ગયું હોય તો તેને મારે હું મિત્ર
મિદુકડદેઉછું તથા વાંચક વર્ગને સુધારી વાંચવા બહામણ
કરું છું અને તમારા પૂર્વક અરજ કરું છું કે તે ભૂલો મને લખી
જણાવે જેથી ખીલ આવૃત્તિમાં સુધારી શકાય.

અનુક્રંભાણિકા.

કયા તીર્થકરની

કયા તીર્થકરની

પાંનું

૧

૨

૨-૩

૪

૫

૬

૭

૮

૯

પહોલા લીરા

વિમળ કેવળજ્ઞાન કમળા

અરિહંતનમો ભગવંતનમો

દયાળુદીનાનાથ દેવાધિદેવા

શ્રી આદનાથ જગન્નાથ

જયત્યાદિમ તીર્થેશ

સરવાથ સિક્કથદી

આદિદેવ અસેવેસર

જયજય નાભિનરંદ નંદ

આંખાચેરે મેં આજ શા

ત્રંજય દીડારે

તે દિન ક્યારે આવશે

ચિકગિરિ ક્યાયો ભવિકા

ભવા નવાજી દેવીએનિયલ

કેટલા મા
તીર્થકર-
નો.

૨

કયા તીર્થકરની કક
આખલ

રિપભ દેવનાં ચેત્યવંદન

” ”

” ”

” ”

” ”

” ”

” ”

” ”

” ”

” ”

” ”

” ”

” ”

સ્તવતો

૭	ગિરિ ભત્રા નવાણે કરીએ	"	"	"
૮	આલોની પ્રીતમળ પ્યારા	"	"	"
૧૦	મારું મન મોહિરે શ્રી સિ- દ્ધાચળેરે	"	"	"
૧૧	શ્રીરે સિદ્ધાચળ ભેરવા	"	"	"
૧૧	સિદ્ધાચળ ગિરિ ભેરવારે	"	"	"
૧૨-૧૩	ચોત્રુંજરે રિષભ સમોસયો	તીર્થમાળાનું રિષભદેવનું	સ્તવન	"
૧૩-૧૪	બાપલડારે પાતકડાં	"	"	"
૧૪-૧૫	માતા મરદવાનનદ	"	"	"
૧૫-૧૬	આલો આલો વિમળ ગિરિ જમજમેરે	"	"	"
૧૬	એક દિન પુંડરિક ગણધરેરે	પુંડરિક બિન	સ્તવન	"
૧૬-૧૮	લાલ વીરજી આચારે વિમળાચળ કુમેદાન	" ગિરિ	સ્તવન	"
૧૯	વિમળાચળ વિમળા પ્રાણી	રિષભદેવનું	સ્તવન	"
૧૯-૨૦	પ્રથમ જિજ્ઞેસર પ્રણમોએ	"	"	"
૨૦-૨૨	સિદ્ધાચળ શિખરે દીવોરે	"	"	"
૨૨	આદિનાથજીરે વિનાત કરૂંતે	"	"	"
૨૩-૨૪	સુખમરીરે નિઝાચળ ગી- ણે ગેરૂરે	"	"	"
૨૪-૨૫	પ્રણમો પ્રેમ પુંડરિક ગિરિ	"	"	"
૨૫-૨૬	સમદીનદારંગભારે પ્રેમતાંરે	"	"	"

૨૬	શ્રી શાન્તજય મંદલુ.	સ્તુતિ
૨૬-૨૮	શ્રી શાન્તજય ગિરિતરિયસાર	"
૨૮	આદિજિનવર સાયા	"
૨૮	આસીતા મ પુરુષ ચરવાન્ને	"
૨૯-૩૨	સિદ્ધાન્વળ સમરો સદા	દુહા (૩૬)
૩૩-૪૨	શ્રી આદીધર અજર અમર	વિપ્લ દેવના દુહા (૧૦૬)
૪૨-૪૫	જે કોમ સિદ્ધગિરિ વાજને	" ની ગરબી
૪૫-૪૬	આરાધશેરે લોલ	"
૪૭	શ્રી આદીનાથ નિર્વાણી.	સાવશી
"	બાવીસમા શ્રી નેમનાથ	નેમનાથનું ચૈત્યવંદન
"	નેમિનાથ બાવીસમા.	"
"	અપરાજિતથી આવીયા	"
૪૮	સુસુદ વિજય કૃત્યવંદનંદ	"
૪૮-૫૦	સોરઠેમં સોહામણ્યા	કંદ
૫૦	નેમં જિણેસર નિજકારજ	સ્તવન
૫૧	કંકુ.	"
૫૧	સખી નમીઝા તે નેમજિન	સાતવાર
૫૨	સોજ,	"
૫૨	જરુતે કહિએ મારા વાતા	સ્તવન
૫૩	છરે.	"
૫૪	તોરણ બાવી રથ ફેની ગ	"
૫૪	ધારે લા.	"
૫૫-૫૬	નજીલ ફરે ખીયા નેમજ	"

૫૫	નેમ જિનન ક જીહરેનજ	૫	સ્વાધ્યાય
૫૬-૫૭	જાણ લવતર વાલિહરે	૫	
૫૮-૫૯	તોરણ આવી કત પાછા વ- ળીયારે	૫	
૫૯	હોરે કીને દાખા અમેરા સ્વામી	૫	સ્તવન
૬૦	ધરે આવોને તેમવરણાગી- યારે	૫	
૬૧	રહો રહો રે ચાદવ દાધડીઆં	નેમનાથન	સ્તવન
૬૧-૬૨	તિરે ઓ નેમિજિણંદને	૫	
૬૩	રહો રહો રે નેમજી દાધડીયાં	૫	સ્તુતિ
૬૩-૬૪	ફરિત ભય નિવારં	નેમનાથની	
૬૪	રાજીસ વરનાની	૫	
૬૫	ગયા શાસ્ત્રાગારે	૫	
૬૬	ગિરનાર ગિરીશ્વર પંકોચે	૫	
૬૬-૬૭	સુર અમુર વદિયપાય પંકજ	૫	
૬૭	ક્રી ગરનારે જે ગુણ નીસા	૫	
"	તુમ સમુદ્ર લવજયકા તત્ર	૫	
૬૮	ક્રી નેમિ નિરંજન બાળ	૫	સાવળી
	પણે બ્રહ્મચારી	૫	ચોક ર સા
૬૯-૭૦	ગુણવતા ક્રી જિનરાય સ-	૫	
૭૦-૭૧	ભાગ્ય અલિ.	૫	ર જો
	જીરંચો સરિનેજ ચિન્મ	૫	૩ જો
૭૧-૭૨	માગ્યો વદવ દેહા દેદ જ-	૫	

૭૨	પ્રથમ કુંડકારે	આવ્યા વિજય વિમાનથી	અજિત નાથને ચાલવડન	૪ થા
૭૩		અજિતનાથ પ્રભુ અવતર્યો	"	"
૭૪		સુદી વૈશાખની તેરશે	"	"
૭૩-૭૪		તારંગાની દેકે મુંક માન	"	સનવન
		ગુમાનરે	"	"
૭૪-૭૫		અજિત જિજ્ઞંદશી પ્રીતડી	"	"
૭૫		અજિત જિજ્ઞંસર ચરણની	"	"
		સેવા	"	"
૭૫-૭૬		અજિતજિતેસર સાહીબા-	"	"
		રે લોલ	"	"
૭૬-૭૭		પ્રીતલડી બંધાણીરે અજિત-	"	"
		જિજ્ઞંદશી	"	"
૭૬-૭૭		પંથડા નિલાળીરે બીજાજિ	"	"
		નળે	"	"
૭૭-૭૮		માનાદક ગૌણ સંપદારે	"	"
૭૮		અજિત જિત તન મૂંઠ	"	"
		અંતરે	અજિતનાથની સ્તુતિ	"
૮૦		જળ	"	"
૮૦		વિજ	"	"
૮૦		અજિ	"	"
૮૦-૮૧		ગોંઠી	સાવણી	"
૮૧		પ્રથમ જિજ્ઞંસર ચિત્તભરવ	રૂપભરવન ચાલવડન	"

૮૧-૮૨	નાભિ નરેસર વરશભદ્ર અજરેનરેસર અકરેસર અ-	"	"
૮૨	રેજ માવીકે	"	"
૮૨-૮૩	આદિ સિરે પજતાં	રેનવન	
૮૩ ૮૪	ચાલેનેરેખા અસાજ	"	"
૮૪-૮૫	આખુ ને નેમવરેણામ- થોરે	"	"
૮૫-૮૬	આખુ પવેત રેઅડારે હોત	"	"
૮૬-૮૭	પરમચૂખ વિલાસી	રેપેલરેવની	રેનિ
૮૭	શીરાનિતનમું નાભિનંદન	ચોવીમજિન સમકિત ભ-	સાવણી
૮૭	પ્રથમ તીર્થકરેતલા હુવા	વગણનિનું ચેત્યવંદન	
૮૮	શાંતિ નમિમશ્ચિ મેય છ	તીર્થકરેની રાશીનું ચેત્ય.	
૮૮	પદ્મ પ્રભાતે વામુપૂજ્ય	ચોવીસ જિનના વર્ણનું	
૮૮-૮૯	ચક્ર અકરેદસ દાય વરિસેજી	ચેત્યવંદન.	
૮૯	તીર્થ અણપદનિત્ય નમીઅ	અણપદજીન	રેનવન
૯૦-૯૨	શ્રી અણપદ ઉપરે જાણી અનસરે હો.	"	"
૯૩	અણપદ અરિહિતજી મારા વાહાનાજીરે.	"	"
૯૩-૯૪	અણપદગિરે જાના કરેલકે	"	"
૯૪-૯૫	નાભિયાજિત વામુપૂજ્ય	ચોવીસમિ જિન રેનિ	

૬૫	આજ દેવ આરિહંત નસે બારે ગુણ આરિહંતદેવ સમેત શિખર જિનવંદીએ જમ પૂજે સાલ, સમેત શિ- ખરગિરિ ઉપર પાસછ શામળા	પત્ર પરંબલ સમતારાખર	વિવેચન
૬૬	આજ સદ્ગદિન ઉગ્રો હો તીરથ તીરથ થું કરોરે રે- સીઆ	"	"
૬૮-૧૦૦	સમેત શિખરચાલો જમ્બો કુંગર બતાદે પાહાડીયાં શિખરપર રાજત વીસ જિ- ભુંદ	"	" મર્ગ કુરંગો
૧૦૦-૧૦૧	આલો ચાલો શિખર ગિરિ જમ્બોરે	"	સ્તવન
૧૦૧	શિખરજીની ભવતા કથું ન કરે	"	"
૧૦૧-૧૦૨	ગુંહી નંચો નંચો સમેત શિ- ખરગિર	"	"
૧૦૨-૧૦૩	જગપતિ જયો જયો રિય- ભા જિભુંદ	વિવેચન પાને ૧-૫ ત- થા ૮૧-૮૨ જુઓ	સ્તવન
૧૦૩-૧૦૪		રિવેચન	

૧૦૪-૧૦૬	રેલોડ આદી નિષ્કંદ અરિહંતજી પ્રભુ અમનેરે
૧૦૬-૧૧૧	પામી સુગર પસાયરે શ વૃંજય ધણી
૧૧૧-૧૧૨	ભરતજી કહી શુભો આવડી
૧૧૨-૧૧૩	પ્રથમ તીર્થેકર રિપભ નિ- બંદા
૧૧૩-૧૧૪	આજ મરણદિન માહરોરે કસરિયાસે લાગ્યું મરે દયા નરે
૧૧૪-૧૧૫	મહુ મોંકુ નામ છે
૧૧૫	કસરિયા વાહાલો, જે લ- ભન રાખશો તે મહિજો, હારે વહાલો મારો નિપ-
૧૧૫-૧૧૬	ભદ્રેન જાનવાસી
૧૧૬	મહુની મરતિ મોહન વસરી
૧૧૬-૧૧૭	ભડા હુવાજી તેના દરિશન પાયા
૧૧૭	વૃપભ લંકા પ્રભુ રિપભ

વિનતિ
સ્તવન
સ્તુતિ પાતે ૨૬-૨૮ તથા
૮૬-૮૭ જુઓ.
ચૈત્યવંદન પાતે ૧-૫ તથા
૮૧-૮૨ જુઓ સ્તવન

૧૯

૨૩

ક્રમ	પાઠ્ય	શિવભદ્ર	મહિનાથનાં	સ્તુતિ	વૈષ્ણવદન
૧૧૯-૧૧૮	પરમમુખ વિદ્યાઓ				
૧૧૮	મહિ જયંત વિમાનથી				
૧૧૮-૧૧૯	મહિનાથ ઓગણીસમા				
૧૧૯	વલ્યા જયંત વિમાનથી				
૧૧૯	મિથિસા નયરીરે અવતર્યા				
૧૨૦	૫૪ મુજરીજની રીજ				
૧૨૦-૧૨૧	મહિનાથ જગનાથ				
૧૨૧-૧૨૨	મિથિસા તે નયરી દીપનીરે				
૧૨૨-૧૨૩	પંચમ સંસાકના વાસીરે				
૧૨૩-૧૨૪	મહિજિનસર અચિત ફસરે				
૧૨૪	મહિનાથ મુખ્યદ નિહાળી				
૧૨૫	મહિજન નમીએ				
૧૨૫	જય ચિંતામણિ પાર્થનાથ				
૧૨૫	પ્રજ્ઞામિતિ ગદા પ્રભુ પાર્થ				
	જન				
૧૨૬	પુરસાદાણી પાસ નાહી				
૧૨૬-૧૨૭	ઓ પાર્થનાથ નમસ્તુભ્ય				
૧૨૭	સદસ રૂરેન ઓ પાશ્વતણી				
૧૨૮	કલ્યાણ ફુલીસદનાયનમા				
	નમસ્તે				
૧૨૮-૧૨૯	સકલસાગરસરનરે જગજાણી				
૧૨૯	ગદા દાસમયરેવચિરદેવ				

૧૩૨-૧૩૩	મુખ સંપત્તિદાયક દેવશદા	અંતરિક પાર્થજિન છંદ
૧૩૩-૧૩૪	પ્રભુ પાસછતાડે નામ આકે	" "
૧૩૪-૧૩૫	આ પલ્લે ઘર ભેડા લીસકરો	" "
૧૩૫-૧૩૮	જય જય જગ નાયક પાર્થજન	સ ખેત્રેર પાર્થજિન છંદ
૧૩૮	સકળ સુખાકર જિનવરરાય	" "
૧૩૮	સેવો પાસ સંખેત્રેરો મનમેદ	" "
૧૩૯-૧૪૦	સકળ સુરાસુર વંધ	" "
૧૪૦-૧૪૨	પ્રભુ હરી પ્રભુમે પાર્થમદા	" "
૧૪૨-૧૪૩	ધન્યગિંગ ગોડી ઘણી	શ્રી ગોડી પાર્થનાથ છંદ
૧૪૩-૧૪૪	પ્રભુ જ્યોતી દીપેશશી સર- ભુષે	"
૧૪૪-૧૪૫	વંદો નરનારી સમક્ષધારી	શ્રીવન્દાણા પાર્થજિન છંદ
૧૪૬-૧૪૭	લીજભજન પ્રભુ	ભીડભંજન પાર્થજિન છંદ
૧૪૮-૧૪૯	સારકર સારકર દેવામી સં- ખેત્રેરો	સંખેત્રેર પાર્થજિન રતન
૧૪૯-૧૫૦	સલ્લજનદી શીતળ મુખ ભોગી તે	" "
૧૫૦	અંતરજામી સુલ્લઅલવેસર	" "
૧૫૧-૧૫૨	આવોડે આવો પાસજી સ- જ મળીયાડે	" "
૧૫૨-૧૫૩	સજની માની પાસ જિન	" "

१७९	पासव पदिन भारोपत्य	"	"	१३
"	प्राज्ञतथी कला आभीया	"	"	"
१८०	स्वाभी तुम रान नाम्नी की	"	स्वतयन	"
"	विमण गुल आगार	"	स्वत	"
१८१	विश्वना डिपगारी	"	"	"
"	अष्टम स्वर्गधकी अवी	"	विमणनाथन	"
"	इ पीलपूरे विमल प्र	"	अथवदन	"
१८१-१८२	अष्टमदपथकी अथ	"	"	"
१८२	इष्टम दालुग द्वे रम्यादे	"	विमणनाथ स्वाभीन	"
१८३	विमणनाथ विमण गुलं वय	"	नी स्तुति	"
"	विमणजिन गुल्लोष	"	"	"
"	द्वयलोक दशमाथकी	"	अनंतनाथ	"
१८३-१८४	अनंत अनंत गुल आगरे	"	स्वाभीन	१४
१८४	प्राज्ञतथी अनीया कलि	"	अथवदन	"
"	श्री अनंत जिनकी करो	"	"	"
"	साहसिदीया	"	"	"
१८५	सोनादिका गुल वयो	"	स्वतयन	"
"	अनंत अनंत नादी	"	स्वत	"
"	विजय विमानकी अथ	"	"	"
१८५-१८६	सातुनंदन विमनाथ	"	विमणनाथन	"
१८६	विमानकी सुदी सोनम	"	"	"
१८६-१८७	द्वारे भारे धर्म जिल्लं दश	"	"	"

૧૮૭	સાગા પુરુષ સાતબે સખીયમ જિનેસર યજિયે વરમ પરમ ધોરી	સ્નાયન સ્તુતિ	૧૩
૧૮૮	સંવાધ સિધે કદી શાંતિ જિનેશ્વર સાલમા	” ચેત્યવદન	”
”	ભાદર વદિ સાતમ દિને	”	”
૧૮૯-૧૯૦	શાંતિજિન એક મેજ વિ- નતિ	સ્નાયન	”
૧૯૦-૧૯૧	સાલમા શાંતિજિનેસરદવ કે અચિરાના નંદરે	”	”
૧૯૧-૧૯૨	શાંતિ સહુંદર સાલીઓ	”	”
૧૯૨	લવ સત્તમ સરભવ તણ	સ્તુતિ ચેત્યવદન	૧૭
”	કૃષ્ણનાથ કામિત દિયે	”	”
૧૯૩	આવણ વદી નવમી દિને	”	”
૧૯૩	સાહિલાંહુ કૃષ્ણજિનેસરદવ	સ્નાયન	”
૧૯૩	વશી કૃષ્ણમતી તિલકા બ- ગતિ	સ્તુતિ	”
૧૯૩-૧૯૪	કૃષ્ણ જિનનાથ	”	”
૧૯૪	શાલ સવઈ થકી અગ્યા	અરેનાથજિન ચેત્યવદન	૧૮
૧૯૪	નાગપુરે અરજિન વડે	”	”
૧૯૪	સંવાધથી આગિયા	”	”
૧૯૪-૧૯૫	ધરમ પરમ અરનાથનો	સ્નાયન	”
૧૯૫	અરવિહુ ભગલે ઘાતક	સ્તુતિ	”

૧૯૬

સુવ્રત અપરાજિતથી

૧૯૬

મુનિસુવ્રત જિન વીરમા

૧૯૬-૧૯૭

અપરાજિતથી આવીયા

૧૯૭

મુનિસુવ્રત કીજે મયારે

૧૯૭

સુવ્રતસ્વામી આતમરામી

૧૯૭-૧૯૮

મુનિસુવ્રત નામે

૧૯૮

દસમા પ્રાણેત સ્વર્ગથી

૧૯૮

મિથિલા નગરીનો રાજિયો

૧૯૮

આરો સુદી પનમ દિને

૧૯૮-૨૦૦

શ્રી નમિજનવરસેવધના

૨૦૦

ધન ઉનમ્યોરે

૨૦૦

શ્રી નમિનાથ સુલ્લામણાએ

૨૦૦

નમીએ નમિ તેલ

નેમનાથસ્વામીનાં

પાર્શ્વનાથ સ્વામીનાં

મહિનાથનાં ચૈત્ય ૦ સેતવન

પાને ૧૧૮-૧૨૫ જુઓ

મુનિસુવ્રત સ્વા

મીનાં ચૈત્યવંદન

" " " " " "

" " " " " "

" " " " " "

" " " " " "

" " " " " "

" " " " " "

" " " " " "

" " " " " "

" " " " " "

" " " " " "

" " " " " "

" " " " " "

" " " " " "

" " " " " "

" " " " " "

" " " " " "

" " " " " "

" " " " " "

" " " " " "

" " " " " "

ક્રમ	વર્ણન	સ્થાન	સ્થાન
૨૦૦-૨૦૧	દેવસાક દસમા થા	આ મહાનાર સ્વામીના	
૨૦૧	સિદ્ધાંત સુત વાદ્ય	"	"
૨૦૧	સિદ્ધ આપાદિ દેવસે	"	"
૨૦૧-૨૦૨	તાર હો તાર પ્રભુ	સ્વપન	
૨૦૨-૨૦૩	સિદ્ધાંત ગોલુ ઉમતલો	"	"
૨૦૩	સિદ્ધારથનાર નંદન વિનંતુ	"	"
૨૦૩-૨૦૪	ચોમાસી પાલુ આવે	"	"
૨૦૪	પંદા વીર ગિરેન્દ્ર રાયા	"	"
૨૦૫	વીર કુંવરની વાતલી કો	"	"
	ને કહીએ	"	"
૨૦૬	વીર પ્રભુ ત્રિભુવન ઉપસારી	"	"
૨૦૬-૨૦૭	નારે પ્રભુ નહીં માનું	"	"
૨૦૫-૨૦૮	વીર જગતપતિ જન્મજ	સ્વતિ	
	થાવે	"	"
૨૦૮	મહાવીર જિજ્ઞાસુ	ભીજનું ચૈત્યવંદન.	
૨૦૯	દુભિધ ધર્મ જોયો ઉપદિશ્યો	સ્તવન.	
	પ્રભુમી સારદમામ.	સ્વતિ.	
૨૧૨	દિનસકળ મનોહર.	પંચમીનું ચૈત્યવંદન.	
	ત્રિગડે બેઠા વીરજિન.	સ્તવન.	
૨૧૨	પંચમી તપ તમે કરેડે પ્રાણી	સ્વતિ.	
૨૧૩	આવજી મુદીદિન પંચમીએ.	સ્વતિ.	
૨૧૪	માહાસિદ્ધિ આઠમને દિને,	મહામીનું ચૈત્યવંદન.	

छंदेभावे संभवे भवनाः
 मंगलभावे कवीश्वर आराधना
 शासन नायक वीरलु.
 जगपतिनायक भूमिजसुंद.
 अकादमी अतिशयती.
 जयजयआरतिमानि तुभारी.
 अरे मंगलभावे.
 देवदेव.
 स्तुति.
 अकादमी सु.
 स्तुति.
 स्तुति.
 आरती.
 मंगलदीपः.

२१७
 २१८
 २१९
 २२०
 २२१

તીર્થ સ્તવનાવળી.

ભાટાં ચૈત્યવંદના.

શ્રી સિદ્ધાચળજીનું ચૈત્યવંદન.

- વિમલ કેવલ જ્ઞાન કમળા, કલિત ત્રિભુવન હિતકરં;
મુરારાજ સંસ્તુત ચરણ પંકજ, નમો આદિ જિનેશ્વરં. ૧.
- વિમલ ગિરિવર શૃંગ મંડળ, પ્રવર ગુણ ગણ ભૂધરં;
મુર અમુર કિન્નર કોડિ સેવિત, નમો આદિ જિનેશ્વરં. ૨.
- કરતિ નાટક કિન્નરીગણ, ગાય જિનગુણ મનહરં;
નિજજેરાવલી નમે અહુનિશ, નમો આદિ જિનેશ્વરં. ૩.
- પુંડરિક ગણપતિ સિદ્ધિ સાધિ, કોડિ પશુ મુનિ મનહરં;
શ્રી વિમલ ગિરિવર શૃંગસિદ્ધા, નમો આદિ જિનેશ્વરં. ૪.
- નિજ સૌધ્ય સાધન મુર મુનિવર, કોડિનંત એ ગિરિવરં;
મુક્તિ રમણી વર્ધા રંગે, નમો આદિ જિનેશ્વરં. ૫.
- પાતાલ નર મુર લોકમાંણી, વિમલ ગિરિવરતો પરં;
નહિં અધિક તીર્થ તીર્થપતિ કહે, નમો આદિ જિનેશ્વરં. ૬.
- એમ વિમલ ગિરિવર શિખરમંડળ, દુઃખવિહંગુ ધ્યાદ્યમઃ
નિજ શુદ્ધ સત્તા સાધનાર્થ, પરમ જ્યોતિ નિપાદ્યમે. ૭.
- જિત મોહ કોહ વિછાહ નિદ્રા, પરમ પદસ્થિત જયકરં;
ગિરિરાજ સેવા કરણ તત્પર, પદ્મવિજય મુહિતકરં. ૮.

શ્રી આદિજિન ચૈત્યવંદન.

(શ્રી ચંદ્રેવલીના રાસમાંથી.)

અરિહંત નમો ભગવંત નમો, પરમેશ્વર જિનરાજ નમો;
 પ્રથમ જિનેશ્વર પ્રેમ પેળત, સિદ્ધાં સવળાં કાજ નમો. અ. ૧
 પ્રભુ પારંગત પરમ સહોદય, અવિનાશી અકલંક નમો; અ-
 જર અમર અદ્ભુત અતિશયનિધિ, પ્રત્યન જલધિ મયંક
 નમો. અ. ૨ તિલુયણ ભવિયણ જિણમણ વંછિય, પુરણ દે-
 વ રસાલ નમો; લણિ લણિ પાય નમુ હું ભાલે, કરજીડીને
 ત્રિકાલ નમો. અ. ૩ સિદ્ધ મુદ્ધ તું જગ જન સજજન,
 નયનાનંદન દેવ નમો; સકલ સુરાગર નરવર નાયક, સારે
 અહનિશ સેવ નમો. અ. ૪ તું તીર્થકર સુખકર સાહિબ,
 તું નિઃકારણ બંધુ નમો; સરણાંગત ભવિને દિતવત્સલ, તું-
 હી કૃપારસ મિંધુ નમો. અ. ૫. કેવલ જ્ઞાનાદર્શ દર્શિત,
 સોકાસોક સ્વભાવ નમો; નાશિત સકલ કલંક કલુષગણ, દુ-
 રિત ઉપદ્રવ ભાવ નમો. અ. ૬ જગ ચિંતામણિ જગગુરુ
 જગહિત, કારક જગ જન નાથ નમો; ઘોર અપાર ભવોદ-
 ધિ તારણ, તું શિવપુરોગા ગાથ નમો. અ. ૭. અશરણ શ-
 રણ નીરાગ નિરંજન, નિરૂપાધિક જગદીશ નમો; બોધિ
 દીઓ અનુપમ દાનેશ્વર, જ્ઞાનવિમલ સુરિશ નમો. અ. ૮.

આદિ જિન છંદ. (ભુજંગીછંદ.)

દયાળુ દીનાનાથ દેવાધિ દેવા, સદા દાસને આપીએ આપ-
 સેવા; વિષ્ણુ સેવકોની વિનંતી સ્વીકારે, અરીહંત આદી
 ભવાબ્ધિ ઉતારે. ૧. પિતા નાભિરાજ મરૂદેવી માતા, મુખે

ઉચ્ચ આપનાં મુક્તિદાતા; અમોને સદા આશરો છે તમારો,
 અરીહંત આદી ભવાખિ ઉતારો. ૨. વિનીતા તણા રાજવી
 વિમ્મ હતાં સદા શેવના દેવતા કોડ કર્તા; જગન્નાથજી નિંદ
 પાપો નિવારો, અરીહંત આદીભવાખિ ઉતારો. ૩. ધનુ
 પાંચસે હેમ છે કાંચ ઉંચી, દૃઢમાં રતી ભાવથી ભક્તિરચી;
 સદા દષ્ટ છે શેલડી સ્વાદ સારો, અરીહંત આદીભવાખિ
 ઉતારો. ૪. પ્રભુજી તમારા તમે પુત્ર તાર્યા, અમોને વિષુ એ
 સમે શું વસાર્યા; હવે હું નથા છેડલો છોડનારો, અરીહંત
 આદીભવાખિ ઉતારો. ૫. મહાદેવ વિષ્ણુ વળી જે વિધાતા,
 નથી માનતા મેલડી પીરમાતા, ભુંડા ભુતડામાં ભર્યાછે
 વિકારો, અરીહંત આદી ભવાખિ ઉતારો. ૬. કંઈ દેવતા દુષ્ટ
 માંસાદિ માગે, કંઈ નગ્ન નાચ્યા નમી નાર આગે; નથી હું
 કદી કોઈને જાચનારો, અરીહંત આદીભવાખિ ઉતારો. ૭.
 દિણેંદા સુરેંદા સદા પાપપૂજે, નરીંદા મુણીંદા નમ્યા તે ન-
 મુજે; ધણી ધ્યાનમાં દાસની અર્જ ધારો, અરીહંત આદી ભ-
 વાખિ ઉતારો. ૮. ધણીવાર મેં આપ આજ્ઞા ઉઠાપી, હવે
 શર્ણુ આવ્યો પ્રભુજી પ્રતાપી; ક્ષમા આપજ્યો વાંક આવ્યા
 અપારો, અરીહંત આદી ભવાખિ ઉતારો. ૯. નમું નમ્રતાથી
 તને નિવિંકારી, કરુણાનિધિ નાથ કલ્યાણકારી; કદી જાલશે
 કાળ આવી અટારો, અરીહંત આદી ભવાખિ ઉતારો. ૧૦.
 મુકર્ણી ન દીધી કદી દેવ કાંઈ, રહ્યો મોહ માયા વિષે હું
 મુઝાઈ; હજી હે પ્રભુ ભુલ આવે હજારો, અરીહંત આદી-
 ભવાખિ ઉતારો. ૧૧. વિરામી વિરામિ કરું છું વિલાપો,
 મહાકષ્ટ કાપો મને મોક્ષ આપો; કહું કેશવે હાથ જાલી
 અમારો, અરીહંત આદી ભવાખિ ઉતારો. ૧૨.

શ્રી આદિજિન ચૈત્યવંદન.

અનુષ્ટુપવૃત્તમ,

શ્રી આદિનાથ જગન્નાથ, વિમલાચલ મંડનઃ
જય નાલિકુલાકાશ, પ્રકાશન દિવાકર. ૬
તવ દેવ પદાંબોજ, સેવાપિ દુર્લભા ભવેત્;
પુણ્ય સંભાર હોનાનાં, કદપવદસીવ દેહિનામ. ૭
તે ધન્યા માનવા દેવા, ચેગ્ગમનૂતવ શાસનં;
વંદનીયા વિભાતોયે, વદંતે ભવતઃ પદૌ. ૮
પ્રચંડ મમ રાગાદિ, રિપુ સંતતિ ધાતક;
શ્રી યુગાદિ જિનાધીશં, દેવવદે મુદા સદા. ૯
શ્રીશત્રુજય કોટીર, કૃતં રાજ્યશ્રિયા વિભો,
સર્વાધનાસનં મેઙ્ગસ્તુ, શાસનં તે ભવેભવે. ૧૦
પાતાલે યાનિ ઐષ્યાનિ, યાનિષ્ઠિંષ્યાનિ ભૂતલૈઃ
સ્વર્ગેઽપિ યાનિષ્ઠિંષ્યાનિ, તાનિવંદે નિરંતરમ. ૧૧

આદિજિન ચૈત્યવંદન.

જયત્યાદિમ તીર્થેશ, ત્રિલોકી મંગલ હુમઃ
શ્રેયઃ ફલં સદા લોકા, યથાલોકા દુપાસતે. ૧
શ્રીમન્નાલિકુલાદિત્ય, મરૂદેવ્યંગજ પ્રભોઃ
સંસારાઞ્ચ મહાપોત, જયત્વં વૃષભધ્વજ. ૨
નમસ્તે જગદાનંદ, મોક્ષમાર્ગ વિધાયક;
જૈનેન્દ્ર વિદિતા શેષ, ભાવસ્તદ્ભાવ નાયક. ૩
પ્રક્ષીણા શેષ સંસ્કાર, વિસ્તાર પરમેશ્વર;

નમસ્તે વાક્યથાતીત, ત્રિલોક નરશેખર. ૪.
 ભવાળિંબ પતિતાનંત, સત્ય સંસારતારક;
 ઘોર સંસાર કંતાર, સાર્થવાહુ નમોસ્તુતે. ૫.

નાનાં ચૈત્યવંદનો.

શ્રી આદિજિન ચૈત્યવંદન.

સરવારથ સિદ્ધે થકી, ચવિયા આદિજિનંદ;
 પ્રથમરાય વિનિતા વસે, માનવ ગણ મુખકંદ. ૧.
 ચોનિ નકુલ જિજ્ઞાંસને, હાયન એક હજાર;
 મોનાતીતે કેવલી, વડ હેઠે નિરધાર. ૨.
 ઊત્તરાપાઠા જન્મ છે એ; ધનરાસી અરિહંત;
 હસ સહસ પરિવારથ, વીર કહે શિવકંત. ૩.

શ્રી આદિજિન ચૈત્યવંદન.

આદિદેવ અલવેસર, વિનિતાનો સય;
 નાભિરાયા કુલમંડણે, મરૂદેવા માય. ૧.
 પાંચશે ધનુષની દહડી, પ્રભુ પરમદયાલ;
 ચૌરાશી લખ પૂર્વનું, જસ આશુ વિશાલ. ૨.
 વૃષભલંછન જિનવૃષધરૂએ, ઊત્તમ ગુણમણિખાણ;
 તસ પદ પદ્મ સેવન થકી, લહિએ અવિચલ ડાણ. ૩.

શ્રી ઋષભજિન ચૈત્યવંદન.

જયજય નાભિનરિંદનંદ, સિદ્ધાચલ મંડણ;
 જયજય પ્રથમ જિજ્ઞાંસકંદ, ભવદુઃખ વિહંડણ. ૧.

જયજય સાધુ સુરિદંવૃદ, વંદિત્ત પરમેસર;
 જયજય જગદાનંદ કંદ, શ્રીઋષભ જિનેસર. ૨.
 અમૃત સમ જિનધર્મતોએ, દાયક જગમાં જનમ;
 દુઃખ પદ પંકજ નિત્ય નમું, નિશદિન નમત કલ્યાણ. ૩.

સ્તવન સમુદાય.

શ્રી સિદ્ધાચળ્જીનું સ્તવન.

આંખડીએરે મેં આજ શત્રુજય દીઠારે,
 સવા લાખ રકાનો દાહાડારે, લાગે મુને મીઠારે,
 સફલ થયોરે માહારા મનનો ઉમાહો,
 વહાલા મારા ભવનો સંશય ભાગ્યોરે;
 નરક તિર્યંચ ગતિ દૂર નિવારી

ચરણે પ્રભુજીને લાગ્યોરે, શત્રુજય દીઠારે. ૧. એ આંખડી.
 માનવ ભવનો લાહો લીજે, વાં માં દહડી પાવન કીજેરે,
 સોનારૂપાને ફુલડે વધાવી, ત્રેમે પ્રદક્ષિણા દિજેરે. શત્રું ૨
 દુવડે પખાલીને કેશરે ઘોલી, વાં શ્રી આદીશ્વર પૂજ્યારે;
 શ્રી સિદ્ધાચલ નયણે જોતાં, પાપમેવાસી ધૂજ્યારે. શત્રું ૩.
 શ્રીમુખ સૌધર્મા સુરપતિ આગે, વાં વીરજિણું એમ બોલેરે;
 ત્રણ ભુવનમાં તીરથ મહાદું, નહિં કોઈ શત્રુજય તોલેરે. શત્રું ૪
 દંડ સરીખા એ તીરથની, વાં આકરી ચિત્તમાં ચાહેરે;
 કાયાની તો કાહરે કાઠી, સજ્જકુંડમાં નાહેરે. શત્રું ૫
 કાંકરે કાંકરે શ્રીસિદ્ધક્ષેત્રે, વાં સાધુ અનંતા સિદ્ધારે;

તે માટે એ તીરથ મહોદ્ધ, ઊદ્ધાર અનંતા કીધારે. શત્રું ૦ ૬
 નાભિરાયા મુત નયણે જોતાં, વાં મેહ અમીરસ પુઠારે;
 હિંદયરતન કહે આજ મહારે પોતે, શ્રીઆદેસર પુઠારે. શત્રું ૦ ૭

શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

તે દિન ક્યારે આવશે, શ્રી સિદ્ધાચલ જાશું;	
ઋપણ જિણંદ જીહારીને, સરજકુડમાં નહાશું.	તે દિન ૦ ૧
સમવસરણમાં બેશીને, જિનવરની વાણી;	
સાંભળાશું સાચે મને, પરમારથ જાણી.	તે દિન ૦ ૨
સમકિત વ્રત સૂઝાં ધરી, સદગુરને વાંદી;	
પાપ સરવ આલોહને, નિજ આતમ નાંદી.	તે દિન ૦ ૩
પડિકમણ્ણુ દોઢ ટંકનું, કરશું મન કોડે;	
વિષય ક્યાય વિસારીને, તપ કરશું હોડે.	તે દિન ૦ ૪
વાહહાને વયરી વિચે, નવિ કરવો વેહેરો;	
પરના અવગુણ દખીને, નવી કરવો ચેહેરો.	તે દિન ૦ ૫
ધરમ થાનક ધન વાવરી, છક્કાયને હોતે;	
પંચ મહાવ્રત લેઝને, પાલશું મન પ્રીતે.	તે દિન ૦ ૬
ક્યાની માયા મેલીને, જેમ પરિસહ સહિશું;	
મુખ દુઃખ સરવે વીસારીને, સમભાવે રહિશું.	તે દિન ૦ ૭
અરિહંત દવને આલખી, ગુણ તેહના ગાશું;	
હિંદયરતન ધમ ઊચ્ચરે, ક્યારે નિર્મલ થાશું.	તે દિન ૦ ૮

શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

દેશી લાલનની.

સિદ્ધગિરિ ધ્યાવો ભવિકા, સિદ્ધગિરિ ધ્યાવો;
 ચેર બેઠાં પણ બહુ ફલ પાવો ભવિકા, બહુ ફલ પાવો.
 ઐ આંકણી.

નંદીસર જાત્રાએ જો ફલ હોવે,
 તેથી બમણેડું ફલ પુંડરગિરિ હોવે. ભ૦ પું ૦ ૧
 તિગણું રૂચકગિરિ ચોગણું ગજદંતા,
 તેથી બમણેડું ફલ જાંબુ મહંતા; ભ૦ જં ૦
 ખટગણું ધાતકી ચૈત્ય છુહારે,
 છત્રીશ ગણેડું ફલ પુષ્પબલ વિહારે. ભ૦ પું ૦ ૨
 તેથી તેરશગણું ફલ મેરૂ ચૈત્ય છુહારે,
 સહસ્ર ગણેડું ફલ સમેતશિખરે. ભ૦ સ ૦
 લાખ ગણેડું ફલ આંજનગિરિ જૂહારે,
 દશ લાખ ગણેડું ફલ આપ્તપદ ગિરનારે. ભ૦ અ ૦ ૩
 કોડિ ગણેડું ફલ શ્રી સિદ્ધાચલ ભેટે,
 જેમરે અનાદિનાં દુરિત ઉમેટે, ભ૦ દુ ૦
 ભાવ અનંતે અનંત ફલ પાવે,
 જ્ઞાન વિમલસુરિ એમ ગુણ ગાવે. ભ૦ એ ૦ ૪

અથ શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

જાત્રા નવાણું કરીએ વિમળગિરી, જાત્રા નવાણું કરીએ;
 ઐ આંકણી.

પૂરવ નવાણુંવાર સેત્રુંજગિરિ, રિખભગિજીંદ સમોસરીએ.
વિમળ ૦ ૧

કોડ સહસ ભવ પાતક છટે, શેત્રુંજ સામું ડગ ભરીએ.
વિમળ ૦ ૨

સાત છકુ દોય અઠમ તપસ્યા, કરી ચઢીએ ગિરિવરીએ.
વિમળ ૦ ૩.

પુંડરિક પદ જખીએ હરખે, અધ્યવસાય શુભ ધરીએ. વિ ૦ ૪
પાપી અભવ્ય નજરેન દખે, હિંસક પણ ઉદ્ધરીએ. વિ ૦ ૫
ભોંય સંધારો ને નારીતણે સંગ, દૂરથકી પરહરીએ. વિ ૦ ૬
સચિત પરિહારી ને એકલ આહારી, ગુરુ સાર્ય પદ ચઢીએ. વિ ૦ ૭
પડિકકમણાંદોય વિવિજી કરીએ, પાપ પડળ વિખ હરીએ. વિ ૦ ૮
કકી કાળે એ નીરથ મોટું, પ્રવહણ જેમ ભવદરીએ. વિ ૦ ૯
ઉત્તમ એ ગિરિવર સેવંતા, પદ્મ કહે ભવ તરીએ. વિ ૦ ૧૦

શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

રાગ પ્રભાત.

આસોની પ્રીતમજી પ્યારા, સેત્રુંજે જમ્જમે;
સેત્રુંજે જમ્જમેરે સ્વામી, શત્રુંજય જમ્જમે. આસોની.
એ આંકણો.

શુ સંસારે રહ્યાછો મૂંછ, દિનદિન તન છીજે;
આથ આસોની છાયા સરખી, પોતાની કીજે. આસોની. ૨
જે કરવું તે પહેલાં કીજે, કાલે શી વાતે;
અમૃતિતથી આવી પડસે, સખજાની લાતો. આસોની. ૩

અતુલાઈ શું ચિત્તમાં ચેતો, હાથે તે સાથે;
 મરણજીવન નિસાણાં મોટાં, ગાજેછે માથે. ચાલોની. ૩
 માતા મરૂંદવા નંદન નિરખી, ભવ સફળો કીજે;
 દાનવિજય સાહેબનો સેવા, એ સખલ લીજે. ચાલોની. ૪

શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

મારું મન મોહુંરે, શ્રી સિદ્ધાચલેરે,
 મારું મન મોહુંરે, શ્રી વિમલાચલેરે, દેખીને હરષિત થાય.
 વિધિશું કીજેરે યાત્રા એહનારે,
 ભવભવનાં દુઃખ જાય. મારું ૧

પંચમે આરેરે પાવન કારણેરે,
 એ સમું તીરથ ન કોય,
 મહિમા મહોટારે મહિયલ એહનારે,
 આ ભરતે ઈહાં જોય. મારું ૨

એણે ગિરિ આવ્યારે જિનવર ગણધરારે,
 સીદ્ધા સાધુ અનંત.
 કઠિણ કરમ પણ ઈણે ગિરિ ફરસતારે,
 હોય કર્મની શાંત. મારું ૩

જૈન ધર્મને સાચો જાણીનેરે,
 માનવ તીરથ એ થાંભ,
 મુરનર કિંનર નૃપ વિદ્યાધરારે,
 કરતા નાદારભ. મારું ૪

ધન ધન કહાડારે, ધન ધન વેળામડારે;
 ધરિયે દુઃખ મઝાર;

જ્ઞાન વિમલાચલ ગુણ એહના પ્રસારે,
કહેતાં નાવેરે પાર.

મારું ૫

શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

શ્રીરે સિદ્ધાચલ ભેટવા, મુજ મન અધિક ઉમાદો; ૨૬.
શ્રી ઋષભદેવ પૂજા કરી, લીજે ભવતળા લાદો. શ્રીરે ૦ ૧
મહિમય મૂરત શ્રીઋષભની, નિપાઠ અભિરામ;
ભવન કરાયો કનકમય, રાખ્યો ભરતજી નામ. શ્રીરે ૦ ૨
નેમ વિના ત્રેવીસ જિન, આવ્યા સિદ્ધ ખેત્ર જાણી;
શેત્રુજ સમ તીર્થ નહીં, બોલે સીમધર વાણી. શ્રીરે ૦ ૩
પૂરવ નવાણું સમોસર્યા, સ્વામિ ઋષભ જિજ્ઞાસ;
રામ પાંડવ મુક્તે ગયા, પામ્યા પરમાનંદા. શ્રીરે ૦ ૪
પૂરવ પુણ્ય પસાડિલે, પુંડરિક ગિરિ પાયા;
મંત્રિવિજય હરખે કરી, વિમલાચલ ગાયો. શ્રીરે ૦ ૦૫

શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

સિદ્ધાચલ ગિરિ ભેટયારે, ધન્ય ભાગ્ય હુમારાં.
વિમલાચલ ગિરિ ભેટયારે, ધન્ય ભાગ્ય હુમારાં.
એ ગિરિવરનો મહિમા મોટો, કહેતાં નાવે પાર;
રાયણ ઋષભ સમોસર્યા સ્વામી, પૂરવ નવાણું વારરે ૫૦૧.
મલ નાયક શ્રી આદિજીનેશ્વર, ચૌમુખ પ્રતિમા ચાર;
અષ્ટદ્રવ્યશું પૂજે ભાવે, સમકિત મલ આધારે. ૫૦ ૨.
ભાવ ભકિતશું પ્રભુ ગુણ ગાવે, આપણા જનમ મુધાર્યા;

સામા કરી ભવિજન શુભ ભાવે, નરકતિર્યગ ગતિ વાર્યારે. ૬૦૩.
 દેશાંતરથી હું આવ્યો, મવણે સુણી ગુણ તોરા;
 તિન ઉદ્ધારણ બિરૂદ તુમારું, એ તીરથ જગસારારે. ૬૦૪
 સવત અઢાર બ્યાશીએ માસ આપાઢે, વદિ આઠમ ભોમવારા;
 નમુશકે ચરણે પ્રતાપકે સંધમે, ખેમરતન પ્રભુ ખ્યારારે. ૬૦૫.

અથ શ્રી તીર્થમાલા સ્તવન.

રાત્રીએ ઋષભ સમોસર્યા, ભલા ગુણ ભર્યારે;
 સિદ્ધા સાધુ અનંત, તીરથ તે નમુરે.
 તિન કલ્યાણક તિહાં થયાં, મુગતે ગયારે.
 નેમીસર ગિરનાર. તી૦ ૧.
 અષ્ટાપદ એક દેહરે, ગિરિ સેહરારે,
 ભરતે ભરાવ્યાં બિંબ. તી૦
 આશુ ચૌમુખ અતિભલો, ત્રિભુવન તિલોરે;
 વિમલ વસે વસ્તુપાલ. તી૦ ૨.
 સમેત શિખર સોહામણો, રક્ષીયામણારે;
 સિદ્ધા તીર્થકર વીરા. તી૦
 નયરી ચપા નિરખીયે, હૈયે હરખીયેરે,
 સિદ્ધા શ્રી વાસુ પૂજ્ય. તી૦ ૩.
 પૂર્વદિશે પાવાપુરી, ઋધે ભરીરે;
 મુક્તિ ગયા મહાવીર. તી૦
 બેસલમેર જુહારીએ, હુખ વારીએરે;
 અરિહંત બિંબ અનેક. તી૦ ૪.
 વિકાનેરજ વંદીયે, ચિરનંદીયેરે;
 અરિહંત દેહરાં આઠ. તી૦ ૫.

સોરિસરો શ ખેશરો પંચાસરોરે,
 ફોલોધી થંભણપાસ. તી૦ ૫
 અંતરિક અભવરો, અમીઝરોરે,
 છરાવળો જગનાથ. તી૦
 ત્રિલોક્ય દીપક દહરો, જાત્રા કરોરે;
 રાણપુરે રિસહેસ. તી૦ ૬.
 મીનાડુલાઈ જાદવો, ગોડિસ્તવોરે,
 મી વરકાણો પાસ; તી૦
 નંદીધરનાં દહરાં, બાવન બાણરે;
 રૂચક કુંડલે ચાર ચાર. તી૦ ૭.
 શાશ્વતી અશાશ્વતી, પ્રતિમા છતીરે;
 સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાલ; તી૦ ૮.
 તીરથ જાત્રાફલ તિહાં, હોળે મુજ દહારે;
 સમયમુંદર કહે એમ. તી૦ ૯.

શ્રી સિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

બાપજારે પાતીકડાં, તમે શું કરશો હવે રહીનેરે,
 શ્રી સિદ્ધાચળ નયણે નીરખ્યો, દૂર જાઓ તુમે વહીનેરો.
 બાપજારે
 કાળ અભાદિ લગે તુમ સાથે, પ્રીત કરી નિરવહીનેરે,
 આનંદની પ્રભુ ચરણે રહીશુ. એમ શીખવીશું મનનેરે.
 બાપજારે
 કુપમ કાળે એણે બરતે, મુક્તિ નહીં સંભવનેરે,

પથ તુજ ભક્તિ મુક્તિને ખેચે, ચમક ઉપલ જેમ લોહનેરે,
 ॥૩॥ આપલડારે૦

આદ્ય અશ્વતર શત્રુ કેરો, ભય ન હોવે મુજ મનનેરે,
 સેવક મુંખીયો મુજમ વિલાસી, તે મહિમા પ્રભુ તુજનેરે ॥૪॥
 આપલડારે૦

શુદ્ધ મોહાગણ ચુરણ આપ્યું, મિથ્યાપક શોધનનેરે,
 આતમ ભાવ થયો જળ નિર્મળ, આજુદમય તુજ ભજનેરે
 ॥૫॥ આપલડારે૦

નામ મંત્ર તુમારો સાધ્યો, તે થયો જળ મોહનનેરે,
 તુજ મુખમુદ્રા દેખી હરમુ, હમ ચાતક જળધરનેરે ॥૬॥
 આપલડારે૦

અમય નિધાન તુમ સમકિત પામી, કોણ વંછે ચળ ધનનેરે,
 શાંત સુધારણ કનક કચોળે, સિંચો સેવક તનનેરે ॥ ૭ ॥
 આપલડારે૦

તુમ વિજ અવર દેવ નહીં જાયું, ફરી ફરી આ મનનેરે,
 જ્ઞાન વિમલ કહે ભવજળ તારો, સેવક બાંધે અહીંનેરે, ॥૮॥
 આપલડારે૦

શ્રી રિષભદેવનું સ્તવન.

માતા મહદેવાના નંદ, દેખી તારી મુરતી મારું મન લોભાજીંજી;
 મારું હીલ લોભાજીંજી, દેખી. એ દેકગા
 કુરૂણા નાગર કુરૂણા સાગર, કાયા કંથનવાન;
 ઘોરી લંછન પાઉલે કાંઈ, ધનુષ પાંચસે માન. માતા૦ ૧
 ત્રિગડે બેસી ધર્મ કહતાં, સુણે પર્યદા બાર;

યોજન ગામિની વાણી મીઠી, વરસંતી જળધાર. માતા૦ ૨
 ઉર્વશી રૂડી અપહરણે, રામા છે મનરંગ;
 પાથે નેયુર રણઝણે, કાંઈ કરતી નાટારંભ. માતા૦ ૩
 તુંહી બ્રહ્મા તુંહી વિદ્યાતા, તું જગ તારણહાર;
 તુજ સરીખો નહીં દેવ જગતમાં, અરવડીઆં આધાર, માતા૦ ૪
 તુંહી બ્રાતા તુંહી ત્રાતા, તુંહી જગતનો દેવ;
 મુરનર કિન્નર વાસુદેવા, કરતા તુજ પદ સેવ. માતા૦ ૫
 શ્રી સિદ્ધાચળ તીર્થ કેરો, રાજા રિપભ જળુંદ;
 કીર્તિ કરે માણેક મુની તારી, ટાળો ભવભય કુંદ. માતા૦ ૬

શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

ચાલો ચાલો વિમળગિરિ જહંગરે, ભવજળ તરવાને;
 તુમે જયજ્ઞાએ ધરજે પાયરે, પાર ઉતરવાને. એ આંકણી.
 બાળ કાળની એષ્ટા ટાળી, હું તો ધર્મયૌવન હવે પાયરે, ભવ૦
 બૂલ અનાદિની દૂર નિવારી, હું તો અનુભવ મનમાં લાયરે.
 પાર૦ ચાલો૦ ૧
 ભવ તરખા સર્વી દૂર નિવારી, મારી જિન ચરણે ભવ
 લાગીરે. ભવ૦
 સવરભાવમાં દિલ હવે ઠીચું, મારી ભવની ભાવર ભાગીરે,
 પાર૦ ચાલો૦ ૨
 અચિત સરવનો ત્યાગ કરીને, નિત્ય એકાસણું તપકારીરે ભવ.
 પડિમણું દોયદ કના કરશું, ભલી અમૃત ક્રિયા દિલધારીરે.
 પાર૦ ચાલો૦ ૩
 અત ઉચ્ચરણ ગુરની પાસે, હું તો યથાશક્તિ અનુસારેરે ભવ.

ચુર સાથે ચડશું ગિરિ પાળે, જે ભવોદધિ બુદ્ધતાં તારેરે.
પાર૦ ચાલો ૪

ભવતારક એ તીરથ ફરસી, હું તો સરજ કુંડમાં નાદોરે. ભવ
અણ પ્રકારી રિપણ જિજ્ઞાંસની, હું તો પૂજા કરીશ લય લાવીરે.
પાર૦ ચાલો ૫

તીર્થપતિને તીર્થસેવા, એતો સાચા મોક્ષના મેવારે. ભવ૦
સાત છકુ દાય અકુમ કરીને, મને સ્વામી વચ્છલની હેવારે.
પાર૦ ચાલો ૬

પ્રજ્ઞાપદ પદ રાયણ તળે પુછ, હું તો પામીશ હરખ અપા
રે૦ ભવ૦

રૂપાવિજય પ્રજ્ઞા ધ્યાન પસાએ, એતો પામે મુખ મીઠારે.
પાર૦ ચાલો ૭

શ્રી પુંદરિકાજિન સ્તવન.

એક દિન પુંદરિક ગણધરે લાલ,
પૂછ શ્રી આદીજીવંદ મુખકારીરે;
કહીએ તે ભવજળ ઉતરીરે લાલ,
પામીશ પરમાનંદ ભવ પારીરે. એક૦ ૧

કહે જિન ધણી ગિરિ પામશેરે લાલ,
જ્ઞાન અને નિરવાણ જયકારીરે;
તિરથ મહિમા વાવશેરે લાલ,
અધિક આધક મંડાણ નિરવારીરે. એક૦ ૨

ધમ નિમુણીને તિહાં આવીયારે લાલ,
માતી કરમ કર્યા દૂર તમ વારીરે;

પાંચ ફોડ મુની પરિવરારે લાલ,
 હુઆ સિદ્ધિ હજુર બલીહારીરે. એક ૩
 ચૈત્રી પુનમ દિન કીજ્યેરે લાલ,
 પુજા વિવિધ પ્રકાર દિલ ધારીરે;
 રૂપ પ્રદક્ષિણા કાઉત્સગારે લાલ,
 લોગસ્સ થુઠ નમુકાર નર નારીરે. એક ૪
 દસ વીસ તોસ ચાળીસ બલારે લાલ,
 પચાસ પુષ્પની માળ અતિ સારીરે;
 નર ભવ લાહો લીજ્યેરે લાલ,
 જેમ હોય જ્ઞાન વિશાલ મનોહારીરે. એક ૫

શ્રી પુંડરગિરિ સ્તવન.

વીરજી આપારે વિમલાચલકે મેદાન,
 મુરપતિ પાપારે સમોવસરજી મંડાણ. એ આંકણી.
 દેશના દેવે વીરજી સ્યામ, શત્રુજય મહીમા વરજીવે તામઃ
 ભાખ્યા આઠ ઉપર સો નામ, તેહમાં ભાખ્યુરે,
 પુંડરિગિરિ અભિધાનઃ
 સોદ્ધ મંદારે તવ પૂજે બહુ માન, કિમ થયું સ્વામીરે,
 ભાખો તારા નિદાન. વીર ૬
 પ્રજુજી ભાખે સાંભળ ઘંઠ, પ્રથમ જે હુઆ કપલ જિણંદ;
 તેહના પુત્ર તે ભરતનરિંદ, ભરતના હુઆરે રૂપભસેન પુંડરિક;
 રૂપભજી પામેરે દેશના મુખી તહકીક; દીક્ષા લીધીરે ત્રિપરી
 જ્ઞાન અધિક. વીર ૮

મણિવર પદવી પામ્યા જામ, દ્વાદશાંગી મુખી અભિરામ,
ચિત્તે મહિવલમાં ગુણ ધામ, અનુકંમે આબ્યારે

મી સિદ્ધાચલ સાર:

મુનિવર કોડીરે પંચતણે પરિવાર, અનરાન કીકુરે નિજ

આતમને ઉપગાર. વીર૦ ૩

ચૈત્રી પૂનમ દિવસે એહ, પામ્યા કેવલ જ્ઞાન અછેહ;

શિવમુખ વરિયા અમલ અદેહ. પૂર્ણાનંદીરે અમુરે

સુધુ અવગાહ.

અજ અવિનાશીરે નિજ ગુણ ભોગી અબાહ, નિજ ગુણ

કરતારે પરપુદ્ગલ નહી ચાહ. વીર૦ ૪

તેજ પ્રગટ્યું પુંડરિકગિરિ નામ, સાંભળો સોહમ દેવલોક સ્વામ:

એહનો મહિમા અર્તિહ ઉદામ, ઇણે દિન કીજેરે, તપજપ

પૂજને દાન:

અતપક્ષી પોસોરે જોહ કરે નિદાન, ફલ તસ પામેરે, પંચ

કોડી ગુણ માન, વીર૦ ૫

સકતે ભવ્ય ભવ જે હોય, પંચભવ મુક્તિ લાહે સોય;

તેહમાં બાધક છે નહિ કોય, વ્યવહાર કેરીરે, મધ્યમ ફલની એવાન

ઉત્કૃષ્ટ યોગેરે અંતર મુહુર્ત વિખ્યાત, શિવમુખ સાધેરે, નિજ

આતમને અવદાત. વીર૦ ૬

ચૈત્રી પૂનમ મહિમા રેખ, પૂજ પંચ પ્રકાર વિશેષ;

કીજે નહી ઉચ્છીમ કાંઈ રેખ, ઇણીપરે ભાખેરે, જનવર ઉત્તમ વાણ:

સાંભલો ગુણધારે કેહક ભવિક સુખણ,

ઇણીપરે ગાયારે પદ્મવિજય મુખમાણ. વીર૦ ૭

શ્રી સિદ્ધાચલ સ્તવન.

શીતલ જિન સહજનંદી. ઓ રેશી.

વિમલાચલ વિમલા પાણી, શીતલ તર ઝાયા ઠરાણી;
 રસવેષક કંચન ખાણી, કહે ઇંદ્ર સુણે ઈંદ્રાણી. ૧
 મનેહી સંત ઓ ગિરિ સેવો, ચઉદ દેવમાં તીર્થ ન ઓવો. સ૦૨.
 પદરી પાણી ઉલસીએ, છુ અકુમે કાયા કસીએ,
 મોહ મલ્લની સામા ધસીએ, વિમલાચલવેગે વસીએ. સ૦૨.
 અન્ય સ્થાનક કર્મ જે કરીએ, તે હિમગિરિ હેઠે હરીએ;
 પામલ પ્રક્રિયા ભરીએ, ભવજલ્લધિ હેલાં તરીએ. સ૦૩.
 શિવ મંદિર ચઢવા કાળે, સોપાનની પંતિ વિરાળે;
 ચઢતાં સમકિતી ઝાળે, દુર ભ. વયાં અલબ્ય તે લાળે. સ૦૪.
 પાંડવ પમુહા કેઇ સંતા, આદીશ્વર ધ્યાન ધરંતા;
 પરમાત્મ ભાવલજંતા, સિદ્ધાચલ સિદ્ધ અનંતા. સ૦૫,
 વદમાસી ધ્યાન ધરાવે, શુકરાજન્ રાજ્યને પામે;
 બહિરંતર શતરૂ હરાવે, શત્રુજ્ય નામ ધરાવે. સ૦૬.
 પ્રજિધાન ભળે ગિરિ ભથો, તીર્થંકર નામ નિકાથો;
 મોહરાધને લાગે તમાથો, શુભ વીર વિમલગિરિ સાથો. સ૦૭.

શ્રી કૃષ્ણદેવજિન સ્તવન.

સોના તે રેડું મારું બેડું મારું, વાવ્ય મોડાવ.

ઓ રેશી.

પ્રથમ જિજ્ઞેસુર પ્રજામીથે. ભસ મુગધીર કાય;
 ભવજલપરે તાસ, ઈંદ્રાણી નવનજે, ભુંગપરે લપાયાવ૦ ૧

ગાગ કિરગ તુજ નવિ નડે; અમૃત જે આસ્વાદ
નેહથી પ્રતિહત તેહ, માનુ કોઈ નવિ કરે,

જગમાં તુમંશુરે વાદો ૨

વિગર ઘોઈ તુજં નિરમલી; કાયા કંચન વાન;
નહિ પ્રસ્વેદ લગાર, તારે તું તેહને, જે ધરે તાહરે ધ્યાનં ૦૩
ગગ ગયો તુજ મનથકી, તેમાં ચિત્ર ન કોઈ;
કિર આમિષથી, રાગ ગયો તુજ જનમથી, દુધ સહોદર હોય ૦૪
ધાસોચવાસ કમલ સમો, તુજ લોકોત્તર વાન;
દમેન આહાર નિહાર, ચરમચક્ષુ ધણી, એહવા તુજ અવદાતં ૦૫
વાર અતિશય મુલથી, આગણીશ દેવના કીધ;
કર્મ ખર્યાથી અચાર, ચાત્રીશ એમ અતિશયા, સમરા-
યાંત્રે પ્રસિદ્ધ ૬
જિન ઉત્તમ ગુણ ગાવતાં, ગુણ આવે નિજ અંગ;
પદ્મવિજય કંઈ એહ સમય, પ્રભુ પાળજો, જિમ થાઉં અ-
ખય અલગ, ૭

શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

એ ઉંચો ને અલખેલોરે, કામણગારો કાનુડો. એ દશી.
સિદ્ધાચળ શિખરે દીવોરે; આદીશ્વર અલખેલો છે;
જાણે દર્શન અમૃત પીવોરે, આદીશ્વર અલખેલો છે.
શિવ સોમજશાની હહારોરે. આં ૦ સિં ૦ ૧
કરે શિવમુંદરીનું આહારે. આં ૦
નારહળ લાખ એકાધરે. આં ૦

પ્રમુદવતી નારી પ્રસિદ્ધિરે.	આ૦	
પાંત્રીસ હજારે તે સિદ્ધિરે.	આ૦	સિ૦ ૨
સાખ બાવન એક કોડીરે,	આ૦	
પંચાવન સહસને જોડીરે.	આ૦	
સાતસેં સીત્યોતેર સાધુરે.	આ૦	
પ્રભુ શાંતિ ચોખાસુ કીધુરે.	આ૦	સિ૦ ૩
તવ એ વશિયા શિવ નારીરે.	આ૦	
ચૌદ સહસ મુની દમિતારીરે;	આ૦	
પ્રદુમ્ન પ્રીયા અચંભીરે,	આ૦	
ચોંઆલીસસેં વૈદરભીરે,	આ૦	સિ૦ ૬
બાવન્યા પુત્ર હજારરે,	આ૦	
શુક પરિવાજક ધારરે;	આ૦	
શેલગ પશુ સત્ય લિખ્યાતેરે,	આ૦	
શુભદ્ર મુની સત સાતેરે.	આ૦	સિ૦ ૪
ભવ તરીયા તિથે ભવ તારણરે,	આ૦	
ગજચંદ્ર મહોદય કારણરે;	આ૦	
મુરકાંત અચળ અલીનંદરે,	આ૦	
મુખતિ શ્રેષ્ઠ ભય કંદારે.	આ૦	સિ૦ ૬
ધહાં મોક્ષ ગયા કેધ કોડીરે,	આ૦	
અમને પંચ આશા મોદીરે;	આ૦	
મદ્દા સંવેગે ભરીયોરે,	આ૦	
મં મોદા દરિયા તરીયોરે.	આ૦	સિ૦ ૭
મદ્દા વીણ કોણ ધહાં આવેરે,	આ૦	

સહુ જળમાં કિંમ તે નાવેરે; આ૦
 તિલો હાથ હવે પ્રભુ ઝાલોરે, આ૦
 શુભ વીરને દેડે વહાલોરે. આ૦

સિ૦ ૮

શ્રી આદિનાથજી સ્તવન.

પીલુની હુમરી,

આદિનાથજીરે વિનતી કરું,
 ને સ્વીકારો મુને આશરો છે પ્રભુ તારો;
 રિખલજીરે વિનતી કરું,
 તે સ્વીકારો મુને આશરો છે પ્રભુ તારો. ૧

મુને મોક્ષ માર્ગ દેખાડોરે, જેથી પામીએ ભવનો પારોરે;
 જિનજીરે કૃપા કરીને બતાવો, મુને આશરો છે પ્રભુ તારો. આ૦ ૨
 મુજને આ ભવમાંથી ઉગારોરે, હવે નથી બીજો કોઇ આરોરે;
 પ્રભુજીરે પુણ્યનાં દ્વાર ઉઘાડો, મુને આશરો છે પ્રભુ તારો. આ૦ ૩
 મુજ મન છે પ્રભુ વહાલોરે, મારી અરજ તુમે અવધારોરે;
 મુજવંતારે મુજ ગાઉ છું, તુમારો મુને આશરો છે

પ્રભુ તારો. આ૦ ૪

મારા કષ્ટ તુમે નીવારોરે, મુખોધિક મંડળી તારોરે;
 મુખદાતારે જૈન ધર્મ છે મારો, મુને આશરો છે

પ્રભુ તારો. આ૦ ૫

શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

એકવીશાની દશી.

મુખકારીરે સિદ્ધાચળ ગુણગેહરે, ભવી પ્રભુમારે દૃઢ્ય ધની
બહુ નેહરે. તુટક.

બહુ નેહ આણી એહ બાણી સકળ તીરથ સેહરે,
શ્રી રૂપભદ્રેય જીજ્ઞાસ પૂજી પુર્વ સવિ દુષ્કૃત હરે;
અસુર સુર મુનિરાજ કિન્નર, બસ દરશન અહિલસે;
જેહનું ફરસન કરી ભવીજન, મુગતિ મુખમાં ઉઘસે. ૧
દાળ. આઠીસરેરે વિહરંતા જગમાંહિરે, સિદ્ધાચળરે આવી
સમોસયા તિહાંહીરે. તુટક.

ત્યાંહિ ગણધર પુંડરિકને, ભુવન ગુરુ ઇમ ઉપદિશે.
નૃમ નામથી એ તીરથ કેરો, અધિક મહિમા વાપરે;
સવિ કર્મ તોડી મોહ મોડી, લહિ કેવળ નાણરે,
ચૈત્રીપુનેમ દીવસે ઇણે ગિરિ, પામશે નિરવાણરે.
દાળ. ઇમ નીમુણીરે શ્રી ગણધર પુંડરિક રે, ભવજળથીરે, અ-
ળગું જિમ પુંડરિક રે. તુટક.

પુંડરિકપરે જે ભય ન પામે, પરિસહ ઉપસર્ગથી,
કોધને મદ માન માયા, બસ ચિત્તે રતિ નથી;
પંચ કોડી મુનિવર સંગાતે, તિહાં અણસણ ઉચ્ચરે,
અડકર્મ બાલી કાપ ટાલી, સિદ્ધ મંદિર અનુસરે. ૩
દાળ. તે દિનથીરે, એ ગિરિનું અતિ રિદ્ધિરે, પુંડરિક ઇતિરે
નામ ધનું પ્રસિદ્ધરે. તુટક.

સુપ્રસિદ્ધ મહિમા ચૈત્રપુનમ, દિને જેહનો બાણીએ.

ખહુ ભાવ આણી સાર જાણી, સુગુણ જાસ વખાણીએ;
 દસ વિસ ત્રીસ અને ચાલીસ. પચાસ પુરૂં માલરે,
 લોગરસ તેતી કાઠીસગો થુધ, નમ્મુકાર રસાલરે. ૪

દાળ. ફલ તેતાંરે, ઢાય તેતી પ્રદક્ષિણા,
 ચૈત્રી પુનરે, ઈંચી વિદ્ધ કિજે વિચક્ષણા.

૫૮૬. વિચક્ષણા જિનરાજ પૂજી, પુંડરિક હિયડે ધરે.

શત્રુજય ગિરિવર આદિ જીનવર, નમિ ભવસાયર તરે;

કમિ ચૈત્રીપૂનમ તણા આચ્છવ, જે કરે ભવિભાયરે,

શ્રી વિજયરાજ સુરિંદ વિનયી, દાન શીવ મુખ હોયરે. ૫

અથ શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

રસિયાની દેશી.

પ્રથમે પ્રેમ પુંડરિક ગિરિ રાજીએ, જગમાંરે એહ સોભાગી.
 યાત્રાએ જાતાં પગે પગે નિર્જરે, ખહુ ભવ સંચિત ખેહ.

સોભાગી. ૧ પ્રથમે

પાપ હોય વજૂલેપ સમાવડે, તેહ પજી જાયરે દુર સોભાગી
 જા એહરે ગિરિનું દરશન કીજીએ, ભાવભગતિ ભરપૂર

સોભાગી. ૨ પ્રથમે

જાહત્યાદિક હત્યા પંચ છે, કારક તેહનાં જે હોય સોભાગી.
 તે પજી એ ગિરિનું દરશન જે કરે, પામે શિવગતિ સોય.

સોભાગી. ૩ પ્રથમે

શ્રી શુકરાજ નૃપતિ પજી ઇચ્છુ ગિરિ, કરતો જીનવર ધ્યાન
 સોભાગી.

ઘટમાસે રિપૂ વિલસ ગયા સવે, વાઘ્યે અધિક તસવાન
 સોભાગી. ૪ પ્રજ્ઞમાઁ
 ચંદ્ર ગ્રેખર નિજ ભગિનિ ભોગવી, કીકું પાપ મહંત સોભાગી
 તે પણ એ તીરથ આરાધતાં, પામ્યો શુભ ગતિ સંત.
 સોભાગી. ૫ પ્રજ્ઞમાઁ
 માર સર્પ વાઘણ પ્રમુખ બહુ, જીવ છે જેહ વિકરાલ સોભાગી
 તે પણ એ ગિર દરશન પુણ્યથી, પામે મુગતિ વિસાળ.
 સોભાગી. ૬ પ્રજ્ઞમાઁ
 એહવો મહિમા એ તિરથતણે, ચૈત્રીપૂનમે વિશેષ સોભાગી.
 શ્રી વિજયરાજ સરીશ્વર શિખ્યને, દાન ગયાં દુઃખ લેશ
 સોભાગી. ૭ પ્રજ્ઞમાઁ

શ્રી કૃષ્ણમજિન સ્તવન.

કુંવર ગભારો નજરે દેખતાં. એ દેશી.

સંમકીત દ્વાર ગભારે પેસતાં, પાપ પડળ ગયાં દૂર રે;
 મોહન મરદેવીનો લાડણે, દીઠો મીઠો આનંદ પૂર રે સઁ
 આયુ વરણત સાતે કર્મની, સાગર કોડા કોડી હીણ રે;
 સ્થિતિ પદમ કરણે કરી, વીર્ય અપુરવ મોઘર લીધ રે સઁ
 ભુગલભાગી આઘ કષાયની, મિથ્યાત મોહની સાંકળ સાથ રે;
 દ્વાર ઉઘાડ્યાં સમ સંવેગનાં, અનુભવ ભવને બેઠો નાથ રે.
 તોરણ બાંધ્યું જીવ દયા તણું, સાથીઓ પૂર્યો સરવા રૂપ રે;
 ધૂપ ઘડી પ્રભુ ગુણ અનુમોદના, ધોગુણ મંગળ આડ
 અનુપરે સમઁ

સવર પાણી અંગ પખાલણે, કેશર ચંદન ઉત્તમ ધ્યાન રે;
 આતમગુણ રૂપી મુગમદ મહમહે, પંચાચાર કુસુમ પ્રધાન રે;
 ભાવ પૂજાએ પાવન આતમા, પૂજે પરમેશ્વર પૂન્ય પવિત્ર રે;

કારણ એમ કારણ નીપજેલ, ખીમા વિજય જિન આગમ
રીત રે સમ ૦ ૬

અથ શ્રી શત્રુંજય સ્તુતિ.

શ્રી શત્રુંજય મંડલ, રૂપલ લક્ષ્મી દયાલ;
મહેવા નંદન, વંદન કરે તણ કલ.
એ તીરથ જાણી, પૂરવ નવાણું વાર;
આતીથર આવ્યા, જાણી લાલ અપાર. ૧
ત્રેવીશ તીર્થકર, ચડિયા ઠણે ગિરિ ભાવે;
એ તીરથના ગુણ, સુર અસુરદિક ગાવે.
એ પાવન તીરથ, ત્રિભુવન નહી તસ તોલે;
એ તીરથના ગુણ, સીમંધર મુખ બોલે. ૨
પુણ્યગિરિ મહિમા, આગમમાં પરસિદ્ધ;
વિમલાચલ ભેટી, લહિયે અવિચળ જડ.
પંચમી ગતિ પોહોતા, મુનિવર કોડાકોડ;
એણે તીરથ આવી, કર્મ વિપાક વિછોડ. ૩
શ્રી શત્રુંજય ગિરિ, અહોપનથ રક્ષાકારી;
શ્રી આદિ જીનેસર, આણિ રૂઢ્યમાં ધારી.
શ્રી સંઘ વિગ્રહર, કવિડ યજ્ઞ ભરપૂર;
શ્રી સંઘનાં સંકર, રવિ બુધ સાગર સુર. ૪

અથ શ્રી શત્રુંજય સ્તુતિ.

શ્રી શત્રુંજય ગિરિ તીરથ સાર, ગિરિવર માંહે જેમ મેર ઉદાર;
કાકુર રામ અપાર.
જંગ માંહે નવકારજ જાણ, તારા માંહે જેમ સંક જમાણ;
જળધર માંહે જળ જાણ.

પંખી માંહે જેમ ઉત્તમ હંસ, કુળ માંહે જેમ સુપ્રભનો પંથ;
નાણિ તણો જે અંશ.

કમાવંત માંહે જેમ અરિહંતા, તપસરા મુનિવર મહંતા;
શત્રુજય ગિરિ ગુણવંતા, ॥ ૧ ॥
રૂપલ અજિત સંભવ અભિનંદા, મુખતિનાથ મુખ પૂનમચંદા;
પદ્મપ્રભુ સુખકંદા.

શ્રીસુપાર્શ્વચંદ્રપદ સુવિધિ, સીતલ શ્રેયાંસ સેવો બહુ છુંદ;
વાસુપૂજ્ય મતિ શુદ્ધિ.

વિમલ અનંત જિન ધર્મ એ શાંતિ, કૃત્ય અર મહિ નમું એમાંનિ;
મુનિમુવ્રત શુદ્ધ પંથિ.

નમો પાસને વીર ચોવીશ, નેમ વિના એ જિન ત્રેવીશ;
સિદ્ધગિરિ આવ્યા ધરા. ॥ ૨ ॥

ભરતરાય જિન સાથે બોલે, સ્વામી શત્રુજયગિરિ કુણ તોલે;
જિનનું વચન અમોલે.

રૂપલ કહે મુણો ભરતરાય, છહરી પાળતાં જે નર જય;
પાતિક બૂકો થાય.

પશુ પંખી જે ઈશુગિરિ આવે, ભવ ત્રીજે તે સિદ્ધજ થાવે;
અજરામર પદ પાવે.

જિન મતમે શત્રુજે વખાણ્યો, તે મેં આગમ દિલ માંહે આજ્યો;
મુણતાં મુખ ઉર આજ્યો. ॥ ૩ ॥

સંધપતિ ભરત નરેસર આવે, સોવન તણાં પ્રાસાદ કરાવે;
મણિમય મૂરતિ ઠાવે.

નાણિશયા મરૂદેવી માતા, બ્રાહ્મી સુંદરી બેઠેન વિખ્યાતા;
મૂર્તિ નવાણું જાતા.

મામુખને ચક્રકેસરી દેવી, શત્રુજય સાર કરે નિત્ય મેવી;
તપગન્ધ ઉપર હેવી.

શ્રીવિજયસેન સરીશ્વર રાયા, શ્રીવિજયદેવસરિ પ્રભુમી પાયા;
૩૫ભદ્રાસ ગુણ ગાયા ॥ ૪ ॥

શ્રી આદિજિન સ્તુતિ.

આદિજિનગર રાયા, જસસોવત્રકાયા,
મરદેવી જસ માયા, ઘોરીલંઘન પાયા;
જગત સ્થિતિ નિપાયા, શુદ્ધ ચારિત્ર પાયા.

કેવળ સિરિરાયા, મોક્ષનગરે સધાયા, ૧

સવિજન મુખકારી, મોહ મિથ્યા નિવારી,

દુરગતિ દુઃખ ભારી, શોક સંતાપ વારી;

મૈત્રિ ક્ષપક મુધારી, કેવળાનંત ધારી,

નમીએ નરનારી, જેહ વિદ્યાપકારી. ૨

સમવસરણ બેઠા; લાગે જે જિન મીઠા,

કરે ગણપ પાઠકા, ઇંદ્ર ચંદ્રાદિ હીકા;

દ્વાદશાંગ વરિકા, ગુંથનાં રાજે રિકા,

ભવિજન હોય હિકા, દેખી પુણ્યે ગરિકા. ૩

સુર સમકિતવંતા, જેહ રિધે મહંતા,

જેહ સંજન સંતા, રાણીએ મુજ ચિંતા;

જિનવર સેવંતા, વિપ્ર વારે દૂરંતા,

જિન ઉત્તમ મુણંતાં, પદને મુખદિંતા. ૪

શ્રી કૃષ્ણદેવજીની સ્તુતિ.

ત્યાસી લાખ પૂરવ વરવાસે, વસીઆં પરિકર મુકાલ;
જન્મ થડી મળે દેવતર ફળ, કીરોદિ જન ભોજાલ.

મન મુખ આહી નાણે સંજીવન, નયણ વયણ કજ મદાણ;
 ચાર સહસરું દીક્ષા શિક્ષા, સ્વામી શ્રીકૃષ્ણજિણંદાણ. ૧
 મનઃ પર્યવ તવ નાણે ઉપન્યુ, સંજીવિ લિંગ સહાયણ;
 અઢી દ્વીપમાં સંજી પચેંદ્રિય, જાણે મનંગત ભાવાણ.
 દ્રવ્ય અનંતા સુક્રમ વ્રીજા, અદારસે ખિત્ત ઠાયાણ;
 પલિય અસંખ્ય ભાગ ત્રિકાલિક, દ્રવ્ય અસંખ્ય પર્યાયાણ. ૨
 કૃષ્ણજિનેશ્વર કેવળ પામી, રયણ સિંહાસન ઠાયાણ;
 અનભિલાષ્ય અભિલાષ્ય અનંતા, ભાગ અનંત ઉચ્ચરાયાણ.
 તાસ અનંતમે ભાગે ધારી, ભાગ અનંતે સુત્રણ;
 ગણધર રચીઆં આગમ પૂજી, કરોએ જન્મ પવિત્રણ. ૩
 જામુખ જક્ષ ચક્રેસરી દેવી, સમકિત શુદ્ધ મુહાવેણ;
 આદી દેવની સેવ કરતી, શાસન સોહ ચલાવેણ;
 મુખા સંયુત જે વ્રતધારી, વિધન તાસ નિવારેણ,
 શ્રી શુભવીર વિજય પ્રભુ ભગતી, સમરે નિત્ય સવારેણ. ૪

અથ શ્રી પંદિત શ્રી વીરવિજયજી કૃત

શ્રી શત્રુજય તીર્થના એકવીસ નામ સંબધી એકવીસ મુખ
 આશ્રયી એકવીસ ખમાસમણ આપવાના ઠોહા.

૧. સિદ્ધાચલ સમરો સદા, સોરઠ દેશ મઝાર;
 મહાઅ જનમ પામી કરી, વદો વાર હઝાર. ૧.
- અંગ વસન મન ભૂમિકા, પૂજેપગરણ સાર;
 ત્યાય દ્રવ્ય વિધિ શુદ્ધતા શુદ્ધિ સાત પ્રકાર. ૨.
- કાર્તિક શુદ્ધિ પૂનમ દિને, દશ કોટી પરિવાર;
 દ્રાવિડ વારિ ખિલ્લણ; સિદ્ધ થયા નિરધાર. ૩.
- તિથે કારણ કાર્તિક દિને, સંધ સકલ પરિવાર;
 આદિજિન સનમુખ રહી, ખમાસમણ બહુ વાર. ૪.

એકવીસ નામે વરણબુદ્ધ, તિહાં પહેલું અભિધાન;
સત્તુજય શુકરાયથી, જનક વચન બહુ માન. ૫
મહિમાં " સિદ્ધાચલ સમરો સદા ' એ દુહો પ્રત્યેક
ખમાસમાણ દીઠ કહેવો.

૨. સમો સર્થા સિદ્ધાચળે, પુંડરીક ગણધાર;
ભાખ સવા માહાત્મ કહ્યું, મુરનર ગણધાર; ૬
ચૈત્રી પુનમને દિને, કરી અણસણ એક માસ.
પાંચ કોડી મુનિ સાથસું, મુક્તિ નિલયમાં વાસ. ૭.

તિલ્લે કારણ પુંડરિકગિરિ, નામ થયું વિખ્યાત;
મન વચ દાયે વંદીયે, ઉઠી નિત્ય પ્રભાત. ૮ સિં

૩ વીસ કોડીસું પાડવા, મોક્ષ ગયા કહે ઠામ;
હમ અનંત મુક્તે ગયા, સિદ્ધક્ષેત્ર તિલ્લે નામ. ૯ સિં

૪. આડસઠ તીરથ નહાવતાં, અંગરંગ ધરી એક;
તુંબી જલ સ્નાને કરી, બાગ્યો ચિત્ત વિવેક. ૧૦

ચંદ્ર રોખર રાજા પ્રમુખ, કર્મકઠિન મલધામ;
અચલ પદે વિમલા થયા, તિલ્લે વિમલાચલ નામ. ૧૧

૫. પર્વતમાં સુરગિરિ વડો, જિન આલિષેક કરાય;
સિદ્ધ હુઆ સ્નાતક પદે, સુરગિરિ નામ ધરાય. ૧૨
અથવા ચઉદે ક્ષેત્રમાં, એ સમો તીરથ ન એક;

તિલ્લે સુરગિરિનામે નમું, જિહાં સુરવાસ અનેક. ૧૩ સિં

૬. અયસી ચોજન પૃથુલ છે, ઉંચપણે છવીસ;
મહિમા એ મોટો ગિરિ, મહાગિરિ નામ નમીશ. ૧૪ સિં

૭. ગણધર ગુણવંતા મુનિ, વિધ માંહે વંદનીક;
જેહવો તેહવો સંયમી, વિમલાચલ પૂજનીક. ૧૫
વિષ્ણુ લોક વિખધર સમા, દુઃખીયા જૂતલ માન;

દ્રવ્ય સિંગી કલ્પ ખેત્ર સમ, મુનિવર હીપ સમાન. ૧૬.
માવક મેઘ સમા કહ્યા, કરતા પુણ્યનું કામ;

પુણ્યનો શસિ વધે ધણી, તેણે પુણ્ય શસિ નામ. ૧૭ સિંઝ

૮. સંયમધર મુનિવર ધણા, તપ તપતા એક ધ્યાન;
કર્મવિયોગે પામીયા, કેવલ લક્ષ્મી નિવાન. ૧૮

લાખ એકાણું શિવ વસ્ત્રા, નારદશું અણુગાર;

નામ નમો તેણે આઠમું, શ્રીપદગિરિ નિરધાર. ૧૯ સિંઝ

૯. શ્રી સીમધર સ્વામીયે, એ ગિરિ મહિમા વિલાસ,
ધંદ્રની આગે વર્ણવ્યો, તેણે એ ધંદ્ર પ્રકાશ. ૨૦ સિંઝ

૧૦. દશ કોટી અણુપ્રતધરા, લકતે જમાડે સાર,
જેન તીર્થ યાત્રા કરી, લાલ તણો નહીં પાર. ૨૧

તેહ થકી સિદ્ધાચલે, એક મુનિને દાન;

રતાં લાલ ધણો હુવે, મહા તારથ અભિધાન. ૨૨ સિંઝ

૧૧. પ્રાચે એ ગિરિ સાશ્વતો, રહેશે કાલ અનંત.

શત્રુજય મહાતમ સુણી, નમો સાશ્વતગિરિસંત. ૨૩ સિંઝ

૧૨. ગૌ નારી બાળક મુનિ, ચઢેહત્યા કરનાર;

યાત્રા કર્તી કાર્તિકી, ન રહે પાપ લગાર. ૨૪

જે પરદારા લપટી, ચોરીના કરનાર;

દેવ દ્રવ્ય ગુરૂ દ્રવ્યના, જે વળી ચોરણહાર. ૨૫

ચેત્રી કાર્તિક પૂનમે. કરે યાત્રા ઇણે ઠામ;

તપ તપતાં પાતિક ગણે, તિણે દૃઢ શક્તિ નામ. ૨૬ સિંઝ

૧૩. ભવ ભવ પામી નોકળ્યા, ધાવચ્યા મુત જેહ;

સહસ્ત્ર મુનિશું શિવવર્યા, મુક્તિ નિલયગિરિ તેહ. ૨૭ સિંઝ

૧૪. ચંદારજ બિહુ જથ્થા; ઉભા ઇણે ગિરિ શૃંગ;

કરી વર્ણવને વધાવિયો, પુષ્પદંત ગિરિ રંગ. ૨૮ સિંઝ

૧૫. કર્મકલણ ભવજલ તણ, ઇહાં પામ્યા શિવ સમ;

- પ્રાણી પદ્મ નિરજની, વંદો મહાગિરિ પદ્મ ૨૯ સિં
૧૬. શિવ વહુ વિવાહ ઉત્સવે, મંડપ રમિયો સાર;
- મુનિવર વર બેઠક ભણી, પૃથ્વી પીઠ મનોહાર. ૩૦ સિં
૧૭. શ્રી શુભદ્રગિરિ નમો, ભદ્ર તે મંગલરૂપ;
- જલતરૂ રજ ગિરિવરતણી, શીસ વ્યઢાવે ભૂપ. ૩૧ સિં
૧૮. વિદ્યાધર મુર અપચ્છરા; નદી શત્રુંજલ વિલાસ;
- કરતા હરતા પાપને, ભણ્યે ભવિ કેલાસ. ૩૨ સિં
૧૯. બીજા નિરવાણી પ્રભુ, ગમ ચોવીશી મજાર;
- તસ મણ્ડવર મુનિમાં વડા, નામે કંઠબ અણુગાર. ૩૩
- પ્રભુ વચને અણસણ કરી, મુક્તિ પુરિમાં વાસ;
- નામે કંઠગિરિ નમો, તો હોય લીલ વિલાસ. ૩૪ સિં
૨૦. પાતાલે જશ મલ છે; ઉજવલગિરિનું સાર;
- ત્રિકરણયોગે વંઢતાં, અદ્ય હોયે સંસાર. ૩૫ સિં
૨૧. તન મન ધન મુત વલ્લભા, સ્વર્ગાદિક સુખ ભોગ;
- જે વંછે તે સંપજે, શિવ રમણી સંયોગ. ૩૬
- વિમલાચલ પરમેષ્ઠીનું, ધ્યાન ધરે ખરમાસ;
- તેજ અપુરવ વિસ્તરે, પુગે સઘળી આશ. ૩૭
- ત્રીજે ભવ સિદ્ધિ લહે, એ પણ પ્રાયિક વાચ;
- ઉત્કૃષ્ટ પરિણામથી, અંતર મહુર્ત સાચ. ૩૮
- સર્વ ક્રમ દાયક નમો, નામ કરી આલખાણ;
- શ્રી શુભ વીરવિજય પ્રભુ, નમતાં કોડ કલ્યાણ. ૩૯ સિં
- હતિ શ્રી સિદ્ધાચળના એકવીસ નામ આશ્રયી એકવી
- ન મુજના ખમાસમણ સંબંધી દોહા. સમાપ્ત.

અથ શ્રી સિદ્ધગિરિ સ્તુતિ.

હૃદય.

શ્રી આદીશ્વર અજર અમર, અવ્યાખ્યાવ અહર્નીશ;
 પરમાત્મ પરમેશ્વર, પ્રણમું પરમ મુનીશ. ૧
 જય જય જગપતિ જ્ઞાન જ્ઞાન, ભાસિત ભોક્તાભોક્ત;
 સુદ્ધ સ્વરૂપ સમાધિમય, નમિત સુનાસુર થોક્ત. ૨
 શ્રી સિદ્ધાચલ મંડળો, નાભિ નરેસર નંદ;
 મિથ્યામતિ મત ભંજણો, ભાવિ હ્રુમુદાકર ચંદ. ૩
 પૂરણ નવાહું જસ સિર, સમવચન જગન્નાથ;
 ને સિદ્ધાચલ પ્રણમીએ, ભક્તેં ભરી હાથ. ૪
 અનંત હવ હવ ગિરિવરે, પામ્યા ભવતા પાવ;
 તે સિદ્ધાચલ પ્રણમીએ, લલિયે મંગલ માસ. ૫
 જસ રિર મુકુટ મનોહર, મરદેશીને નંદ;
 ને સિદ્ધાચલ પ્રણમીએ, રૂદિ સદા સુખ વૃંદ. ૬
 મહિમા ભેદુને દાળવા, મુરગુર પણ મતિ મંદ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમીએ, પ્રણે સદ્ગુણનંદ. ૭
 સત્તા ધર્મે સમારવા, કારણ જેહ પદ્મ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમીએ, નામે અબ સાવ દૂર. ૮
 કર્મકાટ સવિ દાળવા, જેહનું ધ્યાન હૂતારા;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમીએ, પામીને મુખવાસ. ૯
 પરમાનંદ દશા લહે, જસ ધ્યાને મુનિનાથ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમીએ, પાતક દૂર પડાય. ૧૦
 મહા ભાસન રમણતા, રતનચીનું હેર;

- તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, ભવ મહારાજર સેતુ. ૧૧
- મહા પાપી પાપ નિરુત્તર, જેહનું ધ્યાન મુદ્દાય;
- તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, સુરનર બધા ગુણ ગાય. ૧૨
- જુહારિક ગણદર પ્રમુખ, સિદ્ધા સાધુ બનેક;
- તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, બાળી હૃદય વિવેક. ૧૩
- ચંદ્રશાપર સ્વભાષિત, જેહને સંગે સિદ્ધ;
- તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, પામીએ નિજ સ્વદ્ધ. ૧૪
- જડનર જેચર નિરિય સેવે, પામ્યા બાતબ બાવ;
- તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, ભવજલ તારણ નાવ. ૧૫
- શંભુ યાત્રા જેણે કરી, હીના જેણે ઉદ્ધાર;
- તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, હરીજે ગતિ ચાર. ૧૬
- પુષ્પિ શુદ્ધ સંવેગ રસ, જેહને ધ્યાને થાય;
- તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, મિથ્યા મતિ સર્વ બાય. ૧૭
- સુરતર સુરમાજી સુરગામિ, સુરધર સમ જસ ધ્યાય;
- તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, પ્રગટે શુદ્ધ સ્વભાવ. ૧૮
- સુર લોકે સુર મુંદરી, મલી મલી વોકે શોક;
- તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, ગાવે જેહના શ્લોક. ૧૯
- મોગીશ્વર જસદર્શને, ધ્યાન સમાધિ લીન;
- તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, હુઆ અનુભવ રસ લીન. ૨૦
- માનુ ગગને સૂર્યશાસી, દિશે પ્રદક્ષિણા નિત્ય,
- તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, મહિમા રખણ મિત્ય. ૨૧
- સુર અસુર નર કિન્નરા, રહે છે જેહને પાસ;
- તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, પામે લીલ વિલાસ. ૨૨

- મંગલકારી જેહતી, મૃતિકા દુરિ ભેદ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, કુમતિ કદાચહ મેદ. ૨૩
- કુમતિ કોશિક જેહને, રૂપી ઝાંખા થાય;
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, સર્વિ તલ મહિમા નાજ ૨૪
- સુરજ ફરના નીરથી, આપિ વ્યાપિ પડાય;
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, જલ મહિમા ન કદાચ. ૨૫
- મુદર ફરે સોહામણે, નેર સમ પ્રામાદ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, દુર રહે વિખનાદ. ૨૬
- કબ્જ ભાય વૈરી તણી, જિહાં આવે ભાય સાંપિ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, બાયે ભવની જ્ઞાપિ. ૨૭
- જમ હિતકારી જિનવરા, આપ્યા એવે દાન;
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, જલ મહિમા ઉદામ. ૨૮
- તહી શત્રુજી સ્નાનથી, મિથ્યા મલ ધોવાય;
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, સર્વિ જનને સુખદાય. ૨૯
- આઠ કર્મ જે સિદ્ધિરે, ન દીયે તિલ વિપાદ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, જિહાં નવિ આવે કાક. ૩૦
- સિદ્ધ શિલા તપનીયમય, રત્ન સ્ફટિક ખાણ.
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, પામ્યા કેવલ નાણ. ૩૧
- જોવન રૂપા રતનની, આપિ બાત અનેક;
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, ન રહે પાતક એક. ૩૨
- સયમવારી સંયમે, પાવન હોય જિજ્ઞાસેક;
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, રૂપા નિર્મળ નેત. ૩૩
- આવક જિહાં મુલ દ્રવ્યથી, આશ્ચર્ય પૂરૂં રવાન;

તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞામીયે, પાવે પાત્ર મુપાત્ર.	૩૪
સ્વામિવત્સલ પુણ્ય જિહ્વાં, અનંત ગુણં કહેવાય;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞામીયે, સોવન ફૂલ વધાય.	૩૫
સુંદર જાગા જેહની, દેખી હરખે ચિત્ત;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞામીયે, વિભુવન માંહે વિદિત.	૩૬
પાતીતાણું પુર ભડું, સરોવર સુંદર પાત;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞામીયે, જાએ સકલ જાંજળ.	૩૭
મનમોહન પાગે વહે, પગ પગ કર્મ ખપાય;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞામીયે, ગુણ ગુણિ લાવ લખાય.	૩૮
જેણુ ગિરિ રૂખ સોહામણાં, કુટે નિર્ભય બી;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞામીયે, ઉતારે ભવતીર.	૩૯
શ્રુતિ મંદિર સોપાન સમ, સુંદર ગિરિવર પાગ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞામીયે, હલિયે શિવપુર નાજ.	૪૦
કર્મ કોટ અથ વિઠ્ઠલક, દેખી કુળે અંગ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞામીયે, દિન દિન ચડતે રંગ.	૪૧
ગૌરી ગિરિવર ઉપરે, ગાવે વિનયર ગીન;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞામીયે, મુખે શાસન રીત.	૪૨
કવડ ચક્ષુ રખવાલ જસ, અહનીશ રહે હજાર;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞામીયે, અસરાં રાખે દૂર.	૪૩
ચિત્ત ચાતુરી ચક્રેસરી, વિગ્ન વિનાસજી હાર;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞામીયે, સંધ તણી કરે સાર.	૪૪
મુરવરમાં મધવા યથા, અદુગ્ધમાં જિમ ચંદ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞામીયે, તિમ સવિ તીરથ ઇંદિ.	૪૫

કાઠે દુર્ગાતિવારણા, સમયો સારે કાજ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, સરિ તીર્થ સિરતાજ.	૪૬
પુંડરિક પાંચ કોડીમું, પાખ્યા કેવલ નાજ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, કર્મ તણી હાઇ હાજ.	૪૭
મુનિવર કોડી વસ સહિત, દ્રવિડ અને વારિખેજ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, ચઢ્યા શિવ નિશ્રેજ.	૪૮
નમિ વિનનિ વિચારણા, વાય કોડિ મુનિ સાથ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, પાખ્યા શિવપુર આથ.	૪૯
કપલ વાંચે વનપાલે બજ, હંજી ગિરિ પોતા ચોજ,	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, કાંઈ વ્યતિક દોપ.	૫૦
નમ ભરત ખિંદુ ખંડન વજ કોડિ મુનિયુત;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, કાંઈ ગિરિ શિવ સપત.	૫૧
નારદ મુનિવર નિર્મળા, વાંચુ એકાણું લાખ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, પ્રવચન પ્રગટ એ લાખ.	૫૨
સાંખ પ્રવુસ દ્વિ કલ્યા, પાઠી આઠે કોડિ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, પૂર્વ કર્મ વિછાદિ.	૫૩
પાવન્યા મુત સહસમું, પાણસણ રંગે કીધ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, વેળે શીવપદ લીધ.	૫૪
શુક પરમાચારજ વલી, એક સહસ અણગાર;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, પાખ્યા શિવપુર દ્વાર.	૫૫
શૈલ સરિ મુનિ પાંચમે, સહિત હુઆ શિવ નાહ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, અંગે ધરી ઉત્સાહ.	૫૬
કમ બહુ સિદ્ધા હજી ગિરે, કહેતાં નાવે પાર;	

ते तीर्थेश्वर प्रभुभीये, शास्त्रे भाद्रे व्यापहार.	५७
जीव धृष्टां समकित तच्छुं, नेपे व्यापार व्याप;	
ते तीर्थेश्वर प्रभुभीये, दासे पातक नोपहार.	५८
अथ श्री ब्रह्म गो हत्या, पापे व्यापार नोपहार;	
ते तीर्थेश्वर प्रभुभीये, पातका व्यापार नोपहार.	५९
जगत्पिता तीर्थेश्वर सन्, जगत्पिता तीर्थेश्वर सन्;	
ते तीर्थेश्वर प्रभुभीये, तीर्थेश्वर सन्.	६०
वन वन शेरक देह, वन वन शेरक देह;	
ते तीर्थेश्वर प्रभुभीये, वन वन शेरक देह.	६१
अहनिश व्यापार दुःख, ते व्यापार दुःख.	
ते तीर्थेश्वर प्रभुभीये, व्यापार दुःख.	६२
रिशभक जिन व्यापार, ते व्यापार दुःख.	
ते तीर्थेश्वर प्रभुभीये, व्यापार दुःख.	६३
यदा अस्मिन् शासन रिपू, ते व्यापार दुःख.	
ते तीर्थेश्वर प्रभुभीये, व्यापार दुःख.	६४
अथ योग अज्जन सन्, सिद्ध दुवे जिह्व हाथ;	
ते तीर्थेश्वर प्रभुभीये, पातक हारी नाम.	६५
सुमति सुधारस वरसते, कर्म दावानल संत;	
ते तीर्थेश्वर प्रभुभीये, उपशम तस उद्धिसंत.	६६
शुतधर नितु नितु उपदिशे, तत्त्वातत्त्व विचार,	
ते तीर्थेश्वर प्रभुभीये, अहं शुद्धशुत आचार.	६७
प्रियमेवक शुद्धशुत, कीर्ति कभला सिद्ध;	
ते तीर्थेश्वर प्रभुभीये, अहं कभला सिद्ध.	६८

શ્રી શાંતિ તારણ તરણ, જેહની ભક્તિ વિશાલ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, દિન રત્ન અંગત માલ.	૬૯
શ્વેત ધ્વજા જસ હહકની, આગે અવિતે એમ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, જાગત કશ છે કેમ.	૭૦
સાધક સિદ્ધ દિશા ભણી, આગે એક ચિત્ત;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, સાધન પદ્મ પવિત્ર.	૭૧
સાધ્યતિ સમ જેહની, જે કહે સાચે સાચ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, તસ દિશા નિર્લજ ગાચ.	૭૨
શુદ્ધાત્મ સુખ સમજાત, પ્રગટે જેહને સંગ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, જેહના જસ અલંગ.	૭૩
સાચા વૃક્ષ સોહામણુ, જિહાં જિનેશ્વર પાચ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, રોમે સુમનરસાચ.	૭૪
પગલાં પૃથ રૂપાળ્યાં, ઉપરામ જેહને અંગ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, સમતા પાવન અંગ.	૭૫
નિલાધરજ મહે જાહુ, વિચરે ગિરિવર મૃગ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, ચડતે નવરસ રંગ.	૭૬
આલતી મોગર કેતડી, પરિમલ જાહે જૃમ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, પૂજે ભવિ એકંગ.	૭૭
અગ્નિત જિનેસર જિહાં રહ્યા, ચોગામું શુભધેહ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, આશી અવિહત નેહ.	૭૮
શાંતિ જિનેસર સોળમા, સોળ કપાય કરે આંત;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, અતુર માસ રહંત.	૭૯
નેમિ પિતા નિત્યર સર્વે, આગ્યા જેણે હામ;	

તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, શુદ્ધ કરે પરિણામ.	૮૦
નમ નમ જિન અતરે, અલ્પ શાંતિસ્તવ કીધ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, નાદિયેષુ પ્રસિદ્ધ.	૮૧
ગણધર મુખ ઉપવ્રજાય તિમ, લાલ લલ્લા કેઇ લાખ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, જ્ઞાન અમૃત રસ ચાખ.	૮૨
નિવર ઘંટા ટંકારવે, રમણજી બહારી નાક;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, હંદુભી માટલવાદ.	૮૩
જેણ ગિરે લાલ નરધરે, કીધો પ્રથમ ઉદ્ધાર;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, માંજુમય પૂરતિ સાર.	૮૪
જામુખ નાદિયારે હામ કરે, સોવનમય મુવિજ્ઞાર;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, અક્ષય મુખ દાતાર.	૮૫
કમ્પાકર મોકીયા હલ્યા, સોળ ઉદ્ધાર સફાર;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, લવુ અસંખ્ય વિચાર.	૮૬
કવ્યલાવ વેરી તજો, જેહથી થાયે અંત;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, સત્કુળ સમરંત.	૮૭
પુઠારક ગણધર હુઆ, પ્રથમ સિદ્ધ ઇષ્ટે ઠામ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, પુઠારક ગિરે નામ.	૮૮
હાંકરે હાંકરે ઇષ્ટે ગિરે, સિદ્ધ હુઆ મુપવિત્ત;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, સિદ્ધક્ષેત્ર સમવિત્ત.	૮૯
મલ કવ્ય લાવ વિશેષથી, જેહથી જાએ દૂર;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, વિમલાચલ મુખ પૂર.	૯૦
ચુરવરા બહુ જે ગિરે, નિવસે નિર્મળ ઠામ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, મુરગિરે નામ પ્રમાણ.	૯૧

પરવત સહુ માંહે વડા, મહાગિરિ તેજુ કહત;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, દર્શન લહે પુણ્યવંત.	૯૭
પુણ્ય ઝનનગલ જેહથી, થાયે પાપ વિનાશ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, નામ જહુ પુણ્ય રાસ.	૯૮
લક્ષ્મીદેવી જે જાણ્યા, પડે કમલ નિવાસ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, પદ્મ નામ સુવાસ.	૯૯
જલિ ગિરિમા સુરપતિ સમા, પાતક પંક વિલાસ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, પર્વત હંદ્ર વિખ્યાસ.	૧૦૦
પ્રજાપતિ તીરથ સર્વે, તેમાં મહેદાસ એહ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, મહા તીર્થ જગ રૈહ.	૧૦૧
આદિ અત નહીં જેહની, કોઇ કાળે ન વિલાસ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, સાધ્યત ગિરિ સુવાસ.	૧૦૨
જદ્ર જાણા જે ગિરિવરે, આવ્યા હોય અપાર;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, નામ મુલદ્ર મહાર.	૧૦૩
વીર વધે શુભ સાધુને, પામી તીરથ જાકિ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, નામે જે દહ સક્તિ.	૧૦૪
શિવ ગતિ સાધે જે ગિરે, તે આરે અનિવાન;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, સુક્તિ નિલય સુખ ખાણ.	૧૦૫
મહ સરજ સમકિત ધરી, સેવ કરે શુભ ચિત્ત;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, પુષ્કરંત વિહિત.	૧૦૬
જી ન રહે જાવજલ થઈ, જે ગિરિ લહે નિવાસ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, મહા પદ્મ સુવિલાસ.	૧૦૭
જુલિ ધરિ જે ગિરિવરે, ઉદય ન હોયે સીહ;	

તે તીર્થેષર પ્રજાનીયે, પૃથ્વી પાઠ અનીલ;	૧૦૩
અંગળ સુધિ ગંગાપાતકું, પાઠ આહ અંજારામ;	
તે તીર્થેષર પ્રજાનીયે, ભદ્ર પાઠ જસ નામ.	૧૦૪
ચૂન જસ પાતાલમે, રાગલગ્ન પનોદ્ધાર;	
તે તીર્થેષર પ્રજાનીયે, પાતાલ જસ પચાર.	૧૦૫
કર્મકાષ હોયે નિર્ધાર, હોય સહ મુખ રસ;	
તે તીર્થેષર પ્રજાનીયે, સર્વજન સન સંસ.	૧૦૬
અખિત સુધિ પ્રજા હોય, જેવડા કરાવે પામ;	
તે તીર્થેષર પ્રજાનીયે, સર્વ જન સન સંસ.	૧૦૭
કર્મકાષ એકવીસ હોયે, પદોત્તમ નામ ઉદાર;	
તે સર્વજન પાતાલ હરે, આતમ રાગલગ્ન અંજાર.	૧૦૮

કવિનિર્મલ.

પ્રથમ તીર્થ નામક સ્થાન લાગે, સંપૂર્ણ સ્ત્રી સિદ્ધિનિરિ;
અઠોત્તરસ્ય ગાહ સ્થાનને, ત્રેમ ભક્તો જન ધરી.
સ્ત્રી કલ્યાણસાગર સુધિ વિખે, મુલ જગતિ મુખ તરી;
પુણ્ય મહોદય કલ્પ અંગળ, વિલિ મુજશે નય નિર્મલ. ૧૦૯
મતિ સિદ્ધિનિરિ સ્થિતિ.

અથ સ્ત્રી શાંતિજયની ગરબી.

તે મેલ અખિતમલ માતને આરાધયેરે; હોય, એ રશી.
તે મેલ સિદ્ધિનિરિશાને આરાધયેરે હોય,
તેલી જગત મનોરમ વાણેરે હોય;

મિરિસાજ છે સવોદધિ તારણારે લોભ,
 પહા પીઠ છે સર્વ દુઃખ પારણારે લોભ.
 પુરરંગિર છે પનોરથ પુરણારે લોભ,
 સિદ્ધિદાય છે સવોદધિ પુરણારે લોભ,
 એનાં એકપીસ તામ છે સોહામન્યારે લોભ,
 હું છે પંડિત કરીને લઈ લાખણારે લોભ,
 એના સારજાની તપ જગ આકરારે લોભ,
 મુનિ મિત્ર છે કાંકરે કાંકરે લોભ,
 મુનિમજલ જાનવંત મુખતે મગારે લોભ,
 સિદ્ધરાજ છે અવિનાશી ચગારે લોભ,
 સેહનાં મળાં મહુને વિનતિ કરે લોભ,
 એના સારજાની તપ સર્વે હરે લોભ,
 પાંચ પાંચને તારક મુનિચરારે લોભ,
 શીલંગમુરિ મુર્દીન મુનિ તરારે લોભ,
 દ્રવિક વાનીમેષુ દેવકીના નંદલારે લોભ,
 મહીપાળને મહીપતિ ચંદલારે લોભ,
 માવન્યા કુંવરને મુનિ વિદ્યાધરારે લોભ,
 સિદ્ધિ સાંપને પ્રહુમ્નજી જિહાં વરારે લોભ,
 (વળી બલિ મયાલી ઉવાલીનેરે લોભ)
 ધ્યાન ધરિયાં છે ચિત્ત એક આસનેરે લોભ,
 એની તર્યા છે ચંદ્રમણ શાસનેરે લોભ,
 ભરત રામચંદ્રને તદિમેષલારે લોભ,
 સિદ્ધસોભાએ અઢયા છે કપક એકિલારે લોભ.

નમિ જિનમીને મુનિ ચુકરાજીએ લોલ,
 કાળા મુતમાં સાર્યા છે સર્વ કાજીએ લોલ;
 કેળાં નામ કહ્યું તે મુનિરાજનાં લોલ,
 છાતી એકને અનંત નામ સાજનાં લોલ.
 એવા અનંત અનંત મુનિજી તર્યાં લોલ,
 તે લો દર્શન જ્ઞાનથી ભર્યાં લોલ;
 વસુધૈવ કુલં તે સાત પદમે ભજ્યાં લોલ,
 તે લો આર અનંત મુખમાં ભજ્યાં લોલ.
 અર્ધ વર્યા છે સિદ્ધશિલા ઉપરીં લોલ,
 એવી સાદિ અનંત સ્થિતિ છે ખરીં લોલ;
 કું લો જાજી કું ગજધર વાણીએં લોલ,
 ગજુ સિદ્ધગિરિ મહાત્મ્ય જાણીએં લોલ.
 પાર પૂરવ નવાણું આદિનાથજીએં લોલ,
 સમોસર્વા છે પુકરિક સાથજીએં લોલ;
 ગિરિ કુરયાં ત્રેવીસ જિનરાજજીએં લોલ,
 અનંત ન કીર્તિ અનંત મુનિરાજજીએં લોલ.
 સેવો સેવો એ ગિરિ મુખકંઠને લોલ,
 સેવો સેવો મહેવી નંદને લોલ;
 વદો વદો ઇશ્વાકુ કુળ સૂરને લોલ,
 પૂજો પૂજો ઓ રિપજા હજૂરને લોલ.
 (નામિરાજના કુળ માંહે દિન કરે લોલ,)
 રિપજનાથજીનો વંશ છે ગુણકરે લોલ;
 આદિનાથજીના પારવી પ્રભાકરે લોલ;

જેહના આઠ પાટ આરીસા જુવનમાંરે લોલ.
 પામ્યા કેવળ જ્ઞાન શુભ ધ્યાનમાંરે લોલ.
 જેહના પાદવી અસંખ્ય મુગતે ગયારે લોલ,
 તે તો સિદ્ધ હંડિકામાં સર્વે કહ્યારે લોલ;
 જરતરાયથી ઉદ્ધાર તોળ છે સહુરે લોલ,
 વિચ અંતરે ઉદ્ધાર થયા છે બહુરે લોલ.
 જે કોઈ ગિરિરાજ દરિસન લાવિયારે લોલ,
 હજારો સંધરી અસંખ્ય સંધ લાવીયારે લોલ;
 માતા ચક્રેસરીનું મુખદાયિનીરે લોલ,
 જુગ આડે વરુડ સિંહ વાહિનીરે લોલ.
 પિઠમરાજથી અદારસેં સત્યોતરે લોલ,
 માર્ગશિર માનને ત્રયોદશિ વાસરે લોલ;
 મરુથી ગામ છે મવિ દીપરાજહરે લોલ,
 જે સાંભળે તેહનાં સરશે કાજહરે લોલ.

શ્રી આદિનાથજીની લાવણી.

શ્રી આદિનાથ નિર્વાણી, તમું સેધ્યાની; તમું
 જવ જીવ તરતકે કાજ, બનાધ વાણી.
 વ્રમ નાશીરાય કુખ લારી, બરે અવતારી; બરે
 ખુલ રહી ખલકમે ખૂબ, કેસરકી કયારી.
 વ્રમ મમલ મનકી ભારી, આતમાં તારી; આતમાં
 તજ દીની પ્રીત વિપવનકી, બજ કર ખારી.

તુમ કરી મુગતિ પટરાણી, જગતમેં જાણી; જગતમેં લવ. ૧
 જાણ્યા મુરતર મુખરાસી, હું આહું ઉદારી; હું
 જલ મધ જળર જળાળ, જગતકી ફાંસી.
 તુમ જગતપતિ અવિનાશી, મુગતકે પાસી; મુગત
 કિવ મંદિરમેં મુખ સેજ, ખિછાઇ ખાસી.
 તુમ કરી સફળ બિંદગાની, મેરે મન માની; મેરે લવ. ૨
 જોરે જ્યોતારવે જનરાજ, જગતમેં બાજે; જગતમેં
 તેરો ફરસન હે મુખદાર, મુધારે કાજે.
 તેરી કુની ગળનમેં ગાજે, બે મુરપતી લાજે; બે મુઠ
 ગણ મયા ગરવ પાખંડ, કળના લાજે.
 તારક નામે મંદાણી, આધક કુની આણી, અધિક લવ. ૩
 તેરી મહિમા કહી ન જાવે, પાર નહોં પાવે; પાર
 ગમેવ મુરપતિ સખ દેવ, તેરે ગુન ગાવે.
 તેરે ચરનમેં લપકાવે, સરસ લય લાવે; સરસ
 નર નાર હીયાકે માહે, લખિ તેરી ચાવે.
 તેરી તુજા સખ પિરલાણી, મુગતકું ઠાણી; મુગત લવ. ૪
 મરદેવી કૃપકા જાયા, અમરપદ પાયા; અમર
 જનન કુમારી નારી, મીલી જસ ગાયા.
 દુરગતિકા કુળ વિર લાયા, સફળ કરી કાયા; સફળ
 જનકાસે નિરંજન દેખ, સરન તેરે આયા.
 સમકિતકી સહેજ પીછાની, મીલી મોહે ઠાણી; મીલી
 લવ જીવ વરનકે દાજ, જનાઇ વાણી.

મિરનાર તીર્થનાં ચૈત્ય વંદન સ્તવન વિનિરે.

અથ શ્રી નેમિજિન ચૈત્યવંદનો.

બાવીસમા શ્રી નેમનાથ, નિત્ય ઉડી વડા;
 કમુદવિજય સુત ભાવુસમ, ભવિજન મુખદા;
 સુષત રયામ દૂતિ દેહની, દશ ધનુષ્ય શરીર;
 આમિત કાંતિ યાદવ ધણી, ભાંજે ભવ તીર.
 ત્રિભુવની રમણી તણમે, બ્રહ્મચર્ય ધર ધીર;
 શિવરત્નણી મુખ વિજયતા, ભૂપ નમે ધરી પીર. ૧ મંત્ર.

તેમિનાથ બાવીસમા, શિવાદેવી માય;
 કમુદવિજય પુષ્પીપતિ, જે પ્રભુના તાલ.
 દશાહ ધનુષની દેહડી, આયુ વરસ હજાર;
 સાંખ લાંછનધર સ્વામીજી, તણ રાણુલ તાર.
 સોરીપુર નયરી ભલી એ, બ્રહ્મચારી ભગવાન;
 જિન ઉત્તમ પદ પદ્મને, નમતાં અવિચલ માન. ૨

અપરણિતથી આવીયા, કાંતિક વદી બારસ;
 આવણુ શુદિ પંચમી જજ્યા, યાદવ અવતાર.
 આવણુ શુદિ છઠે સંજમી, આસોજ અમાવસ નાજ;
 શુદિ આપાકની આઠમે, શિવમુખ લહે રસાજ.
 અરિદુનેમિ અણુપરણિયા એ, રાજિર્માતના કંત;
 જ્ઞાન વિમળ શુભ એકના, લોકોત્તર વૃત્તંત. ૩

સમુદ્રવિજય કુલચંદ્ર નંદ, શિવાદેવી જાયા;
 વાદવ વસ નભોમણી, સૌરીપુર ઠાયા. ૧
 બાલચંદી બ્રહ્મચર્ય ધર, ગતમાર પ્રચાર;
 ભોક્ષા નિજ આત્મિક ગુણ, ત્યાગી સંસાર. ૨
 નિઃકરણ જગ હવનો એ, આશાનો વિશ્વાસ;
 દીન દયાલ શિરોમણિ, પૂરણ સુરતર કામ. ૩
 પશુઆં પાકાર મુઠી કરી, છાંડી શુદ્ધતાસ;
 તત્ત્વજ્ઞ સંયમ આદરી, કરી કર્મનો નાશ. ૪
 કેવળજ્ઞી પામી કરી એ, પહોંતા સુખિ મોજાર;
 જન્મ મરણ ભય ટાળવા, જ્ઞાન સદા મુખકાર. ૫

અથ ગિરનારનો છંદ.

ગોરકજી સોહામણો, તીરથમે અતિ હુમ્મ;
 ગીરીવરમે ગિરનાર ગિરિ, સુધર બુધજી ચંગ. ૧ નિશાણી છંદ
 નિરવ અતિ તાળાં, મોટી માળ, રાજા મન મોહકાહે;
 અતિ વિષયા દીપે, અરિહલ છંપે, શિખર સાત સોહકાહે.
 નિઝરણાં ધરતાં, જલ બહુ વહતા, હારોપમ ફાવકાહે;
 ગિરનાર ગિરિંદા, નેમિ છંપકા, દર્શન મુખ પાવકાહે. ૧
 એ આંખી.

ગમોદર તીર, નિર્મલ નીર, જલચર કેલિ કરકાહે;
 જોગી સંન્યાસી, વિષ્ણુ ઉપાસી નિશ્ચલ ધ્યાન ધરકાહે;
 આકાશ સ્થિત કરતા, વેદ બજતા, ગીતા ગુણ આવકાહે.

ગિરનાર. ૨

મુગકુંડ ખિરાજે, સજલો છાજે, વૃક્ષતણાં તિહાં વૃંદાહે.
તિમ માત્રો પવે, સૂરિજન સર્વે, ગીતજ્ઞાન મુખકંદાહે.
પર દર્શન વાસી, ધર્મ અભ્યાસી, સકલ લોક આવંદાહે.

ગિરનાર. ૩

ભીમકુંડ ભલેશ, ગજપદ કેરા, ગ્યાન નાવ નિરખંદા હે.
કાચલિયા કુંડ, કમંડલ ભંડ, જલ ભરી દેખી મન હુરખંદા હે.
તિહાં ખહુ વનચર, ખેચર ભૂચર, જલ ગડાવર ચંદા હે.

ગિરનાર. ૪

ચારાસી સિદ્ધ, નિર્મળ જુદ, નિશ્ચલ ધ્યાન પાંદા હે.
કેમ દુઝાધારી, પવન આધારી, હૃદયજ્ઞાન વિરચંદા હે.
ચારાસી આરાધન, વલિ વિકારાધન, યોગાસન આવંદા હે.

ગિરનાર. ૫

સહસ્રાવન સુંદર, નેમિ જિજ્ઞેશ્વર, વ્રત કલ્યાણ કરંદા હે.
તિમ ગિરિવર સુંદર, નેમિ જિજ્ઞેશ્વર, કેવલ જ્ઞાન પાંદા હે.
ગિરિશૃંગ નિર્મલ, અતિ શુચિ ઉજવલ, મુક્તિ માહુલ પા-

વિંદા હે. ગિરનાર. ૬

પ્રણ હુંગર ઉપર, ખહુલ મુનીશ્વર, વ્રત પચ્ચજ્ઞાન કરંદા હે.
તિમ સમકિત ધારી, ખહુ નર નારી, ગિરિવર ધ્યાન પાંદા હે.
આતમ અજવાસી, સદ્ગતિ ધારી, ધર્મ ધ્યાન આવંદા હે.

ગિરનાર. ૭

દેવલ અતિ સુંદર, જિમ મુરમંદિર, તિમ જિન ભુવન મોહંદા હે.
શરણગદ શ્રાવક, જિન મત્ત ધારક, નિરખી મન મોહંદા હે.
પૂજા તિહાં વિરચે, ચંદન ચરચે, ભાવ ભલે ભાવંદા હે.

ગિરનાર. ૮

અંબાજી સારી, સખ સુખકારી, જગદંબા તે કહાં છે.
મનનાછત પૂરે, સંકટ ચૂરે, જિનપતિ આણ વહાં છે.
ભૈરવ વિકરાલા, તેજ ઝમાલા, અંબા સેવ કરે છે.

ગિરનાર, ૬

કલંકા છપ્પય.

ભાવે નિર્મલ ભાવ, ભાવ પડે ભવજલ તારે.

એ ગિરિવરતું નામ, કષ્ટ સખ દૂરે નિવારે.

તેમીંધર નિરંધાર, સાર એ તીરથ જાણી.

સમવસર્યા સુવિચાર, તર્યાં તિમ ખહુલા પ્રાણી.

સંધ સકલ સખ દેશના, આવે ગિરિયાત્રા જાણી.

કર દાય જોડિ જિન વિનવે, તુમ નમો દૈવત ગિરિ ધણી. ૧૦

અથ શ્રી નેમનાથ જિન સ્તવન.

વજ્ર પ્રભુ જિન જમ અલગા વશ્યા. એ દેશી.

નેમ જિણેસર નિજ કારજ કર્યું, છાંડ્યો સર્વ વિભાવોજી.

આતમ શક્તિ સકલ પ્રગટી કરી, આસ્વાદો નિજ ભા-

વોજી. ૧ નેમ.

રાગુલ નારીરે સારી મતિ ધરી, અવલંબ્યા અરિહંતોજી.

ઉત્તમ સંગેરે ઉત્તમતા વધે, સધે આનંદ અનંતોજી. ૨ નેમ.

ધર્મ અધર્મ આકાશ અચેતના, તે વિજાતી અગ્રાહ્યોજી.

પ્રહગલ ગ્રહવેરે કર્મ કલંકતા, વાધે બાધક બાહ્યોજી. ૩ નેમ.

રાગી સંગેરે રાગદશા વધે, થાયે તિણે સંસારોજી.

નીરાગીથીરે રાગનું જોડવું, લહીયે ભવનો પાસેજી. ૪ નેમ.

અપ્રશસ્તતારે ટાલી પ્રશસ્તતા, કરતાં આશ્રવ નારોછ.
 સંપર વાધેરે સાધે નિર્જર્જરા, આતમભાવ પ્રકાશેછ. ૫ ને
 નમિ પ્રભુ ધ્યાનેરે એકત્વતા, નિજ તત્વે એક તાનોછ.
 શુદ્ધ ધ્યાનેરે સાધિ સુસદ્ગતા, લહિયે મુક્તિ નિદાનોછ. ૬ ને
 અગમ અરૂપીરે અલગ અગોચર, પરમાત્મ પરમીશોછ.
 દેવચંદ્ર જિનવરની સેવના, કરતાં વાધે જગીશોછ. ૭ ને.

અથ નેમણના સાત વાર

સખિ નમીયે તે નેમ જિનરાજ, અઠ ગિરનારેરે.
 રાખી રાખુલ જૂએ વાર, સાતે વારેરે. ૧
 સખિ આદિયે અરિહંત, અમ ઘર આવોરે.
 મહારા સ્યામ સહુઆ નેમ, દિલસાં ભાવોરે. ૨
 સખિ સોમે તે શુભ શણગાર, સજિયે અંગેરે.
 મારા જગજીવન જિનરાજ, રમીયે રંગેરે. ૩
 સખિ મંગલ શુભદિન આજ, મંગલ ચારોરે.
 મહારો નવભવ કેરો નેહ, સ્યામી સંભારોરે. ૪
 સખિ ભુધે તે ધરે આવો નાથ, બુદ્ધિના દરિયારે.
 તમે એક સહુસ્ર ને આઠ, લક્ષણે ભરિયારે. ૫
 સખિ ગુરૂ ગિરૂવા ગુણવંત, શિવા દેવીનારે.
 તમે સમુદ્રવિજય કુલચંદ, નેમ નગીનારે. ૬
 સખિ શુકે સહુસાવત્ર, આલો સજનીરે.
 મહારે પ્રગટ થયોરે પ્રભાત, વીતી રજનીરે. ૭
 સખિ શનિયે તે સંયમ લીધ, પ્રીત વધારીરે.
 બેહુ પોહોતાં મુક્તિ મગાર, નર ને નારીરે. ૮

કહે મૂલચંદ મન રંગ, આશા ફલશેરે;
જે ઉગ્ગવલ પાલે શીલ, ભવોદધિ તરશેરે, ૯

॥ શ્રી નેમિજન સ્તવન ॥ ગરખાની દેશી. માદ ॥

જઠને રહેજો માહારા વાલાજીરે, શ્રી ગિરનારને

ગોખ. જઠને૦ એ આંકણી.

અમે પણ તિહાં આવશું; માહાંજિહારે પાસીશું જોખ.જઠ.૧.
જન લેઇ જુને ગદે; માહાં આવી તોરણ આપ. જઠ.
પદ્મમાં પેળી પાછા વલ્યા, માહાંજનાં ન દીવો જખાપ.જઠ.૨.
ચુદર આપણ સારિખા, માહાં જોતાં નહીં મલે જોડ જઠ.
બાધ્યાં અણુબોધ્યાં કરે; માહાં એ વાતે તમને જોડ. જઠ.૩.
હું રાગી તું વેરાગીઓ માહાં જગમાં જણે સહુકોય. જઠ.
રાની તો લાગી રહે, માહાં વેરાગી રાગી ન હોય. જઠ.૪.
વર બીજે હું નવિ વડે; માહાં સવલા મેહોલી સવાદ. જઠ.
માહુની યાને જઠ મલી, માહાંમહોટા સાથે રથોયાદ જઠ.૫.
ગદ તો એક ગિરનાર.જે, માહાં નર તો છે એકશ્રી. નેમ. જઠ.
રમણી એક રાજમતી માહાં પૂરો પાડ્યો જેણે પ્રેમ જઠ.૬.
વાચક ઉદયની વંદના માહાં માની લેજો માહારાજ જઠ.
નેમ રાજુલ મુકતે મદ્યાં માહાં સાર્યો આતમકાજ જઠ. ૭

શ્રી નેમીનાથ સ્તવન.

॥ આટલાં દિન હું જાણતો રે હાં ॥ એ દેશી ॥

તોરજી આવી રથ ફેરિગયા રેહાં, પશુઆંદગ દોષ; મેરે વાલમા.
નવ લવ નેહુ નિવારિયો રેહાં, શો જોધે આવ્યા જોશ. મેરે. ૧
ચાંદ કલંદી જેહુથી રેં હાં, રામને સીતા વિયોગ; મેરે.
તેહુ દુરંગને વયણુડે રે હાં, પતિ આવે કુણુ લોગ. મેરે. ૨
ઉનારી હું ચિત્તથી રે હાં, મુક્તિ ધૂતારી હેત; મેરે.
મિહુ અનંતે ભોગવી રે હાં, તેહુશું કવલુ સંકેત. મેરે. ૩
પ્રીત કરતાં સોહિલી રે હાં, નિરવહેતાં જંજાલ; મેરે.
જેહુવો વ્યાલ ખેલાવવો રેહાં, જેહુવી અગનની ઝાલ. મેરે. ૪
જો વિવાહુ અવસરેં દિઆરે હાં, હાથ ઉપર નવિ હાથ; મેરે.
દીક્ષા અવસર દોજિયે રે હાં, શિર ઉપર જગનાથ. મેરે. ૫
કમ વસવસતી રાણુલ ગઝ રે હાં, નેમ કને પ્રત લીધા
વાગ્દેશ યશ કહે પ્રભુમિથે રે હાં, એ દંપતી દાય સિદ્ધ. મેરે. ૬

શ્રી નેમિજિન સ્તવન.

(અમે તમારાં છોડાં ગુણ જાણો છો કે ના) એ દેશી.
રાણુલ કહે પિયા નેમજી, ગુણ જાણો છો કે ના;
કેમ છોડી ચાલ્યા નિરંધાર, હે ગુણ માનો છો કે ના,
પુરૂષ અનંતે ભોગવી, ગુણ જાણો છો કે ના;
પીયુ શું મોહી રહ્યા તેણે નાર, હે ગુણ માનો છો કે ના. ૧
કોડી ગમે જેહુને ચાહે, ગુણ જાણો છો કે ના;

રંગા તે નારીથી રંગ, હે ગુણ માનો છા કે ના,
 ગમ ગમ ઉખાણો કહ્યા, ગુણ જાણો છા કે ના;
 સરિસા સરિસો સંગ, હે ગુણ માનો છા કે ના.
 હું ગુણવંતો ગરડી, ગુણ જાણો છા કે ના;
 તે નિર્ગુણ નિહેજી નાર, હે ગુણ માનો છા કે ના,
 હું સિવક જુ' રાઉતીરે, ગુણ જાણો છા કે ના;
 તે સામું ન જુવે લગાર, હે ગુણ માનો છા કે ના.
 જગમા તે ગુણ આગલી, ગુણ જાણો છા કે ના;
 જેણે વસા કીધો ભરતાર, હે ગુણ માનો છા કે ના,
 મન વેરાગે વાલીયું, ગુણ જાણો છા કે ના;
 હે રાજુન સંજમ ભાર, હે ગુણ માનો છા કે ના.
 ખોદેનીને મલવા ભણી, ગુણ જાણો છા કે ના;
 પીયુ પેહેલી તેહ જાય, હે ગુણ માનો છા કે ના,
 મગ લઈ તે નારને, ગુણ જાણો છા કે ના;
 રતી અનુભવ શું લયજાય, હે ગુણ માનો છા કે ના.
 મનુષ્ય વિજય કૃત ચંદ્રો, ગુણ જાણો છા કે ના;
 મિત્રાદેવી માત મતાર, હે ગુણ માનો છા કે ના,
 વસત સદસ એક આઉખું ગુણ જાણો છા કે ના;
 સોરીપુરનો ચિત્તમોર, હે ગુણ માનો છા કે ના.
 દેહ ધનુષ દશ કીપતી, ગુણ જાણો છા કે ના;
 પ્રભુ બ્રહ્મચારી ભગવંત, હે ગુણ માનો છા કે ના,
 રાજુલ વર મુને વાલહો, ગુણ જાણો છા કે ના;
 કહે રામવિજય જયવંત, હે ગુણ માનો છા કે ના.

શ્રી નેમિજિન સ્તવન.

નેમ નિસુદ જુહારીયે, ઉજ્જવલ ગઢ ગિરનારોજી;
 બસવંત જિન બાવીસમો, ભક્તે ભેટ્યો ભગવંતોજી. નેમ ૦૧
 ક્યામલ વાણું સોહામણો, મુખ સોહો પૂનમચંદોજી;
 ચાકર વંશી જગ જયો, જેહને સેવે સુરનર ઇંદોજી. નેમ ૦૨
 પશુપત દેખી પાછા વડ્યા, દિલ દયા બહુ આણીજી;
 કાલ વિષય ઝંપી કરી, તજી રાજિમતી રાણીજી. નેમ ૦૩
 સમુદ્ર વિજયસુત મુખ કરું, માતા શિવા દેવી મહારોજી;
 દાન સંવત્સરી દેઇ કરી, પોહોતા ગઢ ગિરનારોજી નેમ ૦૪
 ચોરન દિન ચોખે ચિતે, પ્રભુ મૌનપણું તપ કીધોજી;
 કર્મ અપાવી કેવલ લહી, જગમાં બહુ જશ લીધોજી. નેમ ૦૫
 સમવત્સરણ સુરપતિ રચ્યો, આણી મન આણુંદોજી;
 ત્રિ લોક તેજે ઝગમગે, તિહાં નાટક નવ નવ છંદોજી. નેમ ૦૬
 ચોરન ભૂમિ જગતગુરુ, ઉચરે અમૃત વાણીજી;
 ભવોદધિ સોપણ ભયહરુ, જેહના ગુણ ગાવે ઇંદ્રાણીજી. નેમ ૦૭
 ઇમ મહી મંડલ વિચરતા, અતેક જીવ ઉદ્ધાર્યાજી;
 પોહોતા બહુ પરિવારજી, મુક્તિ મોહોલ પધાર્યાજી. નેમ ૦૮
 વિષ્ણુ હરણ નિત વંદિયે, રાણી રાજિમતી ભરતારોજી;
 દુઃખ દારિદ્ર દૂરે હરે, ઊનારે ભવપારોજી. નેમ ૦૯
 સંવત સત્તર અગ્યારોત્તરે, આસો બીજ અજુઆલીજી;
 કહે જિનદાસ યાત્રા કરી, નેમ હસી દીધો તાલીજી. નેમ ૧૦

શ્રી નેમિનાથ સ્તવન.

(રાગ મારણી, ધણુરા ટોલા.) એ દેશી.

અષ્ટ ભવનર વાલહીરે, તું મુઝ આતમરામ; મનરાવાલા.
 મુગનિ સ્ત્રીયું આપણેરે, સગપણ કોઈ ન કામ. મનરા. ૧
 ધર આવો હો વાલમ ધર આવો, મહારી આશાના વિશરામ. મ૦
 રથ દેરો હો સાજન રથ દેરો, સાજન મહારા મનોરથ સાથ. મ૦
 નારી પખારયો નેહલોરે, સાચ કહે જગનાથ મનરા;
 રઘિર અરવળે ધરીરે, તું મુઝ જાણે ન હાથ. મ૦ ૩
 મથુજનની કરુણા કરીરે, આણી દૃઢ્ય વિચાર; મ૦
 માણસની કરુણા નહીંરે, એ કુસુ ધર આચાર. મ૦ ૪
 પ્રેમ કલપનર છેલીયોરે, ધરિયો જોગ ધતૂર; મ૦
 મતુરાંય રો કુણુ કહેરે, ગુર મિલિયો જગ ગૂર. મ૦ ૫
 મારં તો એમાં કયુંહી નહીંરે, આપ વિચારે રાજ; મ૦
 મજ સભામે એસતાંરે, કિસડી બંધસી લાજ. મ૦ ૬
 પ્રેમ કરે જગજન સહુરે, નિર્વાહે તે ઝોર; મ૦
 પ્રીત કરીને છોડી દે રે, તેહયું ન ચાલે જોર. મ૦ ૭
 જો મનમાં એહયું હયું રે, નિસપત કરત ન જાણ; મ૦
 નસપત કરીને છાંડતાં રે, માણસ હુવે તુકશાન. મનરા. મ૦ ૮
 દેતાં દાન સવંતસરીરે, સહુ લહે વંછિત પોષ; મ૦
 એવક વંછિત નવિ લહેરે, તે સેવકનો દોષ. મ૦ ૯
 સખી કહે એ શામલોરે, હું કહું લક્ષણ સેત; મ૦
 ઈણુ લક્ષણ સાચી સખીરે, આપ વિચારે હેત. મ૦ ૧૦
 રાગી શુ રાગી સહુરે, વૈરાગી રથો રાગ; મ૦

રાગ વિના કિમ દાખવોરે, મુગતિમુંદરી માગ. મઠ	૧૧
એક ગુહ્ય ધર્મ નથીરે, સઘસોઘ જાણે લોક; મઠ	
અનેકાનિક લોગ્યોરે, બ્રહ્મચારી ગત રોગ. મઠ	૧૨
જિજ્ઞાસુ જોણી તુમને જોઉંરે, તિજુ જોણી જોવો રાજ; મઠ	
એકવાર મુઝને જુઓરે, તો સિઝે મુઝ કાજ. મઠ	૧૩
માહ દેશા વડી ભાવનારે, વિત્ત લાઠે તત્તવ વિચાર; મઠ	
પીતરસગતા વાડીરે, પ્રાણનાથ નિરધાર; મઠ	૧૪
સેવક વળુ તે આપરેરે, તો રહે સેવક મામ; મઠ	
આશય સામે પાકીયેરે, એહીજ રૂઢ કામ. મઠ	૧૫
વિવિધ વેળા વળે આદર્યોરે, નેમનાથ ભરતાર; મઠ	
ધારણ પાપણ તારણરે, નવ રસ મુગતાદાર. મઠ	૧૬
કાચણકાચી આણુ જાણોરે, ગણ્યું ન કાજ અકાજ; મઠ	
કૃપા કરી મુઝ લીલવેરે, આનંદધન પદ રાજ. મઠ	૧૭

શ્રી નેમિનાથ સ્વાધ્યાય.

(સાતેવારની દેશીમાં.)

તોયજી આવી કંત, પાછા વસિયારે;	
મુઝ દુરકે દાહિજી અંગ, તેણે અટકજિયારે.	૧
કુણ જોશીયે જોયા જોય, યુગલ કુણ મસિયારે;	
કુણ અવગુણ દીડા આજ, જિજ્ઞાસી રસિયારે.	૨
જાઓ જાઓરે સહિયરે, દૂર શાને છોડારે;	
પાતલોધો રથામલવાન, વાલિમ તેડારે.	૩
યાદવ કુલ તિલક સમાન, એમ ન કીજેરે;	

એક હાંસુ ને બીજી હાણ; કેમ ખમીજેરે.	૪
કહ્યાં વાચે જાળે સમીર, વીજ ઝબૂકેરે;	
બાંધે પાઉ પોકારે, હૈયડું ચમકેરે.	૫
હર પાવે દાહર સોર, નદીયો માતીરે;	
પત ગજર્જરવને જોર, ફાટે છાતીરે.	૬
લગિતાં શુક પહેર્યો ભૂમિ, નવ રસ રંગેરે;	
વાવલીયા નવ રસ હાર, પ્રીતમ સંગેરે.	૭
જે પૂરણ કીધાં પાપ, તાપે દાધીરે;	
પટે આંધુધાર વિપાદે, વેલડી વાધીરે.	૮
જુને ચણવી મેરૂ શીશ, પાડી હેડીરે;	
રેખ સહેવાયે મહારાજ, વિરહ અંગીડીરે.	૯
મને પરણી પ્રાણ આધાર, સંયમ લેજેરે;	
હું પતિવ્રતા છું સ્વામી, સાથે વહેજેરે.	૧૦
મિ આઠે ભવની પ્રીત, પિઉડા વલશેરે;	
મુજ મનના મનોરથ નાથ, પૂરણ ફલશેરે.	૧૧
હવે ચાર મહાવ્રત સાર, ચુંદડી હીધીરે;	
ગંગીલી રાગુલ નારે, પ્રેમ લીધીરે.	૧૨
મેઘ્યાદિક ભાવના ચાર, ચોરી આંધીરે;	
રમુ ધ્યાનાનલ સલગાય, કર્મ ઉપાધિરે.	૧૩
વયો રતનત્રયી કંસાર, એકી ભાવેરે;	
આરોગે નરને નાર, શુદ્ધ સ્વભાવેરે.	૧૪
તણ ચંચલતા ત્રિકયોગ, દંપતિ મલિયારે;	
શ્રી પ્રિમા વિજય જિત નેમ, અનુભવ કલિચારે.	૧૫

શ્રી ભમિનાથ સ્તવન.

હારિ કીને દેખા હમેતા સ્વામી, સ્વામીજી અંતરંગમીરે ૦૧.
આઠ ભવકી ખીત પ્રકાશી, નવમેં ગયા શિવગામીરે. કીને. ૧
સહસાવનકી કુંજ ગલનમેં, મળ્યા મુને અંતરંગમીરે. કીને. ૨
આઠ ચલે ગિરનારે ઉપર, નારી તારી કેવળ પામીરે. કીને ૩
હૃદયનથુ પ્રભુ નેમ નીના, કહું છું આજ ગિરનામીરે.

કીને ૦ ૪ ઠગિ.

॥ કેરબો ॥

ભલાજી મેરા નેમ નાથો ગિરનાર, એકેલી જાનસે મેરા.
એ આંકણી.
રાખુલ ઉભી અરજ કરે છે, ભલાજી મેરી અરજ મુતો મ.
હારાજ. એકલી. ૧
તારણ આઠે ચલે રહે ફેરી, ભલાજી ઉવાં તો પશુવનકી
મુની છે પોકાર. એકલી. ૨
સહસાવનકી કુંજ ગલનમેં, ભલાજી ઉવાં તો અકે મન.
પ્રત ધાર. એકલી. ૩
હરખચંદ પ્રભુ રાખુલ વિનવે, ભલાજી મેરા કિન્તે મુજિ
મેં વાસ. એકલી. ૪

કેરબો.

લેતા જાએરે શામળીઆ બીડી પાનનકી, બીડી પાનનકીરે
દીલ જાનનકી લેતા. ૫૬.
કથારે મુનાલવિંગ સોપારી, વારિ તેરા દીલ જાનનકી, લેતા. ૧

તાલ મુદંગ સરસાઈ સરોદા, આજ બની રંગતાનનકી. લેતા. ૨
 સહસાનકી કુંજ ગજનમે, લાગી ઝરી શુભ ધ્યાનનકી. લેતા. ૩
 કાંડ નથુ પ્રભુ ધર્મ પ્રકાશિત, હું બલિહારી કેવળ જ્ઞાનનકી. લેતા. ૪

શ્રી નેમિજિન સ્તવન.

ધરે આવોને નેમ વરજાગિયારે, ધરે આવોને શ્યામ વરજા-
 ગિયારે. ઓ આંકણી.
 જુ કહીયે તે માહોટા ભૂપનેરે, હુંતો માહી છું તમારા
 રૂપનેરે. ધ. ૧
 વાલાના સુખનાં તે મીઠાં વેશુ છેરે, વાલાની આંખડલીમાં
 ચેન છેરે. ધ. ૨
 વાલો ચિત્ત તણા તે ચાર છેરે, મારા કાલજડાની કોર
 છેરે. ધ. ૩
 વહાલે પશુ ઉપર કરજા કરીરે, વાહાલે જીવ દયા મનમાં
 ધરીરે. ધ. ૪
 વાહાલા તોરજથી પાછા વહ્યારે, વાહાલા ગઢ ગિરનારે
 જઈ ચઢ્યારે. ધ. ૫
 વાહાલા ગઢ ગિરનારના ધારમાંરે, મુને નેમજી મહ્યા છે
 વારમાંરે. ધ. ૬
 અહવા રૂપચંદ રંગે મહ્યારે, મારા મનના મનોરથ સવિ
 રૂપ્યારે. ધ. ૭

શ્રી નેમિનાથ સ્તવન.

(મહિનાથ વિના દુઃખ કોણ ગમે) એ દશી.

રહો રહોરે યાદવ દો ધડીયાં, રહો રહોરે યાદવ દો ધડીયાં;
દો ધડીયાં દો ચાર ધડીયાં, રહો રહોરે યાદવ દો ધડીયાં.
શિયામાત મહાર નગીને, ક્યું ચલીએ હમ વિંછડીયાં, ૨૦
યાદવ વંશ વિભૂષણ સ્વામી, તુમે આધાર દો અડવડીયાં, ૨૦૧
તો ખિન આરએ નેહ ન કીનો, આર કરનકી આખડીયાં; ૨૦
કીને ખિય હમ છોડ ન જઈયે, હોત બુરાઈ લાજડીયાં, ૨૦૨
પ્રીતમ આરે કેલકર જનાં, જે હોત હમ શિર બાંકડીયાં, ૨૦
દાવરોં હાથ મિલાદે સાંધ, ફૂલ ખિજાઈ સેજડીયાં, ૨૦ ૩
બ્રમકે આલે બહુત મસાલે, પીગત મધુરે સેલડીયાં; ૨૦
મમુદ વિજય ફૂલ તિલક નેમકું, રાજુલ ગરતી આંખડીયાં, ૨૦૪
રાજુલ છોર ચલે શિરનારે, નેમ યુગલ કેવલ વરીયા; ૨૦
રાજિમતી પલુ દીક્ષા લીની, ભાવના રંગ રસે ચડીયાં, ૨૦ ૫
કેવલ લઇ કરી મુગતિ સિધારે, દંપતી મોહન વેલડીયાં; ૨૦
શ્રી શુભવીર અચલ ભઇ જોડી, મોહરાય શિર લાકડીયાં, ૨૦ ૬

શ્રી નેમિજિન સ્તવન.

(આવો જમાઇ પ્રાહુણા, જયવંતાહ.) એ દશી,
નિરખો નેમિ જિણંદને, અરિહંતાહ;
રાજમતિ ક્યો ત્યાગ, ભગવંતાહ.
બ્રહ્મચારી સંયમ ગ્રંહો, અરિહંતાહ;
અનુકમે થયા વીતરાગ, ભગવંતાહ.
ચામર ચક્ર સિંહાસન, અરિહંતાહ;

પાદ પીઠ સંયુક્ત, ભગવંતાથ.
 છત્ર ચાલે આકાશમાં, અરિહંતાથ;
 દેવ દુંદુભિ વર ઉત્ત, ભગવંતાથ. ૨
 સહસ્ર જોયણુ ધ્વજ સોહતો, અરિહંતાથ;
 પ્રભુ આગલ ચાલેત, ભગવંતાથ.
 કતક કમલ નવ ઉપરે, અરિહંતાથ;
 વિચરે પાય ઠવંત, ભગવંતાથ. ૩
 ચાર મુખે દીપે દેશના, અરિહંતાથ;
 જણ ગઢ ઝાકઝમાલ, ભગવંતાથ.
 કેશ રોમ રમશ્રુ નખા, અરિહંતાથ;
 વાઘે નહીં કોઈ કાલ, ભગવંતાથ. ૪
 કાંચ પણ ઊંધા હોય, અરિહંતાથ;
 પંચ વિષય અનુકૂલ, ભગવંતાથ.
 પદ ઋતુ સમકાલે ફેલે, અરિહંતાથ;
 વાયુ નહીં પ્રતિકૂલ, ભગવંતાથ. ૫
 પાણી સુગંધ સુર કુસુમની, અરિહંતાથ;
 વૃદ્ધિ હોયે મુ રસાલ, ભગવંતાથ.
 પાંખી દીપે સુપ્રદક્ષિણા, અરિહંતાથ;
 વૃક્ષ નમે અસરાલ, ભગવંતાથ. ૬
 જિન ઉત્તમ પદ પદ્મની, અરિહંતાથ;
 સેવ કરે સુર કોડી, ભગવંતાથ.
 ચાર નિકાયના જઘન્યથી, અરિહંતાથ;
 ચૈત્યવૃક્ષ તેમ જોડી, ભગવંતાથ. ૭

શ્રી નેમિજિન સ્તવન.

રહો રહોરે નેમજી દો ઘડીયાં, દો ઘડીયાં,

દો ચાર ઘડીયાં, રહો રહોરે નેમજી. એ આંકણી.

મોજ મહિરાણ શિવાદેવી જાયા, તુમે છો આચાર અઘ-
વડીયાં. રહો. ૧

નાહ વિવાહ ચાહ કરીએ, ક્યું જાવત ફિર રથ ચડીયાં; રહો.
પશુ પોકાર સુણીય કિય કરણા, છોડી દોયે પશુ પંચા-
ચડીયાં. રહો. ૨

ગાદબિછાઉ મેંજલી જાઉં, કંઈ વિનતિ ચરણે પડીયાં; રહો.
પીયુવીણ દીહાં તે વરિસ સમોવડ, ન ગમે સેનને સેન-
ડીયાં. રહો. ૩

વિરહ દિવાની વિલપતિ જોવત, વાડી વન ધર સેરડીયાં. રહો.
અષ્ટભવાંતર નેહ નિવાહત, નવમે ભવ તે વિહડીયાં.
રહો. ૪

સહસાવન માંહે સ્વામિ સુણીને, રાજુલ રૈવત ગિરિ ચડીયાં;
રહો. ૫

પીયુ કરે નિજશિર હાથ દેવાવત, ચાએ ચારિત્ર શેલડીયાં.
રહો. ૬

જાદવ વંશ વિભૂષણ નેમજી, રાજુલ મીઠી વેલડીયાં; રહો.
જ્ઞાન વિમલ ગુણે દંપતી નિરખત, હરખત હોત મેની અવ-
ખડીયાં. રહો. ૭

શ્રી નેમિનાથ સ્તુતિ.

(કનક તિલક ભાલે) એ દશી.

હરિત ભય નિવાર, મોહ વિધ્વંસકાર;

શુભ વત મવિકારં, પ્રાપ્ત સિદ્ધિ મુદાર.
 જિનવર જયકારં, કર્મ સંકલેશ હારં;
 ભવજલ નાથ તારં, નૌમિ નેમી કુમારં. ૧
 અહ જિનવર માતા, સિદ્ધિ સૌધે પ્રયાતા;
 અહ જિનવર માતા, સ્વર્ગ ત્રીજે વિજ્યાતા.
 અહ જિનવર માતા, પ્રાપ્ત મોહદ્ર સ્થાતા;
 ભવ ભવ જિન ત્રાતા, સંતને સિદ્ધિ હાતા. ૨
 રૂપભ જનક જાયે, નાગ સ્વર ભાવ પાયે;
 કશાન સગ કહાયે, શેષ કાંતા સભાયે.
 પદમાસન સુહાયે, નેમ આઘંત પાયે;
 શેષ કાકિસગ્ગ ભાયે, સિદ્ધિ સુત્રે પદાયે. ૩
 વાહન પુરુષ જાણી, કૃષ્ણ વર્ણ પ્રમાણી;
 ગામેવને પદ પાણી, સિંહ બેઠી વરાણી.
 તનુ કનક સમાણી, અંજિકા ચાર પાણી;
 નેમ ભગતિ ભરાણી, વીર વિજયે વખાણી. ૪

શ્રી નેમિનાથ સ્તુતિ.

રાજુલ વર નારી, રૂપથી રતિ હારી;
 તેહના પરિહારી, બાલથી બ્રહ્મચારી.
 પશુઆં ઉગારી, હૂઆ ચારિત્ર ધારી;
 કેવલ શ્રી સારી, પામીયા ધાતિ વારી. ૧
 ત્રણ જ્ઞાન સંયુતા, માતની કૃપે હંતા;
 જનમે પુરહંતા, આવી સેવા કરંતા.
 અતુકને મત કરંતા, પંચ સમિતિ ધરંતા;

મહિલ વિચરંતા, કેવલ શ્રી વરંતા. ૨

સવિ સુર વર આવે, લાવના ચિત્ત લાવે;

ત્રિગડું સોહાવે, દેવ છંદો બનાવે.

સિંહાસન ઠાવે, સ્વામિના ગુણ ગાવે;

તિહાં જિનવર આવે, તત્વ વાણી મુહાવે. ૩

શાસન સુરી સારી, અંગિકા નામ ધારી;

જે સમકિતિ નરનારી, પાપ સંતાપ વારી.

પ્રભુ સેવા કરી, જાપ જપીયે સવારી;

સંઘ દુરિત નિવારી, પદ્મને જેહુ ખ્યારી. ૪

શ્રી નેમિજિન સ્તુતિ.

ગયા શસ્ત્રાગારે, શંખ નિજ હાથ ધારે;

કિયો શખ્દ પ્રચારે, વિન્ધ કંપ્યો તિવારે.

હરિ સંશય ધારે, એહની કોઈ સારે;

જયો નેમ કુમારે, બાલધી બ્રહ્મચારે. ૧

ચાર જંબુદ્વીપે, વિચરંતા જિન દેવ;

અહ ધાતકી ખડે, સુર નર સારે સેવા.

અહ પુષ્કર અરધે, ધણિપરે વીશ જિનેશ;

સંપ્રતિ એ સોહો, પંચ વિદેહ નિવેશ. ૨

પ્રવચન પ્રવહણસમ, ભવજલ નિધિને તારે;

કોહાદિક મહોટા, અચ્છ તણા ભય વારે.

જિહાં ભવ દયા રસ, સરસ મુધારસ દાખ્યો;

ભવિ ભાવ ધરીને, ચિત્ત કરીને ચાખ્યો. ૩

જિન શાસન સાન્નિધ્ય, કરી વિધન વિહારે;

સમકિત દૃષ્ટિ સુર, મહિમા જાસ વધારે.

શત્રુજય ગિરિ સેવો, જેમ પામો ભવ પાર;
કવિ ધીર વિમલનો, શિષ્ય કહે સુખકાર. ૪

અથ શ્રી ગિરનારજીની સ્તુતિ.

ગિરનાર ગિરીશ્વર વંદીયે, શ્રી નેમી નિરખી આણંદીયે;
આપાઠ શુદ્ધિ અષ્ટમી મોક્ષ જાણ, સાસય સુખ પામ્યા
ગુણ નિધાન. ૧

જિનવર ચક્રીવીસે વંદતા, તેનો ધર્મ મુણિ મન રંજતા;
જિન આણ્યા પાલી ધરી વિવેક, ભવ્ય છત તર્યા
તરશે અનેક. ૨

આગમ વાણી ચિત્ત ધારતા, અજ્ઞાન તણાં દુઃખ વારતા;
પંચમ કાલેં એહીજ આધાર, તે વંદે અગમ જગત સાર. ૩
તોરથ રક્ષક જે સુર સુરી, તેહ વંદે આણંદ મન ધરી;
સુર જીવ નમત સુખ સંપદા, સહુ દર દરે જબ આપદા. ૪

શ્રી નેમિજિન સ્તુતિ.

મુર અસુર વંદિય પાય પંકજ, મયજ વહ્નિ અખોલિત;
ધન સુધન શ્યામ શરીર સુંદર, શાંખ લાંછન શોભિત.
શિવાદેવી નંદન, ત્રિજગવંદન, ભવિકકમલ દિનેસર;
ગિરનાર ગિરિવર શિખર વંદે, શ્રી નેમિનાથ જિનેશ્વર. ૧
અષ્ટાપદે શ્રીઆદિ જિનવર, વીર પાવા પુરિવરે;
વાસુ પૂજ્ય ચંપા નયર સિદ્ધા, નેમ રેવા ગિરિવરે.
સમિત શિખરે વીશ જિનવર, મુક્તિ પોહોતા મનહર;
એકવીસ જિનવર તેહ વંદે, સયલ સંપદ સુખ કર. ૨
કુન્દર અંગ ઉપંગ બારે, દશ પયના ભણિમે;

હ મેઢેઢ મથ પસથ હરથા, ચાર મૂલ વખાણિયે.
 અનુયોગ દ્વાર ઉદાર નંદી, સત્ર જિન મત ગાધયે;
 યહ વૃત્તિ ચૂંછિ સત્ર પેંતાલી, આગમ એ મન ધ્યાધયે. ૩
 બિહુ દિશે બાલાં દાય જેહને, સદા ભવિયણુ મુખ કરે;
 દુઃખ હરિય અંબા, લુખ મુંદર, દુરિય દોહગ અપહર.
 ગિરનાર મંડણ નેમ જિનવર, ચરણ પંકજ સેવિયા;
 શ્રી સંઘ મુખસન્ન સદા મંગલ, કરે અંબિકા દેવિયા. ૪

શ્રી નેમિજિન રતુતિ.

શ્રી ગિરનારે જે ગુણ નીલો, તે તરણ તારણ ત્રિભોવનતિલો;
 નેમીસર નમિયે તે સદા, સેવ્યો આપે મુખ સંપદા. ૧
 ઇંદ્રાદિક દેવ જેહને નમે, હરીન દીકે દુઃખ ઉપશમે;
 જે અતીત અનાગત વર્તમાન, તે જિનવર વંદ વર પરધાન. ૨
 અરિહંતે વાણી ઉચ્ચરી, ગણધરે તે રચના કરી;
 પીસ્તાલી આગમ બાણીયે, અર્થ તેહના ચિત્તે આણીયે. ૩
 ગઢ ગિરનારની અધિષ્ઠાયિકા, જિન શાસનની રખવાલિકા;
 સમર સા દેવી અંબિકા, કવિ ઉદય રતન મુખ દાધિકા. ૪

શ્રી નેમીશ્વર ભગવાનની લાવણી.

તુમ સમુદ્રવિજયકા તત્ર અરજ મુન લીજે, અરજ
 મેરી ઇતિનીસી એક ચાહ, હરસ મોહ દીજે. એ આંકણી.
 તુમ વીતરાગ શુભ ધ્યાન, બડે તુમ સૂરે; બડે
 તુમ રિદ્ધ સિદ્ધકે ભંગર, લખિંધકે પૂરે;
 તુમ સાત બ્યસનકા સંગ, ક્રિયા સખ દૂરે. ક્રિયા સખ
 તુમ પહોતે મુક્તિ મહેલ બિચ, જ્ઞાનકે પૂરે;
 મેં હું સંગી માલ, કૃપા મોહ દીજે. કૃપા મેરી. ૧

મેં ઘડી ઘડી મહારાજ, ભજન નહીં જુલું; ભજન
 મેં પડ્યા વિષમ ભવ કૃપ, કુચુર સંગ હુલું.
 મેં હુઓ દુખી જિનરાજ, તેરેસું જોલું; તેરે
 અખ ભવસાગરથી તાર, ભરમ મેં જોલું.
 અખ મુનો અરજ મહારાજ, જગત જસ લીજે; જ૦ મેરી. ૨
 મેં આપ પડા જિનરાજ, સરણ અખ તેરે; સરણ
 તોરે દરશનકી અલિલાખ, લગી રહી મેરે.
 મેં ભમ્યો અનતો કાલ, મોહકે પૂરે; મોહકે
 અખ સરને સીજે મોકું; કરન દુઃખ દૂરે.
 અખ આઠ કર્મકે માંહે, મેરો તન સીજે; મેરો મેરી. ૩
 મેં હુઓ બહુત ધનવંત, કરમકે ભમાવે; કરમ
 અખ શુદ્ધ અશુદ્ધ બિચાર, ધ્યાન નહીં પાવે.
 અખ ચેતન જીવ જિનરાજ, ધર્મમેં આયો; ધર્મ
 અખ આઠ કર્મકે માંહે, સુગતિ ફલ પાવો.
 તુમ સમુદ્રબિજયક તજ અરજ મુન લીજે; અરજ મેરી. ૪
 શ્રી નમીનાથની લાવણી. ચાક પહેલો
 શ્રી તેમિ નિરંજન, બાલપણે બ્રહ્મચારી;
 પ્રભુ મુખ પૂનમકે ચંદ, અતુલ બલ ધારી. એ આંકણી.
 લિયે બરાબરીકે મિત્ર, અતિ મુરસાલા;
 રસ રંગે આવે જદુપતિ આયુષસાલા.
 કહે મિત્ર મુજો પ્રભુ એ છે સંખ ઊઠાર,
 નહિં ગિરધર પામેં જોર બળવન હારા;
 કરકમલે લેકર સંખ બળાયો ભારી. પ્રભુ
 મુખી સંખ રાખડી પુની અતિ વિકરામ,

ખલભલિયા શેષને ફળી સસ પાતાલ;
 ચિત્ત ચમકા મનમેં ભવત પતિકા ધ્રુશ,
 થરહર થરક્યાં ત્યાં વ્યંતર પતિ બત્રીશ.
 વૂકી નિજ ઠામને નાસંતી મુરનારી, પ્રભુ
 સાગર ગડયા ગિરિવર ને હુંગર ડાહ્યા મોડા,
 ત્રોડી બંધનને નાઠા ગજરથ ઘોડા;
 ઊછલિયાં સાયર નીર ચડ્યાં કંદલોલે,
 ભાંગી તરવરની ડાલ થયા ડમડોલે.
 તૂટા વર મોતિહાર, અબુકી નારા. પ્રભુ
 રાશી સરજ તારા વૈમાનિકના સ્વામી,
 સહુ કરે પ્રશંસા અહો, પ્રભુ અંતરજામી;
 પ્રભુ ચક્ર ફેરવી, કિયો ધનુષ ટંકારે,
 ગિરધરની ગદા લેઈ કરમાં નેમ ફેરે ભંકારે.
 કહે માણક મુનિવર ચિંતા ભણ મુરારી. પ્રભુ.

૨

૩

૪

શ્રી નેમીનાથની લાવણી. ચોક ખીન્તે.

ગુણવંતા શ્રી જિનરાય, સલાચે આવે,
 પ્રણામ કરી હરિ હેત, ધરી બોલાવે.
 મન મોહન પ્રાણ આધાર, દરસન મુજ દીજે;
 હો બંધવ આપણ બલની, પરીક્ષા કીજે.
 તુમેં વાલો અમચો હાથ, વદે ગોપાલા;
 પ્રભુ હરીના વાલે હાથ, કમલ જ્યુ નાલા.
 શ્રી નેમતણ બલ દેખો, અચરિજ પાવે.
 પ્રભુ લંભાવે નિજ હાથ, સકલ ગુણપ્રાણી;

પ્રણામ ૧

તિહાં કરે ખરાખર જોર, તે સારંગવાણી.
 ન નમે તિલ માત્ર લગાર, રિક્તથો ભારી;
 બધે હિંડાલે હિંચતો, હોય ગિરધારી.
 દેખી બલ અદ્ભુત તેજ, ચમક્યો આવે.
 હરિ બોલે મધુરી વાણી, લય મન આણી;
 ભાંખે હલધરને એમ, નેમ બલ બાણી.
 હો બાંધવ મહારા નેમ, સકતિ અતિ મોટી;
 મેં દીકી નજર હજૂર, વાત નહિં ખોટી.
 એ રાજ તણાં તે કંજ. મેં બલા કહાવે.
 એ મહાબલિયો બલવંત છે બોલે વેશ;
 મુજ રાજ ઊલાલી એક, પલકમેં લેશે.
 ઇમ કરતો મન આલોચ, મહીનો દાણી;
 મુજે અવસર બોલે દેવ, ગગનમેં વાણી.
 કહે માણક પ્રભુ સંયમ, લેશે ભાવેં.

પ્રણામ ૨

પ્રણામ ૩

પ્રણામ ૪

શ્રી નેમીનાથજીની લાવણી. ચોક ત્રીજો.

હરખ્યો હરિ નિજચિત સલામાં આવે,
 કહે રૂકમણીને નેમ વિવાહ મનાવે. એ આંકણી.
 અતિ સુંદર બાલા ભરજોબન મદમાતી,
 દીપે સસિવયણી સહસ ખત્રીશ સોહાતી;
 જનજનો ઝાલી હાથ હરિજી ભાવે;
 નિજ મહિર સુંદર અતેઉરમેં આવે.
 બોલે પટરાણી આઠ દેવરને ભાવેં.

કહે ૧

કેમ છાંટે અગિર ગુલાલ કેસરના પાણી,
 કેમ માલે ગલામાં હાર પુષ્પના આણી;

રાધાને રૂકમણી બોલે મધુરી વાણી,
 હો દેવર મહારા પરણીજે એક નારી;
 તુમ જાદવકુલ સણગાર સમાન સોહાવે. કહે ૦ ૨
 મુખ મચકોડીને પ્રભુનો પાલવ ઝાલે,
 સામાલયા સુંદરી એક વિના કિમ ચાલે;
 બહુ મલી કૃષ્ણની નાર વરણવી કહેતી,
 ન કરોજી બાલક બુદ્ધ, ચોલંભા દેતી;
 વિનિતાનાં મુણી વચન મુખ મલકાવે. કહે ૦ ૩
 બાલા સહુ બોલી મુખમલપંતુ જાણી.
 માન્યોજી માન્યો નેમ પરણશે રાણી;
 શ્રી સમુદ્ર વિજયને કૃષ્ણજી એમ કહેતાં,
 સહુ કરે વિવાહની વાત આપણ નથી લેતા;
 કહે માણક પ્રભુને પદમણી પરણાવે. કહે ૦ ૪

શ્રી નેમીનાથની લાવણી. ચોક ચોથો.

મલ્યો જાદવ કેરો વૃંદ છપન કુલ કોડે,
 પ્રભુ કરી સણગાર ને નેમ ચડયા વરધોડે; એ આંકણી.
 તિહા ભેરી નફેરી પંચ શબ્દ વજડાવે,
 મિલી બાલા કોકિલ, કંઠે મંગલ ગાવે;
 કોઈ હાથી ઘોડે બેઠા રથ મુખપાલે.
 પાવક અડતાલીશ કરોડ, તે આગલ ચાલે,
 મલ્યા દશે દસાર હલધર, હરિજી ભોડે;
 પ્રભુ કરિ સણગાર ને, નેમ ચડયા વરધોડે.
 વાજે તંબાહુ જરી કરકે નીશાન,

બહુ સાજન મહાજન જોર ચલાવે જાન;
એમ કરતાં પ્રભુજી ઉઘસેન ઘેર આવે,
દેખી મુખ નાથનું રાજુલ મન મુખ પાવે;
તખ કરતે પશુઅ પોકાર લાખો કરોડ. પ્રભુ ૨

છાડીને પશુનો વૃંદ રથડા વાલે,
ધર આવી પ્રભુજી દાન સંવત્સરી આલે;
મુશ્કી વાતને રાજુલ મૂઠા ધરણી ઢળતી,
હે નાથ શું કીધું કોડી વિલાપો કરતી;
લઠ સંયમ દંપતી કરમ કઠિનને તોડે, પ્રભુ ૩

અખ ઉપનું કેવલ જ્ઞાન મુગતિમાં જાવે,
પ્રભુ સિદ્ધ પુદ્ગ અજરામર પદવી પાવે;
ગુરૂ રૂપકી રતિ ગુણ ગાતે રંગ સવાયા,
મેસાણે રહી ચૈમાસ શ્રી જિનગુણ ગાયા;
સુનિ માણક લાવણી ગાવે મનને કોડે, પ્રભુકરી ૪

શ્રી અજિતનાથ સ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

આવ્યા વિજય વિમાનથી, નયરી અયોદ્ધા ઠામ;
માનવ ગણરિખ રોહિણી, સુનિજનના વિસરામ. ૧

અજિત નાથ વૃષ રાશિએ, જન્મ્યા જગદાધાર;
યોની સુજંગમ લય હરે, મૈને તર્પ તે બાર. ૨

સમે પરજ તર હેલે એ, જ્ઞાન મહોત્સવ સાર;
એક સહસરશું શિવ વરયા, વીરવરે બહુ આર. ૩

અથ શ્રી અજિતનાથજીનું ચૈત્યવંદન.

અજિતનાથ પ્રભુ અવતર્યો, વનિતાનો સ્વામી;
જિતશત્રુ વિજયા તણો, નંદન શિવગામી. ૧
બોહોતેર લાખ પૂરવતાણું, પાદ્યું જેણે આય;
ગજ લાંછન લાંછન નહિ, પ્રભુમે સુરરાય. ૨
સાડાચ્યારસે ધનુપનીએ, જિનવર ઉત્તમદેહ;
પાદ પદ્મ તસ પ્રણમીએ, જિમ લહિએ શીવ ગેહ. ૩

અથ શ્રી અજિતનાથજીનું ચૈત્યવંદન.

મુદિ વૈશાખની તેરશે, અવિયા વિજયંત,
મહા મુદિ આડમે જનમિયા, બીજા શ્રી અજિત. ૧
માહા મુદિ નોમે મુનિ થયા, પોસ ઇચ્છારસ;
ઉગ્ગલ ઉગ્ગલ કેવલી, થયા અક્ષય કૃપારસ. ૨
ચૈત્ર શુક્લ પંચમી દિને એ, પંચમ ગતિ લલ્યા જેહ;
ધીર વિમલ કવિરાજનો, નય પ્રણમે સરો નેહ. ૩

શ્રી તારંગાજીનું સ્તવન.

તારંગાની હુકે મુકું માન ગુમાનરે. તારંગા.
ચલ નાયકજી હો અજિત જિનેશ્વર,
સોહો દેડું મેડું સમાનરે. તારંગા. ૧
કેસર ચંદન અગર કપૂર કુમ્મ, .
કસી પૂજા વધારોની વાનરે. તારંગા. ૨
આંગી રચો પંચ મુખા વરણી,

કરણી કરોની શુભ ધ્યાનરે.

તારંગા. ૩

નથુ કલ્યાણ કવિ દીપનો આવક કહે,

મહી મન ગાવોની જ્ઞાનરે.

તારંગા. ૪

અથ શ્રી અજિતજિન સ્તવન.

(નિંદ્રડી વેરણ હોધ રમ. એ દેશી.)

અજિત જિણુંદશુ પ્રીતડી,

મુજ ન ગમે હો બીજનો સંગ કે;

માલતી રૂલે મોહીયા,

કિમ બેસે હો બાવલ તરૂ ભંગ કે.

અજિત. ૧

ગંગા જલમાં જે રમ્યા,

કિમ છિદ્ધર હો રતિ પામે મરાલ કે;

સરોવર જલધર જલ વિના,

નવિ ચાહે હો જગ ચાતક બાલ કે.

અજિત. ૨

કોકિલ કલ કૂજન કરે,

પામી મંજરિ હો પંજરી સહકાર કે;

આછાં તરૂવર નવિ ગમે,

ગિરઆશુ હો હોયે ગુણનો પ્યાર કે.

અજિત. ૩

કમલિની દિનકર કર અહિ,

વળી કુમુદિની હો ધરે ચંદશુ પ્રીત કે;

ગૌરી ગિરીશ ગિરિધર વિના,

નવિ ચાહે હો કમલા નિજ ચિત્ત કે.

અજિત. ૪

તિમ પ્રણયુ મુજ મન રમ્યુ,

બીજા શુ હો નવિ આપે કામ કે;

શ્રીનયવિજય વિશ્વધ તથા,

વાચક જસ હો નિત નિત શુભ ગાય કે. અજિત. ૫

શ્રી અજિતનાથનું સ્તવન.

(આઘા આમ પધારે પૂજ્ય) એ દેશી.

અજિત જિજ્ઞેસર ચરણની સેવા, હેવાયે હું હલિયો;
 કહ્યું અણચાખ્યો પણ અનુભવ, રસનો ટાણો મલિયો. પ્ર. ૧
 પ્રભુજી મહિર કરીને આજ, કાજ હુમારાં સારો;
 મુકાવ્યો પણ હું નવિ મૂકું, ચૂકું એ નવિ ટાણો.
 ભક્તિ ભાવ ઊઠ્યો જે અંતર, તે કિમ રહે શરમાણો. પ્ર. ૨
 લોચન શાંતિ સુધારસ સુલંગા, મુખ મટકાલું પ્રસન્ન;
 યોગ મુદ્રાનો લટકો ચટકો, અતિશયનો અતિ ધન્ન. પ્ર. ૩
 પિંડ પદસ્થ રૂપસ્થ લીનો, ચરણ કમલ તુજ મહીયાં;
 ભમર પરેરસ સ્વાદ ચખાવો, વિરસો કાં કરો મહીયાં. પ્ર. ૪
 ખાલ કાલમાં વાર અનંતી, સામગ્રીયે નવિ જાગ્યો;
 યૌવન કાલે તે રસ ચાખણ, તું સમરથ પ્રભુ માગ્યો. પ્ર. ૫
 તું અનુભવ રસ દેવા સમરથ, હું પણ અરથી તેહનો;
 ચિત્ત વિત્તને પાત્ર સંબંધે, અજર રહ્યો હવે કેહનો. પ્ર. ૬
 પ્રભુની મેહેરે તે રસ ચાખ્યો, અંત રંગ મુખ પામ્યો;
 માનવિજય વાચક હમ જાણે, હૂઓ મુઝ મન કામ્યો. પ્ર. ૭

શ્રી અજિત જિન સ્તવન.

(સોના તે કેરું મહારું બેઠલું રેલો, રૂપલા ઇંટાણી હાથ.
 મહારા વાહાલાજીરે હવે નહીં જાઉં મહી વેચવારે લો.એ દેશી.)
 અજિત જિનેસર સાહિબા રેલો, વીનતડી અવધાર;

મહારા વાહાલાશરે, હવે નહીં છોડ' તારી આકરી રેસો.
 તું મનરંજન મહારો રેસો, દીલસનો અણણહાર. મ૦હ૦ ૧
 લાખ ચોરાશી હું લાખો રેસો, કાલ અનંતો અનંત, મ૦
 આલગ લીધી મેં તાહેરી રેસો, સાંગી છે ભવ તણીઆંત.
 મ૦ હ૦ ૨

કરિ સુનજર હવે સાહિબા રેસો, દાસ ધરો દીલમાંહિ; મ૦
 લાખ ગુણહીન પણ તાહરો રેસો, સેવક હું મહારાજ. મ૦હ૦ ૩
 અવગુણ ગણતાં માહરા રેસો, નહીં આવે પ્રભુપાર; મ૦
 પણ જિન પ્રવહસુતી પરેં રેસો, તુમેં છે તારણહાર. મ૦હ૦ ૪
 નયરી અયોધ્યાનો ધણીરેસો, વિજયા ઉયરે સરહંસ; મ૦
 જિતશત્રુરાયનો નંદનો રેસો, ધન ધક્વાકુનો વંશ. મ૦હ૦ ૫
 ધનુસય સાઠાચારની રેસો, દેહડી રંગ સતુર; મ૦
 બાહાંતેર પૂરવલાખનું રેસો, આયુ અધિક સુખપર. મ૦હ૦ ૬
 પાંચમ આરે તું મલ્યો રેસો, પ્રગટયા છે પુણ્યનિધાન; મ૦
 સુમતિ મુગુર પદસેવતાં રેસો, રામઅધિક તનુવાન. મ૦હ૦ ૭

શ્રી અજિત જિન સ્તવન.

પ્રીતલડી બંધાણીરે, અજિત જિજ્ઞંદશુ;
 કાંઈ પ્રભુ પાપે કાણ એકે મન ન મુહાયજો;
 ધ્યાનની તાલીરે લાગી નેહશુ;

જલદ ધરા જિમ શિવસુત વાહન દાય જો.
 નેહ લેહું મન માહારે પ્રભુ અલજો રહે;
 તન ધન મન એ કારણથી પ્રભુ મુક જો,

મારે તો આધારે સાહિબ રાવસો;

અંતર્ગતનું પ્રભુ આગમ કહું ગુણ જો.

પ્રી૦ ૧

પ્રી૦ ૨

સાહિબ તે સાચે જગમાં જાણીએ,
 સેવકનાં જે સહેજે સધારે કાળજે;
 એહવે રે આચરણે કિમ કરીને રહું,
 બિરદ તુમારે તારણ તરણ ઝિહાજજે.
 તારકતા તુઝ માંહે રે શ્રવણે સાંભલી,
 તે ભણી હું આપ્યો છું દીન દયાલજે;
 તુજ કરુણાની લેહરેરે મુઝ કારજ સરે,
 શું થણું કહીએ જાણ આગલ કૃપાલ જો.
 કરુણાદિક કાંધીરે સેવક ઉપરે,
 ભવ ભવ ભાવક ભાંગી ભક્તિ પ્રસન્નજે;
 મન વંછિત ફલિયાંરે જિન આલમને,
 કરજેહીને મોહન કહિ મનરંગ જો.

પી. ૩

પ્રી. ૮

પ્રી. ૫

શ્રી અજિતનાથજીનું સ્તવન.

(રાગ આશાવરી. માફ મન મોહુરે શ્રી
 વિમાલાચલેરે) એ દશી.

પંથડો નિહાલુરે બીજા જિનતણારે, અજિત અજિત ગુણધામ;
 જે તેં જીત્યારે તેણું હું જીત્યોરે, પુરૂષ કિરણ મુજનામ. પંથ૦૧
 ચરમ નયણ કરી મારગ જોવતોરે, ભૂલો મયલ સંસાર,
 જેણું નયણું કરી મારગ જોઈયે રે, નયણ તે દિવ્ય વિચાર. પંથ૦૨
 પુરૂષ પરંપર અનુભવ જોવતાંરે અધોઅધ પુલાય,
 વસ્તુ વિચારેરે, જો આગમે કરીરે;
 તો ચરણ ધરણ નહીં કાય. પંથ૦ ૩
 તક વિચારેરે વાદ પરંપરાંરે, ખાર ન પહોંચે કાય;

અશિખરે વસ્તુ વસ્તુમતે કહેરે, તે વિરલી જગજોય. પંથ ૪
 વસ્તુ વિચારેરે દિવ્ય નયણ નણોરે, વિરહ પડ્યો નિરધાર;
 તરતમ જોગેરે તરતમ વાસનારે, વાસિત બોધ આધાર. પંથ ૫
 કાલ લખિય લહી પંથ નિહાલશુરે, એ આશા અવિલંબ;
 એ જન જીવેરે જિનજી જાણજોરે, આનંદ ધન મતિઅંબ. પંથ ૬

શ્રી અજિતનાથજીનું સ્તવન.

દેખો ગતિ દૈવની. એ દેશી.

જ્ઞાનાદિક શુભ સંપદારે, તુજ અનત અપારં;
 તે સાંભલતાં ઉપનીરે, રૂચિ તેણું પાર ઉતાર.
 અજિત જિન તારજોરે, તારજો દીન દયાલ; અજિત ૧
 જે જે કારણ જેહનોરે, સામગ્રી સંયોગ;
 મલતાં કારણ નીપજોરે, કર્તા તણે પ્રયોગ. અં ૨
 કાર્ય સિદ્ધિ કર્તા વસુરે, લલિતકારણ સંયોગ;
 નિજપદ કારક પ્રભુ મિત્યારે, હોય નિમિત્તહ સોગ. અં ૩
 અજ કુલગત કેસરી લહેરે, નિજપદ સિંહ નિહાલ;
 તિમ પ્રભુ લકતેં લવિ લહેરે, આતમશક્તિ સંભાલ. અં ૪
 કારણ પદ કર્તાપણુરે, કરી આરોપ અલોહ;
 નિજપદ અરથી પ્રભુ થકીરે, કરે અનેક ઉમેદ. અં ૫
 એહવા પરમાતમ પ્રભુરે, પરમાનંદ સ્વરૂપ;
 સ્યાદવાદસત્તા રસીરે, અમલ અખંડ અનુપ. અં ૬
 આરોપિત મુખ જામ દેશોરે, લાસ્યો અબ્યાખાધ;
 સમરજી અલિલાખીપણુરે, કર્તા સાધન સાધ્ય. અં ૭
 માહકતા સ્વામિત્વતારે, વ્યાપક સોકતાભાવ;

કારણતા કારણ દિશારે, સકલ મહું નિજ ભાવ. અં ૮
 મહા ભાસન રમણતારે, દાનાદિક પરિણામ;
 સકલ થયા સત્તા રસીરે, જિનવર દરિસણ પામ. અં ૯
 તિણે નિર્યામક માહણ્યારે, વૈધ ગોપ આધાર;
 દેવચંદ્ર મુખ સાગરરે, ભાવ ધરમ દાતાર. અં ૧૦

શ્રી અજિતજિન સ્તવન.

(સ્વામી શ્રીમધર વિનતી) એ દેશી.

અજિત જિન તુજ મુજ અંતરો, જોતાં દીસે ન કોયરે;
 તુજ મુજ આતમ સારિખો, હાંરે સત્તા ધર્મથી હોયરે. અ. ૧
 જ્ઞાનદર્શન ચરણ આદિ દેધ, ગુણ અછે જેહ અનંતરે;
 અસંખ્ય પરદેશ વહી સારિખા, અછે ઇષ્ટિપરે તંતરે. અ. ૨
 એટલો અતર પણ થયો, હાંરે આવિર્ભાવ તિરો ભાવરે;
 આવિર્ભાવે ગુણ નિપના, તિણે તુજ રમણ સ્વભાવરે. અ. ૩
 રાગ દ્વેષાદિ વિભાવની, હાંરે પરણતિ પરભાવરે;
 મહણ કરતો કરે ગુણતણો, હાંરે પ્રાણી એહ તિરો ભાવરે. અ. ૪
 એહ અંતર પડ્યો તુજ થકી, હાંરે તેને મન ધણું દુખરે;
 ભીખ માગે કુણ ધન છતે, હાંરે છતે આહાર કુણ ભૂખરે. અ. ૫
 તુજ અવલંબને આંતરો, હાંરે ટલે માહરે સ્વામરે;
 અચલ અખંડ અગુર લહું, હાંરે લહે નિરવધ ઠામરે. અ. ૬
 જે અવેદી અખેદીપણ, અલેશીને અભોગીરે;
 ઉત્તમ પદવર પદભે, હાંરે થાયે એતન ભોગીરે. અ. ૭

શ્રી અજિતનાથની સ્તુતિઓ.

(પ્રહ ઉઠી પંદુ) એ દેશી.

જન્મ ગર્ભે સ્વામી, પામી વિજયા નાર;
છતે નિત્ય પીયુને, અક્ષ કીડન હુંસીયાર.
નિષ્ણે નામ અજિત છે, દેરાના અમૃતધારી
મહા જક્ષ અજિતા, વીર વિધન અપહાર. ૧

વિજયા મુત વંદો, તેહથી જયું દિહુંદો;
ધીરતાએ ગિરિંદો, ધીરતાએ ગિરિંદો.
અરવિંદો, જાસ સેવે મુરીંદો;
સેવના સુખ વંદો. ૧

મનન નિવૃત્તિનો, દેહ કંચન જરીનો;
સવિક જન નગીનો, જેહથી મોહ પ્રીનો.
હું તુજ પદ લીનો, જેમ જલ માંહે લીનો;
નયિ હોય તે દીનો, તાહરે ધ્યાને પીનો. ૧

શ્રી અજિતનાથ મહારાજની લાવણી.

શ્રી અજિતનાથ મહારાજ, ગરીબ નિવાજ;
જરૂર જિનવરછ, સેવક શિર નામે તને ઉચ્ચારે અરછ.
કર માફી મારા પાંક, રઝલીયો રાંક, અનંતા લાવમે, અનં
આવ્યો હું તારા શરણ, બલી દુઃખ દવમે;
કોધાદિક વુકતા ચાર, અરેખર ખારે, લગ્યા મુજકેડે, લગ
વલી પામી મારો નાથ, છેક છંછેડે; ૧
આ મુજરો મુજ લાગવાના; કરૂં ગુણગાન, ધ્યાનમાં કરછ
ધ્યાન ૦ સેવક ૦ ૫ ૧ ॥

મેં પ્રણય કર્યો છે પાપ, મુચ્છને આપ, કહું કરજોડી; કહું
 મુજ જીડામાં ભગવાન, ભર નહીં થોડી;
 જીવ દિંસા અપરપાર, કરી કિરતાર, હવે શું કરવું. હવે
 જહું જહું બોલી, સાચને શું હરવું;
 તુજ ખોળામાં મુજ શીશ, જાણ જગદીશ, ગમે તે કરજી. ગમે
 મેં કર્યો જહું કુર્મ, ધરો નહીં ધર્મ, પૂર્ણ હું પાપી, પૂર્ણ
 અવલો ધર્મ તારી આણ, મેંજ ઉત્થાપી;
 મેં મરણ નિંદા ધણી, મુનિ પરતણી, કરી,
 પરદારા દેખી લખાડ, હું લલચાયો;
 કિંકર કહે કેશવસાજ, આજીને વહાલ,

શ્રી રિપભ દેવનાં ચૈત્યવંદનો.

પ્રથમ જિજ્ઞેસર ઋષભદેવ, સંવવૃથો ચવિયા;
 વદિ ચઉથે આપાદની, શકે સંસ્તવિયા.
 અટુની ચૈત્રહવદિ તણી, દિવસે પ્રભુ જાયા,
 દીક્ષા પચ તિણહીજ દિને, ચઉનાણી થાયા.
 કાગુણ વદિ ઈચારશેએ, જ્ઞાન લહે શુભ ધ્યાન;
 મહાવદિ તેરશે શિવ લહ્યા, પરમાનંદ નિવાન.

રિપભદેવ સ્વામીનું ચૈત્યવંદન

પાલિ નરેસર વંશચંદ, મરદેવા માત;
 પુર રમણી રમણીય જામ, ગાયે અવદાત,
 ચન વર્ણ સમાન કાંતિ, કમનીય શરીર;
 પુંદર ગુણ ગણ વર્ણ લવ્ય. જન મન તરુકીર.

આદીધર પ્રભુ પ્રજામીયેએ, પ્રણત મુશમુર વૃંદા
મન મોદે મુખ દેખતાં, દાન મિદે દુઃખ દંદ. ૩

રિપભદેવ સ્વામીનું ચૈત્યવંદન

અજર અમર અકલંક અરૂઝ, નિરૂઝ અવિનાશી;
સિદ્ધ સરૂપી શંકરો, સંસાર ઉદાસી. ૧

મુખ સંસારે ભોગવી, નહી ભોગ વિલાસી;
જીતી કર્મ કષાયને, જે મયો જિતકાશી.

દાસી આશી અવગબીએ, સમીચીન સર્વોગ;

નય કહે તસ ધ્યાને રહેા, જિમ હોય નિર્મલ અંગ. ૨

અથ શ્રીઆબુજીનું સ્તવનામ્યિત્ત ચેતોરે, ॥ અંબદેશી ॥

આદિ જિજ્ઞેસર પૂજતાં, દુઃખ મેટારે.

આબુગઢ દૃઢ ચિત્ત, ભાવિ જઈ ભેટારે;

પણવાડે દેહરાં નમી, દુઃખ ચાર પરિમિત નિત્ય. ૧

શીશ ગજખલ પદમાવતી દુઃખ ચેડેશરી દ્રવ્ય આણ્ય. ૨

પાંખ કિંચ અંખી સરિ દુઃખ પાંચ કોશ વહે બાણ્ય. ૩

પાર પાદસાહ જીતીને દુઃખ વિમલ મંત્રી આદહાદ. ૪

દ્રવ્ય ભરી ધરતી કીચો, દુઃખ રૂપભ દેવ પ્રાસાદ. ૫

મિહુતર અધિકા આઠશે દુઃખ બિંમ પ્રમાણ્ય કહાય. ૬

પજરશે કારીગરે દુઃખ વર્ષ ત્રિકે તે થાય. ૭

દ્રવ્ય અનુપમ ખરચિયું દુઃખ લાખ ત્રેપન ખારકોડ. ૮

મવત દરા અઠ્યાશીયે દુઃખ પ્રતિષ્ઠા કરી મનહોડ. ૯

દરાણી જેઠાણીના ગોખડા દુઃખ લાખ અદાર પ્રમાણ્ય. ૧૦

સુરુપાણ્ય તેજપાલની દુઃખ એ દોઢ કાંતા જાણ્ય. ૧૧

મૂલ નાયક નેમીસર દુઃ આરશે અડશકિ ખિંખ લાં
 રૂપલ ધાતુમધ દેહરે દુઃ એકસો પીસ્તાલીશ ખિંખ લાં ૭
 ચૌમુખ ચૈત્ય જૂહારિયે દુઃ કાઉન્સગીયા ગુણવંત લાં
 બાણ મિત તેહમાં કહું દુઃ અગન્યાસી અરિહંત. લાં ૮
 અચલ ગઢે પ્રભુજી વણા દુઃ જાત્રા કરો હુશિયાર લાં
 કાઉ તપે ફલ જે લહે દુઃ તે પ્રભુ લક્ષિ વિચાર. લાં ૯
 જાલંબન નિરાલંબને દુઃ પ્રભુ ધ્યાને લવપાર લાં
 વગલ લીલા ખામિયે દુઃ પીર વિજય જયકાર લાં ૧૦ મંત્રિ

॥ અથ શ્રી અર્જુનગિરિનું સ્તવન ॥

ચાલો ચાલોને રાજ, ગિરિધર રમવા જઇએ ॥ એ દેશી.
 આવો આવોને રાજ, શ્રી અર્જુનગિરિ જઇએ,
 શ્રી જિનવરની લક્ષિ કરીને, આતમ નિર્મલ થઇએ આ
 એ આંકણી.

વિમલ વસંતના પ્રથમ જિણેસર, મુખ નિરખે મુખ પદ્મજી,
 નંપક કેતકી પ્રમુખ કુસુમવર, કંઠે દોહર ઠવીયે. આં ૧
 જમણે પાસે લુણ વસંધ, શ્રી નેમીસર નમીયે,
 રાજિમતી વર નયણે નિરખી, દુઃખ દોહગ સવિ ગમીયે. આં ૨
 સિદ્ધાચલ શ્રી રૂપલ જિનેશ્વર, રૈવત નેમ સમરીયે,
 અર્જુનગિરિની યાત્રા કરતાં, ચિહ્ન તીર્થ ચિત્ત ધરીયે. આં ૩
 મંડપ મંડપ વિવિધ કોરણી, નિરખી હિયડે ઠરીયે,
 શ્રી જિનવરના ખિંખ નિહાલી, નર લવ સફલો કરીયે આં ૪
 અવિચલ ગઢ આઢીશ્વર પ્રભુમી, અશુભ કર્મ સવિ હુરિયે;
 પાસે શાંતિ નિરખી જખ નયણે, મન મોહું ડંગરીયે આં ૫

પાજે ચડતાં ઉજમ વાધે, જેમ થોડે પાખરીયે,
 સફલ જિનેસર પૂજી કેસર, પાપ પડલ સવિ હરિયે. આં ૧
 એક ધ્યાને પ્રભુને ધ્યાતાં, મનમાંહિ નવિ કરીયે;
 જ્ઞાનવિમલ કહું પ્રભુ મુપસાયે, સફલ સંધ મુખ કરીએ
 આં ૨ ઇતિ.

॥ અથ શ્રી આયુજનું સ્તવન ॥

કોઇ લો પવંત ધૂધલો રેલો ॥ એ દેશી ॥

આમુ અચળ રણીઆમણો રેલો, દિલવાડે મનોહાર, મુખધારીને;
 વાદ લીએ જે સ્વર્ગચુરે લો, દેવલ દીપે ચાર, બલિદારીને
 ભાવ ધરીને ભેટીએરે લો, એ આંકણી.

બાર પાતશાહ વશ કિયારેલો, વિમળ મંત્રીસરસાર સું
 નેલે પ્રાસાદ નિપાછ્યોરે લો, રિખમળ જગદાધાર બરસા,
 નેહ ચૈત્યમાં જિનવડ રેલો, આઠશેને બોતેર સું
 જે દાંડ પ્રભુ સાંભરેરે લો, મોહ ક્યો જેલે જેર બં ૩ લા.

દ્રવ્ય ભાવથી તિમ વરીરે લો, દીધી દગ્ગાલ કાજ સું
 ચૈત્ય તિહાં મંડાવોચુરે લો. લેવા શિવપુર રાજ બં ૪ આં
 પદરશે કારીગરોરે લો. દીધી ધરા પ્રત્યેક સું

તેમ મર્દનકારક વળીરે લો, વસ્તુપાળ એ વિવેક બં ૫ આ.
 કારણી ધારણી તિહાં કરીરે લો, દીઠે બને તે વાત મું
 પસુ નવિ જાએ મુખે કહીએરે લો, સુરચુર સમ વિગ્યાત.

બં ૬ આં

પ્રભુ વરસે નીપતોરે લો, તે પ્રાસાદ ઉત્તમ સું
 આરોગ્ય વેપન લક્ષનેરે લો, અરચ્યા દ્રવ્ય ઉછરંગ બં ૭ આં

દેશી જોડાચીના ગોખારે લો, દેખતાં હરખ તે થાય મુઠ
 લાખ અઠાર ખરચીઆરે લો, ધન ધન એનીમાય ખ૦૮ આ
 નામ નાયક નેમીસરે લો, જનમ થકી બ્રહ્મચાર મુઠ
 નિજ સત્તા રમણી થયોરે લો, ગુણ અનંત આધાર, ખ૦૯ આ
 આરશેને અઠશઠ ભતારે લો, જિનવર બિંખ વિશાલ મુઠ
 આખ ભરે મેં ભેટીઆરે લો, પાપ ગયા પાયાલ ખ૦૧૦ આ
 રિખખ વાતુમય દેહરે લો, એકથો પીસતાલીશ બિંખ૦ મુઠ
 એકાદુખ એત્ય બુહારીએરે લો, મરૂવરમાં જેમ અંખ, ખ૦૧૧ આ
 બાહુ કાઉસ્ત્રાંગેઆ તેહમારે લો, ઓગણાંશી જિનરાયમુઠ
 અંખગ ગરે ખદુ જિનવરારે લો, વંદુ તેના પાય ખ૦૧૨ આ
 વાતુમય પરમેશ્વરારે લો, અદ્ભુત બસ સ્વરૂપ મુઠ
 એકાદુખ જિન વંદતારે લો, થાએ નિજ ગુણ બૂપ, ખ૦૧૩ આ
 અઠારશેને અઠારમારે લો, ચૈત્ર વદ ત્રિજ દીન મુઠ
 પાલનપુરના સંઘથું રે લો, પ્રણમી થયો ધનધન ખ૦૧૪ આ
 તમ શાંતિ જગદીસરે લો, જાત્રા કરી અદ્ભુત મુઠ
 જે દેખી જિન સાંભરેરે લો, સેવા કરે પુરહંત, ખ૦૧૫ આ
 એમ જાણી આબુજીરે લો, જાત્રા કરશે જેહ મુઠ
 જિન ઉતમપદ પામશેરે લો, પદ વિજય કહે તેહ, ખ૦૧૬ આ

અથ શ્રી આબુજીનું સ્તવન.

આબુ પર્વત રૂઆડોરે લાલ, ઉથા તેગાઉડા ખારે આદી-
 સર દેવ,
 પાએ અહતાં દોહિસોરે લાલ, જિહાં નથી પુન્યનો પારરે.
 આ૦ આબુ૦ ૧ એ આંકણી.

હોલાં આદીસર જીહારીયેરે લાલ, પછે સહુ પરિવારે. આં
 વળતા નેમીસર જીહારીયેરે લાલ, મુક્તિતથા હાતારે આં

આખું ૨

દશ સામાં દાય જોડલાંરે લાલ, વિમલ મહેતો ચઢ્યા તુ
 રંગરે. આં

પરતપાલ તેજપાલનાં જોડલાંરે લાલ, ચામર હલે દાયઅંગરે
 આં આખું ૩

રાણી જોડાણીના આરીયારેલાલ, ખરચ્યા તે લાખ અદારે. આં
 પાખરે પર કોરણીરે લાલ, સોનું ઘડે સોનારે, આં ૪

મકાવન આરસીયા બલારે લાલ, મુખડ કેશર ચંગરે આં
 તોત સેવંત્રીના ઝાડુવાંરે લાલ, જલે પ્રીયશુ પ્રીતમ રંગરે

આં. આખું ૫

નચલગિરિ વધામણારે લાલ, ચૌમુખ પ્રતિષ્ઠા ચારે આં
 પત્ની વલી સેવક વિનવેરે લાલ, આવાગમજી નિવારે. આં

આખું ૬

શ્રી રિપભ દેવજીની સ્તુતિ. થોય જોડો.

પરમ મુખ વિલાસી, શુદ્ધ ચિદ્રુપ ભાસી;
 સહજ રૂચી વિકાસી, મોક્ષ આવાસ વાસી.

મદમદન નિવાસી, વિશ્વથી જે ઉદાસી;
 ઝપભજિન અનાસી, વંદીયે તે નિરાસી.

જિનવર હિતકારા, પ્રાપ્ત સંસાર પારા;
 કૃતકપટ વિહારા, પૂર્ણ પુણ્ય પ્રચારા.

કર્ણમલ મહાહારા, મદિતા નંગ ચારા;
 સુખ વિપિન કુમારા, પળ્યે પ્રેમધારા.

પ્રખલ નયન પ્રકાશા, શુદ્ધ નિશ્ચેપવાસા;
 વિવિધ નય વિજ્ઞાસા, પૂર્ણ નાજાવણાસા.
 પરિહરિ તકદાસા, દત્ત દુર્વાદિવાસા;
 અવિજન મુણિખાસા, જૈનવાણી જ યાસા.
 મકલ મુર વિશિષ્ટા, પાલિતા નેક શિષ્ટા;
 ગરિમ ગુણ ગરિષ્ટા, નાસિતા શેષરિષ્ટા.
 જનમ મરણ નિષ્ટા, દાન લીલા પદિષ્ટા.
 હરવ મકલ દુષ્ટા, દેવચક્ર વરિષ્ટા.

શ્રી રિપલ દેવળની : લાવણી.

પોતા નિત નમું નાલિનંદન, ચરણપર ચડે કેમર ચાંદન
 કરત સખ ઇંદ્રાદિક ખંદન, કટત હે કરમોંકા ફંદન.
 ચાપો તે શિવપુરકો સાધન, સર્વ જીવનકું મુખ કોં
 જિનંદગુણ જિનદાસ ગાવે, શીસ ચરણોંસેં નમાવે.

અષ્ટાપદજ ચૈત્યવંદન, સ્તવન. સમુદાય.

અથ શ્રી ચોવીશ જિનના સમકેત જાવમણ્ણી
 ચૈત્યવંદન.

પ્રથમ તીર્થંકર તણાહુવા, ભવ તેર કહીજે;
 શાંતિતણા ભવ બારસાર, નવભવ નેમ લહી જે.
 દશભવ પાસ જિજ્ઞંદના, સત્તાવીસ શ્રી વીર;
 ચોથ તીર્થંકર ત્રિહુ ભવે, પામ્યા ભવ જલતીર.
 જિહ્વાથી સમકિત ફરશીયું એ, તિહાંથી ગણિએ તેહ.
 શ્રીર વિમલ પંડિત તણો, જ્ઞાન વિમલ ગુણજેહ.

અથ તીર્થંકર રાશીનું ચૈત્યવંદન.

શાંતિ નમિ મહત્તી મેવ છે, કુંથુ અજિત વૃષ ભાતિ;
 શબ્દ અલિનંદન મિથુન, ધમે કરકસિંહ સુમતિ. ૧
 કન્યા પદ્મ પ્રભુ નેમ વીર, પાસ સુપાસ તુલાઝ્મ;
 રાશિ વૃશ્ચિક ધન ક્ષમાભદ્રેવ, સુવિવિ સીતલ જિનરાવ. ૨
 મકર મુવત શ્રેયાંતરે એ, બારમા ઘટ મીન ફીલ;
 દિગ્દત્ત અનંત અર નામથો, મુખિયા શ્રી શુભવીર. ૩

અથ ચોવીશ જિનના વર્ણનું ચૈત્યવંદન.

પદ્મ પ્રભને વાગુત્તમ્ય, દાય રાતા કંદુરે;
 અંદ્ર પ્રભને સુવિવિનાથ, દો ઉજ્જવલ હાલિયે. ૧
 મર્છીનાથને પાથે નાથ, દો નીલા નિરખા;
 મુનિમુદ્રાને નેમનાથ, દો અંજન સરિખા. ૨
 રંણે જિનકંથન સમા, એવા જિન ચોવાસ;
 ધીર વિમળ પંડિતતથો, જ્ઞાન વિમળ કહે શિખા. ૩

અથ શ્રી અષ્ટાપદજીનું સ્તવન.

કુંઅર ગણારો નજરે દેખતાંછ, એ દેશી.
 અરે અઠદસ દાય વહીયેછ, વર્તમાન જગદીશરે;
 અષ્ટાપદ ગિરિ ઉપરેછ, નમતાં વાઘે જગીશરે. ૧
 ભગવત ભરતપતિ જિન મુખેછ, ઊચ્ચરિયાં વ્રત બારરે;
 દમન મુદ્ધિને કારણેછ, ચોવીશ પ્રભુનો વિહારરે. ૨
 ક્રિયાપણુ કોશતિગ કહ્યુંછ, યોજન એક વિસ્તારરે;
 નિજ નિજ માન ભરાવીયાંછ, બિંબસ્વપર ઉપગારરે. ૩
 અષ્ટાપદિક અરે હાલિયેછ, પશ્ચિમે પડેમાવડ આઠરે;

અનંત આદે દશ ઉત્તરેણ, પૂર્વ રિખલ વીર પાઠે. ચૈત્ર
રિખલ અગ્રિત પર્વ રહ્યાણ, એ પણ આગમ પાઠે;
આત્મશક્તે કરે જાતેણ, તે લવિ મુક્તિવરે હુણી આઠે. ચૈત્ર
દેવો અગ્રિત શ્રી સિદ્ધાચલેણ, હુણા અસંખ્ય ઉદારે;
આજ્ઞાદિને પણ એણે ગિરિણ, અગમગ ચૈત્ર ઉદારે. ચૈત્ર
રહ્યો ઉત્સાપિણી લગેણ, દેવ મહિમા ગુણ કાખિરે;
સિદ્ધ નિષદ્યાદિક ધિરપણેણ, વસુદેવ હિંડની શાખરે. ચૈત્ર
કવલો જિનમુખ મં મુણ્ણ, એણે વિધે પાઠ પઠાવરે;
શ્રી શુભવીર વચન રસેણ, ગાયો રિખલ શિવ ઠાયરે. ચૈત્ર

અથ અષ્ટાપદ તીર્થ સ્તવન.

તીર્થ અષ્ટાપદ નિત્ય તમીચે, જ્યાં જિનવર અઉવીશણ;
ગણિમય ત્રિવિ ભગવ્યાં ભરતે, તે વાંડુ નિત્ય દીસણ. તીર્થ
નિજ નિજ ઠેઠ પ્રમાણે મરતિ, દીકડે મનડું મોહેણ;
ચત્તારિ આઠ ઠેઠ ઠાવ ઠીણીપરે, જિન ચોવીશે સોહેણ. તીર્થ
અત્રીશ કોશનો પર્વત ઉચો, આઠ તિહાં પાવડીયોણ;
અઠેકી ચઉકોશ પ્રમાણે, નવિ જાયે કોઈ ચડીયોણ; તીર્થ
ગાતમ રવામી ચડીયા લખ્યે, પાંધા જિન ચોવીશણ;
જગચિંતામણિ સ્તવન ત્યાં કોણું, પૂગી મનની જગીશણ. તીર્થ
તફ લવ મોક્ષ ગામિ જે માનવ, એ તીર્થને વાંડેણ;
જ્યાં જિવાચારણ વાંડે, તેતો લખિ પ્રસાદેણ. તીર્થ
સાઠ સહસ્ર મુત સમર ચઢીના, એ તીર્થ સેવંતાણ;
આરના દેવ સોડે તે મોહોતા, લહેશે મુખ અનંતાણ. તીર્થ
કવનમય પ્રસાદ ઠઠાં છે, વંડન કરવા યોગ્યણ,
એ અધિકાર છે આવરણ સૂત્રે, જે જે હુ ઉપયોગણ. તીર્થ

જિહ્વા આદેસર મુકતે પોહોતા, અવિચલ તીરથ એહછા;
જસવંત સાગર શિખ્ય પથ પે, જિનેંદ્ર વધતે નેહછા. તીર્થ

અથ અષ્ટાપદ સ્તવન.

અજિત જિજ્ઞંસુ પ્રીતડી. એ દસી.

શ્રી અષ્ટાપદ ઉપરે, જાણી અવસર હો આઘ્યા આદિનામકે;
ભારે ચોરાડ ઇંદ્રશું, સમોશરણે હો મલ્યા મહોરા સાથકે.

શ્રી અષ્ટાપદ ૧

વિનિતાપુરથી આવિયો, બહુ સાથે હો વક્ત્રી ભરત ભૂપાલકે;
પાંદી હ્રદયકે હેજશું, તાત સરતી હોનીકે નયણ નિહાલકે.

શ્રી અષ્ટાપદ ૨

લીય લાખેણા લામણા, કહે વયણા હો મહારા નયણા ધનકે;
વિજુ શાંકલે વિજુ દોરડે, બાંધી લીધું હો વાહાણા તેં મનકે.

શ્રી અષ્ટાપદ ૩

લખુભાઈએ લાડકા, તેં તો તાતજી હો રાજ્યા હ્રદયા હજુરકેલ;
દશના મુજી વાંદી વદે, ધન છવડા હો જે તરે ભરપૂરકે.

શ્રી અષ્ટાપદ ૪

હુછ પ્રેમે પુરિઓ, આ ભરતે હો આગળ જગદીશકે;
તીર્થીકર કેતા હોસે, ભણે રૂપભજી હો અમદ પછી ત્રેવીશકે.

શ્રી અષ્ટાપદ ૫

આધની શામળી તેરસે, પ્રભુ પામ્યા હો પદ પરમાનંદકે;
જાણી ભરતેસર ભણે, સસનેહા હો નાભોરાયના નંદકે.

શ્રી અષ્ટાપદ ૬

મન એહજ દિન કેરલા, મુજ સાથે હો રસજો નવિ લીવકે;

હેજ હૃદયાનો પરિહરી, આજ ઊઠા હો અપોલડા કીધો
શ્રી અષ્ટાં ૦

વિષ્ણુ વાંકે કાં વિરચિયા, તેં ત્રાડયો હો પ્રભુ પ્રેમનો ત્રામકે
દે ભરતને બૂજવ્યા, દોષ મદીઓ હો એહ જિન વીતરાજકે
શ્રી અષ્ટાં ૦

ઝાક મૂકી ભરતેશરૂ, વાદિકને હો વલી દીધો આદેશકે;
બુજ કરો જિન થાનકે, સંચરયા હો તાતલ રિસહેસકે.
શ્રી અષ્ટાં ૦

વલી બંધવ બીજા સાધુના, તિહાં કીધા હો ત્રણ ચૂલ અનુપકે;
ઊંચો ફટકનો રૂટરો, કેખી ડૂંગર હો હરખ્યો ભણે ભૂપકે
શ્રી અષ્ટાં ૦

રતન કનક ચૂલ ફકડો, ક્યો કંચન હો પ્રાસાદ ઉત્તંગકે;
ચોખારો ચૂપે કરી, એક જોયણ હો માને મનરંગકે. શ્રી અષ્ટાં ૦
સિદ્ધ નિષદા નામનો, ચોરાસો હો મંડપ પ્રાસાદકે;
ત્રણ કોશ ઊંચો કનકમય, ધ્વજ કલશે હો કરે મેરુશું વાદકે.
શ્રી અષ્ટાં ૦

વાન પ્રમાણે લંછને, જિન સરખી હો તિહાં પ્રતિમા કીધે;
દાય ચાર આઠ વલી દશ ભણો, રૂપભાદિક પૂરવ પરસિદ્ધકે
શ્રી અષ્ટાં ૦

રતનભણી કમલે ઠવી, પ્રતિમાની હો આણી નાસિકા જોડકે;
રવ ૭૬ રંગ મંડપે, નીલ તોરણ હો કરી કોરણી કોડકે.
શ્રી અષ્ટાં ૦

બંધવ બહિન માતા ભણી, મહોટી મૂરતિ હો મહિરતન ભરાયકે;
મરુદેવા મયગલ ચઢી, સેવા કરતી હો નિજ મૂર્તિ પાયકે.
શ્રી અષ્ટાં ૦

પાડિહેરા છત્ર ચામરા, યજ્ઞાદિત હો દીધા અનિરોધકે;
મોમુખ ચતુર ચક્રેશ્વરી, ગઢવાહી હો કુંડ વાવિ વિશેષકે.

શ્રી અષ્ટાં ૧૬

મનિષ્ઠા પ્રતિમાત્મી, કરાવે હો રાજા મુને હાથકે;
જગ સ્વાય પ્રભાવતા, સંધ ભઠ્ઠે હો ખરચી ખરી હાથકે.

શ્રી અષ્ટાં ૧૭

પાને અરે પાપીયા, મત પાડો હો કોઈ વાર આ ઠાંકે;
બેઠે બેઠે બેયલ આંતરે, ઇન્દ્ર ચિંતરો હો કરી પાવડી આંકે.

શ્રી અષ્ટાં ૧૮

દાસ પ્રભાવે ઢેહરો, રહેમે અવિચલ હો છૂપા આરા સીમકે;
વાંદે જે આપ લખી દરી, નર તેજે ભવ હો ભવસાગર ભીમકે.

શ્રી અષ્ટાં ૧૯

દેશાચ નગરીના રાજ્યા, દીધો દરિમલ હો કાં એમ કરો હીલકે;
અરથી હોય ઉતારતા, મત રાખો હો અમશું અલખાલકે.

શ્રી અષ્ટાં ૨૦

મન માન્યાને મેલવે, આ ઠાંકે હો તે ન મલે મિતકે;
આંતર અખી મહ્યા પખે, કિમ વસે હો રંગ લાગો ચિતકે.

શ્રી અષ્ટાં ૨૧

રૂપભલુ ચિદ્ર વદુ વર્યા, ચાંદલીઆ હો તે ઉલખ દેખાડકે;
ભલે ભાવે વાંદી કરી, માંગુ મુઝિનો હો મુજ આર ઉવાડકે.

શ્રી અષ્ટાં ૨૨

અષ્ટાવદની મતરા, ફલ પામે હો ભવિ આ ભલે ભાસકે;
ધી ભાવ નિઝવ ઉવઝઝાવનો, ભાવ ભાવે હો ફલેમધલી આસકે.

શ્રી અષ્ટાં ૨૩

અથ શ્રી અષ્ટાપદજનું સ્તવન.

ખનકું તે માહારું મોકલે માહારા વાહાલાજીરે. એ દેશી.

અષ્ટાપદ અરહંતજી મારા વાહાલાજીરે;

આદિગર અવધાર, નમીએ નેહશુ; મારા.

દશ હજાર મુજિંદ શુ, મારાં વરીઆ. શિવ વશુ સાર. નં ૧

સરત બૂપ જાવે યો મારાંવડે મુખ ચેત્ય ઉદાર; નં મારાં

જનવર ચોવીશે જિહાં મારાં આપ્યા અતિ મનોહાર.

નં મારાં ૨

વરણ પ્રમાણે ગિરાજતા મારાં લંછનને અલંકાર; નં મારાં

સમ નામાએ શોભતા મારાંચિહ્ન દિશે ચાર પ્રકાર. નં મારાં ૩

મંદાદરી રાવણુ તિહાં મારાં નાટક કરતા વિચાર; નં

પુટી તાંત તવ રાવણુ મારાં નિજ કર વાંછા તતકાળ. નં ૪

હારી વળતી તેણે સામે મારાંપણુ નવી તોડજું તે તાન; નં

તીર્થેકર પદ બાંધીઉં મારાં અદ્ભુત જાવશુ જાન. નં ૫

નિજ લખિય ગૌતમ ગુરૂ મારાં કરવા આબ્યા તે જાત. નં ૬

જમ ચિંતામણિ તિહાં કર્યો મારાંતાપસ યોધ વિખ્યાત. નં ૭

એ ગિરિ મહિમા મોટકો મારાંતેણે જાવે પામે જે સિદ્ધિ. નં ૮

તે નિજ લખિય જિન નમે મારાં પામે શાશ્વતા રિદ્ધિ. નં ૯

પદમ વિજય કહે એહના મારાં કેહેતાં કરૂં વખાણુ. નં ૧૦

વીરે સ્વમુખે વરણુઓ મારાંનમતાં કોઠ કલ્યાણુ. નં મારાં ૧૧

શ્રી અષ્ટાપદજનું સ્તવન.

અષ્ટાપદ ગિરિજાના કરણકું, રાવણુ પ્રતિહરી આસા;

પૂરક નામે વિમાનમાં બેસી, મંદાદરી મુહાયા.

મી જિન પૂછ લાલ, સમકિત નીરમલ કીજે;
 નયણે નીરખીલાલ, નરભવ સદ્સોકીજે;
 હ્રદયે હરખીલાલ, સમતા સંધ કરીજે; એ આંકણી.
 ચઉમુખ ચઉગતી હરણ પ્રસાદે, ચઉવિસેજિન બેઠા;
 ચઉદિસિ સિંધાસન સમ નાસા, પુરવદિસિ દાય છૂટા શ્રીજી.
 ચાંભવ આદે દક્ષણ ચારે, પશ્ચીમે આઠ સુપાસા;
 પર્વતઆદિ ઉત્તર દિસિ જાણે, એવંછન ચઉવિસા. મીજી
 બેઠા સિંહતણે આકારે, જિણહર ભરતે દિવાં;
 રવણ બિંબ મરતિ થાપીને, જગ જસવાદ પ્રમિલિત. મીજી
 રે મદોદરી રાણી નાટક, રાવણ તંતી બજાવે;
 માફલ વિષ્ણુલાલ તંબુરે, પગરવ ઠમઠમકાવે. મીજી
 ભક્તભાવે ઇંમ નાટીક કરતાં, ત્રુટિતંતી વીચારે;
 સાંધી આપ નસા નીજ કરની, લણુ કલાસયું તતકાલે. મીજી
 દબ્ય ભાવસયું ભક્તિ ન ખંડી, તે અક્ષયપદ સાંધે,
 સમકિત સરતર ફલ પાંખીને, તીર્થકર પદ બાંધે. મીજી
 પશ્ચિપરે ભવીજન બે જિન આગે, બહુપરે ભાવના બાંધે;
 જ્ઞાનવિમલ ગુણ તેહના અહનીસ, સરનર નાયક ગાંધી. મીજી

અથ ચતુર્વિંશતિ જિન સ્તુતિ.

નામે ચાજિત વામુપૂજ્ય સુવિધ, શ્રેયાંસ પદ પ્રભાવ;
 શાંતિશશિ સભવાર મુમતિન, નેમિ નમિ શીતલન.
 પાર્શ્વ સુપાર્શ્વ વીર વિમલા, નતાન્તથા સુમત;
 મહાસ્યકિન નૌનુતજિના, ને તાંચતુર્વિંશતીન.
 પુદ્ગલ વિદેહ પુન્કરવર, દીપાર્દ સદ્ગતહી;

ખરેખર પ્રવરેષુ થેષુ ભરતે, જૈરાવતેષુ સ્થિતા,
નસાખંડલ મંડલી મધુકર, શ્રેણીભિરાસેવિતા;
સ્તેષાં તીર્થ કૃતાં મુદે ભવવૃત્ત, પાદારવિંદ્યયી.

દિપાદાદિ પદ્મયી સમભવન્, મૂલં ખભૂવુર્દલા;
ન્યાન્યાર પ્રમુખાંગ કાલ વિપુલા, સાખા પ્રસાખાન્યા;
જ્ઞાનાનિ પ્રસવોદય ફલમભૂત, સ્વર્ગાદિ સંપન્નયે,
યત્કાસૌજન્યતાં જિનાગમ મહા, વૃક્ષશિર ભૂતલે.

ગારોતેરભિ ગામિનીપવિધરા વજ્રકુશા મૃખલા;
મુક્તા ચક્રધરા ફણીંદ્ર મહિષી, સર્વાયુધા રોહિણી,
પદ્મમી મૃગગામિની દુમકરા, કાલી મહાકાલિકા;
સાતક્યા સહસ્રોડ સાપિ કુશલા, નેતાઃ પ્રયન્નવૃત્તં તા

ચૈત્યવંદન.

આજ દેવ અરિહંત નમુ, સમરં તારં નામ;
જ્યાં જ્યાં પ્રતિમા જિનતણી, ત્યાં ત્યાં કરં પ્રણામ.

ગરુડે શ્રી આદિદેવ, નેમ નમુ ગિરનાર;
તારંગે શ્રી અજિતનાથ, આખૂ કપલ બહાર.

અષ્ટાપદ ગિરિ ઉપરે, જિન ચોવીશે જોય;
મહિમય મૂરતિ માનશું, ભરતેં ભરાવી સોય.

કમંત શિખર તીરથ વડું, જિહાં વીશે જિન પાવ;
વેલારકગિરિ ઉપરે, શ્રી વિરજિનેશ્વર રાય.

માંડવગઢનો રાજિયો, નાર્મદેવ સુપાસ;
કપલ કહે જિન સમરતાં, પહોંચે મનની આશ.

અથ શ્રી પંચ પરમેષ્ઠિ વૈભવંદન.

ભાર ગુણ અરિહંત દેવ, પ્રણમિ જે ભાવે;
સિદ્ધ આઠિગુણ સમરતાં, દુઃખ દોહગ બાવે.
આચારજ ગુણ જત્રીશ, પચવીશ ઊવચ્ચય;
સત્તાવીશ ગુણ સાધુના, જપતાં મુખ ચાવ.
અઘોરોત્તર સયગુણ મલિએ, એમ સમરો નવકાર;
બીર વિમલ પઠિતતણો, નવ પ્રમથે નિતસાર.

અથ શ્રી સમેત શિખરજિરિનું સ્તવન.

કીર્ત કરી શેર આવિઓ. ॥ એ દર્શી.

નમેત શિખર જિન વાંદ્યે, મહોદ્ધં તીરથ એહરે;
પાર પમાડે ભવતણો, તીરથ કહિયે તેહરે. સં ૧
અશ્વિતથી સુમનિ જિજ્ઞંસ લગે, સહસ મુનિ પરિવારે;
પદ્મપ્રભુ શિવ સુખ વર્યા, ત્રણસેં અઠ અણગારે. સં ૨
પાંચશે મુનિ પરિવારશું, શ્રી મુખાસ જિજ્ઞંસરે;
ત્રંદ્રપ્રભુ શ્રેયાંસ લગે, સાથે સહસ મુર્ખીદરે. સં ૩
કહનર મુનિરાજશું, વિમલ જિનેશ્વર સિદ્ધારે;
સાત સહસ શું ચઉદમા, નિજ કારજ પર કીધારેસ. ૪
અંકશો આઠશું ધર્મજી, નવશે શું શાંતિનાથરે;
દુધુઅર એક સહસ શું, સાચો શિવપુર સાથરે. સં ૫
મહિનાથ શત પાંચશું, મુનિ નમિ એક હનરરે;
તેત્રીશ મુનિયુત પાસજી, વરિયા શિવસુખ સારરે. સં ૬
સત્તાવીશ સહસ ત્રણસેં, ઉપર ઓગણ પંચાશરે;
જિન પરિકર બીજા કેમ, પામ્યા શિવપુર વાસરે. સં ૭

એ વાંસે જિન એણે ગિરિ, સિદ્ધા અણસણ લેઈરે;
પદ્મવિજય કહે પ્રણમીને, પાસ સામલનું ચેઈરે. સ. ૮

અથ સમેત શિખરજનું રતવન.

જઈ પુને લાલ, સમેત શિખરગરિ ઉપર પાસજ સામલા,
જિન ભક્તિલાલ, કરતાં જિનપદ પાવે દલે ભાવ આમલા.
એ આંકસી.

છરી પાલી દર્શન કરિયે, ભવ ભવ રાચિત પાતક દુરિયે,
નિજ આત્મ મુખ્ય રશે ભરિયે. જઈ ૧

એ ગિરિવર નિત્ય સેવા કીજે, જમ શિવમુખડાં કરમાં લીજે.
ચિદાનંદ મુખારસ નિત્ય પીજે. જઈ ૨

ગિરિમાં શિવરમણી વરવા આપ્યા, અજિતાદિક પીશે જિનરાયા,
બહુ મુનિવરયુગ શિવ વધુ પાયા. જઈ ૩

તેણે એ ઉત્તમ ગિરિ જાણ્યા, કરે સેવા આતમ કરી શાણ્યા,
એ ફરી ફરી તણીં આવે ટાણ્યા. જઈ ૪

તુમે વન કન કંચનની માયા, કરતાં અશુભ કીની ધાયા,
કિમ તરશે વિગ એ ગિરિરાયા. જઈ ૫

ધ્રમ શુભમતિ વચન મુખી તાજાં, એ ભજે જગગુરુ આતમ રાગા.
ગિરિ ફરશે ઘરી મન શુચિ માગા. જઈ ૬

સંવતસર રિધિ ગજચંદ સમે, ફાગુણ સુદિ ત્રીજ ખુબવાર ગમે.
ગિરિ દર્શન કરતાં ચિત્ત રમે. જઈ ૭

પ્રભુપદ પદ્મતણી સેવા, કરતાં નિત્ય લલિયે શિવ મેવા,
કહે રૂપ વિજય મુજ તે હેવા. જઈ ૮

અથ સમેત શિખર ગિરિ સ્તવન.

આજ મુખનાદિન ઉગીયાહો શ્રીગિરિરાજ નિરખીયા. એ દેશો
આજ સફલ દિન ઉગ્યો હો, શ્રી સમેત શિખરગિરિ ભેટીયા;
તેં જાળ્યા પુણ્ય આંકુર, જુલ અનાદિની ભાગી હો અળભાગી
સમક્ષિત પાસના

સૌંદ પ્રગટયો આનંદ પૂર આજ ૬ ૫
વિષમ પહાડની ઝાહાડી હો નદી આવી ઓસંધી બધી.
કાંઈ ઓસંધ્યા બહુ દેશ;
શ્રી ગીરિરાજને નિરખી હો મન હરખી દુઃખમાં પાસયા.
જુજ પ્રગટયો ભાવ વિશેષ. આજ ૬ ૨
વીસે ટુકે ભક્તે હો ભલી યુગને વીસે જિનપાત.
ખ ભેટયા ધરી બહુ ભાવ;
રામલા પાસજી પુજ્યા હો તવ જુજ્યા મોહ્યારિઠ ૧૨૫.
એ તીરથ ભવજલ નાવ; આજ ૭ ૩
તીરથ સેવા મેવા હો મુજ હેવા લેવાને બધું
તે પામ્યો પુરજી આજ;
તોન જીવન ઠકુરાઈ હો મુજ આજ સઘળી હાસમે,
મુજ સિધાં સઘળાં કાજ; આજ ૭ ૪
પાસ આશ મુજ પુરે હો દુઃખ સુરે શામળીયો સદા,
તેવોસમે મહારાજ,
એ પ્રભુના પદ પદ્મે હો મુખ સદ્મે મુજ મન મોહ્યું.
જાને રૂપ વિવિધ કહે આજ, આજ ૭ ૫

અથ સમેત શિખર ગિરિ સ્તવન.

વીંધુઓ વીંધુઓ શું કરોરે રસીઆ, એ રસી.	
તીરથ તીરથ શું કરોરે રસીઆ, તીરથ ભેટ્યાની બધી મોજા.	
રસીઆણ ચાલોને તીરથ ભેટીએ, ભવસાયર તરિયે જિજ્ઞેરે, ૨૦	
ફીણયે કરમની બોજ રસીઆણ	ચાલોને ૧
પાપન પુરવ દેશમાંરે, રસીઆ	
સમેત શિખર ગિરિરાજ, રસીઆણ	ચાલો ૦
દર્શન કરતાં એહનારે, રસીઆ	
હીજે સધળા કાજ, રસીઆણ	ચાલો ૦ ૧
પારંગ પદ જિહાં લહારે, રસીઆ	
જગ નાયક જિન વીસ, રસીઆણ	ચાલો ૦
ખડુ મુનિવર મુક્તિ વર્યારે, રસીઆ	
જે થયા નિજ ગુણ ધરા, રસીઆણ	ચાલો ૦ ૩
વીસ શિખરખંધ દેહરારે, રસીઆ	
મંડપ તોરણ થંભ, રસીઆણ	ચાલો ૦
ભુગત જડાવ જડા જિહાંરે, રસીઆ	
દેખી તેહ અચંભ, રસીઆણ	ચાલો ૦ ૪
રાજનગરમાં રંગથીરે, રસીઆ	
આપના થાપી ચંગ, રસીઆણ	ચાલો ૦
અદારહુ આગમનાં વરસેરે, રસીઆ	
અધિકાધિક ઉછરંગ, રસીઆણ	ચાલો ૦ ૫
આગશર મુઠી સાતમ દિસેરે, રસીઆ	
મુરવારે અતી ચંગ, રસીઆણ	ચાલો ૦

કીધી પ્રતિષ્ઠા પ્રેમધીરે, રસીયા	ચાલો ૬
ચડતે હરખ હરખ, રસીયાણ	
જિન ઉત્તમ પદ પદ્મનીરે, રસીયા	ચાલો ૬
સેવના નર કરે જોહ, રસીયાણ.	
રૂપવિજય કહે. તે લહેરે, રસીયા;	ચાલો ૭
નિજ આતમ ગુણ જોહ, રસીયાણ.	
ઝીઝોટીની દુભરી.	

સમેત શિખર ચાલો જગએ મોરી સજની,	સમેત ૦ ૧૬.
દેશ દેશકે જાત્રા આવે;	
આતિ ગુણ આતિ ગુણ ચહીએ મોરી સજની;	સમેત ૦ ૧
વીસે દુકે વીસ જિનેશ્વર,	
વંદીને પાવન થઇએ મોરી સજની;	સમેત ૦ ૨
મન વચ કાયા પ્રદક્ષિણા દે કર,	
મુક્તિ પદ્મપદ પહીએ મોરી સજની;	સમેત ૦ ૩
કેરબો.	

ડુંગર ખતાદે પહાડીયાં, ખતાદે પહાડીયાં;	ડુંગર ૦ એ આંકબી.
મેં તો પૂજ્યારે પારસનાથ,	
દેશ દેશકે જાત્રા આવે,	ડુંગર ૦ ૧
મહુમનમેં કીઆ હે મુકામ.	
આસપાસ સખ જ્ઞાની ધ્યાની,	ડુંગર ૦ ૨
ખિચમેં ખીરાજે મહારાજ.	
અનાઆરે સોતારે નાળા,	ડુંગર ૦ ૩
બાકે સરોએ નીર.	

સોનાડી ઝારીમે ગંગાજળ લાવું,

પ્રભુજીકે ચરણ પગાલ.

કુંભર૦ ૪

અષ્ટ દરવ ઉજળવલ લાવું,

પ્રભુજીની પૂજા રચાવું.

કુંભર૦ ૫

અમીચંદ કહે સાહેબ સાચો,

શિવપુરમે નિરવાણ.

કુંભર૦ ૬

અથ સમેત શિખરજીનું સ્તવન.

શિખરપર રાજત વીરા જિજ્ઞંસ.

શિખર૦

અજી પૂજિત દેવ નરિંદ.

શિખર૦

વીસ જિનેંધર સુક્રિ ગય હૈ, અવર અનેક સુનિંદ. શિ૦ ૧

દર્શન દેખ હરખ ઉર લાવે, પાવે પરમાવંદ. શિ૦ ૨

સિદ્ધ ક્ષેત્રકું જો નર વંદે, સો લહે સુખ સુનિંદ. શિ૦ ૩

જન્મ મરણકું મેટત હે પ્રભુ, પાવત શિવ સુખ વૃંદ. શિ૦ ૪

સંવત અઢારસેં અઠાવન, ફરસે જગડે કુંદ. શિ૦ ૫

માગશર સુદ આઠમ પ્રભુ ભેટયા, મિટગયે સખ દુઃખ કુંદ. શિ૦ ૬

દુર્ગતિ દૂર કરો પ્રભુ મારી, ઓહી ચરજ કરંદ. શિ૦ ૭

સકલ બુધજી ભટારક વંદે, ભાવ સહિત જિનંદ. શિ૦ ૮

અથ સમેત શિખર સ્તવન.

ચાલો ચાલો શિખર ગિરિ જઈયે રે.

ચાલો૦

વીસ જિજ્ઞંસ મુગતે ગયા.

ચાલો૦ ઓ આંકણી.

પાલગંજમે સફલ યોદ્ધાઈ, મધુખનમે જઈ રહીયેરે. વી૦

આઠ મંદિર હૈ ચૈતાંબરકા, ત્રીન દિગમ્બરી લહીયેરે. વી૦

સીતાનલે નિર્મલ યદને, કેશર ખ્યાલા મહીયેરે. વીં ૨
 વપમ પાહાડકી ઢુંજ ગલનમે, શીતલતા બહુ લહીયેરે. વીં ૩
 પશ્ચિમ આઠ પૂર્વ દિશિ ખારે, વીસ ઢુંકલન પદ લહીયેરે. વીં ૪
 શામલીયા પારસકો મંદિર, બિચ શિખર પર સોહીયેરે. વીં ૫
 વીસ ઢુંકે જિન પૂજન કરકે, નરભવ લાહો લહીયેરે. વીં ૬
 આગણીસે ઇગીયારા માહા વદિ, એકાદશી વિદુઠ્ઠીયેરે. વીં ૭
 સંધ સહિત યાત્રા ભઈ સફલી વિનય નમત ગુણ ગહીયેરે. વીં ૮
 જિતિ શિખર છની.

અથ શ્રી સમેત શિખર છનું સ્તવન.

શિખર છની જાત્રા કરું ન કરે,
 બડે બંધે કરમકી રેખા; શિખર ૧
 પાલગંજમે સફલ હોત હે મધુવન પાપ દરે,
 સીતાનળ અનોપમ સોહે, નીર્મલ નીર ભરે; શિખર ૨
 વીસ ઢુંક પર વીસ જિનેસર, મુનિ જન ધ્યાન ધરે;
 કર્મ ખપાવી મુગતિકું પહોંચે, શીવ રમણીકું વરે. શિખર ૩
 મંદાદિક સુર નૃત્ય કરત હે નાના ભાવ ધરે,
 મંદાણી મિલી મંગળ આવે, મોતીના થાળ ભરે. શિખર ૪
 મનવચ તન કરી પ્રજુલકું ધ્યાવે, દુર્ગતિ દૂર હરે;
 સફમીસેન જો જાત્રા કરીએ, તાકે કાજ સરે. શિખર ૫

અથ સમેત શિખર ગિરિ સ્તવન.

તુહીં નમો નમો સમેત શિખર ગિરિ, આદિધર અષ્ટાપદ સિદ્ધા;
 પામુપુજ્ય ચ પાપુરી. પું ૧
 નેમ ગણા ગિરનારે મુઠતે, વીરપાવન પાવાપુરી. પું ૨

વીસે ટુકે વીસ જિનેસર, સિદ્ધા અણસણ આદરી; તું
 બંધોતિ સ્વરૂપે હુઆ જગીદીશ્વર, અષ્ટ કર્મનો કાય કરી તું
 પ્રશ્નમ દિશિ શત્રુજો તીરથ, પૂરવ સમેત શિખરગિરિ તું
 માક્ષ નગરના દોયે દરવાજા, ભવિક જીવ રહ્યા સંચરી તું
 જગ વ્યાપક જે અક્ષર સાહેબ, પાપ સંતાપ કાટન ગિરિ તું
 માટું તીરથ મોહોરો મહિમા, ગુણ ગાવત સુરાસુરી તું
 વિષમ પહાડ ઉજાડમે ચિહ્ન દીશી, ચૈર ચરડ રહ્યા સંચરી તું
 ભયંકર ડુંગર ભૂમિ ડરાવણ, દેખત ડુંગર થરથરી તું
 સંવત સત્તરસેં ચુમ્માલે, ચૈત્ર શુદ્ધ ચોથે ધરી તું
 જો જિન હર્ષ વીશે ટુકે, ભાવશું ચૈત્યવંદન કરી તું

અથ રાણકપુરનું સ્તવન.

(કૃતમલની દશો.)

જગપતિ જયો જયો રૂપણ જિણંદ, ધરણાસાએ ધન ખરચીયો;
 જગપતિ પ્રોઠ કરાવ્યો પ્રાસાદ, ઉલટલર સુરનર અરચિયો. ૧
 જગપતિ આભશું માંડે વાદ, સોવન કલશે જલહલે;
 જગપતિ ચોખારો ચોશાલ, પેખંતાં પાતક ગલે.
 જગપતિ અતિ સુંદર ઉદામ, નલિની ગુહમ વિમાનરયો;
 જગપતિ ઉત્તમ પુણ્ય અંબાર, નિરૂપદ ધનદ નિધાનરયો. ૩
 જગપતિ ઓલે ઓલે થંભ, કીધી અનુપમ ફોરણી;
 જગપતિ કરતી નાટારંભ, પૂતલીયો ચિત ચોરણી. ૪
 જગપતિ નાભી નરેશ્વરનંદ, રાણકપુરનો રાણયો;
 જગપતિ સૌરાયાં સિરદાર, જગમાંહે જસ ગાણયો. ૫
 જગપતિ દેવ તું દીનકયાલ, ભક્ત વત્સલ ભલે ભેટીયો;

જગપતિ દેખતાં તુજ દેહાર, મોહ તણા મદ મેરીયા. ૬
 જગપતિ ઉદય રતન ઉવગાય, સંવત સસર ત્રાણસમે;
 જગપતિ કાગણ વદિ પડવે દિન, સાદહી સંધ સહિત નમે. ૭

અથ શ્રી રાણકપુરજીનું સ્તવન.

શ્રી રાણકપુર રાણીયામણરે લાલ, શ્રી આદીસર દેવ;
 મન મોહુરે;
 ઉત્તમ તોરણ દેહરે લાલ, નીરખીજે નિત્યમેવ; મંબ્રીં ૧
 ચઉવીસ મંડપ ચિહું દિશેરે લાલ, ચઉ મુખ પ્રતિમા ચાર મં
 ત્રિભુવન દીપક દેહરે લાલ, સમોવડ નહીંસંસાર મંબ્રીં ૨
 દેહરી ચોરાશી દીપતીરે લાલ, માંડયો અષ્ટાપદ મેર મં
 ભસે જીહાર્યા ભોંયરાંરે લાલ, મુતાં ઉઠી સવેર મં શ્રીં ૩
 દેશ જાગીતું દેહરે લાલ મોટો દેશ મેવાડ મં
 લખખ નવાણું લગાવીયારે લાલ, ધન વરણું પોરવાડમંબ્રીં ૪
 ખરતર વસઠ ખાંતશુરે લાલ, નિરખતાં મુખ થાય. મં
 પાંચ પ્રાસાદ બીજાં વલીરે લાલ, જોતાં પાતક જાય; મંબ્રીં ૫
 આજ કૃતારથ હું થયોરે લાલ, આજ થયો આણંદ; મં
 યાત્રા કરી જિનવર તણીરે લાલ, દૂરે ગયું દુઃખદંદ; મંબ્રીં ૬
 સંવત સોલ ને છોતરેરે લાલ, માગસર માસ મોઝાર; મં
 રાણકપુરે યાત્રા કરીરે લાલ, સમય મુંદર મુખકાર; મંબ્રીં ૭

અથ આદિજિન સ્તવન.

(ગરખાની દેશીમાં)

આદી જિજ્ઞંસ અરિહંતજી, પ્રભુ અમરેરે;

તુમેં ઘો દરસન મહારાજ, શું કહું તુમનેરે;

આઠ પહોરમાં એક ઘડી, પ્રભુ અમનેરે;

લાગ્યું તમારું ધ્યાન, શું કહું તુમનેરે.

મહુકરને મન માલતી, પ્રભુ અમનેરે;

જિમ મોરાને મન મેહ, શું કહું તુમનેરે;

સીતાને મન રામજી, પ્રભુ અમનેરે;

તેમ વાઘ્યો તુમશું નેહ, શું કહું તુમનેરે.

રોહિણીને મન ચંદ્રજી, પ્રભુ અમનેરે;

વળી રેવાયેં ગજરાજ, શું કહું તમનેરે;

સમય સમય પ્રભુ સાંભરે, પ્રભુ અમનેરે;

મનડામા મહારાજ, શું કહું તમનેરે.

નિઃસ્નેહી થઈ નવિ છુટીયે, પ્રભુ અમનેરે;

કરજાનંદ કહાઓ, શું કહું તમનેરે;

ગુણ અવગુણ જોતાં રખે, પ્રભુ અમનેરે;

તો તારક કેમ કહાઓ, શું કહું તમનેરે.

૨૬ લાગી પ્રભુ રૂપની, પ્રભુ અમનેરે;

મુને ન ગમે બીજી વાત, શું કહું તમનેરે;

વાઘે વાત બને નહીં, પ્રભુ અમનેરે;

મળીયેં મુકી જાંત, શું કહું તમનેરે.

સેવે ચિંતામણિ કુળે, પ્રભુ અમનેરે;

તુલો ત્રિભુવન નામ, શું કહું તમનેરે;

સો વાતેં ઓડં નહીં, પ્રભુ અમનેરે;

હવે આવ્યા મુજ હાથ, શું કહું તમનેરે;
 મહની વાત મુકે પરી, પ્રભુ અમનેરે;
 જિમ જાણે તીમ તાર, શું કહું તમનેરે;
 મહગુરુ મુંદર કવિરાયનો, પ્રભુ અમનેરે;
 પગને પ્રભુ શું પ્યાર, શું કહું તમનેરે.

મો વિનય વિજયજીત આદિ જિનની વિનંતિ.

પામી મુગુરુ પસાયરે, શત્રુંજય ધણી;
 મી રિસહેસર વીનજું એ. ૧
 વિભુવન નાયક દેવરે, સેવક વીનતિ;
 આદીત્યર અવધારીયે એ. ૨
 સારણે આળ્યો સ્વામીરે હું સંસારમાં;
 વિરૂએ વૈરીયે નહયો એ. ૩
 તાર તાર મુજ તાતરે, વાત કિશી કહું;
 જવ જવ એ જાવઠ તણી એ. ૪
 જન્મ મરણ જંજાલરે, બાલ તરુણપણ;
 વલી વલી જરા દહે ધણુંએ. ૫
 કેમે ન આવ્યો પારરે, સાર હવે સ્વામી;
 રયે ન કરો એક માહરી એ. ૬
 તાસ્યા તુમે અનંતરે, સંત મુગુજ વલી;
 અપરાધી પણ ઉદ્ધરયા એ. ૭
 તો એક દોન દયાલરે, બાલ દયામણે;
 હું શા મારે વીસરયો એ. ૮
 જે ગિરમા ગુણવંતરે, તારો તેહને;

તે માંહે અચરિત કીરણ એ.	૯
જે મુજ સરિખો દીનરે, તેહને તારતાં;	
જગ વિસ્તરશે યશ ધણો એ.	૧૦
આપદ પડિયો આજરે, રાજ તુમારે;	
ચરણે હું આવ્યો વહી એ.	૧૧
મુજ સરિખો કેમ દીનરે, તુજ સરિખો પ્રભુ;	
એતાં જગ લાભે નહીં એ.	૧૨
તોયે કરુણા સિંહુરે, બંધુ જીવન તજા;	
ન ધરે તુમ ઉવેખણુ એ.	૧૩
તારણ હારો કેમરે, જે બીજે હુવે;	
તો તુમહને શાને કહું એ.	૧૪
તુહિજ તારીશ નરરે, પહિલાને પછે;	
તો એવડી ગાદિમ કીશીએ.	૧૫
આવી લાગ્યો પાયરે, તે કેમ છાડશે;	
અન મનાવ્યા વિણ હવે એ.	૧૬
સેવક કરે પાકારરે, બાહિર રહ્યા જસ;	
તો સાહિબ શોભા કીશીએ.	૧૭
અતુલિ બલ અરિહંતરે, જગને તારવા;	
સમરથ છો સ્વામી તુમેં એ.	૧૮
શુ આવે છે જોરરે, મુઝને તારતાં;	
કે ધન બેસે છે કિશયુ એ.	૧૯
કેહ્યો તુમેં બિચારરે, ભક્તિ નથી વેદવી;	
તો તે ભક્તિ મુઝને દીયો એ.	૨૦
વહી કેહ્યો ભગવંતરે, નહીં તુઝ ચોખતા;	

હુમણાં મુજિ જાવા તણી એ.	૨૧
ચોખતા તે પજ નાથરે, તુમહીજ આપસો;	
તો તે મુઝને દીજિયેં એ.	૨૨
વહી કહેસો જગદીશરે, કર્મફળનાં તાહરે;	
તો તેહજ ટાલો પરાં એ.	૨૩
કર્મ અમારાં આજરે, જગપતિ વારવા;	
વહી કોણ બોલે આવશે એ,	૨૪
વહી જણો અરિહંતરે, એહને વીનતિ;	
કરતાં આવડતી નથી એ.	૨૫
તો તેહીજ માહારાજરે, મુઝને શીખવે;	
જેમ તે વિધિ થું વીનતું એ.	૨૬
માય તાય વિજ કોણરે, પ્રેમે શોખવે;	
બાલકને કહો બોલતું એ.	૨૭
એ મુઝ જણો દેવરે, એહ અપાવત;	
અરહ્યો છે કલિકાદવેં એ.	૨૮
કેમ લેણી ઉત્સંગરે, અંગ લસું એહનું;	
વિવધ કધાય અશુચિથું એ.	૨૯
તો મુઝ કરો પવિત્રરે, કહો કોણ પુત્રને;	
વિજ માવિત્ર પખાલશે એ.	૩૦
કૃપા કરી મુઝ દેવરે, ઘડાં લમે આબીધો;	
નરક નિગોદાદિક થકી એ.	૩૧
આબ્યો હવે હજુરરે, ઉભો થઈ રહ્યો;	
સામું રથે જુઓ નહીં એ.	૩૨
આરો માંડો આજરે, બેઠો બારણે;	

માનિવ તુમે મનાવશો એ.	૩૩
તુમે છો દયા સમુદ્રે, તો મુઝને દેખી;	
દયા નથી રથે આજુતા એ.	૩૪
ઉવમરથો અરિહંતરે, જો આણી વેલા;	
તો મહારી શી પરે થશે એ.	૩૫
ઉભા છે અનેકરે, માહાદિક વેરી;	
છલ જુએ છે માહારાં એ.	૩૬
નેહને વારો વેગરે, દેવ દયા કરી;	
વહી વહી શું વીનવું એ.	૩૭
મરદની નિજ માયરે, વેગે માઝી;	
મજ એસારી મુક્તિમાં એ.	૩૮
ભરતેસર નિજ નંદ રે, દીવો કેવલી;	
આરાંભા અવલોકતાં એ.	૩૯
અહાણું નિજ પુત્રરે, પ્રતિઓપ્યા પ્રેમે;	
જુઝ કરંતા વારીયા એ.	૪૦
આહુબલને નેટરે, નાણ કેવલ તમે;	
સાપી શ્યાદામું મોકલ્યું એ,	૪૧
ધત્વાદિક અપદાતરે, સવળા વૃમતજા;	
હું જાણું છું મુલગા એ.	૪૨
માહારી વેલા આજરે, મૌન કરી બેઠા;	
ઉત્તર થોં આપો નહીં એ.	૪૩
વીતરાગ અરિહંતરે, સમતા સાગર;	
માહારાં તાહારાં શું કરો એ.	૪૪
એકવાર મહારાજરે, મુજને સ્વમુખે;	

બાળાવો સેવક કહીએ.	૪૫
એરલે સિદ્ધાં કાજરે, સધળાં માહરાં;	
મનના મનોરથ સર્વિ કૃષ્ટ્યા એ.	૪૬
ખમજો મુજ અપરાધરે, આસરો કરી;	
અસમંજસ જે વીનવ્યું એ.	૪૭
અવસર પામી આજરે, જે નાવિ વીનવું;	
તો પરતાવો મન રહે એ.	૪૮
ત્રિશુવન તારણ હારરે, પુણ્યે માહરે;	
આવી એકાંતે મળ્યા એ.	૪૯
બાળક બોલે બોલરે, જે અવિગતપણે;	
માવ તાયને તે રૂચે એ.	૫૦
નવણે નિરખ્યો નાથરે, નાભિ નરિંદનો;	
નંદન નંદનવન જિર્યો એ.	૫૧
મરૂદવી ઉર હંસરે, વંશ ધ્વજખાગનો;	
સોહાકર સોહામણેએ.	૫૨
માવ તાય પ્રભુ મિતરે, બંધવ માહરે;	
જીવ જીવનું વાલહો એ.	૫૩
અવર ન કો આધારરે, એણે જગ દુજ વિના;	
ત્રાણ શરણું મુજ ધણીએ.	૫૪
વલિ વલિ કરે પ્રભુમરે, ચરણે દુમ તણે;	
પરમેશ્વર સન્મુખ બુઝ્યો એ.	૫૫
ભવ ભવ દુમ પાય સેવરે, સેવકને દેજો;	
હું માયું હું એરલું એ.	૫૬

મી કીર્તિ વિજય ઉવઝાયરે, સેવક એણીપરે;
વિનય વિનય કરી વીનવે એ.

અથ ઋષભ જિન રતવન.

(મિદ્ધની શોભા હું શી કહું. એ દેશી.)

અરતજી કહે સુષો માવડી, પ્રગટયા નવે નીધાનરે;
નીત્ય નીત્ય દેતાં ઓલંભડા, હવે જીવો પુત્રના માનરે,
ઋષભની શોભા હું શી કહું. ૧ એ આંકજી.
અદાર કોડકોડી સાગરે, વસીયોં નયર અનુપરે;
ચાર જોયજીનુરે માનજે, ચાલો જોવાને ચુપરે. ઋષ૦ ૧
પહેલો રૂપાનો કોટજે, કાંગરા કંચન સાજરે;
બીજો કનકનો કોટજે, કાંગરા રતન સમાજરે. ઋષ૦ ૨
ત્રીજો રતનો કોટજે, કાંગરા અશ્વિમય જાજરે;
તેહમાં મધ્ય સીંહાસજે, હુકમ કરે પ્રમાણરે. ઋષ૦ ૩
પૂરવ દીશીની સંજ્યા મુજો, પગથીયાં વીસહજારરે;
ઋષીપરે ગણતાં ચારે દીશા, પગથીયાં એસીહજારરે. ઋષ૦ ૪
શિરપર ત્રણ છત્ર જલહલે, તેહથી ત્રિભુવન રાયરે;
ત્રીન ભુવનનોરે પાદસા, કેવલ જ્ઞાન સહાયરે. ઋષ૦ ૫
વોશ બત્રીશ દશ સુરપતિ, વલી જાય ચંદને સૂરરે;
જાય કરજોડી ઊભા ખડા, તુમ મુત ઋષભ હજુરરે. ઋષ૦ ૬
ચામર જોડા જોવીશ છે, લામંડલ જલકંતરે;
ગાંધે ગગનેરે હંડુલી, પુલ પગરવરસંતરે. ઋષ૦ ૭
બાર મુજો પ્રભુ તેહથી, અશોક વૃક્ષ શ્રીકારરે;
મધ્ય પ્રમાણરે દેશના, અમૃતવાણી બચકારરે. ઋષ૦ ૮

પ્રાનિહારજ આઠથી, તુમ સુત દીપે દેહારરે; ઋષ ૧૦
 ચાલો જોવાને માવડી, ગયવર ખંધે અસપારરે.
 દૂરથી વાજરે સાંભડી, જોવા હૃપ ન માયરે;
 હૃપના આંસુથી ફાટીયાં, પડલ તે દૂર પડાયરે. ઋષ ૧૧
 ગયવર ખંધીથી દેખીયાં, નિરૂપમ પુત્ર દેહારરે;
 આદર દીધો નહીં માયને, માય મન ખેદ અપારરે. ઋષ ૧૨
 કેહનાં છાંર ને માવડી, એ તો છે વીતરાગરે;
 હૃષીપદે સાવના જાવતાં, કેવલપામ્યામહાજાગરે. ઋષ ૧૩
 મજવર ખંધે મુકતે ગયા, અંતલડ કેવલી જોહરે;
 વદો પુત્ર ને માવડી, આણી અધિક સનેહરે. ઋષ ૧૪
 ઋષભની શોભાને વરજુવી, સમતિત પુર મોજારરે;
 સિદ્ધગિરિ મહાત્મ્ય સાંભડો, સંધને જયજયકારરે. ઋષ ૧૫
 સંવત અઢાર, એંશીયે, માગશર માસ સોહાયરે;
 દીપવીજય કવીરાયને, મગલ માલ સવાયરે. ઋષ ૧૬

અર્થ કેસરિયાળનું સ્તવન.

પ્રથમ તીર્થંકર ઋષભ જિજ્ઞંઘા, નાભિરાયા મદ્દેવીકો નંદા;
 સો શ્યામજા યુજુવતા, લાખ ચોરાસી પૂરવનુરે આય;
 વનુષ પાંચસે સોવનમય કાય, સો શ્યામજા યુજુવતા. ૧
 જુગલાદે ધર્મ નિવારણ સ્વામી, નગર કુલેવે વસે ધનનામી સો
 તખતેરે બેઠા કેસરીયાળ સોહ, દરિસણદેખીને મનડ મોહ. સો
 મુખડરે સોહ પૂનમ કેરો ચંદા, સુરનર મુનિવર સેવે વૃંદા. સો
 મુકુટ ફૂલ શિરે છેત બિરાજે, ઠકુરાઈ કેસરીયાને છાજે. સો
 દેશ દેશના સંધજ આવે, વસ્તુ અમૂલક લેઈણ સાવે. સો

પૂજા ભજાવે ને આંગી રચાવે, કેસર કેરા કીચ મચાવે. સો ૦ ૮
 અગરમત્તીના ધૂપ કરાવે, ફુલડાં કેરા મુકુટ ભરાવે. સો ૦
 નાટકનાથે ને ભાવના ભાવે, હરખે કેસરીયાના ગુણ ગાવે. સો ૦ ૫
 ઝિહાજ તારે વાલો બેડીઓ કાપે, મુહુમાઝ્યાં વંછિત કૃગ આપે. સો ૦
 રોગ સોગ ભય દૂર નિવારે, ભવસાયરથી પાર ઉતારે. સો ૦ ૬
 જે કોઈ ગાયે ને જે સાંભળશે, તેહના મનના મનોરથ કૃગશે. સો ૦
 કપુર કહે તમે પ્રત્યક્ષ દેવા, ભવો ભવ માગું હું તુમ પય સેવા. સો ૦

શ્રી કેશરિયાળનું સ્તવન.

ભમરો ઉડે રંગ મોહોલમાં રે; એ દશી.

આજ સકળ દિન માહરો રે, વાંધ્યા શ્રી ધૂળેવા રાયરે
 કેશરિયાળ ભેડીઓ રે, મેવાડવાગડ વિચ્ચે શાભતો રે
 બાવન જિનાલો પ્રાસાદરે, કેશરીયાળ ભેટિયો રે. ૧
 મેરસમ ઉત્તંગ દહેરો રે, કોરણી અતિહિ શ્રીકમરે. કે ૦
 થંભે થંભે શાભે પૂતલીરે, જાણીયે દેવ વિમાનરે. કે ૦ ૨
 મુવર્ણનો દંડ કલશ અછેરે, રૂપ કપાટ જોડિ દાયરે. કે ૦
 રત્ને જડિત મુવર્ણ અંગિકારે, તેજે ઝસામસ ભાજરે. કે ૦ ૩
 પ્રભુલની મૂરતી મોહનીરે, તુમિ ન પામે નયજુરે. કે ૦
 મહિમાવંત મોહોડા તુમેરે, જગ સહુ નમેજસ પાયરે. કે ૦ ૪
 નિત પૂજે પ્રભુ ભાવશુરે, વંછિત ફલ લહે તામરે. કે ૦
 આશા ધરીને હું આવીયોરે, ઘો દારસણ મહારાજરે. કે ૦ ૫
 દેશાવરી સંધ આવે ધણારે, યાત્રા કરણ નિત મેવરે. કે ૦
 કેશરના કીચ મચી રહ્યારે, નિત હોએ મંગલ માલરે. કે ૦
 જા મુખ યક્ષ મહેસરીરે, શાસન દેવતા એહરે. કે ૦

કલિયુગમાં સાચો ધર્મીરે, પરતા પૂરણહારરે. કે૦ ૭
 શેઠ નરસિંહ નાથાના સંધમાંરે, વર્તે છે જ્ય જ્યકારરે. કે૦
 સંવત ઓગણીશ બારોત્તરેરે, વૈશાખ વદિ બીજ સારરે કે૦ ૮
 તિથે દિન પ્રભુજીને વાંઠિયારે, સંધ સર્વે ગદ્દ ધરે. કે૦
 પૂજા સાહામિ વચ્છલ નિત પ્રતેરે, ખરચીને લાહો લીધરે. કે૦ ૯
 આઠ દિવસ કરી જાતરારે, સંધ સંહુ હર્ષેણરે. કે૦
 સૌભાગ્યેંદુ શિષ્ય કેવલ્યંદ્રનેરે, યાત્રા થઈ મુખકારરે. કે૦ ૧૦

શ્રી કેશરિઆજીનું સ્તવન.

કેસરીયાસેં લાભ્યું મારું ધ્યાનરે, બીજું સુને કાંઈ ન ગમેછે કે૦
 નાભિભૂપ મરૂદવીકો નંદન, હૃમપર છયા ખુરબારે.

બીજું. કેશ૦ ૧

ધનુષ પાંચશેં માનમનોહર, કાયા કંચનવાનરે. બીજું. કેશ૦ ૨
 જીગલારે ધર્મ નિવારણ સાહિબ, રાજેશ્વર રાજનરે.

બીજું. કેશ૦ ૩

ઋષભદાસકી આશા પૂરજો, સેવક અપના જાનરે.

બીજું. કેશ૦ ૪

અથ કેશરિઆજીનું સ્તવન.

(રાગ કાફી.)

ધણું મોઢું નામ છેરે, મારે તો કેશરીયાવાલાનું ધણું મોઢું
 નામ છે. ઓ આંકણી.

કોઈ સેવે બ્રહ્મા વાલા કોઈ સેવે શંકર,

કોઈને વિષ્ણુ કોઈને રામ છેરે.

મારે તો ૧

કાલકંઠક કંરુભય દાસીજી, સખલ ઓ સરજીનું ઠામછેરે. મા૦

મૂલચંદ કહે પ્રભુ જે જગતારણ, ધુલેવા મંડલ મોહાહ
ધામછે રે. માં ૩

શ્રી કેશરિયાજીનું સ્તવન.

કેશરિયાવાલા, જે લગ્ન રાખસો તો રહેશે. એ આંકણી.
સાહેબ કલિજીગ કેરા કૂડ કપટમેં, સાચ નહીં લવ લેશે કેશં ૧
જાડા બોલા કોણુ ધારશે; ગિર્યાના ગુણુગારો. કેશં ૨
સાહેબ તમે હમારે હમેં તમારે, પ્રીત સદા નિર્વહેશે. કેશં ૩
આ સંવાતેં દેહ હશે તો, ફરિ ફરિને કેશે. કેશં ૪
સાહેબ છેલ છોગાલા દેવ દયાલા, ધુલેવા ધણીને ધ્યાશે.
કેશં ૫
જયભવાસની આશા ફલશે, લવલવનાં દુઃખ ટલશે. કેશં ૬

અથ શ્રી કેસરિયાજીનું સ્તવન.

હારે મારો ચીર ઘો વનમાળી. એ ગરબાની દશી.
હારે વહાલો મારો રિપલ દેવ અનુપાસી,
હારે તેતો નગર ધુળેવાનો વાસીરે.
મારું મનડું રહુંછે હાસી. એ આંકણી.
હારે વહાલો મારો કેસરીયા કેહેવાએ;
હારે વહાલાને ભેટ લવ દુઃખ જાએરે; મારું મનડું ૧
હારે વહાલાના મુખની શોભા સારી,
હારે મને દીઠડે લાગે પ્યારીરે. મારું મનડું ૨
હારે વહાલા હુતો મોહીરે તારા મુખને મટકે;
હારે ઇંદ્રાણી આવે લટકે, મારું મનડું ૩
હારે વહાલાને સંઘ ધણેરા આવે,
હારે વહાલાને નિત્ય નવી માંગીઓ રચાવેરે. મારું ૪

હાંરે વાહાલો મારે આજ ખુડતાં તારે,
 હાંરે સેવકને કાજ સધારેરે. મારું મનહું ૦ ૫
 હાંરે વહાલો મારો તારજી ખિરૂદ ધરાવે,
 હાંરે તે તો ગદ લંકા જઈ આવેરે. મારું મનહું ૦ ૬
 હાંરે વાહાલો મારો ફાગણશુદ બીજ અજવાળી,
 હાંરે સૌ જાણે કે દેવ દીવાળીરે. મારું મનહું ૦ ૭
 હાંરે વાહાલો મારો મૂળચંદ વિજય ગુણ ગાવે,
 હાંરે સહી સંધને પાર ઊતારેરે. મારું મનહું ૦ ૮

શ્રી કેશરિયાજીનું સ્તવન.

પ્રભુની મૂરતિ મોહન વેલડી, જીવમારી મૂરતિ મોહન વેલડી;
 ચાલો સખી કુલેવરે જઈયે, પ્રભુની સામરી સુરત છે સેલડી
 જીવ ૧૦ ૧

કેશર ચંદન ભર્યાંરે ક્યોલાં, પ્રભુજીની પૂજા કરું સહુ પ-
 હેલડી જીવ ૧૦ ૨
 જાડ જુઈ વર ડમરોજી મરવો, પ્રભુજીને પૂજી ચડાઉં ચં-
 ખેલડી જીવ ૧૦ ૩

સુરનર મુનિવર જોડને મોહી, કાંઈ જગલલાસ ગુણ વેલડી
 જીવ ૧૦ ૪

કેશરિયાજીનું સ્તવન.

ભક્તાકુચાજી તેરા હરિશન પાયા, અપભદ્રેવ બુધગાયારે;
 ભલાં ૦ રેક.
 તારે જહાજ સમુદ્રમાંજી, રોમ નિવારે ભવ ભવકારે.
 કેસરીયાની સામળી મૂરત, અદ્વૈત મતલાયારે. ભલાં ૦ ૧

ભવભવ ભરકોરે શરણે આયો, લાજ રખો પ્રભુમોરીરે;
 હુંકુ શેવક ભવ ભવ તારો, આ ભવથી મુજ તારોરેભલાં ૨
 કરજોડી શેવક ગુણગાવે, તુમ સ્વામીછા સાચારે;
 ઇંદ્રચંદ્ર મુનિદરિશનઆવે, ઋષભ દેવગુણગાવેરે, ભલાં ૩

અથ (પ્રભાતી) કેસરીયાજનું સ્તવન.

વૃષભ લંછન પ્રભુ ઋષભ નિત્ય વંદિયેં, નાભિ મરૂ દેવી.
 નો નંદ નિરખો;
 મુક્તને ભુક્તનો જેહુ ભોગી સદા, પરમ યોગી વસી એહ
 પરખો. વૃષ ૦ ૧
 અમુર મુર કિન્નરા નાગરા નરવરા, કોડી કોટીધરા શિશ્વ નામે;
 આજ એહની વહે પરાણે લાગી રહે, પરમપદ સંપદા
 તેહ પામે. વૃષ ૦ ૨
 મુસેવ ગામમાં ધર્મ ધોરી જયો, કર્મ જંજીરના બંધ કાપે;
 ભક્તજન ઊદ્ધરે વિજય લગ્ની વરે, અધિરને થિર કરી
 જેહુ થાપે. વૃષ ૦ ૩
 ખડગદેશે પ્રભુ જેહુ ખાંતેં વરયો, દેશ પરદેશ ત્યાં સંઘ આવે;
 નિત્ય નિત્ય નવ નવા લાભ લહે અભિ નવા, મુણીજન
 રાહુ મલી ગીત ગાયે. વૃષ ૦ ૪
 સત્તર ત્રાણસમે, સપરિવારેં નમે, માધ વદિત્રીજ રવીવાર યોગેં;
 ઊદય વામક વડે ઊદગપદ પામીને, નાથજી મેં ગાયો
 શુભ સંયોગેં. વૃષ ૦ ૫

શ્રી ઋષભ જિન સ્તુતિ.

પરમ મુખ પિલાસી, શુદ્ધ ચિદ્રુપ ભાસી;
 સહજ રૂચિ નિકાસી, મોક્ષ આવાસવાસી.

મદ મદન નિવાસી, વિશ્વથી જે ઉદાસી;
ઋષભ જિન અનાસી, વંદીયે તે નિરાસી. ૧

જિનવર હિતકારા, પ્રાપ્ત સંસાર પારા;
કૃત કપટ વિદારા, પૂર્ણ પુણ્ય પ્રચારા.
કલિમલ મલહારા, મર્દિતા નંગ ચારા;
દુઃખ વિપિન કુઠારા, પૂજ્યે પ્રેમ ધારા. ૨

પ્રભલ નયન પ્રકાશા, શુદ્ધ નિર્દોષ વાસા;
ત્રિવિધ નય વિલાસા, પૂર્ણ નાણાવ ભાસા.
પરિહરિ તક દાસા, દત્ત દુર્વાદિ વાસા;
ભવિજન મુષ્ટિ ખાસા, જૈનવાણી જ્યાસા. ૩

સકલ સુર વિશિષ્ટા, પાલિતા નેક શિષ્ટા;
ગરિમ શુભ ગરિષ્ટા, નાસિતા શેષ રિષ્ટા.
જનમ મરણ નિષ્ટા, દાન લીલા પદિષ્ટા;
હરતુ સકલ દુષ્ટા, દેવિ ચક્રા વરિષ્ટા. ૪

અથ શ્રી મહિનાથજીનું ચૈત્યવંદન.

મહિ જયંત વિમાનથી, મિથિલા નયરી સાર;
અશ્વિની યોનિ જયંકર, અશ્વિનિયે અવતાર. ૧
સુરગણ રાસિ મેષ છે, વંદિત સ્વર્ગિ લોક;
હ્રમસ્થા અહો રાતિની, કેવલ વૃક્ષ અશોક. ૨
સમવસરણ બેસી કરીએ, તીર્થ પ્રવર્તનહાર;
વીર અચલ મુખને વર્યા, પંચસયાં પરિવાર. ૩

અથ શ્રી મહિનાથજીનું ચૈત્યવંદન.

મહિનાથ ઓગણીશખા, જસ મિથિલા નયરી;
પ્રભાવતિ જસ માવડી, દાલે કર્મ પયડી. ૧

તાત શ્રી કુંભ નરેસર, ધનુષ પચીસની કાયા;
 લાંછન કલસ મંગલ કર, નિરમલ નિરમાયા. ૨
 વરસ પંચાવન સહસનું, જિનવર ઉત્તમ આય;
 પદ વિજય કહે તેહને, નમતાં શિવ સુખ થાય. ૩

અથ શ્રી મહિનાથજીનું ચૈત્યવંદન.

અવ્યા જ્યંત વિમાનથી, ફાગણ વદિ અઉથ;
 માગશર શુદ્ધિ ઈગ્યારશે, જન્મ્યા નિર્મથ. ૧
 જ્ઞાન લહ્યા એકજુ દિને, કલ્યાણક તિન;
 ફાગણ વદિ ખારશે લહે, શિવ સદન અદીન. ૨
 મહિ જિનેસર નીલકા, ઓગણીસમા જિનરાજ;
 અણુ પરજ્યા અણુભૂપ પદ, લવજલ તરણ જિહ્વાજ. ૩

અથ શ્રી મહીનાથ જિન સ્તવન.

એક અંધારીરે રાતડી, એ દેશી.

મિથિલા નયરીરે અવતર્યા, યાને કુંભ નરેશર નંદ;
 લાંછન સોહેરે કલશતણું, ને નીલવરણ સુખકંદ. ૧
 મહી જિનેસર મન વસ્યો, ને ઓગણીસમો અરિહંત;
 કપટ ધર્મનારે કારણથી, પ્રણુ કુમશે રૂપ ધરંત. મં. ૨
 સહસ પંચાવનરે વરસ સુણો, ને આશ્રતણું પરિમાણ;
 આત પ્રભાવતીરે ઉર ધર્યો, પણુવીશ ધનુષ તનુમાન. મં. ૩
 સહસ પંચાવનરે સાધવીયો, ને મુનિ ચાલીસ હજાર;
 સૂમિત શિખરેરે મુગતે ગમા, ને ત્રણ ભુવન આધાર. મં. ૪
 અઠ ભય રાહીરે આપ થકી, ને જેણે બાંધી અવિહક પ્રીત;
 શમ વિજયનારે સાહેબની, છે અવિચલ એહજ રીત. મં. ૫

અથ શ્રી મહિનાથ સ્તવન.

નાભિરાયાકે બાગ. એ દેશી.

- તુઝ મુઝ રીજની રીજ, અટપટ એહ ખરીરી;
લટપટ નાવે કામ, ખટપટ ભાંજ પરીરી. ૧
- મહિનાથ તુઝરીઝ, જન રીજેં ન હુઝેરી;
દાય રીજણનો ઉપાય, સાહામું કાંઈ ન જુઝેરી. ૨
- દુરાધ્ય છે લોક, સહુને સમ ન શરીરી;
એક દુહવાએ ગાદ, એક જો બોલે હરીરી. ૩
- લોક લોકોત્તર વાત, રીઝવે દાય જુઝરી;
તાત ચક ધર પૂજ્ય, ચિંતા એહ મુઝરી. ૪
- રીઝવે એક સાંધ, લોક તે વાત કરેરી;
શ્રી નયવિજય મુશિખ્ય, એહિજ ચિત્ત ધરેરી. ૫

અથ શ્રી મહિજિન સ્તવન.

- દેખી કામિની દાય, કે કામેં વ્યાપીયારે કે કાઠ એ દેશી.
મહિનાથ જગનાથ, ચરણ મુમ ધ્યાયેરે; ૨૦
- શુદ્ધાતમ પ્રાગ્જ્ઞાપ, પરમપદ પાધયેરે. ૫૦
- સાધક કારક પદક, કરે ગુણ સાધનારે. ૩૦
- તેહિજ શુદ્ધ સ્વરૂપ, થાયે નિરાખાધનારે. ૫૦ ૧
- કર્તા આતમ દ્રવ્ય, કારજ નિજ સિદ્ધતારે; ૬૦
- ઉપાદાન પરિણામ, પ્રયુક્ત તે કરણતારે. ૭૦
- આતમ સંપદ દાન, તેહ સંપ્રદાનતારે. ૮૦

દાતા પાત્રને દેય, ત્રિભાવ અભેદતારે.	ત્રિ૦ ૨
સ્વપર વિવેચન કરણ, તેહ અપાદાનથીરે.	તે૦
સકલ પર્યાય આધાર, સંબંધ આસ્થાનથીરે.	સં૦
બાંધક કારક ભાવ, અનાદિ નિવારવારે.	અ૦
સાધકતા અવલંબી, તેહ સમારવારે.	તે૦ ૩
શુદ્ધપણે પર્યાય, પ્રવર્તન કાર્યમેરે.	પ્ર૦
કર્તાદિક પરિણામ, તે આત્મ ધર્મમેરે.	તે૦
ચેતન ચેતન ભાવ, કરે સમવેતમેરે.	ક૦
આદિ અનંતો દાસ, રહે નિજ ખેતમેરે.	૨૦ ૪
પરકર્તૃત્વ સ્વભાવ, કરે તાં લગિ કરેરે;	ક૦
શુદ્ધ કાર્ય રૂચિ ભાસ, થયે નવિ આદરેરે.	થ૦
શુદ્ધાત્મ નિજ કાર્ય, રૂચિકારક ફિરેરે.	૩૦
તેહિજ મૂલ સ્વભાવ, ગ્રહે નિજ પદ વરેરે.	પ્ર૦ ૫
કારણ કારણ રૂપ, અણે કારક દર્શારે.	અ૦
વસ્તુ પ્રગટ પર્યાય, એહ મનમેં વસ્યારે.	એ૦
પણ શુદ્ધ સરૂપ ધ્યાન, તે ચેતનતા ગ્રહેરે.	તે૦
તવ નિજ સાધક ભાવ, સકલકારક લહેરે.	સ૦ ૬
માહરૂં પૂર્ણાનંદ, પ્રગટ કરવા ભણીરે.	પ્ર૦
પુણાલંબન રૂપ, સેવ પ્રભુજી તણીરે.	સ૦
દેવચંદ્ર જિનચંદ્ર, ભગતિ મનમેં ધરારે.	ભ૦
અવ્યાપ્યાવ અનંત, અક્ષયપદ આદરારે.	અ૦ ૭

અથ શ્રી મહિજિનનું સ્તવન.

મારે પીયુડા પર ઘર જાય, સખી શુ કહીયેરે;
કિમ એકલણ રહેવાય, વિયોગે મરિયેરે. એ દર્શી.

મિથિલા તે નયરી દીપતીરે, કુંભ નૃપતિ કુલહંસ;
મહિ જિજ્ઞંઠ સોહામણ્ણરે, સયલ દેવ અવતંસ. ૧
સખી મુણ કહિયેરે, મહારો જિનજી મોહન વેલિ;
હિયડે વહિયેરે, એ આંકણી.

છપાન દિશી કુમરી મલીરે, કરતી જન્મના કાજ;
હોળલી હરખે કરીરે, હુલરાવે જિનરાજ. સખી૦ ૨ મહારો૦
વીજ વળવે વાલહીરે, લળી લળી જિન ગુણગાય;
ચિરંજીવો એ બાલુડારે, જિમ કંચન ગિરિરાય. સખી૦૩મ.
કંઠ કરમાં વીંજણ મહીરે, વીંજે હરખે વાય;
ચતુરા ચામર ઢાલતીરે, સુર વધુ મન મકલાય. સખી૦ ૪મ.
નાચે સાચે પ્રેમથીરે, રાચે માચે ચિત્ત;
જાચે સમકિત શુદ્ધતારે, ભવજલ તરણ નિમિત્ત. સખી૦૫મ.
ઉર શિર સ્કંધ ઉપર ધરેરે, સુરવધુ હોડાહોડિ;
જગત તિલક ભાલે ધરીરે, કરતી મોડામોડિ. સખી૦ ૬ મ.
તવ મુરપતિ મુરગિરિ શિરેરે, નમન કરે કરજોડિ;
તીર્થોદક કુંભા ભરીરે, સાઠ લાખ એક કોડિ- સખી૦ ૭મ.
જિન જનની પાસે ઠવીરે, વરસી રચણની રાશિ;
મુરપતિ નંદીધર ગયારે, ધરતાં મન ઉદ્ધાસ. સખી૦ ૮મ.
મુરપતિ નરપતિએ કર્યોરે, જન્મ ઓચ્છવ અતિ ચંગ;
મહિ જિજ્ઞંઠ પદ પદમથુરે, રૂપવિજય ધરે રંગ. સખી૦૯મ.

અથ શ્રી મહિજિનનું સ્તવન.

સખી આવી દેવ દીવાલીરે, એ દેશી.

પંચમ મુર લોકના વાસોરે, નવ લોકાંતિક મુવિલાસીરે;
હરે વિમલિ ગુણની રાશી. ૧

મહિ જિન નાથજી વ્રત લીજેરે,
 ભવિ જીવને શિવ સુખ દીજે. મહિં એ આંકણી.
 તુમે કરુણા રસ ભંડારે, પામ્યા છો ભવજલ પારે;
 સોવકનો કરો ઉદ્ધાર. મહિં ૨ ભવિં
 પ્રભુ દાન સંવત્સરી આપેરે, જગનાં દારિદ્ર દુઃખ કાપેરે;
 ભવ્યત્વ પછે તસ છાપે. મહિં ૩ ભવિં
 સુરપતિ સધલાં મલિ આવેરે, મણિ રચણ સોવન વરસાવેરે;
 પ્રભુ ચરણે શીસ નમાવે. મહિં ૪ ભવિં
 તૌથોદક કુંભા લાવેરે, પ્રભુને શિંહાસન ઠાવેરે;
 સુરપતિ ભક્તે નવરાવે. મહિં ૫ ભવિં
 વન્નાભરણે શણગારેરે, દૂલ માલા દૃઢ્ય પર ધારેરે;
 દુઃખડાં ધંદ્રાણી ઉવારે. મહિં ૬ ભવિં
 મહ્યા સુરનર કોડા કોડીરે, પ્રભુ આગે રહ્યા કરજોડીરે;
 કરે ભક્તિ યુક્તિ મદ મોડી. મહિં ૭ ભવિં
 મૃગશિર શુદ્ધિની અળુઆલીરે, એકાદશી મુખની આલીરે;
 વરયા સંયમ વધુ ભટકાલી. મહિં ૮ ભવિં
 દીક્ષા કલ્યાણુક એહરે, ગાતાં દુઃખ ન રહે રેહરે;
 છાહે રૂપવિજય જસ નેહ. મહિં ૯ ભવિં

અથ શ્રી મહિજિનનું સ્તવન.

સાંભલરે હું મજની મોરી, રજની કિહાં રમીઆવીજરે.
 એ દશી.

મહિં જિનેશ્વર અરવિલકેશર, અલવેશર અવિનાસીજ;
 પરમેશ્વર પુરણ પદ ભોક્તા, મુચરાશી શિવ વાસી.

જિનજી ધ્યામોજી.૧

મહિલ જિજ્ઞાસુ મુજિંદ, ગુણગણ ગાવોછ. એ આંકણી.
 મૃગશિર શુદ્ધિ એકાદશીદિવસે, ઉપન્યુ કેવલ નાણુછ;
 લોકાલોક પ્રકાશક ભાસક, પ્રગટયો અભિનવ ભાણુ. જિન૦૨
 મહિલ૦

મત્યાદિક ચડે નાણુનું ભાસન, એહમાં સક્ત સમાયછ;
 મહુ ઉંઠ તારા ચંદ પ્રભાજિમ, તરણીતેજમાં જાય. જિન૦૩
 મહિલ૦

જેષભાવ સવિ જ્ઞાને જાણે, જે સામાન્ય વિશેષછ;
 આપ સ્વભાવે રમણ કરે પ્રણ, તણ પુદ્ગલસંકલેશ. જિન૦૪
 મહિલ૦

આલોશ સહસ મહા મુનિ જેહના રતનત્રયિ આધારછ,
 સહસ પંચાવન સાહુણી જાણે ગુણમજિરયણ ભંડાર.
 જિન૦૫ મહિલ૦

શન સમ ન્યૂન સહસ પંચાવન, વરસ કેવલ ગુણ ધરનાછ;
 વિચરે વમુધા ડોપરાજનછ, જહુ ઉપગારને કરતા. જિન૦
 ૬ મહિલ૦

કેવળ નાણુ કલ્યાણક જિનનું, જે સવિયણ નિત્યગાવેછ
 જિન ઉત્તમ પદ પદ્ય પ્રભાવે, શુદ્ધ રૂપ તે પાવે
 જિન૦૭ મહિલ૦

અથ શ્રી મહિલનાથ સ્વામીની સ્તુતિ.

મહિલનાથ મુખચંદ્ર નિહાણું, અરિહા પ્રજામી પાતિક યાજું,
 જ્ઞાનાનંદ વિમલપુર ચૈર, ધરણ પ્રિયા શુભવીર દુષેર ૥૧૧

શ્રી મહિજિનની સ્તુતિ.

મહિજિન નમીએ, પૂર્વલાં પાપ ગમીએ;
 ઇન્દ્રિય ગણ હમીએ, આણુ જિનની ન કમીએ;
 જાનમાં નથી ભમીએ, સર્વ પરભાવ વમીએ;
 નિજ ગુણમાં રમીએ, કર્મ મલ્લ સર્વ ધમીએ.

અથ શ્રી પાર્શ્વ જિન ચૈત્યવંદન.

જય મિંતામણિ પાર્શ્વનાથ, જય ત્રિભુવન સ્વામી;
 આદ્ય કરમ રિપુ છતીને, પવ્યમ ગતિ પામી.
 પ્રભુ નામે આનંદ કંઠ, સુખ સંપત્તિ લહીએ;
 પ્રભુ નામે ભવ ભય તણાં, પાતક સગ દહિયે.
 ઐશ્વર્ય વર્ણુ જોડી કરીએ, જપીયે પારસ નામ;
 વિષ અમૃત અઘ પરગણે, પાવે અવિચળ ઠામ. ૧

અથ શ્રી પાર્શ્વ જિન ચૈત્યવંદન.

પ્રણામ સદા પ્રભુ પાર્શ્વ જિન, જિન નાયક દાયક સુખધન;
 ધનચાર મહોત્તમ દેહધર, ધરણી પતિ નિત્ય સુસેવકર. ૧
 કર્ણધારસ રંચિત ભવ્ય રૂણો, રૂણિ સપ્ત સુશોભિત મૌલિમણિ;
 મણિ કંચન રૂપ ત્રિકોટી ધર, ધરિતા સુર કિન્નર પાર્શ્વતટ. ૨
 તરિની પતિ લેણ ગમીર સ્વર, સ્વરનાકર અથ સુસેનનર;
 નરનારિ નમસ્કૃત નિત્ય મુક્ત, પદ્માવતી ગાવતી ગાંત સદા. ૩
 સહનેન્દ્રિય ગોપ યથા કમઠ, કમઠાસુર વારણ મુક્ત હઠ;
 હઠ દેસિત કર્મ કૃતાંત બલ, બલધામ દુરંધર પંકજલ. ૪
 જલજ ધ્રુવ પત્ર પ્રજ્ઞાનધન, નયનહિત ભવ્ય તરેશ મન;

મનમન્મથ મહોદ્ધ વન્હિ સમં, સમતામય રત્ન કરં પરમં પ
 પરમાર્થ વિચાર સદા કુશલં, કુશલં કુરમે જિનનાથ અલં;
 અલિની નલિની નલિનીલતનું, તનુતા પ્રભુ પાર્શ્વ જિન મુખનં
 ધન ધાન્ય કરં કરુણા પરમં, પરમા મૃત સિદ્ધિ મહામુખદં;
 મુખદાયક નાયક સતભવં, ભવભૂત પ્રભુ પાર્શ્વ જિન શિવદં ॥

શ્રી પાર્શ્વ જિન ચૈત્ય વંદન.

પુરિસા દાણી પાસ નાહુ, નમીયે' મનરંગ;
 નીલ વરણ અશ્વસેન નંદ, નિરમલ નિરસંગ. ૧
 દામિત દાવક કલ્પસાગ્ર, વામા મુત સાર;
 શ્રીમવડીપુર સ્વામ નામ, જપિયે' નિરધાર. ૨
 ત્રિભુવન પતિ ત્રેવીસમો એ, જાસ અખડિત આજુ;
 એક મને આરાધતાં, લહિયે' કોડ કલ્યાણ. ૩

શ્રી પાર્શ્વનાથ ચૈત્યવંદન.

શ્રી પાર્શ્વનાથ નમસ્તુભ્યં, વિધન વિધ્વંસ કારિણ;
 નિર્મલસ પ્રભાનંદ, પરમાનંદ દાયિને. ૧
 અશ્વસેનાવનીપાલ, કુલ ચુદામણિ પ્રભો;
 વામા સનો નમસ્તુભ્યં, શ્રીમત્પાર્શ્વ જિનેશ્વર. ૨
 ક્ષિતિ મંડલ મુકુટ ધાર્મિકનિકટ, વિદ્યે પ્રગટ ચારણ;
 ભવરેણ સમીરં જલનિવિ તીરં, સુર ગિરિધીરં ગંભીરં
 જગન્નથ શરણં હર્મતિ હરણં, હર્દર ચરણં મુખકરણં,
 શ્રી પાર્શ્વ જિનેન્દ્રં નત નાગેન્દ્રં, નમત સુરેન્દ્રં કૃત ભદ્રં. ૩

કમળે ધરણે દ્રેચ, સ્વોચિતં કર્મ કુર્વ;
 પ્રભુસ્તુલ્ય મનોવૃત્તિઃ, પાર્શ્વનાથઃ ત્રિયે સ્તુવઃ. ૪

અથ શ્રી પાર્શ્વનાથજીનો છંદ

સકલ મુરતિ ત્રીપાસ તણી, પૂરે મન વંછિત આશ ધણી;
 વિનત્રું તુમ સ્વામી પુહવી ધણી, કૃપા કરો મુઝ ભક્તિ ભણી. ૧
 મુરનર સેવે નિત્ય પાય કમલા, સંસાર સમુદ્ર તારણ કુશલા;
 ગુણ ભૂષણ નિર્મલ ગંગજલા, તતુ નીલવરણ સમ કમલહલા. ૨
 મદિર ચિર થાયે કમલા, સખસિદ્ધિ જીદ્ધિ સોહો વિમલા;
 પસરે જસ કીરતિ ધવલા, પામે વર રમણી રાજલીલા. ૩
 શુભ મંગલ માલ લહે વિપુલા, વલિ હય ગય રથ પાયક બહુલા;
 સહિજે મુખ સંપત્તિ અચલા, ચિરંજીવીના માનવભવ સફલા. ૪
 વિનય વતાંગ સતિ મહિલા, મુતસુંદર સોહગ રૂપ કલા;
 દિનવાધે વર અધિકકલા, વરસખલ શરીરે અતુલખલા. ૫
 જે દુર્જય ચાંડ પ્રચાંડ કલા, જે ભૂત પ્રેત વ્યંતર વિકલા
 જે સાયણી ડાયણી કરતી છલા, તે પાર્શ્વ નામે નાસે સઘખાં. ૬
 વિષહર વિષ દુરે નાસે, જસદુષ્ટ જરા નાવે પાસે;
 તુમ નામથકી સખભયનાસે, સુર આંગણે વસુ ધારા વાસે. ૭
 સંકટ ચૂરે જલથલ વિષમે, પ્રભુ મહિમા દેશ વિદેશ રમે;
 રોગ શોગ સખે રિપુ દૂર ગમે, અમલા અરિ આવી પાયનમે. ૮
 તુમ નામે ચિંતામણિ કમગવિ, તુમ મૂરતિ મોહનવેલ નવી;
 તુમ તુઠે લહીયે શીવપદવી, તુમ સમોવડ દેવ નહીં પુહવી. ૯
 પાર્શ્વ નામ જે હૃદય ધરે, તસપદિમાવધ સાનિધ્યકરે;
 ધરણે રાજવર રિદ્ધિભરે, જક્ષપાસવૈદ્યના વિધન હરે. ૧૦

બેહ પાર્થ સ્તવન જે ભાવેલલે, હોયે અષ્ટમહા નિધિનાસનલે;
વિષ્ણુ શીલ મુનિ એમલલે, નવનિદિ સદાઆનંદલે ૧૧.

અથ પાર્થ જિન છંદ.

કલ્યાણ કુલસિદનાય નમો નમસ્તે, શ્રીમત્સરો જ વદનાય નમો નમસ્તે
શારિવાર કદનાય નમો નમસ્તે, વજ્રાલિરામ રદનાય નમો નમસ્તે
અંબોધરાજ કરણાય ન૦ લોકાતિરિક્ત વરણાય ન૦
સંસાર વર્દિ તરણાય ન૦ ત્રેલોક્ય સાર શરણાય ન૦ ૨
સન્નિર્મિનાંદિ મહનાય ન૦ રાગોર ઢાર દહનાય ન૦
વિદ્યસ્ત કૃત્સ્ત કુદનાય ન૦ પુણ્ય કુમાલી ગાદનાય ન૦ ૩
સંસાર તાપ શમનાય ન૦ નિર્દાક્ષ દાક્ષ દમનાય ન૦
સુવ્યક્ત મુક્તિ ગમનાય નમો ૦ રૂપાલિભૂત કમનાય ન૦ ૪
પાપૌષ્પાંચુ પવનાય ન૦ સેવા પર ત્રિભુવનાય ન૦
કોષાંશુ શુક્ષ્ણિ વનાય ન૦ સંસૃત્યુદન્યદવનાય ન૦ ૫
નેત્રાલિભૂત કમલાય ન૦ શકાંચેતાંદિ કમલાય ન૦
નર્નાસિતાખિલ મલાય ન૦ પદ્મોદલચત્પરિ મલાય ન૦
શ્રી અર્ધસેન તનયાય ન૦ સર્વોદ ભૂતૈક વિનયાય ન૦
વિખ્યાત નિશ્ચય નયાય ન૦ નિર્ણય ભૂષ્ણનાય ન૦ ૭
શ્રીસંપદ્ધર્મ મુવિનેયક ધર્મસિંહ,
પાદારવિંદ મધુસિંહ મુનિ રત્નસિંહ;
પાર્થ પ્રસોર્ણગવતઃ પરમ પવિત્ર,
સ્તોત્રચક્રાર જનતા હિમતાર્થ સિંધે.

(૧૨૬)

અથ શ્રી પાર્શ્વનાથ છંદ.

ચોપાઇ.

સકલ સાર સુરતર જગજગત, જસુજસવાસ જગતપરિભાષ
સકલ દેવ શિર મુગટ સુચંગ, નમો નમો જિતપતિ મન રંગ. ૧
પાઠ્યી છંદ.

જો જન મન રંગ, અકલ અભંગ, તેજ તુરંગ નીરંગ;
સચિ શોભા સંગ, દગ્ધ અતંગ, શિશ ભુજંગ ચતુરંગ.
બહુ પુણ્ય પ્રસંગ, નિત્ય ઉછરંગ, નવ નવ રંગ નારંગ;
કીરત જલગંગ, દેશદુરંગ, મુરપતિ સંગ સારંગ. ૧
સારંગા વક્રંગ, પુણ્ય પવિત્ર, દુચિર ચરિત્રં જીવિત્ર;
તેજો જિત મિત્ર, પંકજ પત્ર, નિર્મલ નેત્ર સાવિત્ર;
જગજીવન મિત્ર, તર સત સત્ર, મિત્રામિત્ર માવિત્ર,
નિધનય ચિત્ર, આમર છત્ર, સીસંધરિત્ર પાવિત્ર. ૨
પાવિતાભરણ ત્રિભુવન સરણ, મુગુટાભરણ આચરણ.
મુર અચિત ચરણ, સિવ સુખ કરણ, દારિદ્ર દરણ આપરણ;
મુખ સંપત્તિ ભરણ, ભવજલ તરણ, અવ સંદરણ ઉદરણ.
ગો આમૃત ઝરણ, જન મન હરણ, વરણાવરણ આદરણ. ૩
આદરણ પાલ, આકાશમાલ, નિતભૂપાલ અયુષ્માલ,
અણ્મી શશિ સમભાલ, દેવ દયાલ, ચૈતન્યાલ સુકમાલ;
ત્રિભુવન રખવાલ, મહાદુકાલ, મહાવિકરાલ ભયદાલ,
મૃંગાર રમાલ, મહાકેમાલ, દ્વિવ્ય વિશાલ ભૂપાલ. ૪

કલરા છંપાય.

અકલરૂપ ઉદાર, સાર શિવ સંપત્તિકાર.
શેખ સોગ સંતોષ, દુરિય દુહ દુઃખ નિવારક.

ચિત્તું દિશ અપાઝ અખંડ. ચંદ્ર તપ તેજ દિશુંદઃ,
 અસર અપછર કોડો, આવે જસ નમે નિરંદહ.
 શ્રી સંખેશ્વર મુરમણિ, પાપ અધિક મંગલનોત્તો,
 મુનિ મેધરાજ કહે જિનવર જયો, શ્રી પાદેનાથ ત્રિભુવન
 તીસો. ૫ ઇતિ.

આર્ય શ્રી પાશ્વિનાથ છંદ.

ભુવન પ્રયાત વૃત્તં.

વરો દેવ વસેય દેવાવિ દેવં,
 મુરુ આમુરુ આમુરુસારે મેવં;
 નરે જાંડમાં આણ અખંડ જેનો,
 પ્રભુ કાંતિ શી ભાંતિ નહીંવિષ કેહની. ૧
 મહાદુષ્ટ જેહવિષ્ટ પામિષ્ટ પુરા,
 પ્રભુ નામથી તે દોષા જાવ દુરા;
 આગી વાટ પારે, આંધે જેહુ ઝામ,
 થાંધે આંધળા તે ધગા તે ન થોડા. ૨
 ધરાધોળ થોળો ધરી ધીજ ઢાળે,
 રાગી સેવકાંના પ્રભુ સાજ રાખે;
 વેરી નાથ જે પાતનો ભર વાંધો,
 જહુ નામી જાંધુ પતિપાત્ર જાંધો. ૩
 લુટી વાત જાંપી હિયાની ઉપાર્ક,
 મેહુરે સાધુને આસાધુ પગડ;
 સાચો તે બેઠો છે પ્રભુ પું સદામ,
 દનામી પું સખારે વખારે વડમ. ૪
 પડી વાત વાંધે પ્રભુ પાર પીઝ,

ઢિઢાં બિઢાં રૂઢાં નિઢાં પ્રભુજી ધણીજી;
 સાચું કરી જુઢું કયો જોર સાંસો,
 વેઢેર ધવા વાંસો રાખો નાય વાંસો.
 ઘુઢા જે ઘુમાતીં લિયે ઘુજ્જમાંથી,
 જુઢા જે જાંચેલા ભરી તીરભાથી;
 કયો રોગો જે કરે માત કેના,
 તમે વારજ્યો તારજી નાક તેનાં.
 ગણિ ગામરા તેનારા સુખેં તુજી,
 વળી વાંજી વાંકરાદાર ઓછા;
 મરેજી મરેજી ગણેં મરજીલા,
 પ્રભુ પાચે ધાને નમે તે મદાસા.
 દોષાસા જુધાસા લડાસા કરાસા,
 વસા ધિંગ વિસિંગ મદા સિંધવાસા;
 રોસાસા દોસાસા ઓપાસા તે રૂઢા,
 તોસાસા ઓસાસા હુવે પાસ લુઢા.
 કરી કેસરી દાવ દો છલવાસા,
 રજો અર્જવેં રોગ મદા રાજ પાસા;
 પડયા તાસ પાસ ભાંજિ પાસપાસ,
 ત્રોડી સર્વ ત્રાસ આવે તે અપાસ.
 પુરેંદાસ આસા પ્રભુ પાસ પુરો,
 સદા સપદા ખેત સિંધે સભરી;
 રહે આપદાને કરે સાર દાષે,
 જયજાર પામે ભજી જેહ જાણે.
 ઉદય ઉવડયા વહે આજ પાયા,

૫

૬

૭

૮

૯

વિલાસા સવાયા સવાસે વસાયા;
લીલા લેહેર વાધે પ્રભુ નામ લાંબાં,
બોલી સર્વ બાધા લલાશાં અગાધા.

૧૧

અથ શ્રી પાર્થનાથ છંદ.

ત્રોટક વૃત.

મુખ સંપતિ દાયક દેવ સદા, પ્રભુમું પ્રભુ પાર્થ જિજ્ઞાસુ મુદા;
નમતાં લરી તેહ મુરેશપદા, દુઃખ દોહણ સંકટ નાંહિ કદા. ૧
શરણાંધર દેવ જીજ્ઞાસુ, ધરણીધર સાહેબ એહ કરે;
મન મોહન હીર ગીરીંદ ખરે, નિત્ય વાસર ઉગમને સમરે. ૨
નવ નિધિ સાંદે જિનને નમતાં, મલિયો મુજને ભવમાં લમતાં;
રમતાં રસિયો મણિ ચિંતવિયો, મુજ સાહેબ દેવ હવે યુવિયો. ૩
સુણિ સાહેબ તું દિલે વસીયો, તુજ નામતણા ગુણના રસિયો;
મન વંછિત પુરે સદા મનના, દુઃખ દુર કરો સખજાં તનનાં. ૪
વયરો વલિ જાવતહે મુજથી, જગતાં શરણા જિનજી તુજથી;
હરિશંકર નામ કહે અમથી, બલિયો તુજથી જગદેવ નવાં. ૫
સાહુ દેવ સરાગપણે ભરિયા, વનિતા વિષયો રસતા દરિયા;
જિનદેવ નિરાગ રસે રમતા, મદમોહ ફરે ભવથી ભમતા. ૬
મુખપાવત સાહેબ નામધરી, કરતા રહેતા રિયુ તેહવરી;
ગણ્યુમડ રોગ છુટે સખલા, તુજ નામધરી સહુ તે નખલા. ૭
પલિ અકિયુ શાકિયુ દુર રહે, નર જેહ જિજ્ઞાસુ નામ લહે;
જગમાં જસ તેહતણા પસરે, મનવંછિત ચિંતિત કાજ સરે. ૮
કરી સીંહ દાયાનલ નામતણા, રણ સાગર બંધ મહોભરના;
જિજ્ઞાસુ મહાભય હુંહી હરે, ભાવિ જેહ સદા તુજ ખ્યાન પરે. ૯
સાહેબ તુજ પાર ન કાવ મને, સમયાં વર સંપદ દોષ હવે;

સમરૂં સમર્યે તુંહિં આપિ મસે, મુજ હનિછર મોહન વેલિ કમે. ૧૦
 મુખ વંદ સમો કજ આંખડલો, વલિ અમુંહુ વનુસમ વાંકડલડ;
 શિર ઉપર નાગ ફિરોડ ધરે, મુખ દખન દોલન હોય ધરે. ૧૧
 ધરે વોટક જોટક અનના, લખ રા લહાયેં લખ કોટિકનાં;
 નહિં મોટ કિસી મુજ આટ ખરો, યુગેયા તુજ વોટક છંદ કરો. ૧૨
 અપિ આ વરસેં નુ અઠારતમે, તપ તાસવની દસી ચુદિને;
 શુભ મુરત બોજ મુશાલપતુ, કવિ રેતમ છંદ અખડ મંજુ ૧૩

શ્રી અતરિક પાશ્વનાથ છંદ.

પ્રભુ પાસછ તાહરેં નામ માંડું, ત્રિહુંતોકમાં અટલું સાર લીડું;
 સદા સમરતાં સેવતાં પાપ નાંડું, મન માહરે તાહરેં ધ્યાન
 બેડું. ૧

મન તુમહ પાસેં વસે રાત દાસેં, મુખ પંડજ વિગવા
 લાંચડીલ;

ધન્ય તે ઘડી જે ઘડી નયન દાસે, મતો બાકન લાવ કરી
 વાંત દાસે. ૨

અહો એક સંસાર છે દુઃખ દારી, ઇંદ્રિજલતાં વિત લાગી
 ક્યાની;

પ્રભુ માનિયેં વિનતી એક મારી, મુજ તાર તું તાર બલિ-
 હારી તારી. ૩

સહીરુપન જોતમાં સબમોહો, વડીપાલમાંકાલ રમતો ન જોયો;
 મુજ એમ સંસારમાં જન્મ બોયો, અહો ધૂન તણે દારણે
 જલ વિગોયો. ૪

એ તો સમરલો કેમુંઆં જાંતિ ધાયો, જઈ શુકનગી અંચુ
 માંહે લરાયો;

શુદ્ધ જંબુ જાણી ગયે દુઃખ પાયા, પ્રભુ લાલચે લવડા એમ
 વાઢો. ૫
 ભમ્યો ભર્મ ભૂલો રમ્યો કર્મ ભારી, કયા મર્મની મર્મને
 નવિ વિચારી;
 તોરી નર્મ વાણી પરમ મુખકારી, ત્રિદંડ ભોક્તા નાથ મેં
 નવિ સાંભારી. ૬
 વિષય બેલડી સેલડી કરિય જાણી, લલ મોહ તુખા તલ
 દુબળ વાણી;
 જોડ્યો ભડો ભૂડો નિજદાસ જાણી, પ્રભુ જાણીયે વાંદિની
 જાંદિ પ્રાણી. ૭
 માહુરા વિવિધ આપરાધની કોડિ સહીયે, પ્રભુ સારક
 આજ્ઞા તણી લાજ વહીયે;
 વણી ઘણી ઘણી બીનતિ એમ કહીયે, મુઠ માનસરે પરમ-
 હંસ રહીયે. ૮

કલશ.

એ દુઃખ દુરતિ પાસ સ્વામી, મુગતિ ગામી ધ્યાયે;
 આતિ ભક્તિ ભારે વિપતિ જાવે, પરમસંપદ પાઘયે.
 પ્રભુ ચક્રિય સાગર ગુણ વિભાગર, પાસ આંતરિક જે સ્તવે;
 તસ સકલ મગલ જય જયારવ, આનંદ વર્દન બીનવે.

શ્રી પાર્શ્વનાથ છંદ.

આપણુ ધર બેઠાં લીલ કરે, નિજ પુત્ર કલત્ર શુ પ્રમધરે;
 તમે દેશ દેશાંતર કાંઈ દોડો, નિત્ય પાસ જપો શ્રી જિનરૂડો. ૧
 મનોવચ્ચિત સંવસાં કાજ સરે, શિર ઉપર આમર જત્ર મરે;

કલમલ ચામે આગળ પોડા, નિત્ય પાસ જયો શ્રી જિન રૂડા. ૨
 ભૂતને પ્રેત વિશાળ રહા, સાયકાને દાવનાં જાણ દહા;
 કલ છદ્દ ન કાઢ લખે જુદા, નિત્ય પાસ જયો શ્રી જિન રૂડા. ૩
 એકાંતર તાવ સાચો કાઢ, આપવ વિશ્વ જાણે મિશ્રમાંદ;
 નવિ દુઃખે મંથુ' પગ જૂડા, નિત્ય પાસ જયો શ્રી જિન રૂડા. ૪
 કંઠાલા ગરબુંજડ સમજા, તમ ઉદર રોગ દહી સખલા;
 પીડા ન કરે દ્વિગલ રૂડા, નિત્ય પાસ જયો શ્રી જિન રૂડા. ૫
 જાગતો તીર્થેર પાસ જહુ, એ પ જાણે સાચો જગત સહુ;
 તતક્ષણ અચાનક કાં તોડા, નિત્ય પાસ જયો શ્રી જિન રૂડા. ૬
 પાસ વજ્રવલિ પુરી નગની, તીકા ઉદરો જિતાર ઉદય કરી;
 સમય સુંદર કદ ઉરજોડે, નિત્ય પાસ જયો શ્રી જિન રૂડા. ૭

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ છંદ.

જય જય જગનાથક પાર્શ્વજિન, પ્રણામજિત આનંદ દેવગન;
 જિન શાસન ગંડન સ્વામિ જયો, તુમ દરિયાન દે નાં આ-
 નંદ લાગો. ૧

અધ્યસેન કુલં બરમાનુ નિભાં, નવ પાત શરીર હરિવ પ્રતિભાં;
 ધરણિંદ્ર સરેવિત પાદયુગાં, બરમાનુકાંતિ સદા ભૂભાગાં. ૨
 નિજરૂપ વિનિર્જન રંભાપતિ, વદનાં દુનિ શારદ સોમગતિ;
 નયનાંયુજ દીપ્તિ વિશાસતરા, તિલ કુસુમ સન્નિલ નાસા

પ્રવરા. ૩

રસનામૃત કંઠ સમાન સદા, દશનાવતિ અનાર કલ્પી મુખદા;
 અમરારૂપ વિદુમ રંગમન, જય શંખ પુરાલિપ પાર્શ્વજિન. ૪
 અતિચાર સુદુર મરતક દીપે, કાને કુંડલ રવિ શશિ શીપે

તુમ મહિમા મહિમ ડલ ગાજે, નિત્ય પંચ સાજદ વાજાં વાજે. ૫
 સુર કિન્નર વિદ્યાધર આવે, નરનારી તોરા ગુણ ગાવ;
 તુજ સેવે ચોશઠ ઈંદ્ર સદા, તુજ નામે નાવે કષ્ટ કદા. ૬
 જે સેવે તુજને ભાવ ધણે, નવ નિષિ થાયે ધર તેહ તણે;
 અઠગડિયાં તું આધાર કહો, સમસ્થ સાહિબ મેં આજ લહો. ૭
 દુખીયાને મુખડાં તું દાખે, અશરણને સરણે તું રાખે;
 તુજ નામે સંકટ વિકટ રહે, વીછડીયાં વાલાં આવિ મણે. ૮
 નર વિટ લખત દૂરે નામે, તુજ નામે ચોરચરડ ત્રાસે;
 ગુણ રાહિલ જય તુજ નામ થકી, સમલે આગે તુજ સેવ થકી. ૯
 યક્ષ રાક્ષસ કિન્નર સાંવ ઉરગા, કરી કેશરી દાવાનલ વહગા;
 વધ બધત ભય સવસાં જાયે, જે એકમનાં તુજને ધ્યાયે. ૧૦
 ભૂત પ્રેત પિશાચ છલી ન શકે, જગદીશ તવાલિય જાપ થકે;
 મહોટા જાદિગ રહે દુરે, દૈત્યાદિકનાં તું મહ સુરે. ૧૧
 કાચણી સાયણી જાએ હટકી, ભગવંત ધાય તુજ ભજન થકી;
 કપડી તુજ નામ લીયાં કંપે, દુર્જન મુખધી છુછ જંપે. ૧૨
 માના મહારાજા મુહ મોડે, તે પણ આગલથી કરજોડે;
 દુષ્ટુખ દુષ્ટાદિક તુંહી કમે, તુજ જાપે મહોટા મેલેચ નમે. ૧૩
 તુજ નામે માને નૃપ સખલા, તુજ જશ ઉજજવલ જેમ ચંદ્ર કલા;
 તુજ નામે પામે આદિ ધણી, જય જય જગદીશ્વર ત્રિજગ ધણી. ૧૪
 ચિંતામણિ કામ ગવી પામે, હયગચરથ પાયક તુજ નામે;
 જનપદ ઠકુરાર્થ તું આપે, દુર્જન જનનાં દારિદ્ર કાપે. ૧૫
 નિર્વનને તું ધનવંત કરે, તુઠા કોઠાર ભઠાર ભરે;
 ધર પુત્ર કલત્ર પરિવાર ધણે, તેમહુ મહિમા તુમ નામ તણે. ૧૬
 અધિમાણક મોલી રતન જડયા, સોવન ભૂપણ ભાદુ સુખદ મડયા;

વધી પેહે પુતાર ન વેશ રહ્યા. તુમનામે નવિ રહે કાંઈ મણ્યા. ૧૭
 વૈરા વિરઝ્યા નવિ તત્કિ રાત્ર. વલા ચાક ચુગલ મનથી જમકે;
 કલ કદ કદા કેહુનો ન લગે. જનનાજ સદા તુજ જ્યોતિ અગે. ૧૮
 કા કાકુર સવિ થરહર કંપે, પાખંડી પલુ કો નવિ ફરકે;
 હું યાદિક સદુ નાતા જાએ, મારન તુજ જપતા જય થાએ. ૧૯
 જડ મરખ જે માંતહીન વણા, અજ્ઞાન તમિર તમુ જાય ટલી;
 તુજ સમરૂપા હાથા થાયે, પાડન પદ પામી પૂજાયે. ૨૦
 ખન ખાશિ ખયન પીડા નાસે, દુર્બલ મુન દીન પહું ત્રાસે;
 ગડમુખડ મુડ નિકે મખલાં, તુજ જાપે રંગ સમે સખલા. ૨૧
 ગાહુના મૂળાખાંદરાય નિકે, તુજ ધ્યાને ગત દુઃખ થાય તિકે;
 તનુ કનિકલા સુપિયોષ વધે, તુજ સમરૂપા નવ નિધિ સધે. ૨૨
 કરિ કેમણી આહુરુખ ખન સયા, જલજલમુ જસોદર અષ્ટ ભયા;
 રંગણ પમુહા સવિ જાય ટલી, તુજ નામે પામે રંગ રલી. ૨૩
 એા હીં અહું મીયાથ નજો, નમિહી જપતાં દુષ્ટ દ્યો;
 ચિતામણિ મંત્ર નિકે ધ્યાયે, તિલ ધર દિન દિન દોલત થાયે. ૨૪
 ત્રિશુભ શુદ્ધ જે આરાધે, તસ જશ કીર્તિ જગમાં વાધે;
 વળા કામિત કામ સવે સાધે, સમીહિત ચિતા ખી તુજ સાધે. ૨૫
 મંદ મંચર મનથી દૂર તજે, લગવંત ભલી પરે જેહુ ભજે;
 તમ ધર કમલા ઠલોલ કરે, વલી રાજ્ય રમણી બહુ લોલ વરે. ૨૬
 ભય પારક તારક તું ત્રાતા, સજ્જન મન ગતિ મતિને દાતા;
 માતતાત સહોદર તું સ્વામી, શિય દાયક નાયક હિત કામી. ૨૭
 કર્યા કર કાકુર તું મહારો, નિશિવાસર નામ જપું તાહરો;
 સેવક શું પરમપુષ્પ કરજો, વાલે સર વંછિત ફલ દેજો. ૨૮
 વિનશજ સદા તું જ્યોત્સવી, હજ શુભ અતિ મોહનવારી;

શુભર્ચન જનપાસાંહે શાન્તે, ત્રિભુવન કમુશાલ તુજ છાજે. ૨૯
 ઈમ લાવ સાહે જિનવર માયો, વામા કુતકેખી બહુ જુખ પાયે;
 રવિ મુનિ શાશે સંવચ્છર રંગે, જય કેવમુરમાં મુખ સાંજે. ૩૦
 જયરાખ પુરાણિય પાદ્યં પ્રણા, મહાલાર્ય સમીક્ષિત દક્ષિવિષ્ણો;
 શુભ હર્ષ રવિ વિજયાય મુદા, તપ લખિય રૂચિ મુખકાય સદા. ૩૧
 કલ્યા. ઈર્ષ્ય સ્તુત્યસકલ પ્રશિત સિદ્ધિ લાતા,
 યદ્વાતિરાજ નવજાંખ પુરાધિરાજ;
 સ્વસ્તિ શ્રી હર્ષ રૂચિ પંચ મુખસાદાત,
 શિષ્યેણ લખ્ય રૂચિનેતિ મુખ પ્રસન્ન. ૩૨

શ્રી પાર્શ્વજિન છંદ.

સદલ મુખાકર જિનવરરાય, ભાજિયજ વંદા પાસજીના પાય;
 નામેં નવ નિષ હોયે વળા, પૂજ્યં પાતક બચે રહી. ૧
 નયરો વજારમી અર્ધસેનરાય, વામાદેવો જેહના ખાય;
 સતીય કિરોમગી રૂપનિધાન, જિલે જન્મ્યા પ્રજુ પાર્યં પ્રધાન. ૨
 અગે આંગી દીપે અતિસાર, રતન જઠિત શિર મુકુ ઉદાર;
 કાને કુંડલ ખાંહે બેરખા, હાર હોયે સોહે નવ લખા. ૩
 ઈંદ્ર નાલકખ તણ દીપત, તેજે શશિહર રવિ સીપત;
 વદન કલસ જસ પુનમ ચંદ, નયન કમલ દોડે આનંદ. ૪
 વાલ લીંદ ગજ બચ સવિ રહે, ભૂત જૈત વ્યંતર નરિ છેલે;
 રોગ સોગ દુઃખ વારણહાર, પાસજીને નામેં નિત જયજયકાર. ૫
 અંચલગર્યે ઉંચો ભાગ્ય, ધર્મ મૂર્તિ સૂરિ જગ લખ્ય;
 તાસવળા વાચક વર શિષ્ય, વંદું શાજમૂર્તિ ગણિ મુખ્ય. ૬
 તાસ શિષ્ય પંડિત ઉજા મરી, રતનન રમ્ય મેં ખેલે કરી;
 વિજય સાગર મુનિ પજાવે મુદા, રતવત જાહે તમ પર સંપદા. ૭

અથ શ્રી સંજેશ્વર પાર્શ્વજિન છંદ.

સેવો પાસ સંજેશ્વરો મન શુદ્ધે, નમો નાથ નિમે કમી એક બુદ્ધે;
 દેવી દેવતાં અન્યનું શું નમો છે, અહીં મન્ય હોંડા હુલા કાં
 ગમો છે. ૧

ત્રિલોકના નાથને શું તબેછો, પદ્યા પાશમાં જૂનને જી લગેછો;
 સુર પેનું કંઠે જાળ શું તબેછો, મહા પથ હુકાં કુપથે પ્રગેછો. ૨
 તજે કોણ ચીંતામણી કાચ માંદ, માંદે કોણ રક્ષણને હસ્તે સાંદ;
 સુખ ક્રમ ઉપાદી કુલુ આક વાવે, મહા મુઠ તે આકલા અંત પાવે. ૩
 કીહાં કાંચો ને કીહાં મેર શુભ, કાહાં કપારીને કાહાં તે કુરંગ;
 કીહાં રિષિનાથે કાહાં અન્ય દેવા, કરેઃ એક વિશે પ્રભુ પાશ સેવા. ૪
 પૂજે દેવી પ્રભાવતાં યાજુનાથે, સદુ છવને જે કરેછે સનાથે;
 મહા તત્ત્વ જાણી સદા જેહુ વ્યાપે, તેનાં હાજ કારદ દૂરે પહાવે. ૫
 પાશી શાહુચીને જૂયા કાં ગમોછો, કુશાસી કરા દેહવે કાં દસોછો;
 નહીં શુભિ રાસ રિત્તા વોતરાંગ, જાળે વગરનું તજે દૃષ્ટિ રાંગ. ૬
 ઉત્તમત્તમ જાંબે મહા હેત આજી, કથા ભાવ કીજે પ્રભુદાસ જાળી;
 આજ માટે મોતી મટે મેહ ટુકા, પ્રભુ પાસ સંજેશ્વરો આપ તુકા. ૭

અથ શ્રી સંજેશ્વર પાર્શ્વનાથ છંદ.

આર્ચા.

સકલ સુરાસુર વંદ, દૃઢશુભં જગદ નંદ મહિમાન;
 મી સંજેશ્વર પુરવર, મંડન મલિનોમિ પાર્શ્વજિન. ૧

ત્રિલંગો છંદ,

શિવમુખ દાતાર, વિદ્યાધાર, સૌખ્યાધાર, નેતાર,
 જિતમન વિકાર, કરુણાગાર, હૃતવિપ્રવાર નેતાર;

कृत ज्ञान नीतिगारं, परमेष्ठारं, स्तवना पारं, त्रातारं,
गुणपाशवारं, कीर्ति रेखारं, देवस्य वारं, धातारं. २

आनंदासक्तं, तोषित ज्ञातं, छद्म विभुक्तं, मुच्यक्तं,
अहं भङ्गर भुक्तं, तारुण सक्तं, विषय विरक्तं शिव रक्तं;
अव्याहत ज्ञदं, धैर्य गिरेदं, क्षमा समुद्रं सन्मुद्रं,

भुञ्ज निर्जतयदं, प्रभुत सुरेदं, मङ्गलभुनेदं, निरुदं. ३

नामदायी स्मरसु, दुःखित शरसु, वन्दित वरसु, विगतसु,

कृतज्ञोद्धरसु, कलिमल हरसु, विमली करसु, प्रवरसु;

प्रद्वित कृतविनय, इक्षित सुनय, प्रवयन निजय, सत्यनय,

गगनसितयुगु निवय, मुनिजन हृदय, लम्बमु विजय, क्षपि-

तलय. ४

अवलीकृत ज्ञलं, नायिकरालं, नतजनपालं, हृद्ययालं,

हृदय विताजलं, योषित व्यालं, विश्व विशाल, सुदयल;

इन्दुन लुङ्ग धात्रं, स्तुतिनविपात्रं, भुञ्ज इवात्र, सद्भात्रं,

अथ लतानलवृत्तं, परम पवित्रं, आरु आरित्रं, अन्तमात्र. ५

स्तेत कलिजनं, त्रिभुवनतातं, योत्रीध्यात विज्यातं,

विहिताय विधातं, क्षपिताशातं, निर्जेत पात, निरुतातं;

अंजाविनदासं, मुञ्जायासं, विद्यावास, सद्भास,

कीर्तस्थगिताशं, विभूष विनाशं, सदा प्रकाशं पुष्पाशं. ६

अकलित महिमानं, योषि निधानं, मुक्ति निदान गतमानं,

कृतकमठ विज्ञानं, जगति प्रधानं, परमात्मानं मुज्ञानं;

यदुक्त कृतरक्षं, सर्व समक्षं, विद्युत विपक्षं, दुर्लक्षं,

दुर्गति हृदक्षं, साधु सपक्षं, वशीकृताक्षं, पद्माक्षं. ७

स्तुति सत्तेरमुषं, परम मुषेयं, सुरनरनेयं, सद्देयं,

અનુભવ વિશેષ, સ્વાંતાધેય, વિષ્ણુમજ્જેય, વામન;
 જુજ્જેશ્વર કેતુ, ભવજલસેતુ મહામ પનેતુ, સદ્ગેતુ,
 સાંતા સમધ્યેતુ, મૃત સમધ્યેતુ, સિધિનિકેતુ, વદેતુ.

અથ શ્રી સંજેશ્વર પાર્શ્વનાથનો છંદ.

પ્રહ ઉઠી પ્રણમે પાર્શ્વ મુઠા, તે પામે પરમાનંદ મદા;
 તસ દેશ વાંદેશ જસ પસરે, સંજેશ્વર સાહેબ જે સમરે. ૧
 મુર નરપતિ ગામત પદ ચરણે, ભવ ભવ પાડીતજન તુમ શરણે;
 તસ દોહણ સખ દુખ દુર હરે, સંજે ૨
 મજ કેસર દહન દુલિંદરણ જલ રાશી મહોદર ખવે ધણ;
 દો અદ્ય મહા ભવ ભવ ન કરે, સંજે ૩
 તુજ દેહ વિભાષિત મેઘ ઘટા, તુમ દરશણ અમૃત જેમ છટા;
 તસ મહીર લક્ષ્મી લીલ કરે, સંજે ૪
 દીન દાન ઉછરંગ સદેવ વક્ષ, કાંઈ નહી વૃદ્ધી મુખ પુત્ર તણા;
 અતી સંકટ વોકટાયા તે ન કરે, સંજે ૫
 જે કંઠ હવે જે રત્નિ માલા, તે પામે સમલે જય માલા;
 ચિત ચીતીત તેહનાં કાજ સરે, સંજે ૬
 મધુ રૂપ સ્વરૂપ લખે ત શકે, પર દરશન નામે જે ન રોકે;
 પર બેઠાં તેહજ જોખ કરે, સંજે ૭
 અતા દુર્જય કાંઈ નીકમ સર્વો, તીન લોક લગે ઉપગાર કર્યો;
 મુંદર શિવ રાસા તેહ વરે, સંજે ૮
 અમૃતપે મીઠી તુજ વાણી, જે ખોરૂદ મરે પુરિસાદાણી;
 જગ આણુ અવીચલ તાસ ફીરે, સંજે ૯
 શ્રીજ્યા મહો મંડલ તુજ થમી, અતિસય અધિદે દેવ તેવ તધી;
 ભવજલ નિધિ દુરતર તેહ તરે, સંજે ૧૦

ધન્ય વામા જનની તુમ જાયા, અધ્યક્ષેન નરેસર કુલ આયા;
 તુમ નામ જીતી બહુ સુખ પાયા, સુખ કુવર વિજય શિખ
 ગુણ આયા. ૧૧

અથ શ્રીગોડી પાર્થનાથનો છંદ.

દોહડા.

જવલદિગ્ગ જોડી પહો, શેરક જન આધાર;
 પથજ આરે પેળીયે. માલિય જગ શિરઘર ૧
 જુજંગ પ્રવલત કુતંગ.

તલ્લે માન આપા ભલે ભાવ આહી,

વામાનંદને સેવિયે સાર જાહી;

જો નામ નામિણી નાથ ધ્યાને,

પાર્થનાથની સંગતા એવિશાને. ૨

વશ્યા પારશે કાલ કેતો જગમાં,

પહોયો પડે પ્રેમથુ પારકરામાં;

અહોમાં વહી વાસ મીયો વિશ્વારી,

પૂરે લોકની આશ તલેક્ય ધારો. ૩

મહી હાથમાં લાલ કમળાન રંગે,

લિહી ગાનહી નાનહી નીચ અથે;

મહી નીલહી તેજ્ય વિશ્વનારે.

ધ્યાયના હરો પંથ ભૂલોં મનરે. ૪

જેણે પાસ જોડી તણા પાય પૂજ્યા,

શત્રુ સવંત તેહના સર્વે પ્રજ્યા;

સને દેવ દેવી મયાં આજ જોયાં,

પ્રભુ પોણેનાં જોડ પ્રાકમ જોયાં. ૫

ગોડી આપજ્યોરે નવે ખંડ ગાજે,
 જેહથા શાકિની શાકિની દૂર જાજે;
 પુરે કામના પાથે ગોડી પ્રકિંધો,
 હેલાં મોહરાજ જેલુ ભેર કીધો.
 મહા દુષ્ટ દુર્દૃત જે ભૂત ભૂતા,
 પ્રભુ નામે પાતે સર્વ ત્રાસ યુતા;
 જરા જન્મજે રોગનાં મૂલ કાપે,
 આરાધ્યા સદા સંપદા સુખ આપે.
 ઉચ્ચ રત્ન ભાંખે નમો પાથે ગોડી,
 નાંખો નાથજી દુઃખની બાજ ગોડી.

આથ શ્રી ગોડીપાઠનાથનું અષ્ટક.

ભુવંશ પ્રયાત છંદ.

પ્રભુ જ્યોતી કાપે શક્તિ સરજીયે, મુખે નામજપે મહાવૈની કાપે;
 સમ નજી કંઠા મરેદા મુરેશ, ભજે ભાવતઃ પાથે શાકી
 ભનેશં. ૧ એ આંકડો.

જગત્તકર્તા જગત્કષ્ટહર્તા, પ્રિયા સુકિતિ ભક્તોત્તમ દુઃખ મર્ત્તા;
 કલો પાપ અંતાપ નારો વિજેશં. ભજે. ૨

નમત્પાથે પદ્મં દુરન્પાપ પદ્મં, દયા દાન ક્ષમં દહન કર્મ કદ્મં;
 સિતં સાક્ષુ ચિત્તં જુજે સન્નિશં. ભજે ૩

ચિદાનંદ કુપં જગદ્દેવ રૂપં, જગદ્ધેયરૂપં ત્રિલોકાધિપત્ય;
 પ્રતે સ્થાયે ભક્તે રહે મોહો કેશં. ભજે ૪

મહા ભેરૂ શીરં કૃપા કંદનીરં, જગે દાન વીરં તુષા ભૂમિ શીરં;
 નહીં લોકતે શોક અંતાપ લેશં. ભજે ૫

ભક્તોત્તમ જગત્તુષ્ટાકાર પાત્રં, ભવં નામ મંત્રં જલે યાન પાત્રં;

જાન લાજિને કે નસે પાર્થ કરાં.

ભજો ૬

આહો શાંત મુદ્રં ચ આંખાઃ સમુદ્રં, મુખે પુર્ણમંદ્રં નહીં મોહ નિદ્રં;
ધણં નીલ અથ દિરે નીલવેશં.

ભજો ૭

નમું હસન જોડી સ્તવું માન મોડી, શરી પાર્થ જોડી કરે ભદ્ર મોડી;
મુને દિછયે' સ્વામી શિવ સન્નિવેશં.

ભજો ૮

કલશા. શાર્દૂલ વિક્રાન્ત વૃત્તં.

પ્રથમં લક્ષ્મિ મતા સયામર નવદ્વીપે' દુઃખિઃ સન્નિમતે,

વર્ષે શ્રી મુગોડાચરે જિન પતિનાં માથે સેનાંગણઃ

કલ્યાણાન્નિ ગણાધિપેન ભગવાન્ નીતઃ સ્તતેઃ દ્વારં,

કયાદ્ ભવ્ય પરંપરા મુ સતતં કલ્યાણ માલા પરાં. ૯

અથ શ્રી વરકાળાજીનો છંદ.

ચૌપેયા છંદ.

વરો નરનારી, ચમકિત ધારી, જગ ઉપડાવી જિજ્ઞંસ;

સોહકર શંકર, જગ અભયંકર, સેવે મુરનર છંદ.

પારગ પરમેશ્વર, ભુવન દિતેશ્વર, અલવેસર નૃપજંદ

વરકાળા 'વાસ', પુરે આશાં, પુજિ લહો મુખપૂંદ.

૧

એ આંકણી.

સંપત્તિ તનિ આપે, દારિદ્ર કાપે, ભયે' સંકર બચ;

ધર બેઠા બેઠી, લખમી પેઠી, ચઢતી સંપાત થાય.

હાથી મુંઠાંસા, અનિ મતવાલા, કુલે ધરે આજુ'ંદ; ૧૦

હેવંતા વાણ, શોભા તાણ, રાણ રાજે ગેહ;

સાહે રથપતિ, ચલે જલકંતી, પામે પુરુષ તેહ.

પાયક અતિચુરા, લતિ પુરા, સસતુરા લહે વૃંદ. ૧૦

નવ, નવે આલા, રથ રસાલા, પામે નવલા ભોગ;

જિન ભપ જપંતા, પાપ ખપંતા, લહિયે મુલ સંભેગ,
 પામે જસકંતી, સબજનપતિ, સેવે પદ અરવિંદ. ૧૦ ૪
 મંદિર અતિ મુંદર, ભસ પુરંદર, સમ સોહે મુરસાલ;
 મણિ માણક જડિયા, અંબર અડિયા, તોરણ ઝાંક ઝમાલ;
 જય કીરતિ સારી, જગ વિસ્તારી, પામે પરમાણંદ. ૧૦ ૫
 વરકાળા નામે, સંપત્તિ પામે, ઠામ ઠામ મુખ પુર;
 ભયે દુઃખ ઝાલા, મંગલ માલા, પામે અદતે તુર;
 પ્રભુ સેવાકારી, લહે નર નારી, નવલાં મુખનાં વૃંદ. ૧૦ ૬
 હર ઠાકણ સાકિણ, દૂરે નાસે, પામે નાવે રોગ;
 અરિ કરિ હરિ તસ્કર, જલણ જસોદર, લાજે સખલા સોક.
 મણિધરને કૃષ્ણધર જલ લાય ભયે, થાય અરવે આણંદ. ૧૦ ૭
 જય કીર્તિ વાધે વંછિત સાધે, આરાધે જિન જોહ;
 હે સખલ મહોદય, કમલા વિમલા, વિલસી લહે શિવ મેહ;
 મુખ જાડી અનંતા, લાજે લગવંતા, ચિદાનંદ આનંદ. ૧૦ ૮

કલશ. છંપય છંદ.

જય જય જગદાનંદ, કંદ મુખ સંપત્તિ ઠાતા;
 જય પરમાત્મા સુર, તુર સેવક જન ત્રાતા.
 જિન ઉત્તમ પદ પદ, સદા સંપત્તિ ફલદાર્ધ;
 રૂપ વિજય પદ તાસ, ખાસ નવ નિધિ રિદ્ધિ આર્ધ.
 સદા મનોરથ પુરવા, સુર તર ચિંતામણિપર;
 રૂપ વિજય વંદન કરે, નિત્ય નિત્ય વરકાણેશર. ૧૧

અથ ભીડભંજન પાર્શ્વનાથનો છંદ.

હુલણા છંદ પ્રભાતી.

ભીડભંજન પ્રભુ ભીડભંજન સદા,
 નહીં કદા નિષ્ફલ થાય સેવા;
 ભવિજન ભાવશું ભજનમાંહી ભજે,
 પરમપદ સંપદા તખત લેવા.

૧

કાશી વજારસી જિનપદ પુરે જયો,
 વામા અધ્યસેન સુત વિધિ દીવો;
 સેદી વાતક તરે ખેટકપુર તપે,
 કલપની કોર કૃપાળુ છવો.

૨

ભીડ ભવ ભિત્તિભય ભાવકુ ભંજણો,
 ભક્તજન રંજણો ભાવે ભેટયે;
 આજ જિનરાજ મુજ કાજ સિદ્ધાં સયે,
 મોહ રાજનનો માન મેટયો.

૩

કોટિ મન કામના મુજસ બહુ કામના,
 શિવમુખ ધામના આજ સાધ્યાં;
 મંગળ માલિકા આજ દીપાલિભ,
 મુજ મન મંદિરે મોજ વાધ્યા.

૪

પાઠકે માઠમે શાન્તિ વડ આઠમે,
 સત્ર આઠોતરે પાસ ગાથો;
 ઉત્તર નિજ દાસની મોહ અરદાસ મુજિ,
 હિત પરી નાથલ હાથ સાથો.

૫

શ્રી સંખેશ્વર પારસનાથનું સ્તવન.

ઉઠની ઉઠ તું બેહેન આળસ તણ,

પાઠ કરવા તણે સમય ભણે.

એ દશી.

પાસ સંખેશ્વરા, સાર કર સેવકા,

દેવકાં એવડી વાર લાગે;

કોડી કરબોડી દરબાર આજે ખડા,

ઠાકુરા બાકુરા માન માગે.

પાસ. ૧

પ્રગટ થા પાસણ, મોઢેલી પડે પડે,

મોઢ અમુકાંજ તે આપ છોડા;

ધુજ મહીરાંજ મંજુસનાં રેસીને,

ખલકના નાચણ બંધ બોડો.

પાસ. ૨

જગતમાં દેવ જગદીશ તું જગતો,

એમ શું આજ જિતરાજ બિર;

મોટા દાનેશ્વરી તેહને દાવણે,

દાન દે જેહ જગકાળ માંધે.

પાસ. ૩

લીડ પડી બાદવા જોર લાગી જરા,

તલકણ ત્રીકત્રે તુજ સંભાર્યો;

પ્રગટ પાતાળથી પલકમાં તેં પ્રભુ,

સકતજન તેહનો લાય નીવાર્યો.

પાસ. ૪

આદી અનાદી અરિહત તું એક છે,

દીન દયાળ છે કોણ કુળે;

ઉદ્યતન કહે પ્રગટ પ્રભુ પાસણ,

પામી લાય લાજનો એહ પુળે.

પાસ. ૫

અથ શંખેશ્વર જિન સ્તવન.

(રામ પ્રભાતી)

સાર કરે સાર કરે સ્વામી શંખેશ્વરા,
વિશ્વ વિખ્યાત એકાંત આવો;

જગતના નાથ મુજ હાથ ઝાલી કરી,

આજ કિમ કાજમાં વાર સાવો.

આલ ૧

ક્રુદ્ધ મુજ રંજલો સત્તુ દુઃખ ભંજલો,

દષ્ટ મરમિષ્ટ મોહે તુંહીં સાચો;

ખાલક ખિજમત કરે વિપતિ અમે ખિજ સારે,

નવિ રહે તાસ આલિલાય કાચો,

આલ ૨

યાદવા રજુજલે રામ કેશવ રહે,

જામ છાળી જરા નિંદ સોતી;

સ્વામી શંખેશ્વરા ચરણ જલ પામીને,

યાદવની જરા બાથ રોતી.

આલ ૩

આજ જિનરાજ જિમે કિશુ આ જામે,

જાગ મહારાજ સેવક પનોતા;

મુખુદિ મધે રણે છૂટે કોણત હરે,

બીર હાંકે રિપુ વૃંદ રોતા,

આલ ૪

કાસ હું જન્મના પૂરીયે કાચના,

ધ્યાનથી માસ દસ દાય વીત્યા;

ચિકટ સંકટ હરે નિકટ નયણાં કરે,

તો અમે સત્તુ નૃપતિજી છાત્યા.

આલ ૫

કાલ મુખે અસન શીતકાલે વસન,

મમ મુખાચન રહે કિંકાર;

મુગુલ નર સાંભરે વીસરે નહીં કદા,

પાસલું તું સદા છે સખાઈ.

સા. ૬

આત તું તાત તું આત તું દેવ તું,

દેવ દુનિયામેં દુએ ન વાહાલો;

મી શુભ વીર જગલત ઠકો કરે,

નાથલ નેક નયણેં નિહાલો.

સા. ૭

અથ શ્રી શંખેશ્વરજીનું સ્તવન.

સહજાનંદી શીતળ મુખ ભોગી તો,

હરિ દુઃખ હરિયેં સતાવરી;

કેસર ચંદન ઘોડી પૂજેરે કુમુમે,

અમૃત વેલિના વૈરીની બેઠી તો.

કંતહાર તેહનો અરિ.

કેસર. ૧

તેહના સ્વામિની કાંતાનું નામ તો,

એક વરણે લક્ષણ ભરી;

કેસર.

તે કુર થાપીને આગળ કવિયેં તો,

હિમાણ ચંદ્રક ખંધારી.

કેસર. ૨

ફરસનો વરણ તે નયન પ્રમાણે તો,

માત્રા મુકરે શિર ધરી.

કેસર.

વીરસાજ મુત દાહક નામેં તો,

તિગ વરજાદિ દુરેં કરી.

કેસર. ૩

એકવીસમે ફરસે ધરી કરણ તો,

અર્ધાલિપ તે સખ હરી.

કેસર.

અંતર્યે બીજો સ્વપ દાખી તે,

સિવગામી ગતિ આચરી.	કેસર. ૪
પોસ ફરસ વળી સંયમ માને તો,	
આદિકરણ ધરી દેલ ધરી.	કેસર.
પ્રથે' નામે' જિનવર નિત્ય ધ્યાડી' તો,	
જિનહર જિનકું પરિહરી.	કેસર. ૫
અંબકે' દાહો વૃષ જન. ઘોસે તો,	
વાત એ દિલમે' ન ઉતરી.	કેસર.
અજ ઇન્દ્ર પદ્મ સીતાની ખાજે' તો,	
જાસ વિવશ નરતા ધરી.	કેસર. ૧
તે જિન તરકર હું જિન સાજ તો,	
હરિ પ્રભુમે' તુજ ખાડી' યતી;	કેસર.
ખાલપણે ઉપમારે' હરિખનિ,	
રોવન છલ લાંછન હરિ.	કેસર. ૭
પ્રભુ પ્રત્યક્ષ વપાસીશિત રૂપિયે' તો,	
લગ લવમાં નાડી સારી દેલો;	કેસર.
મન મંદિર મહાપાજ પમારે' તો,	
હરિ ઉદયે' ન વિખા પરી.	કેસર. ૮
ચારંગમાં સંપા છુટે' ઝરકત,	
ધ્યાન અનુભવ લેહરી;	કેસર.
શ્રી શુભવીર વિજય સિવ વહુને તો,	
ધર તેડંતાં દાય ધરી.	કેસર. ૯

અથ શ્રી શંખેશ્વરજીનું સ્તવન.

અંતરજામી સુખ અલ્લેસર, મહિમા ત્રિજગ તુમારો.
સાંભળીને આપ્યો હું તીરે, જનમ જરજ દુઃખ વારો. ૧

સેવક અરજ કરે છે રાજ, અમનેશિવમુખ આપો. એ આંકળી.
 સહુકોનાં મનવંછિત પૂરે, ચિંતા સહુની ચૂરે;
 એહવું બિરૂદ છે રાજ તુમારું, કેમ રાખો છો દૂર. સે૦ ૨
 સેવકને જલવલતો દેખી, મનમાં મહેર ન ધરશો;
 દરજાસાગર કેમ કહેવાશો, એ ઉપગાર ન કરશો. સે૦ ૩
 જાતપરતુ હવે કામ નહીં છે, પ્રત્યક્ષ દરિસજુ દીજે;
 હઆડે ખીજું નહીં સાહિબ, પેટ પડ્યાં પતીજે. સે૦ ૪
 મો રાખેધર મંડળ સાહિબ, વીનતડી અવધારે;
 કહે જિનહર્ષ મયાકર હજને, લવસાયરથી તારો. સે૦ ૫

શ્રી પારસનાથજીનું સ્તવન.

રઘુપતિરામ રૂદ્રમાં રહેજેરે. એ દશી.

આવોરે આવો પાસજી મુજ મળીયારે;
 હારે મારા મનના મનોરથ ફળીયા, આવોરે. આંકળી.
 હારે તારી મુરત મોહન ગારીરે;
 હારે સહિ સંધને લાગે છે પ્યારીરે.
 હારે તમને મોહી રહ્યા મુર નર નારી; આવોરે. ૧
 હારે અલખેલી મુરત પ્રજુ તાહારીરે;
 હારે તાહરા મુખડા ઉપર જાજે વારીરે.
 હારે નાગ નાગણીની જોડ ઉગારી; આવોરે. ૨
 હારે ધન ધન દેવાવિદેવારે;
 હારે મુરલોક કરે છે સેવારે.
 હારે હમને આપોની શિવપુર મેવા. આવોરે. ૩
 હારે તમે શિવરમણીના રસીઆરે,
 હારે જય મોહપુરીમાં વસીઆરે.

હાંરે મારા રૂઢય કમળમાં વસીઆ; આવોરે. ૪
 હાંરે જે કોઈ પાસતણા ગુણુ ગાશેરે,
 હાંરે ભવ ભવનાં પાતિક જાશેરે;
 હાંરે તેનાં સમકીત નીરમળ થાશે. આવોરે. ૫
 હાંરે પ્રભુ ત્રેવીસમા જનરાયારે,
 હાંરે માતા વામા દેવીના જાયારે;
 હાંરે હુમને દરશન ઘોની દયાળા. આવોરે. ૬
 હાંરે હું તો લળી લળી લાગું છું પાયરે,
 મારા ઉરમાં તે હરખ ન માયરે;
 હાંરે એમ માણુકવિજય ગુણુ ગાયરે. આવોરે. ૭

અથ શ્રી પાર્શ્વનાથજીનું સ્તવન.

સજની મોરી પાસ જિજ્ઞેસર પૂજેરે, સં જગમાં રૂપ ન દુભેરે.
 સં સારંગપુર રાણુગારે, સં પૂજદાય પ્રકારે. સં ૧
 સં જિનપાડમા જયકારે, સં વારી જાઉં વાર જીતારે.
 એ આંકણી.
 સં ગણધર સૂરે વખાણીરે, સં સિદ્ધની ઉપમા આણીરે.
 સં સમકિતની વૃદ્ધિકારીરે, સં તે કેમ જાશે નિવારીરે. સં ૨
 સં ભગવદ્ અગેધારોરે, સં ચારણુમુનિ અધિકારોરે;
 સં જિન પડિમા જિન સરખીરે, સં સૂત્ર ઉવવાધ નિર-
 ખીરે. સં ૩
 સં સમપસેણી ભાંખીરે, સં જીવાસિમમે દાખીરે,
 સં અવહારે પશુઆખીરે, સં શુદ્ધિ પડિમા સાખીરે. સં ૪
 સં જંજુપત્તિ ઠાણંગરે, સં બોલે દશમું અંગરે;
 સં માહા નિરીધે વિચારોરે, સં પૂજનો અધિકારોરે સં ૫

સૌ સાતમે અંગે વિખ્યાતરે, સૌ બાણુંક આવક વાતરે;
 સૌ અનઉત્તરી પડિમા વારીરે, સૌ સુધા સમકિતધારીરે સૌ ૬
 સૌ જ્ઞાતા પાઠ દેખાવેરે, સૌ કુમતિ ભરમ ન જાવેરે; ૧
 સૌ એમ અનેક સૂત્ર સાખરે, સૌ કહો હવે કેહનો વાંકરે. સૌ ૭
 સૌ અર્થા અરોચક થારીરે, સૌ નવ દંડકમાં જાણીરે;
 સૌ છપ કરમવસ જાણીરે, સૌ કુણકુમક કુણરાણીરે; સૌ ૮
 સૌ જિનવર સેવા સારીરે, સૌ વિષય કરી પરિહારીરે;
 સૌ સેવા અખંધક લાવરે. સૌ ભવજલ તરવા નાવરે. સૌ ૯
 સૌ મણિ હિયોત પ્રભુ સાચીરે, સૌ જેહવો હીરો જાણીરે;
 સૌ શકામત નવિ લાવોરે, સૌ શુ' ઝાણું કેહિવરાવોરે. સૌ ૧૦

શ્રી અજરા પાર્શ્વનાથજીનું રતવન.

મહાકોપ થયો તે કળી કાળમાંજે. ગરબાની દેશી.
 હારે મારે આજની મડી તે રળીઆમણીજે;
 અજરા પાસજી પુજ્યાની વધામણીજે. મારે આજની ૧
 પૂરો પૂરેરે સોહાગણ સાથીઓ જો.
 મારે મંદિરે પવારયો પાસ હાથાઓ જો. મારે આજની ૨
 હું તો માલીડાના ચોક પૂરાવતી જો;
 અજરા પાસજીની આંગીઓ રચાવતી જો. મારે આજની ૩
 હું તો અંબેલીના થલ રોપાવતી જો;
 અજરા પાસજીને પધરાવતી જો. મારે આજની ૪
 કહું રૂપચંદ રચામાને હીઠડા જો;
 મારા હૃદય કમળ લાગે મીઠડા જો. મારે આજની ૫

અથ દીક્ષા કલ્યાણકે ૫૦૩ ધુપ પૂજા પ્રારંભ.

દેખો ગતિ દેવનીરે, એ દશી.

નીચ વરસ ધરમાં વસ્યારે, સુખભર વામાનંદ;

મંગલમ રસીયા જાણીનેરે, મલિયા ચોસકુ ઇંદ.

નંદા નિત નાથજીરે, નિરખત નયનાનંદ. નમોનિત ૧
એ આંકણી.

તીર્થોદકવર આપધિરે, મેલવતા ખાદુ ઠાઠ;

આઠ જાતિ કલશા ભરીરે, એક સહસને આઠ. નમો ૨

અમરનેત્ર રાજા ધુરેરે, પાછલ સુરઅભિરે;

ધુસ્ત રૂપેરે અલંકર્યારે, દેવ ન ભૂલે વિવેક. નમો ૩

વિગલ્લા નૃપશિખિકારે, બેઠા સિંહાસનનાથ;

વહી વડેની દક્ષિણેરે, પટશાટક લેછ હાથ. નમો ૪

ગમ મેઘ અખ ધાતરીરે, પાછલ ધરી રાણગાર;

જગરે એક ધૈવનારે, ઇશાન ફલ કરનારી. નમો ૫

આવેનકુળ એક ધૈવનારે, રણજ મે પાઓ હાથ;

અલંકાર શિખિકા ગાવતીરે, સર્વ સાહેલી સાથ. નમો ૬

ગાંધારાન આમર ધરેરે, વાજિતનો નહિ પાર;

આઠ જાતિ આગલ ચલેરે, ઇંદ્રિ વાલ ઝલકાર. નમો ૭

દેવ દરી નર નારીયારે, જુદા કરે પરચામ;

દૃઢમાં વડેરા સુગજનારે, બોલે પ્રભુને તામ. નમો ૮

જીત નિશાન થડાવજેરે, મોહની કરી ચક્રચર;

જિમ અંતરસર હાનધીરે, હલિદર કાંઠકુ દૂર. નમો ૯

વરધોડેથી ઉતર્યારે, કાસી નથરને આર;

આજમપદ ઉદ્યાનમાંરે, હુલ અશોક રસાલ. નમો ૧૦

આમ તપ બ્રુવણ તણરે, ઉચ્ચરે મહામત ચાર;
 પોસ બહુલ એકાદશીરે, ત્રણસયાં પરિવાર. નમો ૦૧૧
 મનપર્યવ તવ ઉપનુંરે, ખંધ ધરે જગદીશ;
 દેવ કુબ્ય ઈદ્રે દિશ્વરે, રહેશે વરસ ચત તીશ. નમો ૦૧૨
 વડેસ્તમ્ય મુદ્રાર્યે રહ્યારે, શુર નંદિશર જાત;
 માતાપિતા વંદિ વલ્યારે, શ્રી શુભચીર પ્રજાત. નમો ૦૧૩

આથ કેવલજ્ઞાન કલ્યાણકે સમ્પન્નદીપક પૂજા પ્રારંભ.

(વાલ) મહાવીર પ્રભુ ધરે આવે. એ દેશી.

પ્રભુ પારસનાથ સમાવ્યા, કાદંબરી આટરી આવ્યા;
 કુલ નામે સરોવર તીરે, હારણ પંજ નિરમલ તીરેરે.
 મન મોહન સુહર મેલા, મન્ય સોક નગર મન્ય વેસારે. મન. ૧
 એ આમંજી.

કાઉસ્તમ્ય મુદ્રા પ્રભુ કાવે, પનહાથી તિહાં એક આવે;
 જલ સંભરી નવરાવે, જિનજાગે કમલ વદાવેરે. મન. ૨
 કસીકુંડ નીરધ તિહાં આવે, હસ્તા ગતિ દેવના પાવે;
 વસિ કોસ્તુભ વન આયુદ્ધ, પરજોદ વિનય ધરી વદેરે. મન. ૩
 ત્રણપદિન ફૂળી છત ધરાવે, અજિછત્રા નગરી વસાવે;
 અલ્પતા તાપસ ધર પૂઠે, નિશિ આવી વસ્યા વાઢેઠેરે. મન. ૪
 મયો કમલ મરી મેઘમાલી, આવ્યો વિભાગે નિહાલી;
 ઉપસર્ગ કર્યા બહુ જાતિ, નિશ્ચલ કીઠી જિન છાતીરે. મન. ૫
 ગમતે જલ લારી વાદલિયો, વરસે ગાળે વીજલીયો;
 પ્રભુ નાસા ઉપરજલ જાવે, ધરજોદ પ્રિયાસહ આવેરે. મન. ૬
 ઉપસર્ગ હરી પ્રભુ પૂજ, મેઘમાલી પાપથી પૂજ;

જિનભક્તિ સમક્ષિતપાવે, બેહુ જજી સર્ગ સધાવેરે. મન. ૭
 આબ્યા કારી ઉધાને, રહ્યા સ્વામી કાઉતસગ્ગ ધ્યાને;
 અપૂરવ વીર્ય ઉઘાસે, ધનધાતી ચાર વિનાસેરે. મન. ૮
 ચોરાશી ગયા દિન આખા, વદિ ચૈતર ચોથ વિશાખા;
 અનુમ તરધાતકી વાસો, થયા લોકલોક પ્રકાશોરે. મન. ૯
 મણે ચોસકુ ઇંદ્ર તે વાર, રચે સખવસરજી મનોહાર;
 સિંહાસન સ્વામી મુહાવે, શિર ચામર છત્ર હલાવેરે. મન. ૧૦
 ચોત્રીશ અતિશય થાવે, બનપાલ વધામણિ હાવે;
 અધીસેન વામા રાણી, પરભાવતી હૃદય ભરાણીરે. મન. ૧૧
 સામધ્યુ સજી મહુ વંદે, જિનવાણી મુણી આજીવંદે;
 સસરો સાચુ વહુ સાથે, દીક્ષા લીધી પ્રભુ હાથેરે. મન. ૧૨
 સંધ સાથે ગણીપદ ધરતા, મુરજાન મહોત્સવ કરતા;
 સ્વામી દેવ છંદેસોહાવે, શુભવીર વચન રચાવાવેરે. મન. ૧૩

અથ મહાત્મી રાગ ગોડીજિન સ્તવન.

પ્રભુરે ગોડીયા પાસજી, કરો મોરો કૃપાલ;	
જગમાંહે' જાણે મહુ, તુમ હો દીન દયાલ.	પ્રભુ. ૧
ખિરક ગરિજા નિવાજશુ, અમરજી આધાર;	
પતિત પાવન પરમેશ્વર, સેવક આધાર.	પ્રભુ. ૨
ભૂત પ્રેત છેડે નહીં, થરતાં તુમ ધ્યાન;	
ગયવરના અસવારને, કહો કેમ અડકે ધ્યાન.	પ્રભુ. ૩
આંકી યો તુમ ઉપરે, હલ સમક્ષિત ચારી;	
ભગવતિ વચ્ચે જગવંતજી, કરો દેવ કરાશી.	પ્રભુ. ૪
પાપ પડજી જાણે થરાં, વેડન વિસરાલ;	
કહે જાવજી તુમ નામથી, હોવે મંગલ માળ.	પ્રભુ. ૫

શ્રી પાર્શ્વનાથજીની સ્તુતિ.

શ ખેંધર પાસજી પૂજ્યે' નર લવનો લાહો લીજ્યે;
 મનવંછિત પૂરજી સુરતર, જય વામા સુત અલવેસર. ૧
 દાય શતા જિનવર અતિલજા, દાય ધોળા જિનવર ગુણનીલા;
 દાય લીલા દાય શામલ કલા, જોળે જિનકંથનવર્ણ લલા. ૨
 આગમ તે જિનવરે' ભાખિયો, ગણવર તે હૈયડે રાખીઓ;
 તેહનો રસ જેલે' આપીઓ, તે હુઓ શિવમુખ સાખીઓ. ૩
 મરણીપર રાય પજાવતી, પ્રભુ પાર્શ્વ તજા ગુણ ગાવતી;
 સહુ સંધનાં સંકટ ચૂરતી, નય વિમલના વંછિત પૂરતી. ૪

અથ શ્રી પાર્શ્વનાથજીની સ્તુતિ.

પાસ જિજ્ઞંસા વામાનંદા, જગ ગરબે' ફલી;
 મુપનાં દેખે અર્થ વિસેખે, કહે મથવા મલી.
 જિનવર જાયા સુર ફુલરાયા, હુઆ રમણી પ્રિયે;
 નેમિ શણ ચિત્ત વિરાણ, વિલોકિત પ્રત લીજ્યે. ૧
 વીર એકાકી ચાર હજારે', દીક્ષા કુર જિનપતિ;
 પાસને મણી ત્રય શત સાથે', બીજા સહસે' પ્રતી.
 ખટશત સાથે' સંજમ ધરતા, વાસુપૂજ્ય જગ ધણી;
 અહુપમ લીલા જ્ઞાન રસોલા, દેખે મુજને ધણી. ૨
 જિન મુખ દીડી વાણી મીઠી, સુરતર વેલડી;
 જામ વિહારે ગધ વનવાસે, પીલે રસ સેલડી.
 સાકર સેતી નરણાં લેતી, મુખે પશુ ચાવતી;
 અમૃત મીઠું સ્વર્ગે' દીઠું, સુર વહુ ગાવતી. ૩
 ગજ મુખ કક્ષો વામન જક્ષો, મરતાકે કૃપાવણી;

માર તે ખાંદી કમ્બળ વાહી, કાયા જસ સામજી.
ચઢીકર પ્રેમ નાગારૂઠા, દેવી પદમાવતી;
સોવન કાંતિ પ્રભુ ગુણ ગાની, વીર ઘેર આવતી. ૪

ઘોવીસે તીર્થકર દેવોનાં ચૈત્યવંદન, કૃતવન, અને
થોથો. અનુક્રમવાર.

૧ રૂપલદેવનાં. પાને ૧ થી ૨૬ મુખી.

૨ અલ્પનાથનાં પાને ૭૨ થી ૮૦ મુખી.

૧ શ્રી સંલવનાથ સ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો.

મનમ ગેવિજ અવન છે, જનમ્યા મૃગશિર માંહિ;

દન ગણે સંલવજિના, નમિતો નિત્ય ઉમ્છાદિ. ૧

સાયશિવપુરી રાજિયો, મિથુનરાશી સુખકાર;

પદ્માયોનાં પામીયા, યોની નિવારણ દ્વાર. ૨

સોદ વરસ છદમસ્થમાંએ, નાણ શાલ તરૂં સાર;

સહસ્ર પ્રતીશુ' શિવ વર્યા, વીર જગત આધાર. ૩

૨

જાવશ્ચી નયરી ધણી, શ્રી સંલવનાથ;

જિતારિ નૃપ નંદનો, ચલવે શિવ સાથ. ૧

સેના નંદન ચંદને, પૂજો નવ અંગે;

આરસે ધનુષ્યનું દેહિમાન, પ્રણમું મનરંગે. ૨

સાઠ લાખ પૂરવતણુ એ, જિનવર ઉત્તમ આય;

દુરંગ લાંછન પદ પદ્મમાં, નમતાં શિવ શુભ થાય. ૩

૩

સત્તમ ઐવેયક થકી, ચર્વીયા શ્રી સંભવ;
 કાલુચ્ય મુદિ અઘમ દિને, સુદ યૌદશ અભિનવ.
 આગશીર મારે જનમીયા, તિણિ પુનમ સંજમ;
 કાલિક વંદ પાચમ દિને, લહે કેવળ નિરૂપમ.
 પંચમા ચૈત્રના ઉજલીએ, શિવ પહોતા જિનરાજ;
 જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ પ્રભુમતાં, સિઝે સમલાં કાજ.

અથ શ્રી સંભવનાચરણું સ્તવન.

જાહિમ સાંભળોરે, સંભવ અરજ અમારી,
 જાણીએ છું ભયોરે, ન લહિ સેવા તુમારી;
 નરક વિમોહમાં રે, તિહાં છું બહુ ભવ ભમીઓ,
 તુમ વિના હામ સહ્યાં રે, અહનિસ કેરો ધમધમીયો. સા. ૧
 ઇન્દ્રિયવશ પડ્યોરે, પાછ્યાં મત નવિ સરે,
 દસ પ્રભુ નવિ ગણ્યા રે, હણીયા માવર છુંસે;
 મત ચિત્ત નવી વરયાં રે, બોલું સાચું ન બોલ્યું,
 પાપની ગાઠડી રે, તિહાં મે હઈહહુ જોલ્યું. સા. ૨
 મારી મે કરી રે, ચર્તવહ અદત્ત ન ટાળ્યું,
 મી છન આણ્યું રે, મે નવી સંજમ પાળ્યું;
 ચક્રકર તણી પરે રે, શુદ્ધ ન આહાર ગવેજ્યો,
 રસના લાલચે રે, નીરજ પીંડ ઉવેજ્યો. સા. ૩
 નર ભવ દોહિલો રે, પામી મોહ વશ પડિમા,
 ધરમી રખીને રે, મુજ મન તિહાં જઈ અડિઓ;
 કામ ન કો સર્વો રે, પાપે પીંડ મે ભરીઓ,

શુદ્ધ પુદ્ગલ નવિ રહિ રે, તેણે નવિ આતમ તરીયો. સા. ૮
 ભક્તીની લાલચે રે, મેં બહુ દીનતા લાખી,
 તોપણ નવી મલી રે, મલી તો નવી રહી રાખી;
 જે જન અલિલમે રે, તે તો તેહથી નાસે,
 હજુ સમ જે ગણે રે, તેહની નિત રહે પાસે. સા. ૯
 ધન ધન તે નરા રે, એહનો મોહુ વિહોડી;
 વિષય નિવારીને રે, એહને ધર્મમાં જોડી,
 અલક્ષ તે મેં લખ્યાં રે, સત્રી સોજન કીધાં,
 પ્રત છ નવિ પાળીયાં રે, જેહવાં મુજથી લીધાં. સા. ૧૦
 અનંત ભવ હું જામ્યો રે, ભમતાં સાહિબ મલિયો,
 દુઃખ વિના કોણ દિયેરે, બોધિ રચણ મુજ બળીયો;
 જાંભવ આપજો રે, અરણ્ય કમલ તુમહ સેવા,
 ત્ય એમ વિનવે રે, મુજજો દેવાધિદેવા. સા. ૧૧

અથ શ્રી સંભવનાથ સ્વામીની સ્તુતિઓ.

સંભવ સ્વામી શ્રેયીયે, ધન સજ્જન દીઠા;
 જિન ગુણ માલા ગાયતા, ધન્ય તેહની છઠા;
 વચણ મુગંગ તરંગમાં, નહાતાં શિવ ગેહી;
 ત્રિમુખ મુદુરિતારીકા, શુભ વીર સુનેહી.

૨

જાંભવ મુખદાતા, જેહ જગમાં વિખ્યાતા;
 પદ છવોના ત્રાતા, આપતા મુખસાતા.
 માવાને જાતા, કેવલ જ્ઞાન જાતા;
 દુઃખ દોહડગ પ્રાતા, ભક્ત નામે પ્રલાતા. ૧

શ્રી અભિનંદન સ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો.

ચળ્યા જયંત વિમાનથી, અભિનંદન જિનચંદ; ૧
 પુનર્વિમુખાં જનમિયા, રાશિમિથુન મુખકંદ.
 નયરી અયોદ્યાનો ધણી, યોનીવર મંજર;
 કૈશ વિહારે તપ તપ્યા, ભૂતલ વરસ અઢાર.
 વલી રાયણ પાદપતલેએ, વિમલ નાણ ગણદેવ;
 માઠ સહસ મુનિશુ ગયા, વીર કરે નિત્ય સેવ.

૨

નંદન સંવર રાયનો, ચોથા અભિનંદન;
 કપી જાંછન વંદન કરો, ભવદુઃખ નિકંદન.
 સિદ્ધારથ જસ માવડી, સિદ્ધારથ જસ રાય;
 સાહાયણસે ધનુષ્ય માન, મુંદર જસઠાય.
 જનીતા વાસી વંદીએ, આયુલખ પંચાસ;
 પૂરવ તસ પદ પમને, નમતાં શીવપુર વાસ.

૩

જયંત વિમાન થકી ચળ્યા, અભિનંદન રાય,
 વૈશાખ સુદિ ચૌથિમાઝ, શુદિ બીજે જયા.
 મહાસુદિ બારશે મહીય દીક્ષા, પોશી શુદિ અટ્ટેશા;
 કેવળ શુદિ વૈશાખની, આઠમે શિવસુખ રસ.
 ચૌથા જિનચરને નમીએ, ચઉગતિ ભ્રમણ નીવાર;
 જ્ઞાનવિમલ ગણપતિ કહે, જિન શુણનો નહાં પાર.

અથ શ્રી અભિનદનજિન સ્તવન.

મુણ્ણે હો પ્રભુ, એ દશી.

દીઠી હો પ્રભુ, દીઠી જગ ગુરુ તુમ;
 મૂરતિ હો પ્રભુ, મૂરતિ મોહન વેલડીલ.
 મીઠી હો પ્રભુ, મીઠી તાહરી વાણી;
 લાગે હો પ્રભુ, લાગે જેસી સેલડીલ.
 જાણું હો પ્રભુ, જાણું જન્મ ક્યથ્ય;
 જોઉં હો પ્રભુ, જોઉં તુમ સાથે મિલ્યોલ.
 મુરમણિ હો પ્રભુ, મુરમણિ પામ્યો હથ્ય;
 આંગણે હો પ્રભુ, આંગણે મુજ મુરતરૂ દ્યોલ.
 જાગ્યાં હો પ્રભુ, જાગ્યાં પુણ્ય અંકૂર;
 માગ્યા હો પ્રભુ, મુહ માગ્યા પાસા ઢાળ્યાલ.
 ગુઠા હો પ્રભુ, ગુઠા આમિ રસ મેહ;
 નાઠા હો પ્રભુ, નાઠા અશુભ શુભ દિન વળ્યાલ. ૩
 બૂખ્યાં હો પ્રભુ, બૂખ્યાં મળ્યાં ધૃત પૂર;
 તરસ્યાં હો પ્રભુ, તરસ્યાં દિવ્ય ઉદક મિલ્યાંલ.
 થાક્યાં હો પ્રભુ, થાક્યાં મિલ્યા સુખપાલ;
 ચાહતાં હો પ્રભુ, ચાહતાં સજન હેજે હલ્યાલ. ૪
 દીવો હો પ્રભુ, દીવો નિશાવિન મેહ;
 સાથી હો પ્રભુ, સાથી થલે જલનૌકા મલિલ.
 કલિબુગે હો પ્રભુ, કલિબુગે દુહીહો મુજ;
 દરિસન હો પ્રભુ, દરિસન લણું આશા ફલીલ. ૫
 વાચક હો પ્રભુ, વાચક યશ તુમ દાસ;

બીનવે હો પ્રભુ, બીનવે અભિનંદન મુણોણ.
કહિયે હો પ્રભુ, કહિયે મ દેશો છેહ;
દેજો હો પ્રભુ, દેજો મુખ દરિસણ તણોણ.

શ્રી અભિનંદન સ્વામીની સ્તુતિઓ.

અભિનંદન ગુણ માલિકા, ગાવતાં અમરાલિકા;
કુમતકી પરજાલિકા, શિવ વહુ વર માલિકા.
જગે ધ્યાનકી તાલિકા, આગમની પરનાલિકા;
મધરો મુર બાલિકા, વીર નમે નિત્ય કાલિકા.

૨

સંવર મુત સાચો, જાસ સ્યાદ્વાદ વાચો;
થયો હીરો જાચો, મોહને દઈ તમાચો.
પ્રભુ ગુણ ગણ માચો, એહને ધ્યાને રાચો;
છનપદ મુખ ચાખો, ભવ્ય પ્રાણી નીકાચો.

શ્રી સુમતિનાથ સ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો.

સુમતિ જ્યંત વિમાનથી, રહ્યા અયોદ્ધા ઠામ;
રાક્ષસ ગણ પંચમ પ્રભુ, સિંહરાશી ગુણ ધામ.
મધા નક્ષત્રે જનમિયા, મુપક યોની જગદીશ;
મોહરાય સંધ્યામમાં, વરસ ગયાં છવ્વીસ.
છત્યો પ્રીયંબુ તરૂ તળેએ, સહસ્ર મુનિ પરિવાર;
અવિનાશી પદવી વધી, વીર નમે સો વાર.

૨

સુમતિનાથ મહાકંઠ, કૌશલ્યા જસ નયરી;
મેઘરાય મંગલા તણો, નંદન જિત વયરી.

કૌચ લાંબન જિનરાણ્યો, ત્રણસે વનુપની રેહ;
ચાલીસ લાખ પુરવતણ, આયુ અતિ ગુણ મેહ.
સુમતિ ગુણે કરો જે ભયોએ, તથો સંસાર અગાધ;
તસ પદ પદ સેવા થકી, લહેા સુખ અવ્યાખાધ.

૩

આવણ મુદ બાળે અવ્યા, મેહેલીને જયંત;
પંચમી ગતિ દાયક નમુ, પંચમ જિન સુમતિ.
મુદિ વૈશાખની આડમે, જનમ્યા તેમ અંચમ;
મુદિ નવમી વૈશાખની, નિરૂપમ જસ સમદમ
ચૈત્ર ઇચ્ચારશ દેજલીએ, કેવલ પામે દેવ;
શિવ પામ્યા તિણ નવમીએ. નય કહે કરો તસ સેવ. ૩

અથ શ્રી સુમતિનાથનું રતવન.

ઝાંઝરીયા મુનિવરની દેશી.

સુમતિનાથ ગુણશું મિલીછ, વાધે મુઝ મન પ્રીતિ;
તેલ ખિંદુ જિમ વિસ્તરેછ, જલ માંહે ભલિ રીતિ.

સોભાગી જિનશું લાગ્યો અવિહુડ રંગ. ૧

સજ્જનશું જે પ્રીતડીછ, છાની તે ન રખાય;
પારમસ કસ્તૂરી તણોછ, મહિ માંહે મહકાય. સો ૨
આંગલિયે નાંવ મેરૂ ઢંકાયે, છાખડિયે રવિ તેજ;
અજલામાં જિમ ગંગા ન માયે, મુજ મનતિમ પ્રજુહેજ. સો ૩
હુઆ છયે નહિ અધર અરૂણ, જિમ ખાતાં પાન મુરંગા;
પીવત ભર ભર પ્રજુ ગુણ પ્યાલા, તિમ મુજ પ્રેમ અભંગ. સો ૪
ઢાંકી ઇધુ પલાલશું, ન રહે લઈ વિસ્તાર;
વાલિક વસા કહે પ્રજુતણોછ, તિમ મુજ પ્રેમ પ્રકાર. સો ૫

શ્રી સુમંતિનાથ સ્વામીની સ્તુતીએ.

સુમતિ સ્વર્ગ દિયે અક્ષમંતને, મમત્વ મોહ નહીં ભગવંતને;
પ્રગટ જ્ઞાન વરી શિવબાલિકા, તુંબડ વીર નમે મહાકાલિકા. ૧

સુમતિ સુમતિ દાહ, મંગલા જસ માધ;
મેરૂને રાઈ, ઉર એહને તુલાધ.

કથ કીર્તિ બાધ, કેવલજ્ઞાન પાધ;
નહિ ઉગ્રીમ કાંધ, સેવોગ્ર્ય એ સદાધ.

શ્રી પદ્મપ્રભ સ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો.

ત્રેવેયક નવમે થકી, કોશંબી ધરવાસ;
રાક્ષસ ગણ નક્ષત્રરૂ, ચિત્રા કન્યારાશિ.

બુક યોનાં પદ્મપ્રભુ, છદ્મસ્થા પદ્માસ;
તરૂ છત્રોધ કેવલી, લોકાલોક પ્રકાશ,

ત્રિજગ્યાંધક શત આઠશ્યુંઝ, પામ્યા અવિચલ ધામ;
વીર કહે પ્રભુ માહરે, ગુણગ્રેણી વિશ્રામ.

કોશંબી પુરી રાણ્યો, ધર નરપતિ તાય;
પદ્મપ્રભુ પ્રભુતા મઈ, સુશીમા જસમાય.

ત્રીસ લાખ પૂરવતણું, જિન આયુ પાલી;
ધનુષ અઢીસે દેહડી, સવિ કર્મને ટાલી.

પદ્મલંછન પરમેસરૂએ, જિનપદ પદ્મની સેવ;
પદ્મવિજય કહે કીજયે, ભવિજન સહુ નિત્ય મેવ. ૩

નથ ત્રેવેયકથી ચવી, માહા વદિ છઠી દીવસે;
કારતક વદિ બારસે જનમ, સરનર સવિ હરસેય. ૧

વદિ તેરસ સંયમ ગ્રહેએ, પદ્મપ્રભ સ્વાંત્રી;
 ચૈત્રી પુનમ કેવલી, વલી શાંવ ગતિ પામી.
 માગશર વદિ ઈચ્છારશેએ, રક્ત કમલે સમવાન;
 નય વિમલ જિનરાયનું, ધરીએ નિરમલ ધ્યાન.

અથ શ્રી પદ્મપ્રભજિન સ્તવન.

હું તુજ આગળ શી કહું કેસરીયા લાલ. એ દેશી.
 શ્રી પદ્મપ્રભ જિન ગુણ નિધિરે લાલ, જગ તારક જગદીશરે,
 વાલેહસર.
 જિન ઉપગાર થકી વહેરે લાલ, ભવિજન સિદ્ધિ જગીસરે
 વાલેહસર.
 તુજ દરિસણ મુજ વાલહુરે લાલ, દરિસણ શુદ્ધ પવિત્રરે વાં
 દર્શન શબ્દ નયે કરેરે લાલ, સગ્રહ એવંભૂતરે. વાં તુજ
 બીજે વૃક્ષ અનંતતારે લાલ, પસરે ભૂ જલ યોગરે; વાં
 તિમ મુજ આતમ સંપદારે લાલ, પ્રગટે પ્રભુ સંયોગરે. વાં તુ. ૩
 જગત જંતુ કારજ રૂચીરે લાલ, સાધે ઉદયે ભાષુરે; વાં
 જિદાનંદ મુવિલાસતારે લાલ, વાધે જિનવર આશુરે. વાં તુ. ૪
 લખિય સિદ્ધિ મંત્રાક્ષરેરે લાલ, ઉપજે સાધક સંગરે; વાં
 સહજ અધ્યાતમ તત્વતારે લાલ, પ્રગટે તત્વી રંગરે. વાં તુ. ૫
 લોહ ધાતુ કંચન હુવેરે લાલ, પારસ ફરસન પામિરે; વાં
 પ્રગટે અધ્યાતમ દશારે લાલ, વ્યક્ત ગુણી ગુણ પ્રામરે. વા. તુ. ૬
 આતમસિદ્ધિ કારજ ભણીરે લાલ, સહજ નિયામક હેતુરે; વાં
 નામાદિક જિનરાજનાંરે લાલ, ભવસાગર માંહે સેતુરે. વાં તુ. ૭
 સ્થંભન ઈન્દ્રિય યોગનોરે લાલ, રક્ત વરણ ગુણ રાયરે; વાં
 દેવચંદ્ર વૃદે સ્તાવ્યોરે, આપ અવર્ણ અકાયરે. વાં તુ. ૮

અથ શ્રી પદ્મપ્રભ સ્વામીની સ્તુતિઓ.

પદ્મપ્રભુહત હૃદયસ્થ અવસ્થા,
શિવસક્ત સિદ્ધા અસ્થા;
નાથને હંસણુ હોય વિલાસી,
વીર કુસુમ રમામા જિન પાસી. ૧

૨

અહીંજે ધનુષ કાયા, ત્યજત મદ મોહ માયા;
સુસીમાજસ માયા, શુકલ જે ધ્યાન ધ્યાયા.
કેવલ વર પાયા, ચામરાદિ ધરાયા;
સેવે સુર રાયા, મોક્ષ નગરે સધાયા. ૧

અથ સુપાર્શ્વનાથ સ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો.

ગેવિજ છઠેથી ચળ્યા, વાજારસી પુરીવાસ;
બુલા વેશાખા જનમિયા, તપ તપિયા નવ માસ. ૧
ગજ રાક્ષસ વૃક્યોનિએ, શોભે સ્વામી સુપાસ;
ચરિત તર તલે કેવલી, જ્ઞેય અનંત વિલાસ. ૨
મહાનંદ પદવી લહીએ, પામ્યા ભવનો પાર;
શ્રી શુભવીર કહે પ્રભુ, પંચમયાં પરિવાર. ૩

૨

શ્રી સુપાસ જિજ્ઞંસ, પાસ રાસો ભવકેરો;
પૃથ્વી માતા ઉરે, જયો તે નાથ હુમેરો. ૧
પ્રતિષ્ઠિત સુત મુંઠરં, વાજારસી રાય;
વીશ લાખ પૂરવતણુ, પ્રભુભવ આય. ૨

ધનુષ બસેં જિન રહુડીએ, સ્વસ્તિક લાંછન સાર;
પદ પદ જમ રાજતો, તાર તાર ભવતાર. ૩

૩

જુઠાં ઐવેયકથી ચળ્યા, જિનરાજ સુપાસ;
ભાદ્રવા વદિની આઠમે, અવતરીયા ખાસ. ૧
જેઠું શુક્લ ખારશે જણ્યા, તસ તેરશે સંયમ;
ફાગુણવાદિ છઠે કેવલી, શીવ લહે તસ સત્તમ. ૨
સત્તમ જિનવર નામથી એ, સાતે ઇત સમંત;
જ્ઞાનવિમલ સૂરિ નિત્ય લહે, તેજ પ્રતાપ મહંત. ૩

અથ શ્રી સુપાર્શ્વનાથનું સ્તવન.

(લાછલદે માત મલાર. એ દેશી.)

શ્રી સુપાસ જિનરાજ, તું ત્રિભુવન ચિરતાજ;
આજ હો છાજેરે ઠકુરાઇ, પ્રભુ તુજ પદ તણીલ. ૧
દિવ્ય ધ્વનિ સુર ફલ, ચામર છત્ર અમૂલ;
આજ હો રાજેરે લામંઠલ, ગાજે દુંદુભિલ. ૨
અતિશય સહજના ચાર, કર્મ ખપ્યાથા અખાર;
આજહો કીધારે ઓગણીશે, સુરગણ લાસુરેલ. ૩
વાણીગુણ પાંત્રીસ, પ્રાતિહારજ જગદીસ;
આજહો રાજેરે હીવાજે, છાજે આઠશુંલ. ૪
ત્રિહાસન અચોક, ખેડા માંહે લોક;
આજહો સ્વામીરે શિવગામીરે, વાયક વશ મુરચોલ. ૫

શ્રીસુપાર્શ્વનાથ સ્વામીની સ્તુતિઓ.

અષ્ટ મહા પડિહારશ્યં એ, શાસે સ્વામી સુપાસ તો;
મહા ભાગ્ય અરિહા પ્રજુ એ, મુર નર જેહના દાસ તો.
ગુણ અતિશય વરણુવ્યા એ, આગમ અંધ મોહર તો;
માતંગ શાંત સુર સરિએ, વીર વીધન અપહાર તો. ૧

૨

સુપાસ જિન વાણી, સાંભણે જેહ પ્રાણી;
દ્વયે પહેચાણી, તે તસ્યા ભવ્ય પ્રાણી
પાંત્રીશ ગુણ ખાંણી, સુત્રમાં જે ગુથાણી;
પદ દ્રવ્યશ્યં જાણી, કમ પોણે જ્યં ધાણી. ૧

શ્રી ચંદ્રપ્રભ સ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો.

ચંદ્રપ્રભ ચંદ્રાવતી, પુત્રિ ચવિયા વિજયંત;
અનુનાથાએ જનમિયા, વૃશ્ચિક રાશિ મહંત. ૧
મૃગયોની ગણુ દવનો, કેવલવિષ્ણુ વિક્રમાસ;
પામ્યા નાગ તરૂતણે, નિર્મલ નાથુ લેલાસ. ૨
પરમાનંદ પદ પામિયા એ, વીર કહે નિરધાર;
સાથે સદુષ્ઠા શોભતા, મુનિવર એક હજાર. ૩

૨

ભક્તમણા માતા જનમીયા, મહાસેન જસ તાત;
ઉદ્ધપતિ ભંજન દીપતો, ચંદ્રપુરીનો રાય. ૧
દશભુજ પૂરવ આઉખું, દોહસો ધનુષની દેહ;
મુરનર પતિ સેવા કરે, ધરતા અતિ સસનેહ. ૨
ચંદ્રપ્રભ જિન આઠમાએ, ઉત્તમ પદ દાતાર;
પદ્મવિજય કહે પ્રજુભિએ, મુજ પ્રજુ પાર ઉતાર. ૩

શ્રીચંદ્રપ્રભ જિન આઠમા, ચંદ્રપ્રભ સમ દેહ;
 અવતરિયા વિજયતથી, વદિ પચમી ચૈત્રેહ. ૧
 પોસવદિ જારશે જનમિયા તસ તેરશે સાધ;
 ફામુજુ વદિતી સાતમે, કેવલ નિરખાધ. ૨
 ભાદ્રવ સતમિ શિવ લલ્યા, પુરિ પૂરણ ધ્યાન;
 અદ્ભુત સિદ્ધિ સંપન્ને, નય કહે જિન અધ્યાન. ૩

અથ શ્રી ચંદ્રપ્રભ સ્તવન.

શ્રી શ્રેયાંસ જિન અંતરજામી એ દશી.
 શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિનપદ સેવા, હેવામે જે હલિયાણ;
 આતમ ગુણ અનુભવથી મલિયા, તે ભવ ભવથી
 દલિયાણ. શ્રી ચંદ્રપ્રભ. ૧
 દ્રવ્ય સેવ વંદન નમનાદિક, અર્ચન વડી ગુણમામેણ;
 ભાવ અભેદ થવાની ઈહા, પરભાવે નિઃકામેણ. શ્રી૦ ૨
 ભાવ સેવ અપવાદે નૈગમ, પ્રભુ ગુણને સંકલ્પેણ;
 સંમહ સત્તા તુલ્યારોપે, ભેદભેદ વિકલ્પેણ. શ્રી૦ ૩
 વ્યવહારે બહુ માન જ્ઞાન નિજ, ચરણે જિન ગુણ રમણાણ;
 પ્રભુ ગુણ આલંબી પરિણામે, જગત્ પદ ધ્યાન સમ
 રણાણ. શ્રી૦ ૪
 શબ્દે શુક્લ ધ્યાનારોહણ, સમભિરૂદ ગુણ દશમેણ;
 બીજા શુક્લ અવિકલ્પ એકત્વે, એવંભૂત તે અમરેણ.
 શ્રી૦ ૫
 ઉત્સર્ગે સમકિત ગુણ પ્રગટ્યો, નૈગમ પ્રભુતા અંશેણ;
 સમહ આતમ સત્તાલંબી, મુનિપદ ભાવ પ્રશંસેણ. શ્રી૦ ૬

જાણુસરે જે શ્રેણિ પદરસે, આતમ શક્તિ પ્રકાશેણ;
 મથાખ્યાત પદ શબ્દ સ્વરૂપે, શુદ્ધ ધર્મ ઉદ્ધાસેણ. શ્રી૦ ૧૭
 ભાવ સયોગિ અયોગિ શૈલેશે, અતિમ દુગ નય જાણેણ;
 સાધનતાયે નિજ ગુણ વ્યક્તિ, તેહ સેવના વખાણેણ. શ્રી૦ ૧૮
 કારણ ભાવ તેહ અપવાદે, કાર્ય રૂપ ઉત્તરેણ;
 આત્મભાવ તે ભાવ દ્રવ્ય પદ, માદ્ય પ્રવૃત્તિ નિસર્ગેણ. શ્રી૦ ૧૯
 કારણ ભાવ પરંપર સેવન, પ્રગટ કારણ ભાવેણ;
 કારણસિદ્ધે કારણતા વ્યય, શુદ્ધ પારણામિક ભાવેણ. શ્રી૦ ૨૦
 પરમ ગુણી સેવન તન્મયતા, નિશ્ચય ધ્યાને ધ્યાવેણ;
 શુદ્ધાતમ અનુભવ આસ્વાદી, દેવચંદ્ર પદ પાવેણ. શ્રી૦ ૨૧

શ્રી ચંદ્રપ્રભ સ્વામીની સ્તુતિઓ.

ચંદ્રપ્રભુ મુખ ચંદ્રમા, રાખિ જોવા જમ્યંએ;
 દ્રવ્ય ભાવ પ્રભુ દારસણે, નર્મણતા ચમ્યંએ.
 વાણી સુખારસ વેલગી, રુણંચે તતખેવ;
 ભજે ભદંત ભૂદિકા, વીરવીજય તે દેવ.

૨

સેવે મુર વૃંદા, ભસ ચરણારવિંદા;
 અકૃમ નિજચંદા, ચંદ વરણે સોહંદા.
 મહસેન નૃપ નંદા, કાપતા દુઃખ દંદા;
 ભંજન મિય ચંદા, પાપ માંતુ સેવંદા.

૩

શ્રી સુવિધનાથ સ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો.

સુવિધનાથ સુવધિ નમ્ર, ધ્યાન યોનિ મુખકાર;
 આઘ્યા આજીત સ્વર્ગથી, કાઠંદી અવતાર.

૪

राक्षस गण मुकुटतने, धनराशि रिणमूढ;
 वरस बार छद्मस्थमां, कर्म राशक साईल.
 मंजु नरुतसे डेवलीमे, सहस्र मुनि संघात;
 अक्ष भट्टोदय पद पर्या, वीर नभे परलात.

१

मुविधिनाथ नयभा नभु, सुधीव जल तात;
 मगर संछन अरले नभु, रामा रूमी मात.
 आमु जे बाप पूरवतकुं, सत धनुपनी काय;
 डाकरी नगरी धरती, प्रभुबुं प्रभु पाय.
 हिलम विधि जेहथी लहो जे, तिले सुविधि जित नाम;
 नमतां तस पद पभने, लहिये साधित धाम,

३

जारे मुविधि जिबुं, नाम जीबुं पुष्पदंत;
 कामुज वदि जीजे अघ्या, भेटेसी सुर आनंत.
 मागशर वदि पंथमी जण्या, तस छटे डीक्षा;
 कालेक शुदि वीजे डेवजी, दिजे महु परि शीक्षा.
 शुदि नवमी साइवा तखीजे, अजर अमर पद होय,
 धीरविमल शेषक डहो, जे नमतां गुण जेय.

अथ श्री मुविधिनाथनुं स्तवन.

यारा भट्टेला उपर मेह, उइजे बीजली हो लाल. जे दरी.
 दीढा मुविधि जिबुं, समाधिरसे लयो हो लाल,
 समाधिरसे लयो, बारह आत्मस्वरूप, अनादिनो बीस-
 यो हो लाल. अ०

સકલ વિભાવ ઉપાધિ, થકી મન ઓસર્યો હો લાલ; ૧૦
 સત્તા સાધન માર્ગ, બહી એ સંચર્યો હો લાલ. જા. ૧
 મુખ પ્રભુ જનકુલ રોનિ, સરવ જગ દેખતા હો લાલ; ૨૦
 નિજ સનાએ શુદ્ધ, સહુને લેખતા હો લાલ સં
 પર પરિણતિ અદ્વય, પલ્લુ ઉવેખતા હો લાલ. પાંચે
 લોચનએ નિજ શક્તિ, અનંત ગવેખતા હો લાલ. અ. ૨
 દાનાદિક નિજ ભાવ, હતા જે પરવશા હો લાલ. હતા.
 તે નિજ સનમુખ ભાવ, પ્રહી લહી તુજ દશા હો લાલ. ૩૦
 પ્રભુનો અદ્ભૂત યોગ, સ્વરૂપ તથા રસા હો લાલ. ૨૫૦
 જામે વાસે તાસ, જસ ગુણ તુજ જિસા હો લાલ. જા. ૩
 મોહાદિકની ધમિ અનાદિની ઉત્તરે હો લાલ. અ. ૦
 અમલ અખંડ અલીસ, સ્વભાવજ સાંભરે હો લાલ. ૨૫૦
 તત્વ રમણ શુચિ ધ્યાન, બહી જે આદરે હો લાલ. જા. ૦
 તે સમતારસ ધામ, સ્વામી મુદ્રા વરે હો લાલ. ૨૫૦ ૪
 પ્રભુ છો ત્રિભુવન નાય, દાસ હું તાહુને હો લાલ. ૨૫૦
 કંઈકાનિધિ અભિલાષ, અછે મુજ એ ખંડે હો લાલ. અ. ૦
 આતમ વસ્તુ સ્વભાવ, સદા મુજ સાંભરે હો લાલ. ૨૦
 જાસન વાસન એહ, ચરણ ધ્યાને ધરે હો લાલ. જા. ૫
 પ્રભુ મુદ્રાને યોગ, પ્રભુ પ્રભૂતા લખે હો લાલ. ૩૦
 દ્રવ્ય તણે સાધર્મ્ય, સ્વસંપત્તિ ઓળખે હો લાલ. ૨૫૦
 ઓળખતાં બહુ માન, સહિત રૂચિ પણ વધે હો લાલ. ૨૦
 રૂચી અનુયાયી વીર્ય, ચરણ પારા સધે હો લાલ. ૨૦ ૬
 ક્ષાયોપશમીક ગુણ સર્વ, થયા જુજ ગુણ રસો હો લાલ. ૫૦
 સત્તા સાધન શક્તિ, વ્યક્તતા ઉદ્ધરી હો લાલ. ૨૫૦

હવે સંપૂર્ણ સિદ્ધ, તણી શી વાર છે હો લાલ. તો
અચંદ્ર જિનરાજ, જગત આધાર છે હો લાલ. જગ

શ્રી સુવિધનાથ સ્વામીની સ્તુતિઓ.

સુવિધિ સેવા કરતા દેવા, તજિ વિષય વાસના;
શિવ સુખ દાતા જ્ઞાતા વ્રાતા. હરે હુઃખ દાસનાં;
નય ગમ ભંગે રંગે ચંગે, વાણી ભવ છારિકા;
અમર અતીતા મોહાતિતા, વીરં ચ સુતારિકા.

૨

નર દેવ ભાવ દેવો, જેહુની સારે સેવો;
જેહુ દેવાધિ દેવો, સારજગમાં જયું મેવો.
જોતાં જગ એહુવો, દેવ દાંડો ન તેહુવો;
સુવિધ જિન જેહુવો, મોક્ષ દે તતખેવો.

અથ શ્રી શીતલનાથ સ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો.

દશમા સ્વર્ગથી ચળ્યા, દશમા શીતલનાથ;
ભદિલપુર ધન રાશિયે, માનવ ગણ શિવ સાથ.
વાનર ચોનિ જિર્ણુદની, પૂર્વાપાદા ભત;
ત્રિગ વરસાંનર કેવલી, પ્રીયંગુ વિખ્યાત.
મુંચમધર સહસે વર્ષા એ, નિરૂપમ પદ નિરવાણુ;
વીર કહે પ્રભુ ધ્યાનથી, ભવ ભવ કોડિ કલ્યાણુ,

૨

નંદ દહરથ નંદનો, શીતલ શીતલ નાથ;
રાબ ભદિલપુર તથો, મહાદે સિવ સાથ.

જામ પરવડુ આઉંબુ, નેહ ધનુષ પરિમાણ;
 મયા માયા ટાળીને, લલ્યા પંચમ નાણ.
 મીંવત્સ લંછન સુંદર એ, પદ પદમે રહે જાસ;
 તે જિનની સેવા થકી, લહીએ લીલ વિલાસ.

૩

પ્રાણુત કદવ થકી ચંચા, શીતલ જિન દશમા;
 વદી વૈશાખની કહે જાણે, દાધજવર પ્રશમ્યા.
 મહાવદી તેરશે જન્મ દીક્ષા, તસ તેરશે લીધ;
 વદી પોત્તી ચૌદશ દીને, કેવલી પરસિદ્ધ.
 વદી માંજે વૈશાખની એ, મોક્ષ ગયા જિનરાજ;
 પ્રાણાવમલ જિનરાજથી, સિઝે સધળાં કાજ.

અથ શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત શ્રી શીતલનાથ
 સ્વામીનું સ્તવન.

આદર જીવ ક્ષમા ગુણ આદર. એ દેશી.

શીતલ જિનપતી પ્રભુતા પ્રભુની, મુજથી કહીય ન જાયજી;
 અનંતતા નિર્મલતા પુણ્યતા, જ્ઞાન વીના ન જણાયજી શીં ૧
 ચરમ જલધિ જલમિલે અંજલી, ગતિ ઝીપે અતીવાયજી;
 સર્વ આકાશ ઓલંધે ચરણે, પણ પ્રભુતા ન ગણાયજી. શીં ૨
 સર્વ દ્રવ્ય પ્રદેશ અનંતા, તેહથી ગુણ પર્યાયજી;
 તાસ વર્ગથી અનંત ગુણ પ્રભુ, કેવલ જ્ઞાન કહાયજી. શીં ૩
 કેવળ દર્શન એમ અનંતુ, અહે સામાન્ય સ્વભાવજી;
 સ્વપર અનંતથી ચરણ અનંતુ, સમરણ સંવર ભાવજી. શીં ૪
 દ્રવ્ય ક્ષેત્ર ને કાલ ભાવ ગુણ, રાજનીતિ એ ચારજી;

ત્રાસ વીના જડ ચેતન પ્રભુની, કોઈન લોપે કારણ. શી૦ ૫
 મુદ્દારાય થીર પ્રભુ હિપયોગે, જે સમરે તુજ નામણ;
 અબ્યાખ્યાય અનંતો પામે, પરમ અમૃત સુખધામણ. શી૦ ૬
 આખ્યા ઈશ્વરતા નિર્ણયતા, નિર્વાંછકતા રૂપણ;
 ભાવ સ્વાર્થીન તે અવ્યય રીતે, ઈમ અનંત ગુણ ભૂપણ. શી૦ ૭
 અબ્યાખ્યાય સુખ નિર્મલ તે તો, કરણ જ્ઞાને ન જખાવણ;
 તેહજ એહનો જાણુગ લોકજા, જે તુમ સમ ગુણ રાયણ. શી૦ ૮
 એમ અનંત દાનાદિક નિજગુણ, વચનાતિત પંડરણ;
 નાસન ભાસન ભાવે દુર્લભ, પ્રાપ્તો તો અતિ દરણ. શી૦ ૯
 સકલ પ્રત્યક્ષપણે ત્રીભૂવન ગુર, જાણું તુજ ગુણ મામણ;
 બીજું કાંઈ ન માગું સ્વામી, એહીજ કે મુજ કામણ. શી૦ ૧૦
 એમ અનંત પ્રભુતા સદૃહતાં, અર્થે જે પ્રભુ રૂપણ;
 દેવચંદ્ર પ્રભુતા તે પામે, પરમાનંદ સ્વરૂપણ. શી૦ ૧૧

શ્રી શીતલનાથ સ્વામિની સ્તુતિ.

શીતળ પ્રભુ દર્શન શીતલ અંગ ઉવંજે,
 કલ્યાણક પાંચે પ્રાણી ગણ સુખ સંજે;
 તો વચન સુશ્રુતા શીતળ કીમ નહી લોક;
 મુલ વીર તે જાણા શાસનદેવી અરોક. ૧

૨

શીતળ જિન સ્વામી, પુન્યથી સેવ પામી;
 પ્રભુ આતમરામી, સર્વપરભાવ વામી.
 જે શીવમતી ગામી, શાંતિતાનંદ ધામી;
 ભખી સુખ કામી, પ્રભુમીએ શીશ નામી. ૧

શ્રી શ્રેયાંસનાથ સ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો.

અમ્યુતથી પ્રભુ ઉતર્યા, સિંહપુરે શ્રેયાંસ;
 ચોની વાંતર દેવગણ, દેવ કરે પરશંસ.
 શ્રવણે સ્વામી જનમિયા, મકરરાશિ દુગવાસઃ
 છદ્મસ્થા તિંદુકતણે, કેવલ મહિમા જાસ.
 વાચંયમ સહસે સહિષે, ભવ સંતતિનો છેલ્લ;
 શ્રી શુભ વીરને સાંધસ્થું, અવિચલ ધર્મ સનોલ.

૨

શ્રી શ્રેયાંસ અગ્યારમા, વિષ્ણુ નૃપનાય;
 વિષ્ણુ માતા જેહની, એંશી ધનુષની કાય.
 વર્ષ ચારાશો લાખનું, પાંચનું જેણે આય;
 પડગી લાંછન પદકજે, સિંહપુરીનો રાય.
 રાજ્ય તણ હીક્ષા વરોએ, જિનવર ઉત્તમ જ્ઞાનઃ
 પામ્યા તસ પદ પદને, નમતાં અવિચલ જ્ઞાન.

અમ્યુત કલ્પાથકી ચળ્યા, શ્રેયાંસ જિણુંદ;
 જેઠ અંધારી હીવસ છહે, કૃત બહુ આણુંદ.
 કાગણ વહિ બારશે જનમ, હીક્ષા તસ તેરશે;
 કેવલી મહા અમાવશે, દેસન ચંદન રસ.
 વહિ આવણ ત્રીજે લહ્યાએ, શિવ શુભ અક્ષય અનંતઃ
 સહસ સમિહો પૂરણો, નય કહે એ ભગવંત.

શ્રી શ્રેયાંસનાથ સ્વામીનું સ્તવન.

રાગ ગોડી. અહો મતવાલે સાજના એ દશી.
 શ્રી શ્રેયાંસ જિન અંતરજામી, આતમરામી નામીરે;
 અધ્યાતમ મત પૂરણ પામી, સહજ સુગતિ ગતિ ગામીરે. શ્રી. ૧
 સયજ સંસારી ઇંદ્રિયરામી, મુનિગણ આતમરામીરે;
 મુખ્યપણે જે આતમરામી, તે કેવલ નિઃકામીરે. શ્રી. ૨
 નિજ સ્વરૂપ જે કિરિયા સાધે, તેહ અધ્યાતમ લહિયેરે;
 જે કિરિયા કરી ચઢિગતિ સાધે, તે ન અધ્યાતમ કહિયેરે. શ્રી. ૩
 નામ અધ્યાતમ ઠવણ અધ્યાતમ, દ્રવ્ય અધ્યાતમ છંડારે;
 સાવ અધ્યાતમ નિજ ગુણ સાધે, તે તેહશું રહ મંડારે. શ્રી. ૪
 શબ્દ અધ્યાતમ અરથ સુણીને, નિર્વિકલ્પ આદરજેરે,
 શબ્દ અધ્યાતમ સજના જણી, હાન ગ્રહણ મતિધરજેરે. શ્રી. ૫
 અધ્યાતમ જે વસ્તુ વિચારી, બાજ જણ લખાસીરે;
 વસ્તુગતે જે વસ્તુ પ્રકાસે, આનંદધન મતવાસીરે. શ્રી. ૬

શ્રી શ્રેયાંસનાથ સ્વામીની સ્તુતિઓ.

શ્રી શ્રેયાંસ સુહંકર પામી, ઇચ્છે અવર કુંજ દેવાળ;
 કનક તર સેવે કુંજ પ્રભુને, છંડી સુરતર સેવાળ.
 પૂર્વાપર અવિરોધી સ્વાત્પદ, વાણી સુધારસ વેલીળ;
 માનવી મણગેસર મુપસાએ, વીર હૃદયમાં ફેલીળ. ૧

૨

વિષ્ણુ જસ માત, જેહના વિષ્ણુ તાત;
 પ્રજ્ઞના અવસાત; તીન સુવને વિષ્ણુવાત.

મુરપતિ સંપાત, જસ નિકટ આયાત;
કરી કર્મનો ધાત, પામીયા મોક્ષ શાત.

શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો.

પ્રાણત થકી પ્રભુ પાંગર્યા, ચુંપે ચંપા ગામ;
શિવમારગ જાતાં થકાં, ચંપક તરૂ વિસરામ.
અંધ યોનિ ગણ રાક્ષસ, સતલિષા કુંભરાસ;
પાડણ હેઠે કેવલી, મૌનપણે ધગવાસ.
વદશત સાથે શિવ થયા એ, વાસુપૂજ્ય જિનરાજ;
વીર કહે ધન્ય તે ધડી, જખ નિરખ્યા મહારાજ.

૨

વાસવ વંદિત વાસુપૂજ્ય, ચંપાપુરી ઠામ;
વાસુપૂજ્ય કુલ ચંદ્રમા, માતા જયા નામ.
મહિપ લાંછન જિન બારમા, શિત્તેર ધનુષ પ્રમાણ;
કયા આયુ વરસ વલી, બોહોતેર લાખ વખાણ,
સંધ ચતુર્વિધ સ્થાપીને એ, જિન ઉત્તમ મહારાય;
તમ મુખ પદ વચન મુણી, પરમાનંદી થાય.

૩

પ્રાણતથી ઇહાં આવીયા, જેઠ મુદિ નવમી;
જન્મ્યા ફાગણ ચૌદશે, અમાવાસે સંધમી.
મહા મુદિ બીજે કેવલી, ચૌદશ આપાઢી;
મુદિ શિવ પામ્યા કર્મ કષ્ટ, સવિ દૂરે કાઢી.
વાસુપૂજ્ય જિન બારમાએ, વિદુમ રંગે કાય;
મી નયવિમલ કહે ઇશ્યું, જિન નમતાં મુખ થાય.

શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામીનું સ્તવન.

સાહેબા માતીડા હુમારો એ દેશી.

સ્વામી તુમે કાંઈ કામણ કીધું, ચિત્તહં આમારું ચોરી લીધું;
સાહેબા વાસુપૂજ્ય જિજ્ઞાસા, મોહના વાસુપૂજ્ય, એ આંકળી.
અમે પણ તુમશું કામણ કરશું, ભક્તિ થહી મન ધરમાં ધરશું, સા. ૧
મન ધરમાં ધરીયા ધરશેભા, દોખન નિત્ય રહેશે ચિરધાભા;
મન પૈકું અકુંઠિત ભકતે, ચોગી ભાંખે અનુભવ યુકતે. સા. ૨
જેશે વાસિત મન સંસાર, કલેશ રહિત મન તે ભવપાર;
તે વિશુદ્ધ મન ધર તુમે આપ્યા, પ્રભુ તો અમે તવનિધિ જહકિ
પાયા. સા. ૩

માન રાજ, અલગા જલ ખેડા, પણ ભગને અમ મનમાં ખેડા;
અલગાને વલગ્યા જે રહેવું, તે ભાણા ખાખડ દુખ રહેવું.
સા. ૪

આયક ધ્યેય ધ્યાન ગુણ એકે, ભેદ છેદ કરશું હવે દેકે;
ઓર નીર પરે તુમશું મલશું, વાયક યશ કહે હેબે હળ.
શું. સા. ૫

શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામીની સ્તુતિઓ.

વિમલ ગુણ અગારં, વાસુપૂજ્ય સફારં;

નિહત વિષય વિકારં, આમે કેવલ્ય સારં;

વચન રસ ઉદારં, મુક્તિ તત્ત્વ વિચારં;

પીર વિમલ નિવારં, સ્તોત્રિ ચંડી હુમારં.

વિધિના ઉપગારી, ધર્મના આદિકારી;
 ધર્મના દાતારી, કામકોષાદિ વારી.
 તાર્યાં નર નારી, દુઃખ દોહાળવારી;
 વાસુપુત્ર્ય નિહારી, જાડું હું નિત્ય શારી.

શ્રી વિમલનાથ સ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો.

આશ્રમ સ્વર્ગ થકી ચલી, કંપીલપુરમાં વાસ;
 ઉત્તરા ભાદ્રપદે જનમ, માનવગણુ મીન રાશિ.
 ધ્યાની છાગ મુહુંકર, વિમલનાથ ભગવંત;
 દાય વરસ તપ નિર્જલી, જંજીતલે અરિહંત.
 પદ સહસ્ર મુનિ સાથરયુ એ, વિમલ વિમલ પદ પાવ;
 શ્રી શુભચીરને સાંઈશયું મળવાહું મન થાય.

કંપીલપુરે વિમલ પ્રભુ, રયામા માતા મહદાર;
 કૃતવર્મ્મા નૃપ કુલ નભે, ઉગમિયો દિનકાર.
 લંછન રાજે વરાહનું, સાઠ પદુપની કાયા;
 સાઠલાખ વરસા તણું, આયુ મુખ દાયા.
 વિમલ વિમલ પોતે થયો એ. સેવક વિમલ કરેહ;
 તુજ પદ પદ્મ વિમલ પ્રાપ્તે, સેવું ધરી સસનેહ.

આશ્રમ કલ્પ થકી ચલ્યા, માધવ મુદિ ખાર્યો;
 મુદિ માહા ત્રિજે જળ્યા, તસ થાયે પ્રત રસ
 મુદિ પાસિ છું લલ્યા, વર નિર્મલ કેવલ;

પદિ સાતમ આપાદની, પામ્યા પદ અમલ. ૨
 વિમલ જિનેસર વંદિએ એ, જ્ઞાનવિમલ કરી ચિહ્ન;
 તેરસમે જિન નિત દિયે, પુણ્ય પરિવલ્લ વિત્ત. ૩

શ્રી વિમલનાથ સ્વામીનું સ્તવન.

રાગ મહદ્ધાર, ઇડર આંખા આંખસારે. એ દેશી.

દુઃખ દોહુગ દૂરે રહ્યાંરે. સુખ સંપદ શું લેહ,
 ધીંગ ધણી માંથે કિયારે, કુણ ગાંજે નર ખેડ;
 વિમલ જિન, દીઠાં લોયણ આજ, ગહારાં સીધાં વંછિત મા-
 જ. વિમલ જિન૦ દિકા૦ ૧

ચરણ કમલ કમલા વસેરે, નિર્મલ ચિર પદ દખ;
 સમલ અધિર પદ પરિહરીરે, પંકજ પામર પેળ વિન્દી૦ ૨
 મુજ મન તુજ પદ પંકજેરે, લીનો ગુણ મકરંદ;
 રંક ગણે મંદિરધરા રે, ઇંદ ચંદ નાગિંદ. વિન્દી૦ ૩

સાહિબ સમરથ તું ધણીરે, પામ્યો પરમ ઉદાર;
 મન વિશરામી વાલહોરે, આનમ આ આધાર વિન્દી૦ ૪
 હરિસખ દીઠે જિન તણું રે, શંસય ન રહે લેખ;
 દિનકર કરભર પસરંતા રે, અધકાર પ્રતિવેધ. વિન્દી૦ ૫

અમિય ભરી મૂરતિ રચીરે, ઉપમ ન ધટે કોય;
 માંતિ મુધારસ ઝીલતી રે; નિરખત હુમિ ન હોય. વિન્દી૦ ૬
 એક અરજ સેવક તણીરે, અપધારે જિનરેવ;
 રૂપ કરી મુજ દીલધેરે, આનંદધન પદ સેવ. વિન્દી૦ ૭

શ્રી વિમળનાથ સ્વામિની સ્તુતિઓ.

વિમલનાથ વિમલ ગુણ વર્યા,
જિન પદ ભોગી ભવ નિસ્તર્યા;
વાણી પાંત્રીસ ગુણ લક્ષણી,
છમ્મુહ મુર પ્રવરા જક્ષણી. ૧

૨

વિમલ જિન જીહારો, પાપ સંતાપ વારો;
શ્યામાંબ મહુલારો, વિશ્વ કીર્તિ વિકારો.
યોજન વિસ્તારો, જાસ વાણી પ્રસારો;
ગુણ ગણ આધારો, પુન્યના ઓ પ્રકારો. ૧

શ્રી અનંતનાથ સ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો.

દેવસોક દશમા થકી, ગયા અયોદ્ધા ઠામ;
હસ્તિ યોનિ અનંતને, દેવગણે અભિરામ. ૧
દેવતીઓ જનમ્યા પ્રભુ, મિન રાશિ સુખકાર;
ત્રણ વરસ છદ્મસ્થમાં, નહિ પ્રતિદિ ઉચ્ચાર. ૨
પીંપલ વૃક્ષે પામીયા ઓ, કેવલ લક્ષ્મીનિવાન;
સાત સહસ્રશુ શિવ વર્યા, વાર કડે બહુ જાન. ૩

૪

અનંત અનંત ગુણ આગર, અયોધ્યા વાસી;
સિંહસેન નૃપ નંદનો, થયો પાપ નિકાસી. ૧
મુજસા માતા જન્મીયો, ત્રીસ લાખ ઉદાર,
વરસ આદિયુ પાલિયુ, જિનવર જમકાર. ૨

(૧૮૪)

લંછન સિંચાણુ તણું એ, કાયા ધનુષ પચાસ;
જિનપદ પદ નમ્યાથકી, લહિયે સહજ વિલાસ. ૩

૩

પ્રાણન થકી ચવિયા ઈહાં, આવણુ મુદિ સાતમ;
વેશાખ વદિ તેરશે, જનમ્યા ચૌદશે વૃત.
વદિ વેશાખી ચૌદશે, કેવલ પણ પામ્યા;
એવ શુદિ પંચમિ દિને, શિવ વનિતા કામ્યા. ૨
અનંત જિનેશ્વર ચૌદમા એ, કીધા દુશ્મન અંત;
તાંનવિમલ કહે નામથી, તેજ પ્રતાપ અનંત. ૩

શ્રી અનંતજિન સ્તવન.

સાહેલડિયાં. એ દશી.

શ્રી અનંત જિનશ્ચું કરો, સાહેલડિયાં.

ચોલ મણ્ડનો રંગરે; ગુણ વેલડિયાં.

સાચો રંગ તે ધર્મનો, સાહેલડિયાં.

ખીજો રંગ પતંગરે, ગુણ વેલડિયાં. ૧

ધર્મ રંગ છરણ નહીં, સાં કહ તે છરણ થાયરે; ગુ ૦

સાનું તે વિષ્ણુસે નહી, સાં ધાટ ધક્કમણુ જાયરે. ગુ ૦ ૨

ત્રાંણું જે રસ બેધિયું, સાં તે હોય જાયું હેમરે; ગુ ૦

કરિ ત્રાંણું તે નવિ હુએ, સાંએહવો જગ ગુર પ્રમરે. ગુ. ૩

ઉત્તમ ગુણ અનુરામથી, સાં લહિયે ઉત્તમ કામરે. ગુ ૦

ઉત્તમ નિજ મહિમા વધે, સાં દીપે ઉત્તમ કામરે. ગુ ૦ ૪

ઉત્કૃષ્ટ સિંદુ સાયર લાલો, સાંનિમલોય અખચ અલંગરે ગુ ૦

પુણ્ય પદ કહે મહુ ગુણે, સાં તિમ મુજ રૂપ પ્રસંગરે. ગુ ૦ ૫

શ્રી અનંતનાથ સ્વામીની સ્તુતિઓ.

જ્ઞાનાદિકા ગુણવરા નિવસંત્યનંતે,
વજ્રી મુપર્વ મહિતો જિન પાદ પદ્મે;
અંથાર્ણવે મતિવરા પ્રણતિસ્મ ભક્ત્યા,
પાતાલ ચાંદ્રશી સુરી શુભ વીર દક્ષા.

૨

અનંત અનંત નાણી, જાસ મહિમા ગવાણી;
મુરનર નિરિ પ્રાણી, સાંભળે જાસ વાણી.
અંક વચન સમજાણી, જોડ સ્યાદ્વાદ જાણી;
તથા તે ગુણ ખાણી, પામિયા સિદ્ધિ રાણી.

શ્રી ધર્મનાથ સ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો.

વિજય વિમાન થકી ચળ્યા, રતનપુરે અવતાર;
ધર્મનાથ ગણ દેવતા, કર્કરાશિ મનોહાર.
જુન્મ્યા પુણ્ય નક્ષતરે, પોતિ છાગ વિચાર;
દોષ વરસ છદ્મચર્યામાં, વચર્યા ધર્મે દયાલ.
દધિપેણોધે કેવલા, વીર વર્યા બહુ નદ્ધ;
કર્મ ખપાવીને હુતા, અડસય સાથે સિદ્ધ.

૨

ભાગ્યનંદન ધર્મનાથ, સુખતા ભલી માત;
વજ્ર સાંછન વજ્રી નમે, વણ સુખન વિખ્યાત.
દશલાખ વરસનું આકેળુ, વપુ મનુષ્ય પિસ્તાલીસ;
રતનપુરીનો રાણીયો, જગમાં જાસ જગીસ.

ધર્મ મારમ જિનવર કહે એ, ઉત્તમ જન આધાર;
તિથે તુજ પાદ પદમ તણી, સેવા કર નિરધાર. ૩

૩

વૈશાખી મુદિ સાતમે, ચવિયા શ્રી ધર્મ;
વિજય થકી મહા માસની, શુદિ ત્રીજે જન્મ. ૧
તેરશ માહી ઉજલી, લીયે સંજમ ભાર;
પોરણી પુનમે કેવલી, ગુણના ભંડાર. ૨
બેઠા પાંચમ દેવલીએ, શિવપદ પામ્યા બેહ;
નય કહે એ જિન પ્રભુમતાં, વાધે ધર્મ સનેહ. ૩

અથ શ્રી ધર્મનાથનું રતવન.

(હારે મારે જોખનીયાનો લટકો દહાડા ચારજો. એ રસી.)

હારે મારે ધર્મ હજંદશુ લાગી પૂરણ પ્રીતજો,

હવડો લલચાજો જનહની ઓલગેરેસો;

હારે મુને થાશે કોઈક સમે પ્રભુ મુપસજજો,

વાતલડી તવ મહારારે સર્વ થાશે વગેરેસો. ૧

હારે કોઈ દુર્જનના ભાંભેરો માહરે નાથજો,

આખવસ્યે નહી ક્યારે કોઈ ચાકરીરે લોલ;

હારે મારા સ્વામી સરખો 'કુણ છે દુનિયા માંહેજો,

જન્મજે રે હમ તેહને ધર આસા કરીરેસો. ૨

હારે જસ સેવાસેતી સ્વારથની નહીં સિદ્ધજો,

મહારે શી કરવો તેહથી માહીરેસો;

હારે મંત્ર જુકુ આરે તે મીઠામને મારેજો,

કાંઈરે પરમારથ જીવ નહીં પ્રીતીરેસો. ૩

હાંરે પ્રભુ અંતરજામી છવન પ્રાણઆધારજો,
વાહોરે નચી જાણ્યો કલિયુગ વાયરોરેસો;
હાંરે મારો લાયક નાયક લક્ષ્મણસહ ભગવંતજો,
વાહરે ગુણ કેરો સાહિબ સાયરેસો. ૪

હાંરે પ્રભુ લામી મુજને તાહારી માયા જોરજો,
અજગારે રહ્યાથી હોય આસિંગસોરેસો;
હાંરે કુણ જાણે અંતરગતની વિષ્ણુ મહારાજજો,
હેજેરે હસી બોલો છાંડી આંખજોરેસો. ૫

હાંરે તારે મુખને મટકે અટક્યું માહારું મનજો,
આંખલડી અણીયાલો કામચુગારડીરેસો;
હાંરે મારે નયણાં લપટ જોવે ખીણ ખીણ તુજજો,
રાતાં રે પ્રભુ રૂપે ન રહે વારીયાંરેસો. ૬

હાંરે પ્રભુ અલગા તો પણ જાણજ્યો કરીને હજુરજો,
તાહારીરે બલીહારી હું જઈ વારણેરેસો;
હાંરે કવિ રૂપ વિષ્ણુવનો મોહન કરે અરદાસજો,
મિરઆથી મન આણી ઉલટ અર્તા ધણીરેસો, ૭

મી ધર્મનાથ સ્વામીની સ્તુતિઓ.

સખિ ધર્મ જિનેસર પુજિયે, જિનપુજે મોહને કુજિયે;
પ્રભુ વયણ મુધારસ પીજિયે, કિન્નર કંઈપં રીંછીયે. ૧

ધરમ ધરમ પોરી, કર્મના પાસ તોરી;
કેવલ શ્રી જોરી, જેહ મોરે ન મોરી.
દર્શની મદ જોરી, જાણ લાખ્યા સોરી;
નમે મુરનર મોરી, તે વરે સિદ્ધિ મોરો. ૨

શ્રી શાંતિનાથ સ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો.

સર્વાર્થ સિદ્ધે થકી, અવિયા શાંતિ જિજ્ઞાસ; ૧
 હસ્તિનાગપુર અવતર્યા, યોનિ હસ્તિવિશેષ.
 માનવ ગણ ગુણપતને, મેયરાશિ સુવિલાસ; ૨
 ભરણીયે જન્મ્યા પ્રભુ, છદ્મસ્થા એગવાસ.
 કેવલ નંદિ તર તલેએ, પામ્યા અંતર ગાણ; ૩
 વીર કરમને ક્ષય કરી, નવસત શું નિર્વાણ.

૨

શાંતિ જિનેશ્વર સોલમા, અવિરા સુત વદા; ૧
 વિશ્વસેન કુલનભોમણિ, ભવિજન મુખ કંદા.
 મુગ લાંછત જિન આઉખું, લાખ વરસ પ્રમાણ; ૨
 હૃદયજાઉર નયરી ધણી, પ્રભુજી ગુણમણિ ખાંણ.
 ચાલીશ ધનુષની દેહડીએ, સમચૌરસ રાંઠાણ; ૩
 વદન પદ્મ જ્યૂં ચંદસો, દીઠે પરમ કલ્યાણ.

૩

ભાદ્રવ વદિ સાતમ દિને, સંવત્કૃથી અવિયા; ૧
 વદિ તેરશ જેઠે જણ્યા, દુઃખ દોહગ સમિયા.
 જેઠ ચૌદશે વદિ દિને, લીધે સંજમ પ્રેમ; ૨
 કેવલ હિજવલ પાસતી, નવમી દિન ખેમ.
 પંચમ ચક્રી પરવણએ, સોલમા સિખગુજડ; ૩
 જેઠ વદિ તેરશે સિખાલણ, નવ કહે સમો કાળ.

શ્રી શાંતિનાથ સ્વામીનું સ્તવન.

રાગ મહદ્ધાર. અતુર ચોમાધું પડિશ્રી. ઐ રેશી.
 શાંતિ જિન એક મુજ વીનતિ, સુણે ત્રિભુવન રાયરે;
 શાંતિ સંરૂપ કિમ બલિયે, કહો મન પરખાયરે. શાંતિ ૧
 વચ તું આતમા જેહુને, એહુવા પ્રશ્ન અવકાશ રે;
 ધીરજ મન મરી સાંભલો. કહું શાંતિ પ્રતિભાસરે, શાંતિ ૨
 ભાવ અવિશુદ્ધ મુવિશુદ્ધ જે. કહ્યા જિનવર દેવ રે;
 તે તેમ અવિનય સદા, પ્રથમ ઐ શાંતિપદ સેવરે. શાંતિ ૩
 આગમવર ગુરુ સમકિતી, કિરિયા સંવર સાર રે;
 સંપ્રદાયો અવગચક સદા, શુચિ અનુભવાધાર રે. શાંતિ ૪
 શુદ્ધ આલંબન આદરે, તણ અવર જંજાસ રે;
 તામચી વૃત્તિ મનિ પરિહરી, ભજે સાત્તિકી શાલરે. શાંતિ ૫
 રૂલવિસંવાદ જેહુમાં નહીં, શબ્દ તે અર્થ સંબધિ રે;
 સકલ તય વાદ વ્યાપી રહ્યો, તે શિવ સાવન સંધિરે. શાંતિ ૬
 વિધિ પ્રતિષેવ કરિ આતમા, પદારથ અવિરોધ રે;
 અહમ્ વિધિ મહાજને પરિગ્રહ્યો, ધર્યો આગમેં બોધરે. શાંતિ ૭
 દુષ્ટ જન સંગાત પરિહરી, ભજે સુગુરુ સંતાનરે;
 જોગ સામર્થ્ય ચિત ભાવજે, ધરે મુગતિ નિદાન રે. શાંતિ ૮
 માન અપમાન ચિત સમ ગણે, સમ ગણે કનક પાપાણ રે;
 વદક નિદક સમ ગણે, ધર્યો હોયે તું જાણ રે. શાંતિ ૯
 સર્વ જગજંતુને સમ ગણે, ગણે તણ મણિભાવરે;
 મુક્તિ સંસાર બેહુમમ મણે, મણે ભવજલ નિધિનાવરે. શાંતિ ૧૦
 આપણે આતમભાવ જે, એક ચેતનાધાર રે,

અવર સવિ સાથ સ'યોગથી, એહ નિજ પરિકર સાર રે. શાં ૧૧
 પ્રભુ મુખથી એમ સાંભલી, કહે આતમરામ રે;
 તાહરે દરિસણે નિસ્તર્યો, મુજ સીધાં સવિ કામ રે. શાં ૧૨
 અહો અહો હું મુજને કરું, નમો મુજ નમો મુજરે;
 અમિત ફલ દાન દાતારની, જેહની ભેટ થઇ પુજરે. શાં ૧૩
 શાંતિ સરૂપ સંક્ષેપથી, કહો નિજ પરરૂપરે;
 આમમમાંહે વિસ્તર ધણો, કહો શાંતિ જિનબૂપરે. શાં ૧૪
 શાંતિ સરૂપ એમ ભાવશે, ધરી શુદ્ધ પ્રભુધાન રે;
 આનંદધન પદ પામશે, તે લહેશે બહુ માન રે. શાં ૧૫

શ્રી શાંતિજિન સ્તવન.

મરમો કોણે કોરાબ્યો કે નંદછના લાલરે. એ રશી.
 સોલમા શાંતિ જિનેસર કેવ કે, અચિરાના નંદરે.

જેહ ની સારે મુરપતિ સેવ કે; અં

તિરિનર મુર સહુ સમુદાય કે, અં

એક યોજન માંહે સમાય કે. અં

૧

તેહને પ્રભુજીની વાણી કે, અં

પરિણમે સમજે ભવિ પ્રાણી કે; અં

સહુ જીવના સંશય લાજે કે, અં

પ્રભુ મેઘ ધ્વનિ એમ જાજે કે. અં

૨

જેહને જોયણ સવાસો માન કે, અં

જે પૂર્વના રોગ તેણે માન કે; અં

સવિ નાશ થાવે નવા નાવે કે, અં

પદ માસ પ્રભુ ખરલાવે કે, અં

૩

જિહાં જિનણ વીચરે રંગ કે, અ૦
 નવિ મુવક શલિલ પતંગ કે; અ૦
 નવિ કોઈને વયર વિરોધ કે, અ૦
 અતિવૃદ્ધ અનાવૃદ્ધિ રોધ કે; અ૦ ૪
 નિજ પર ચક્રનો ભય નાસે કે, અ૦
 વલી મરકી નાવે પાસે કે; અ૦
 પ્રભુ વિચરે તિહાં ન દુકાલ કે, અ૦
 ભયે ઉપદ્રવ સવિ તતકાલ કે; અ૦ ૫
 જસ મસ્તક પૂંઠે રાજે કે, અ૦
 ભામંડલ રવિપરે છાજે કે, અ૦
 કર્મ ક્ષયથી અતિશય અગીયાર કે, અ૦
 માનું યોગ સામ્રાજ્ય પરિવાર કે. અ૦ ૬
 કબ દેખું ભાવ એ ભાવે કે, અ૦
 એમ હોંશ ધણી ચિત્ત આવે કે; અ૦
 શ્રી જિન ઉત્તમ પરભાવે કે, અ૦
 કહે પદ્મવિજય બની આવે કે. ૭

શ્રી શાંતિનાથ સ્વામીની સ્તુતિઓ.

શાંતિ મુહંકર સાહિબો, સંજમ અવધારે,
 સુમતિને ઘેર પારખું, ભવ પાર ઉતારે;
 વિચરંતા અવની તણે, તપ ઉગ્ર વિહારે,
 જ્ઞાન ધ્યાન એક તાનથી, તિર્થેચને તારે.
 પાસ વીર વામુપૂજ્યને, નેમ મહી કુમારી,
 સન્ન વિહુલા એ ધયા, આપે મત ધારી;

શાંતિનાથ પ્રમુખા સવિ, લહી રાજ્ય નિવાસી.
 મહી નેમ પરગથા નહીં, બીજા ધરખારી.
 કમલ કમલ પગલાં ઠવે, જગ શાંતિ કરીએ,
 રૂપા સિંહાસન બેસીને, લહી દેશના દીવે;
 રાજાનાં પદ પ્રાણિયા, ફલ લેતાં રીએ,
 પુત્રકલ્પદાના ગણમાં, મગસેલ ન ભીજે.
 કાલ વળતું શુકરાચરે, સ્વામરૂપે સ્વાર,
 હાથ બીજેતરું કમલ છે, દક્ષિણ કર સાર;
 જમ ગરૂડ વામ પાછીયે, નિકુલાક્ષ વખાણે.
 નિર્ભયગીતી વાન તે, કવિ વીર તે જાણે.

શ્રી કુંથુનાથ સ્વામીનાં ચૈત્યવંદના.

સુવ સાતમ મુરબવ તથા, ગજપુર નયર નિવાસ:
 નાકાસગળ કૃતિકાજની, કુંથુનાથ વૃષરાશિ.
 સાત વરસ છદ્મસ્થમાં, જિતવર ચોની છાગ:
 પ્રાની ક્રમે ઘાતે કરી, તિલક તલે વીરરાગ.
 રીસેશ કરણે કરી એ, એક સહસ્ર પરિવાર:
 શિવ મંદિર સિધાવતા, વીર વજ્ર હુશિયાર.

કુંથુનાથ કામિત દિથે, ગજપુરનો રાય;
 સિંહ માતા ઉરે અવતરયો, મુર નરપતિ તાય.
 કાયા પાંત્રીશ ધનુષની, લાંછન જસ છાગ;
 કેવલ જ્ઞાનાદિક ગુણા, પ્રજાએ ધરી રાગ.
 સહસ્ર પંચાહ વરસનુંએ, પાછી ઉત્તમ આય:
 પદ્મવિજય કહે પ્રજામિત્રે, ભાવે શ્રી જિનરાજ.

માથણ વદિ નવમી દિને, સન્નિધિ અવિયા;
 વદિ મોહશ વૈશાખની, જિન કુચું જાણ્યા. ૧
 વદિ પાંચમ વૈશાખ પાંચ તિથિ સંતપ સાર;
 શુદ્ધ ત્રીજે વૈશાખના, લહે કેવલ સાર. ૨
 પદ્મવા દિન વૈશાખની, પામ્યા અવિચલ તાંમ;
 છઠા ચત્તી જ્યેષ્ઠ, ન નવિમલ મુખ ખાંભુ. ૩

શ્રી કુંથુનાથજીનું સ્તવન.

સાહેલાં હે કુંથુ જિનેશ્વર દયારત્ન ત્રીપદ આનંદીપતે હો સાગર.
 મુજ મન માહર માંહે. જાવે જે અશ્વિન ત્રીપતે હો સાગર.
 મિત્રે તો માહ અંધાર; અનુમત તેજે ઝલઝલે હો લલ સાગર.
 ધૂમ કપાય નરેણ, ચરણ વિદ્યામણ નવિ ચલે હો લાલ સાગર.
 પાન કરે નહિ હેડ, સુધે તેજ નવિ છિપે હો લાલ સાગર.
 સર્વ તેજનું તેજ, પહેલાંથી વાવે પછે હો લાલ સાગર.
 જેહ ન મરુતને ગમ્ય, ચંચલના જે નવિ લહે હો લાલ સાગર.
 જેહ સદા છે રમ્ય. પૃથ્વિ ગુણે નાંવકૃશ રહે હો લાલ સાગર. ૪
 પુદ્ગલ તેલ ન ખેવ તેહ ન શુદ્ધ દશા દહે હો લાલ સાગર.
 નયવિજય સુશિષ્ય, વાયકયશ કલ્પિપરે કહે હો લાલ સાગર; ૫

શ્રી કુંથુનાથ સ્વામીની સ્તુતિઓ.

વશી કુંથુવતી નિલકંઠ જગતિ, માહુમા મહતી નલ મંદ્ર તાતિ;
 પ્રથિતાગમ જ્ઞાન ગુણાવિમલા, શુભચાર મનાં ગાંધર્વખલા ૧

કુંથુજિન નાથ, જે કરે છે સનાથ;
 તારે લવ પાથ, જે થઈ લગ્ય હાથ;

એહનો તને સાથ, ખાવલે દિયે ખાથ,
તારે સુરનાર સાથ, જે મુલે એક ગાથ.
શ્રી અરનાથ સ્વામીનું ચૈત્યવંદન

ઠાણ સંવત્સર થકી જન્મ્યા, નાગપુરે આવતાર;
રૂપતી જન્મ્યા મહેસાણા, કરતા નિર્જર નાથ
જયકર પોતી ગજપદ, રાણી ચીન ગજપદી;
પદ્મ વરસમાં શિવ થયું, તાલે માદની દેવ
પામ્યા અંબનાર તહેજે, ખાયક ખાતે નાથ;
સાદમ મુનિવર સાવશું, વીર કહે નિરવાણ

નાગપુરે અરજિતવર, સુદસન નૃપતક;
કમી માતા જન્મીયા, લાવતી સુખ કંઠ
લંછન નંદાવર્તીનું, કયા લુપ્તપદ ત્રાશ;
સહુસ ચોરાશી વરસનું, આયુજસ જગીશ
અરજ અરજ અર જિતવર, પામ્યા ઉત્તમ ઠાણ;
પરપદ પદ આલંબતાં, લહાએ પદ નિરવાણ

નવધર્મથી આવીયા, કાગુણ વહિ બીજે;
નાગશર શુદ્ધિ દશમે જણ્યા, અરદેવ નમી જે
માગશર શુદ્ધિ એકાદશી, સંજમ આદરિયા;
શતિક ઉજવલ ખારશે, કેવલગુણ વરિયા
શુદ્ધિ તેરશ માગશર તણીય, શિવપદ લહે જિનનાથ;
પ્રતમ ચક્રને નમું, નય કહે જોડા હાથ

શ્રી અરનાથ સ્વામીનું સ્તવન.

રાગ રજ. તાપસનો વંશ સ્વામીયર એ દેવી.

अरुण अरुण अरुणाथना, हेम जलधुं जगपंतरे;
 अरुण अरुण समस्तविषे, महामावत महान्तरे ध. अ. आ. क. धी.
 अरुण अरुण अरुण सदा, रम्यमय जेहूँ विलास रे;
 अरुण अरुण जेहूँ जेहूँ पदे, ते परममय निवासरे ध.
 अरुण अरुण मह अरुणी, ज्योति विनेश भजार रे;
 अरुण अरुण अरुणधरी, शक्ति विजयम धाररे ध.
 अरुण अरुण अरुण, इनक अनेक तरंग रे;
 अरुण अरुण न विजये, अनेक इनक अरुण रे ध.
 अरुण अरुण अरुण धरी, अरुण सदा अनेक रे;
 अरुण अरुण अरुण धरी, शुद्ध निरंजन अरुण रे ध.
 अरुण अरुण अरुण के कहे, ते रंजें अरुण तंतरे;
 अरुण अरुण अरुण के रहे, तेहना अरुण अनंतरे ध.
 अरुण अरुण अरुण अरुण, अरुण अरुण अरुण रे;
 अरुण अरुण अरुण अरुण, नावें अरुण अरुण साथरे ध.
 अरुण अरुण अरुण अरुण, तुम साथे जगनाथ रे;
 अरुण अरुण अरुण अरुण, अरुण अरुण अरुण रे ध.
 अरुण अरुण अरुण अरुण, तीरथ अरुण अरुण रे;
 अरुण अरुण अरुण अरुण, आनंदधन निरधार रे ध.

अरुणाथ स्वामीनी स्तुति

अरुणाथ रवि भूतले घातक, शुभत सामगसाधितपदक;
 अरुणाथ नगिरापरं तारणी, प्रभुत यक्षपीत वीरधारणी.

अरुणाथ अरुण, जेहूँनी देवी माया;
 अरुणाथ अरुण, जस सुवर्ण माया,

નંદાવત પાયા, દેશના શુદ્ધ દાયા;

સમવસરજી વિરચાયા, હંદ હંદાઓ ગાયા.

મહિલાચળનાં ચૈત્યવદન સ્તવન થાએ.

પાને ૧૧૮-૧૨૫-૭૭૦

શ્રી મુનિમુગ્ધત સ્વામીનાં ચૈત્યવદનો

મુગ્ધત અપરાજિતથી, રાજ શુદ્ધી રેકાણુ;
વાનર વોની રાજતા, મુંદર ગણુ મારીનુ
અવણુ નક્ષત્રે જનમિયા, સુરવર જયજયકાર
મકરરાશિ છદ્મસ્થમાં, મોન માસ ગગિયાર
ધપક હેઠે આંપિયાએ, જે પન ધાતી ચાર;
વીરવટા જયમાં પ્રભુ, શિવપદ એક હુગર

મુનિમુગ્ધત જિન વીશમા, કમ્પપતું લજ્જન;
પદ્મા માલા જેહુની, મુમિત્ર નૃપ નંદન
રંજશુદ્ધી નગરી ધણી, વાસ ધનુષ સારીર;
કર્મ નિકાચિતરેણુ પ્રજ, ઉદામ સમીર
વીશ હુગર વરસ તણુએ, પ્રાણી આયુ ઉદાર;
પદ્મ વિક્રમ કહે શિવ વરયા, સાર્થત મુખ નિરધાર

અપરાજિતથી આવીયા, આવણુ મુદિ પુનમ
આમ એક અધારી, ધયો મુગ્ધત જનમ
મુગ્ધ મુદિ આરોગે મની, વદિ બારો જાન;
મુગ્ધનું તિમ એક નવમી, કંઠિયે નિષેણ

પર્ણમાલ મુલુ ઉગરના વિહુયણ કરે મકાશ;
જાન વિમલ જિન રાગના, મુર નરનાયકદાસ

શ્રી મુનિસુવત જિન સ્તવન.

કહર આંખ આંખસારે એ દેશી.

મુનિસુવત કોળે બસારે, અલ માંહિ જરી મહેર

મહેર વિહુણ માન નરે, મહસુ જણાયે કહેર

જિણેસર તું જગત જા રવ, તુજ જગહિન કરવા દેવજિનું

બીજ જામે કરતા રોજજા તું એ આંકણી

અરહુદ એવની વજિસર, સોચે કુતારથ હોય

પાશપર સપત્તી વસારે, વિહુણ સજ ઝોય જિન

તે આદે અથ હોયે ને આણી મનમાં મહેર

આપે આઘ્યાં આજુબરે, બોધવા ભગવ સહેર જિન

આજ પ્રારથતા હિરજરે, આપે કરિય ઉપાય

પ્રારથતા રહે વિલપતારે, એ કુજ કહિયે ન્યાય જિન

સમય પણ તુજ મુજ વચેરે, સ્થાની રોવક ભાવ

માન કહે હવે મેહરનારે, ન રહો અજર પ્રસ્તાવ જિન

શ્રી મુનિસુવત સ્વામીની સ્તુતિઓ.

સુવત સ્વામી આતમરામાં, પુણે ભવિ મન રહી;

જિન બુદ્ધિયે પાતિક હાથિયે, ભાવ સ્તવ સાંકલી;

મુખે ને નહિયે, રમે ફલ વંચકો;

સોઈ ને સી, નરકતા, પશુ જિનાચ્ચકો

મુનિસુવત નામે, જે ભરી ભિત કામે;

સોઈ સંપતિ પામે, સર્ગતા સુખ ભમે;

કુમ્ભે દુઃખ વામે, નવિ પદે મોહ ભામે;
સવિ કર્મે વિરામે, જઝ વસ્તે સિદ્ધ ધામે

શ્રી નમિનાથ સ્વામીનાં સંવેવંદનાં

રામા પ્રાણત સ્વર્ગથી, આગ્યા શ્રી નમિનાથ;
મિથિલા નવરો રાજિયો, શિવમુર કરા સાથ
ચોની અધ અલંકરી, અચની ઉદયો ભાજ;
મરાગશિ સુરગણ નમ્ર, ધન તે દિન સુવિહાણ
નવ માસાંતર કેવલીએ, જમ્મલ તલે નિરવાર;
વીર અનોપમ સુખ વરયા, મુનિ પરિતપ હજાર

૨

મિથિલા નગરીનો રાજિયો, વધા સત સાચો;
વિજયગાય મત છોડિને, અવરો મત માચો
મીલ કમલ લેછન ભણુ, પદ્મ મનુવતી દેહ;
નમિ જિનવરનું ચોક્કતું, ગુણ ગજ મણિ મેહ
દશહજાર વરય તણ્યો, પાલ્યું પરગટ આય;
પદ્મવિજય કહે પુન્યથી, નમોએ તે જિનરાય

૩

આસો શુદ્ધિ પૂનમ દિને, પ્રાણતથી આયા;
માવજ પદિ આઠમ દિને, નમિ જિનવર જાયા
પદિ નવમી આપ ઢની, થયા તિહું અણગાર;
અમરાર શુદ્ધિ મગ્યારશે, વર કેવલ ધાર
પદિ નવમી વેશાખનીએ, અગ્રેય અનંતા મુખ;
નવ કહે શ્રી જિન નામથી, નામે દોહજ દુખ

શ્રી નમિનાથ સ્વામીનું સ્તવન.

પીઠાલારી પાલ, ઉચા કાય રાજ્યારે એ કેરી.

શ્રી નમિ જિનવર સેવ, ધનાવન કિનમંથા રે થ૦

દીર્ઘા મિત્યારેર, ભવિઃ ચિનયી વચ્ચેરે ભ૦

મુષિ આચરના રોતિ તે, મલ્લ રથે વચ્ચેરે તે૦

આતમ પશ્ચિતિ શુદ્ધ ને, વીજ અપુષ્પ રે તે૦

વાજે વાય સવાય, તે પાવન બાજનારે તે૦

ધૈર્ય ધનુષ વિઠ યોગ, તે ભક્તિ મુક મનારે તે૦

નિર્મલ પ્રજ્ઞ સ્તવ ધોય, ધર્મી ધનમર્જના રે થ૦

તુષ્ણા ભાવમ કાલ, તાપની તર્જનારે તા૦

શુભ હેરયાની આલિ, તે બગ પડતિ બનીરે તે૦

મેઘી હરંચર હંસ, વસે મુષિ વળ મુનિરે થ૦

ચંદ્રગિત મારગ જાંચ, ભવિઃજન પર રણારે; ભ૦

શ્વેતન સત્યા સંગ, રંગમે ઉમચારે ર૦

સમ્યક્કૃષ્ણ મોહ, તિહાં હરખે ઘણે નિઃ

કાસી આહુત રૂપ, પંચમ જિનવર તણરે થ૦

મહુ મુખનો ઉપદેશ, તે જરૂરના વહીરે તે૦

મરમ રૂચિ ચિત્ત જૂમિ, ચાંદિ નિઃશ્વલ રહીરે માં૦

આતક શ્રમજ સમહ કરે, તપ પારણારે થ૦

અનુભવ રસ આસ્વાદ; સકલ દુઃખ પારણારે થ૦

આમુખા ચાર નિવારજ, તુણ અંકુરતારે તૃ૦

ચિરતિ તણા પરિચામ, તે બાજની પૂજારે તે૦

પંચ મહાવ્રત ધાન્ય, તણાં કર્મજ પધારે ત૦

સાધ્ય ભાવ નિજ થાપો, સાધનતાએ સધારે સાદ

આધિક દરિયાન ગ્યાન, ચરણ ગુણ ઉપનારે ચૌ
 આધિક બહુ ગુણ મર્યા, આત્મ પદ નીપનારે ચૌ
 મલ દરિયાન મહામેદ, તહે પર રામે રે ૧૦
 મનપાનંદ સુલિષ, થયા સુઝ દેર ને રે ૪૦
 દેવચંદ્ર જનચંદ્ર, તહેા અનુભવ કરારે ૧૦
 સારદિ અનંતો કાલ, આતમ સુખ અનુભવે ચૌ ૭

શ્રી નમિનાથ સ્વામિની સ્તુતિઁ.

શ્રી નમિનાથ મહારાજાએ, તૈય પતિ મનપાનના;
 વિચિત્રાન આંદહા પ્રભુ એ. વાતરાગ નાગના તો;
 રતન ગણીજસ ઉગલાએ, ભાષે પદ દ્રવ્ય જાન તો;
 શુક્રના સુરગધારેકાંત, વૌર દ્વદય બહુ યાનતો ૧

નપાંતો નમિ નેહ, ગુન્ય થાય જથું દેહ;
 અથ સપ્તદય જેહ, તે રહે નાહિરેહ;
 હોરે કેવલ તેહ, સેવના કાર્ય એહ;
 હોરે શિવપુત્ર જેહ, કમળા આશી છેહ ૧

શ્રી નમિનાથ સ્વામીનાં ચૈત્યવંદન સ્તવન

થાયો વિગરે પાને ૪૬ થી ૯૨ જુગ્યા.

શ્રી પાથનાથ સ્વામીનાં ચૈત્યવંદન, સ્તવન, ૭૬, થાયો
 પાને ૧૨૫ થી ૧૫૮ જુગ્યા.

શ્રી મહાવીર સ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો

હિંદ લોક દશમા ધર્મ, હંદ પુરે મહાજ
 કુપલયોની ચૈત્ય શમ, વહેમાન જિન ભાજ
 દિતરા કાલ્યુના ઉપના, માનવ ગણ સુખદાય
 કન્યારાશિ હરશસ્થમાં, આર પક્ષ વહી કાય ૧

શાલ વિશાલ તર તલેએ, કેવલ નિવિ પ્રગણ્ય
 વીર વિરહ વરણ લાગી, દેવકાકા ગિય જાય
 રિજાઈ રૂપ વદીયે, વિસરનાં જાઓ
 ફાગી ફાગી આવતરયો, મુર નરપતિ તાયો
 મુગ પતિ લંછન ખાઉં, સાત હાથની માય
 મરણીય વરણ આકેળુ, વીર જિતેલર તાય
 ફાગાવિજય જિનરાજનાય, ઉત્તમ ગુણ નવકાત
 સાત મોલથી વર્ણવ્યા, પદવિજય વિજયાત
 શુદિ જાણરિ છઠ દિવસે, પ્રાણુતથી સળિયા
 દેરસ મેવનુ શુદિ વિને, ત્રીસલાએ જલિયા
 માળશર વદિ દરાગીદિને, આપ સંયમ આશવે
 શુદિ દવાત વેશાળની, વર કેવલ સાથે
 માલિકાવળુ અમાવશીયે, શિવગતિ કરે ઉચાળ
 માનવિમલ મોતમ લહે, પર્વ દીપોત્સવ હોત

શ્રી મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન.

કડખાની દેશી.

તાર હો તાર પ્રભુ, મુઝ સેવક લખી,
 જીવમાં સોરલું પાળ્યા લંજે
 જામ નામગુણ વરણો, જાણી પોતા તણો,
 દર નિતિ દોનપર દયા ફીકે તા
 રાગ દેપે લખ્યો, મોહ વેરી નડ્યો,
 રોન રોન માં મજબે રાનો.
 રોન રોન માં મજબે, શુદ ગુણ નાવ રમ્યો,
 રાગે લખમાંદિ હું વિષય માતો તા

આદરણ્ય આચરણ, લોક ઉપચારથી,
 શાસ્ત્ર અવધાન પણ કાંઈ હીનિ.
 શુદ્ધ મદ્દાત્મવલિ, આત્મ અવલંબ વિનું,
 તેહવો કાર્ય નિષ્ણે કે ન સીધો તાઠ
 સ્વામી દરિયાજ સમો, નિર્મલ લહી નિર્મલો,
 જો ઉપાસન એ શુચિ ન થાયે
 કાવ કે વસ્તુનો, આદવા ઉચ્ચ તણો,
 સ્વામી સોના સહી નિહર લાશે તાઠ
 સ્વામી શુદ્ધ આલખી, સ્વામીને જે જાણે,
 દરિયાજ શુદ્ધતા તેહ જાણે.
 જ્ઞાન વ્યાપ્તિ તપ, વીર્ય ઉદ્ધારણી,
 કર્મ ક્રીડા વરો શુદ્ધિ થામે તાઠ
 જગત વચ્ચત, મદ્દાવીર વિનવર શુદ્ધી,
 વિન પ્રભુ ચરણને સરજ પાશો.
 તાજો પાપરુ, બિરુદનિજ રાખવા,
 કાચની સેવના રખે જોશો તાઠ
 બીનનિ માનમે, શાંતિ એ આપમે,
 કાવ સ્વાદાત્મના શુદ્ધ લાશે.
 સાધિ સાધકશા, સિદ્ધતા અનુભવી,
 દુષ્કર્મ નિમલ પ્રભુતા પ્રકાશે, તાઠ
 શ્રી મહાવાર હન રહવન.

૨ રાગ ધન્યાસ્ર.

ગિરનારે શુદ્ધ હૃદય તણા, શ્રી વર્દમાન જિતરાયા મેઃ
 શુદ્ધતાં પ્રવણે અમી હરે, માહારી નિર્મલ થાયે કાયા મેઃ ગિરનાર
 હૃદય શુદ્ધ ગંગા જલે, શ્રીશ્રી નિર્મલ થાલે મેઃ

અવર ન થયો આદર, નિશિ દિન તોરો ગુણ ગાકરે. ગિર
 કીધા. જે ગંગા જલે, તે છિદ્ર જલ નવિ પેસે કે:
 જે માલતી ફૂલે માલ્લીયા તે આવલ જઈ નવિ બેસે કે. ગિર
 એમ એમ તુમ ગુણ ગાકરો, રંગે રાગ્યા તે વલિ ગાગ્યારે:
 તે કેમ પરપુર આદર, જે પરનારી વરા રાગ્યા કે. ગિર
 હું ગાવિ તું મતિ આદરો, તું આલંગન મુજ પગે કે:
 વાચક યશ કહે માહરે, તું છવન છવ આધારો કે. ગિર

(બેલોગા હંસારે વિષય ન રાચીયો. એ. દશી.)

સીધારથનારે નહન વીનય, વીનયો મયનાર
 સુવર્ણમાંડે નારક નાચીગો, હવે મુજદાનકેવરાય. સીર
 રણ રતન મુજ આવે. તાનણ, એમ નાવેરે લંગાવ;
 દાન વચનારે પ્રજા કમુર કિલિ, આવે. પદારી આપ. સીર
 ચમણ અગ્રે તે મેર કપાવીયા, મોઢાં મુરનાંજ માગ;
 અષ્ટ કરમના તે ઝવડા છાસ, દીપાં વરસીયા. સીર
 સાસન નાયક શિવ મુખ દાયક, વીનયો રૂપે લગન;
 સીધારથનારે તુમે દીપાવાંચો, પ્રજા તમે મનમન. સીર
 વાચક શોખર કીર્તિવિજય ગુર, પ્રજામાં તામ પનાય;
 વરમ તથાએછન ધોવીમના. વિનયવિજય ગુજનાય સીર

(વીમળારાજ વેગે જાગ્યો. એ. દશી.)

અહીંમારો પારણ આવે, કરી વિનયો નીજ ઘેર આવે;
 પ્રીત પુત્રને વાન જજાવે, પટકુત જગી પથનાવે.
 મહાવીર પ્રજા ઘેર આવે, છરણ શેડ લાવના આવે. મ. ૧
 કીર્તી શેરીએ જજા હંટકાવે. જાવ કેલકી ફૂલ ખીલાવે;
 નીજ મર તોરણ અધાવે, મેરા મોઢાં ધાળ લરાવે કે. મ. ૨

અરિહાને દાનજ દીજે, દેતાં જે દેખી રીજે;
 ખદ માસે યગ મરિજે, સાંજે દાયક જાવ ત્રીજે રે. મં ૩
 લે જીતવર પાપુ મળવુ, મુજ મદિરીએ પાસાવું;
 પાસણું ભરીજાવે કરાવું, જીવને જીવ પુનઃજ્યાવુ રે. મં ૪
 પછે પ્રજ્ઞને લોગાયા જનશું, કરે જેજા સાચા વણાવું;
 તમી વંદી પાવન થઈશું, પીરની અલિરજે વડીલશું રે. મં ૫
 દયા દાન ખીમ શીલ કરવું, ઉદેશ ને કાંઈને કરવું;
 સત્ય જ્ઞાન દીશા અનુસરવું, અનુકરણ કરવું વરવું રે. મં ૬
 એમ જીવ શેઠ વડીલા, વરજામના પારે જાડ તો
 જાયકની સાંમે કરતાં દેવ હુંદલી નાક લુણવાં રે. મં ૭
 ફરી આયુ પરજુ શુભ આવે, સુર લોક અચ્યુને જાવે;
 સાતા વેડની સુખ પાવે, શુભ વારવચન રસ આવે રે. મં ૮

(રાગ મનસા સી તેતરીયાની દસી.)

બટા પીર જિનેથેર માયા, ત્રિમલા દેવી જાવારે;
 ફરી લાંછન કચન વન કાયા અમર વધુ દુલનાવારે. મં ૧
 બાલપણે મુરગીરી ડાહ્યા, અણીં વેન લ હરાવારે;
 ઘીંદ્ર કહણ વ્યાકરણ નીપાયા, પંડિત વિરમય પાવારે. મં ૨
 ખીમ વનસ ઘરવાસ રહ્યાય, સંજનનું લય લાયા રે;
 ભર વરમ તપ કમે અપાયા, કેવલ નાચુ ઉવાવારે. મં ૩
 ખાયક શિદ્ધિ અનાંતા પાયા, અનિશ્ચય અનિક મુકાવારે;
 ચાર રૂપ કરી ધર્મ બતાયા, ચક્રવેલ મુર મુજુ ગાવારે. મં ૪
 મજુ ભુવનમે બાણ મનાયા, ત્રિશ દાયક જાવ કરાવારે;
 રૂપ દનકમલિક બદ વિરમ્યાયા નિર્મલ નામ ધરાવારે. મં ૫
 રમણ સિંહાસન યેસન કાયા, હુંદલિ નાક વળાયારે;

કનક ચાનક વાસ વખાયા, લકતે શિશ નખાયારે. વાં ૬
 પ્રભુ મુખમુખ ગંગાજલ નાહ્યા, પાવન તહની કાયારે;
 પંડીત ક્રમઃ વિજય મુપસાયા સેવક જા. મુખસાયારે, વાં ૭

વી. મુખમુખ વાંડી કેને કહીએ, હારે કેને કહીએ કેને કહીએ;
 તપિ મોદર જેસી રહીએ, હારે સુકુમર શરીર. વાં ૮
 બાલપણથી લાડકો નૃપ ભાવ્યો, હારે સગી ચાસઠ ઇંદ્ર
 મહદાવ્યો; ઇંદ્રાણી સગી હુલસાવ્યો, હારે મરિ મનવાકાજ. વીંદર
 હારે કેજંજલોડામાં કેન રહ્યો, હારે જે માં જાવડીને સુખિ
 હીએ; કહીએ તે અદ્યોધન, હારે નારીઆવ્યાં આજ. વાં ૯
 આનંદકી કીડાવશેવીંદાણી, હારે નેરો મોરિંગ રે. પે ભરાણે;
 વારે હાથે ઝાલને તાણે. હારે કાઠી નાખ્યો દૂર. વાં ૧૦
 કૃપવિદ્યાનરુ દેવતાકરી ચલિએ, હારે મુખ મુખને લેઈ દિછળીએ;
 વીંદર મુછી પ્રહારે વળીએ, હારે સ લગીએ એમ. વાં ૧૧
 ત્રિસલા ગાતા મોજમાં એમ કહેની, હારે સખીઆને જોળા ભા
 દેની; કાણ કાણ પ્રભુ નામજ લેની, હારે તેણે બાળ વી. ૧૨
 વાદળે વાંનાવીરભરેઆવ્યા, હારે માતા ત્રિસલાએ નયરાવ્યા;
 જોળે જેચારી હુલસાવ્યા, હારે આલિંગન દેત. વાં ૧૩
 મોવન વય પ્રભુ પામતાં પરજાયે, હારે પછી સંજમશું દીજ
 લાવે; ઉપસર્ગની કેજ હાથે હારે લીધ કેવળ નાણ. વાં ૧૪
 ક્રમે સનતપ ભાખીયું હનરાજે, હારે ત્રણ લોકની કુરુણ
 કાળે; મુલમુખ કહી શીવ કાળે, હારે ભવિને ઉપગાર. વાં ૧૫
 શાળા અશાળા વેદની કૃપ કીધું, હારે આપે અક્ષયપદ લીધું;
 મુખ વીરવું કારજ સિધું, હારે ભાંજે સાદિ અનત. વાં ૧૬

વીર પ્રભુ વિજયન કીપગારી, જાડી શરત હમ આપે છે.
 પાવાપુરી પ્રભુ દરશ પામ, દુઃખ રાખ દૂર મમાયે. વીર. ૧
 દ્વલપાય પાવાપુર આવે, મમલસરણ વિરચાએ છે;
 સુખ સુવિધ કુચાપન કરકે, શિવપુર પંથ ગણાએ છે. વીર. ૨
 મહિમા મંત્રન વિરચિત જનવર, બહુ ચેતન હુનર છે;
 ત્રિલોકકોઈ મહિમા અદ્ભુત, સુરનર નિત જશ ગાએ છે. વીર. ૩
 પાવાપુર પ્રભુ ચરમ ચામાશા, કરી સખ કરમ અપાએ છે.
 ભોળા પહોર દેશના કંઈ અજુજ, શિવપુરકું સિધાએ છે. ૪
 અમૃત મર્મ સુવાચક પ્રભુ કે, દર્શન કરિ હુલસાએ છે. વીર.
 શિષ્યખિમા હરમાણ સુપાકક, શાશનપતિ ગુણ ગાએ છે. વીર. ૫

નારે પ્રભુ નહી માનું, નહી માનુંરે અવરની આજ; નારે પ્ર
 મહારે તાહરે વચન પ્રમાણ, નારે પ્રભુ. એ આંકણી.
 કરિ હરકંઈક દેવ અનેરા, તે દીઠા જગમાયરે;
 ભામિની ભરમ ભૂકુટીયે ભૂલ્યા, તે મુજને ન સુહાવ. નારે.
 કેધક રાગી ને કેધક દેવી, કેધક લોભો દવરે;
 કેધક મદમાયામાં ભરિયા, કેમ કરીએ તસુ એવ. નારે. ૨
 મુક્ત પણ તેમાં નવિ દીસે પ્રભુ, તુજ માંહેલી તિલ માતરે;
 તે દેખી દિલકું નવિ રીઝે, શી કરવી તેહની વાત. નારે. ૩
 તું ગતિ તું મતિ તું મુજ પ્રીતમ, જીવ જીવન આધારકે;
 શત દિવસ સ્વપનાતલ તુંહી, તું માહારે નિરધાર. નારે. ૪
 અવગુણ સહુ ઉવેખાને પ્રભુ, સેવક કરીને નિહાલરે;
 જમ અધવ એ વિનવી મોરી, માહારાંસવિ દુખ દૂર યાજ. નારે. ૫

આવીશમા પ્રશ્ન ત્રિશુવન સ્વામી, ગીદ્ધારથના નંદરે;
 ત્રિસાગરના ન્હાનડાયા પ્ર , કુમ દીડે અતિ આજ્ઞાદનારે;
 કુમનિ વિજય કવિ રાયનેરે, રામ વિજય કર જોડરે;
 કપડાની અરિહંતશ, માહારા ભવભવના બંધ છોડનારે. ૭

શ્રી મહાવીર સ્વામીની સ્તુતિ.

વીર જગતપતિ જન્મ થાવે, વંદન નિશ્ચિત શિખર રહાવે
 આડ કુમારી ગાવે, અડગજ દતા હોડે વસાવે
 કુમર ત્રિરિશી છત્રીશ બાવે, દ્વીપ રચક ચઉભાવે
 કપડા દિવ કુમની હુલરાવે, સુનિ કરમ કરી નિજવર પાવે
 રાક સુભેદા વખતે, સિંહનાદ કરી જ્યોતિષી બાવે.
 ભવભવિવર રાંબ પડહોમલાવે સરગાર જગત મહુલાવે;
 રૂપભાવેર સસી માત કહીજે, શાંતિનાય ભવ બાર સુખીજે
 સુનિ સુખા નવ દીજે, નવ નોનધેર નમન કરીજે
 માય પ્રભુતા દશ સમરીજે, વાર સત્તાવીશ લીજે.
 અનિવારિક જિન રોપ રહીજે, ત્રણ ત્રણ ભવ સમયે ઠવીજે
 જવ ભવાંકતથી ગણીજે, જિનનામ બંધ નિકામિત દીજે
 ત્રીજે ભવ તપ અતિ ધનીજે, જિનપદ ઉઠવે સોજે
 આસાર આદે અંગ છવાર, ઉવવાઇ આદે ઉપાંગ તે બાર
 દશ મયના સાર, છ છેદ સુત્ર વિચિત્ર પ્રકાર
 કૃપાવારી મલ સુત્ર તે ચાર, નંદી અનુયોગદ્વાર
 યોગપદપત્રીસ આગમ સાર, સુજનાં લહે તત્વ ઉદાર
 વસ્તુ સ્વસ્થાન વચ્ચાર: વિષય ભુજંગી નિવિષ અપહાર
 એ સમો મંત્ર ન ક સંસાર, વીર શાસન જયકાર ૩

નકુલ બીભૈરુ' હોય કરે આત્મી. માતંગ સુરશામ કાલિતે આત્મી
 રાહન ગજશુ' હાલી, સિંહ ઉંચે બેઠી રહ્યાલી
 સિદ્ધાધિકા કેનાં લલકારી, હરિનામા આર ભૂમતી
 પુસ્તક અસયા જિમલે આત્મી, માતુ નિગને વીણા રસાલી
 શામ ભૂમ નહિ' ખાલી, શુભ ગુરુ ગુણ પ્રભુ ધ્યાન બસાલી
 અતુલવ નેહુશુ' કેનાં તાતી, વીર વચન દંકશાલી.

મહાવીર જિજ્ઞંસા, રાયસિદ્ધાર્થ નંદા;
 લલન મૃગાંગના, જામ પાયે સોહાદા.
 સુરનર વરદાના, નિત્ય સેવા કરેદા;
 દાસે બવ રૂંદા. મુખ આપે અમંદા. ૧
 અડ જિનવર મ.તા, મોક્ષમાં સુખશાતા;
 અડજિનની જ્યાતા, સ્વર્ગે ગ્રીષ્મે અખ્યાતા.
 અડજિનપ જનેતા, નાક માહેંદ્ર યાતા;
 સવિ જિનવર નેતા, શાશ્વતા સુખદાતા. ૨
 મહિ નેમિ પાસ, આદિ અઠમ ખાસ;
 ફરી એક ઉપવાસ, વાસુ પૂજ્ય સુવાસ.
 શેષ છં સુવલાસ કેવલજ્ઞાન જાસ;
 ફરે વાણી પ્રકાશ, જેમ અજ્ઞાન નાશ. ૩
 જિનવર જગદીશ, જાસ મોહોદો જમીશ;
 નહિ રાગને રીસ, નામિયે ત.સ શિસ.
 માતંગ સુર હરિ, સેવનો રાત દોમ;
 સુર ઉત્તમ અધાર, રમ જાંબ સુમીશ. ૪

અથ શ્રી બીજનું ચૈત્યવંદન.

દુષ્ટિ ધર્મ જિજ્ઞે ઉપદિશ્યો, ચોથા અભિનંદન ॥
 બીજે જન્મ્યા તે પ્રભુ, ભવકુળ નિકંદન ॥ ૧ ॥
 દુવિધ બાન લુપ્તે પરિહરો, આદરો હોય બાન ॥
 એમ પ્રદાશુ સુમતિ જિને, તે ચરિયા બીજ દિન ॥ ૨ ॥
 હોય બંધન રાગ દ્વેષ, તેહને ભવિ તણ્યો ॥
 મુજપરે શીતલ જિન કહો, બીજજિન સિવ ભણ્યો ॥ ૩ ॥
 છવાછવ પદાર્થનું, કરો નાણ સુખદ ॥
 બીજ દિને વાસુપૂજ્ય પરે, લોકે હેવલ નાણ ॥ ૪ ॥
 નિશ્ચય નય વ્યવહાર હોય, એકાંત ન પ્રહીયે ॥
 અર જિન બીજ દિને ચવી, એમ જન બાવલ દહીયે ॥ ૫ ॥
 પરમાત્મ ચોવીશીયે, એમ જિન કહ્યાનું ॥
 બીજદિને કેહ પામીયા, પ્રભુ નાણ નિવેણ ॥ ૬ ॥
 એમ અનાંત ચોવીશીયે એ, લુખ્યાં બાહુ કહ્યાનું ॥
 જિન ઉત્તમ પદ પદને, નમતાં હોય સુખ બાણ ॥ ૭ ॥

કવિ શ્રી બીજનું ચૈત્યવંદન સંપૂર્ણ.

અથ શ્રી બીજનું સ્તવન.

સ્તવમલ પાણીડાને જાય. એ દેશી.

શાસની શાસન માય, શાસન વીર મુહંકરે ॥
 બીજ તિથિ ગુણ ગેહ, આદરો ભવિયણ મુંદરે ॥ ૧ ॥
 એહ દિન પંચ કહ્યાણ, વિવરીને કહું તે મુણેણ ॥
 માહા શુદ્ધિ બીજે જાણ, જન્મ અભિનંદન તણેણ ॥ ૨ ॥
 માયજ શુદ્ધિની હો બીજ, સુમતિ ચવ્યા મુરલોકથી ॥
 તાનજે ભવોદંધ તેહ, તસ પદ સેવે મુર ચોડથી ॥ ૩ ॥

મમેતશિખર શુભ ઠાણ, દશમા શીતલ જિનગણ ॥
 ચૈત્ર વદિની હો બીજ, વચ્ચા મુક્તિ તસ સુખ ધણ ॥ ૧૦ ॥
 ફાલગુન માસની બીજ, ઉત્તમ ઉગ્ગવલ માસની ॥
 ચારનાથ વ્યવન, કર્મક્ષયે તવ પાસની ॥ ૧૧ ॥
 ઉત્તમ માઘજ માસ, શુદ્ધ બીજે વાસવજ્યનો ॥
 એહિજ દીન કેવલ નાણ, શરણ કરો જિનરાજનો ॥ ૧૨ ॥
 કરણી રૂપ કરો એત, સમકિત રૂપ રોપો તિહાં ॥
 ખાનર કિરિયા હો બાણ, એક સમતા કરી જિહાં ॥ ૧૩ ॥
 ઉપશમ તદ્દરૂપ નીર, સમકિત છોડ પ્રગટ હોવે ॥
 ચંતોષ કરી અહો વાડ, પચ્ચગ્ગણ વ્રત ચોડી સોહે ॥ ૧૪ ॥
 નારે કર્મ રિપુ ચાર, સમકિત વૃક્ષ ફલે તિહાં ॥
 માંજર અનુલવ રૂપ, ઉતરે ચારત્ર ફલ જિહાં ॥ ૧૫ ॥
 શાંતિ સુધારસ વારિ, પાન કરી સુખ લીજો ॥
 તંબોલ સમ લેયો સ્વાદ, જીવને સંતોષ રસ કિજો ॥ ૧૬ ॥
 બીજ કરો બાવીશ માસ, ઉત્કૃષ્ટ બાવીશ માસની ॥
 ચૈત્રિહાર ઉપવાસ, પાલિયે શીત વસુધાસની ॥ ૧૭ ॥
 આવશ્યક દાય વાર, પડિલેહુણ દાય લીજો ॥
 દેવવંદન તણ કાલ, મન વચ કાપાયે કીજો ॥ ૧૮ ॥
 ઉગ્ગમણ શુભ ચિત્ત, કરી ધરીયે સંયોગથી ॥
 જિનવાણી રસ એમ, પીજો સુત ઉપયોગથી ॥ ૧૯ ॥
 એણિ વિધ કરિયે હો બીજ, રાગને દ્વેષ દૂરે ॥
 દેવલ પદ લહી તાસ, વરે મુક્તિ ઉલટ ધરી ॥ ૨૦ ॥
 જિનપૂજા શુદ્ધ ભક્તિ, વિનય કરી સેવો સદા ॥
 પદ્મવિજયનો શિષ્ય, ભક્તિ પામે સુખ સંપદા ॥ ૨૧ ॥
 ઇતિ શ્રી બીજનું સ્તવન સંપૂર્ણ.

અથ શ્રી બીજ તિથિની સ્તુતિ.

જિન સકલ મનોહર, બીજ દિવસ સુ વિશેષ ॥
 મયા રાણા પ્રણમે, અંદ તણી જ્યાં રેખા ॥
 તિહો અંદ વિમાને, શાશ્વત જિનવર જેહ ॥
 હું બીજ તણા દિન, પ્રણમું આણી નેહ ॥ ૧ ॥
 અક્ષિનાંદન અંદન, શીતલ શિતલનાથ ॥
 અરનાથ સુમતિજિન, વાસુપૂજ્ય શિવ સાથ ॥
 કલ્પદિક જિનવર, જન્મ જ્ઞાન નિવારણ ॥
 હું બીજતણે દિન, પ્રણમું તે સુવિદાણ ॥ ૨ ॥
 પરકારણો બીજે, સુવિધ ધર્મ ભગવંત ॥
 જન્મ વિગત કમલા, ત્રિહિલ નયન ત્રિકસંત ॥
 આજમ અતિ અતુલમ, ત્રિહોં તિથિય વ્યવહાર ॥
 બીજે સવિ કિજે, પાતકનો પરિહાર ॥ ૩ ॥
 મળગામિની કામિની, કમલ સુકોમલ ચીર ॥
 ચક્રેસની કેશરી, નરસ સુગંધ શરીર ॥
 કરજેલી બીજે, હું પ્રણમું તસ પાય ॥
 અમ સમિધાવજ્ય કહે, પુરો મનોરથ માય ॥ ૪ ॥

ઇતી શ્રી બીજ તિથિની સ્તુતિ સંપૂર્ણ.

અથ શ્રી જ્ઞાન પંથમીનું ચૈત્યવંદન.

ત્રિગટે બેઠા વીરજિન, સાંભે સવિજન આગે ॥
 ત્રિકરણશુ ત્રિહું લોક જન, નિમુણો મન રાગે ॥ ૧ ॥
 આરાહો ભલિ ભાતસે, પાંચમ અણુવાલી ॥
 જ્ઞાન આરાધન કારણે, એહજ તિથિ નિહાલી ॥ ૨ ॥

જ્ઞાન વિના પશુ સારિખા, જાણો એણે સંસાર ॥
 જ્ઞાન આરાધનથી લહું, સિનપદ સુખ શ્રીકાર ॥૩॥
 જ્ઞાન રહિત ક્રિયા કહી, કાશ કુસુમ ઉપમાન ॥
 લોકલોક પ્રકાશકર, જ્ઞાન એક પરધાન ॥૪॥
 જ્ઞાની સાચો સાસમે, કરે કર્મનો જેહ ॥
 પૂર્વ કોડિ વરસાં લગે, અજ્ઞાને કરે તે ॥૫॥
 દશ આરાધક ક્રિયા કહી, સર્વ આરાધક જ્ઞાન ॥
 જ્ઞાન તણો મહિમા ધણું, અંગ પાંચમે જગવાન ॥૬॥
 પંચ માસ લધુ પંચમાં, જાવજીવ ઉત્કૃષ્ટિ ॥
 પંચ વરસ પંચ માસની, પંચમાં કરો શુભદૃષ્ટિ ॥૭॥
 એકાવતહી પંચનો એ, કહિસસગ લોગન્સ કરો ॥
 કેવલમણું કરો ભાવશું, ઘાસે ભવ ફેરો ॥૮॥
 એણે પેરે પંચમાં આરાધીયે એ, આણો જાન અપાર ॥
 વરદત્ત ગુણમંજરી પરે, રંગચિત્ર્ય લહો સાર ॥૯॥
 ઇતિ શ્રી પંચમોનું ચત્યવંદન સંપૂર્ણ.

અથ શ્રી પંચમોનું સ્તવન.

પંચમી તપ તુમે કરો રૈ પ્રાણી, જેમ પામે નિર્મલ જ્ઞાનરે ॥
 પહેલું જ્ઞાનને પછી ક્રિયા, નહિ કોઇ જ્ઞાન સમાનરે ॥ પંચમ
 નંદીસૂત્રમાં જ્ઞાન વખાણ્યું, જ્ઞાનના પાંચ પ્રકારરે ॥
 મતિ શ્રુત અવધિને મનઃ પર્યવ, કેવલ એક ઉદારરે; પં. ૨
 મતિ અકુવિશ શ્રુત ચઉદહ વાસ, અવધિછે અસંખ્ય પ્રકારરે;
 દાય ભેદ મનઃપર્યવ ઢાળ્યું, કેવલ એક ઉદારરે. પં. ૩
 પદ્મ સૂર્ય બહુ નક્ષત્ર તારા, એકથી એક અપારરે;
 કેવલ જ્ઞાન સમું નહીં કોઇ, લોકલોક પ્રકાશરે. પં. ૪

પારમનાથ પ્રસાદ કરીને, મહારી પૂજા ઉમેદરે;
 ભગવનદેવ કહે હું પણ પામું, જ્ઞાનનો પાંચમો ભેદરે. ૫.

ઈતિ શ્રી પંચમીનું સદુ સ્તવન સંપૂર્ણ.

અથ શ્રી પંચમીની સ્તુતિ.

માનવ શુદ્ધિ કિંત પંચમીએ, જનમ્યા નેમનિવુંદ તો;
 રયામ વરણ તનુ ચોલાતુંએ, સુખસારદકો ચંદ તો;
 મહાસ પદસ પ્રભુ આડેપુએ, બ્રહ્મચારી લગવંતતો;
 અષ્ટ જાન હેલે હુણીએ, પોહોના મુક્તિ મહંતતો. ૧
 માટીપદ ગાદિ જિતએ, પોહોત્યા મુક્તિ મોઝાર તો;
 પાશુપત્ય ચંપાપુરીએ, નેમ મુક્તિ ગિરનાર તો;
 પાપાપુરી નગરીમાં વસિએ, શ્રી વીરતણ્નિર્માણ તો;
 સમેત શામર વીશ સિદ્ધ હુઆએ, શિરવહુ તેહની આજ્ઞાતો;
 નેમનાથ જ્ઞાની હુવાએ, ભાંએ સાર વચન તો;
 જીવહયા ગુણ વેલડાએ, કીજે તાસ જતન તો;
 મૃષા ન યોહો માનવીએ, ચોરી ચિત નિવાર તો;
 અનંત તીર્થકર એમ કહે એ, પરહુરિયે પરનાર તો. ૨
 ગોમેદ નામે જક્ષ બલોએ, દેવી શ્રી અંબીકા નામ તો;
 શાસન સાનિધ્ય જે કરે એ, કરે વસિ ધર્મનાં કામ તો;
 તપગચ્છ નાયક ગુણ નિસોએ, શ્રી વિજયસેન સુરિ રાય તો;
 રિપબદાસ પાય સેવતાં એ, સફલ કરે અવતાર તો. ૬

ઈતિ શ્રી પંચમીની સ્તુતિ સંપૂર્ણ.

અથ શ્રી અષ્ટમીનું ચૈત્યવંદન.

માહા શુદિ આઠમને દિને, વિજયા સુત જાણે;
 તેમ ફાગણ શુદિ આઠમે, સંભવ ચતિ આણે. ૧
 ચૈતર વદની આઠમે, જનમ્યા રિપજા જિજ્ઞાસ;
 દીક્ષા પશુ એ દિનસહી, હુળ્યા મગધ મુનિચંદ. ૨
 માધવ શુદિ આઠમ દીને, આઠ મેં કન્યાં દુર;
 અભિનવન ચોથા પ્રભુ, પામ્યા ગુપ્ત લરપૂર. ૩
 એહીજ આઠમ ઉજલી, જનમ્યા સુમતિ જિજ્ઞાસ;
 આદ જાતિ કલશે કરો, નહવરાયે સુર ઇંદ્ર. ૪
 જનમ્યા જેઠ વદિ આઠમે, મુનિપુત્રન સ્વામિ;
 નેમ આપાદ શુદિ આઠમે, અષ્ટમી ચતિ પામો. ૫
 આપણ વદિની આઠમે, નમિ જનમ્યા જગલાચ;
 તિમ આપણ શુદિ આઠમે, પાસછતું નિર્ગાણ. ૬
 ભાદ્રવા વદિ આઠમ દિને, સંભવા સ્વામી મુપાસ;
 જન ઉત્તમ પદ પદને સેવ્યાથી શિવપાસ. ૭
 ઇતિ શ્રી અષ્ટમીનું ચૈત્યવંદન સંપૂર્ણ.

અથ શ્રી અષ્ટમીનું સ્તવન.

હારે મારે ઠામ ધરમના, સાદા પવ્વલીશ દશ વંત;
 દીપરે ત્યાં દશ મગધ સહુમાં મિત્રે રે લો;
 હારે મારે નગરી તેહમાં, રાજમહી સુવિશેષ વંત;
 માજે રે ત્યાં એણિક, ગાળે ગજપરે રે લો. ૧.
 હારે મારે જામ નગર પુર પાવન કરતા નાથ લે,
 વિખરતો તિહાં આવી વીર સમોસગ્યા રે લો.

- હાંરેં ચરિત્ર સહસ્ર મુનિવરના સાથે સાથ જો; સુધારે તપસ ધમ શિયણે અલંકર્યા રે લો. ૨.
- હાંરેં રૂપા રસભાર હુડ્યા અંબકદંબ જો; જાણું રે ગુણગીત વન હસિ રામચિયારે લો.
- હાંરેં વાયા વાવ મુવાય તિહાં અપિલંબ જો; વાસેરે પારમજ ગિદુ પાસે સંચિયારે લો. ૩.
- હાંરેં દેવ ચતુર્વિધ આવે કોડા કોડ જો; ત્રિગુણે મણિ હેમ રજનતું તે રચે રે લો.
- હાંરેં શોશાં સુરપતિ સેવે હોડા હોડ જો; આગે રે રસ લાગે ઇંદ્રાણી નચે રે લો. ૪.
- હાંરેં મણિમય હેમ સિંહાસન બેઠા આપ જો; કાલે રે સુર આમર મણિ રત્ને જડ્યાં રે લો.
- હાંરેં જમ્બુતાં હુંદુલિ નાદ દસે સવિ તાપ જો; વરસે રે સુર ફૂલ સુરસ જાણું અહ્યાં રે લો. ૫.
- હાંરેં તાળે તેજે ગાળે ધન જેમ હુંબ જો; રાજેરે જિતરાજ સમાજે ધર્મને રે લો.
- હાંરેં નિરખી હરખી આવે જન મન હુંબ જો; યોવરે રસ ન પડે ઘોષે ભર્મમાં રે લો. ૬.
- હાંરેં આગમ જાણી જિનનો શ્રેષ્ઠિક રાય જો; આબોરે પરિવરિયો હય ગય રથ પાણે રે લો.
- હાંરેં કઈ પ્રદક્ષિણા વદિ બેઠો કાય જો; મુણવારે જિનવાણી મારે બાયને રે લો. ૭.
- હાંરેં રિજુજન પાણી લાગેરે જન જાણું રે લો.

આણી રે જન કરણા ધર્મ કથા કહે રે લો. ૬
હોરેં સહજ વિરોધ વિસારી જગના જાંત જો;
મુજબા રે જિનવાણી મનમાં ગહુ ગહેરે લો. ૮

ઠાળી ૨ છ.

વાલમ વેહેલારે આવજો જો દેશી.

વીરછનવર એમ ઉપદેસે, સાંભલો અતુર મુખણરે;
માહતી ગિદમાં કાં પડા, આલખો ધર્મના કાંણરે;
વિરતીએ જુગતી ધરી આદરો.

પરિહરો વિપય કષાયરે, બાપડા પંચ પરમાદથી;
કાં પડા કુગતીમાં ધાય રે.

કરી શકો ધર્મ કરણી સદા, તો કરો એ ઉપદેશરે;
સર્વ કાલે કરી નવિ સકો, તો કરો પર્વ સુવિશેષરે ૩.

મનૂંઆ પર્વ ખરનાં કહ્યાં, ફલ ધણાં આગમે જોયરે;
મયન અનુસારે આરાધતાં, શર્વથા સિદ્ધિ ફલ હોયરે. ૪.

છવને આયુ પરભવ તણા, તિથિદિને બંધ હોય પ્રાયરે;
તેહભણી એહ આરાધતાં, પ્રાણીઓ સદ્ગતિ જાયરે. વિં ૫.

તેહવે અષ્ટમી ફલ તિહાં, પૂછે ગૌતમ સ્વામરે;

ભવિક છવ જાણ્યા કારણે, કહે વીર પ્રભુ તાંમરે, વિં ૬.

અષ્ટ મહા સિદ્ધી હોય એહથી, સંપદા આઠની વૃદ્ધીરે;

મુદ્ધિના આઠ ગુણ સંપજે, એથી આઠગુણ સિદ્ધરે. વિં ૭.

લાલ હોય આઠ પ્રહારનો, આઠ પવયણ ફલ હોયરે;

નાશ અષ્ટ કર્મનો મુલથી, અષ્ટમીનું ફલ જોયરે. વિં ૮.

આદિ છવ જન્મ દિક્ષા તણા, અછતનો જન્મ કલ્યાણરે;

ચયન સંભવ તથા એહ તિથે, અભિનંદન નિવાણરે. ૮.
 મુમતિ મુગત નમિ જનમિયા, નેમનો મુગતિ દિન બાણરે;
 પાસ છન એહ તિથે સિદ્ધલા, સાતમા છન ચયન માણરે. ૧૦
 એહ તિથિ સાધતો રાજ્યો, દંડવિરજ લલ્લો મુક્તિરે.
 કર્મ હણવા ભણી અષ્ટમી, કહે સૂત્ર નિર્ચુકારે. વિં ૧૧
 અતીત અનાગત કાલનાં, છન તથાં કેઈ કલ્યાણરે;
 એહ તિથે વલો વણા સંયમી, પામશે પદ નિરવાણરે. ૧૨
 વર્મ વાસિત પરુ પાંખાયા, એહ તિથે કરે ઉપવાસરે;
 ત્રત ધારી છવ પોષો કરે, એવે વર્મ અલ્યાસરે. વિં ૧૩
 ભાળિયો વીરે અગત તથા, ભાવક દિત એહ અધિકારે.
 છન મુખે ઉચરી પ્રાણીયા, પામશે ભવ તથા પારરે. વિં ૧૪
 એહથી સંપદા સર્વે લહે, દલે કષ્ટની કાઢરે;
 એવળે શિષ્ય બુધપ્રેમનો, કહે કાંતો કરજોડરે. વિં ૧૫.

કળસ.

એમ ત્રિજગ ભાસન અચલ શાસન, વર્ધમાન છનેસર;
 બુધ પ્રેમ ગુરુ ગુપસાય પાંખી, સંથુણો અલવેસર.
 છન ગુણ પ્રસંગે ભણ્યો રંગે, તથન એ આઠમ તથા;
 જે ભવિક ભાવે મુણે ગાયે, કાંત સુખ પાવે ધણો. ૧.
 ઇતિ શ્રી અષ્ટમીનું સ્તવન સંપૂર્ણ.

• અથ શ્રી અષ્ટમીની સ્તુતિ.

મંગલ આઠ કરી જસ આગલ, ભાવ ધરી સુરરાજલ;
 આઠ જાતિના કલસ કરીને, નહવરાવે જિનરાજલ.
 વીર જિનેશ્વર જન્મ મહોત્સવ, કરતાં શિવ મુખ સાધેલ;

આઠમનું તપ કરતાં અમ ધર, મંગલ કમલા પામેછ. ૧
 અષ્ટ કરમ વયરી ગજગજન, અષ્ટાપદ પરે ખલીયાછ;
 આઠમે આઠ ગુરૂપ વિચારી, મઠ આઠે તસ ગણિયાછ.
 અષ્ટમા ગતિપરે પોઢાતા જિતવર, કરસ આઠ નહીં અંગછ;
 આઠમનું તપ કરતાં અમ ધર, નિત્ય નિત્ય વાધે વંગછ. ૨
 પ્રાતિહારજ આઠ વિરાજે, સમવસરજુ જિતરાજેછ;
 આઠડે આઠશો આગમ ભાંખી, ભવ મન સંસય ભાંજેછ.
 આઠે જે પ્રવચનની માતા, પાલે નિરતિચારેછ;
 આઠમને દિન અષ્ટ પ્રકારે, છપ દયા ચિત્ત ધારેછ. ૩
 અષ્ટ પ્રકારી પૂજા કરીને, માનવ ભવફલ લીજેછ;
 સિદ્ધાર્થ દેવો જિતવર સેવી, અષ્ટ મહાસિદ્ધિ લીજેછ.
 આઠમનું તપ કરતાં લીજે, નિર્મલ કેવલ જ્ઞાનછ;
 બીર વિમલ કવિ સેવક નય કહે, તપથી કોઠ કલ્યાણછ. ૪

તતિ શ્રી અષ્ટમીની સ્તુતિ સંપૂર્ણ.

અથ શ્રી એકાદશીનું ચૈત્યવંદન.

શાસન નાયક વીરછ, પ્રભુ કેવલ પાચો; ૧
 સંધ ચતુર્વિંશ થાપવા, મહુસેન વન આચો.
 માધવ સૌત એકાદશી, સૌમલ દ્વીજ યજ્ઞ; ૨
 ધંદ્રિભૂતિ આદે મહ્યા, એકાદસ વિજ્ઞ.
 એકાદરાસે ચઉ ગુણા, તેહનો પરિવાર; ૩
 વેદ અર્થ અવલો કરે, મન અભિમાન અપાર.
 છવાદિક શંસય હરી એ, એકાદશ ગણધાર; ૪
 બીરે થાપ્યા વંદીયે, જિત શાસન જયકાર.

મહી જન્મ અર મહી પાસ, વર ચરણ વિભાસી;
 તપસ અજિત સુમતિ નમિ, મહી મનધાતી વિનાશી ૫
 પદ્મપ્રભ શિવવાસ પાસ, ભવભવના તોડી;
 એકાદશી દિન આપણી, નરક સધણી જોડી. ૬
 દશ ક્ષેત્રે વિદ્યુત કાલનાં, ત્રણેયે કલ્યાણ;
 પરમ આગ્યાર એકાદશી, આરાધો વર નાથ. ૭
 અગીયાર અંગ લાભાકારે, એકાદશ પાઠાં;
 પૂજણી કવણી વિરજી, મહી કામલ કાઠાં. ૮
 અગીયાર અમલ કાંડનાં એ, વડો પડેલા અગિયાર;
 ખિન્નાવિન્ય જિન શાસને, સફલ કરે અવતાર. ૯
 ઇતિ શ્રી એકાદશીનું ચૈત્યવંદન સંપૂર્ણ.

અથ શ્રી એકાદશીનું સ્તવન.

જગપતિ નાથક ગેમિજિભુંદ, દ્વારિકા નગરી સમૌસર્યા;
 જગપાત વંદવા કૃષ્ણ નરિંદ, વતકવ કોણે પારવર્યા. ૧
 જગપતિ શીગુણ કૃષ્ણ અમૂલ, કામલ ગુણે ગાલા રણી;
 જગપતિ પૂજ પૂજે કૃષ્ણ, કાલિક સમકિત શિવરૂપિ. ૨
 જગપતિ ચારિત્ર ધર્મ અદાકર, રક્ત આરણ્ય પરિકર;
 જગપતિ મુજ આતમ ઉદ્ધાર, કારણ તુમ વિષ્ણુ કોણ કહે. ૩
 જગપતિ તુમ સરિખો મુજ નાથ, માંથે ગાળે ગુણનિલા;
 જગપતિ કોય ઉપાય જતાવ, જેમ કરે શિવવધુ કંતલો. ૪
 નરપતિ ઉજ્જવલ્લ માગશિર માસ, આરાધો એકાદશી;
 નરપતિ એકશાને પંચાશ, કલ્યાણક તિથિ ઉદ્ધસી. ૫
 નરપતિ દશ ક્ષેત્રે ત્રણ કાલ, આવીશી ત્રીસે મહી;

નરપતિ નેત્રુ જિનનાં કલ્યાણ, વિવરી કહું આગલ વલી. ૬
 નરપતિ અર દીક્ષા નમિ નાણ, મક્ષી જન્મ વ્રત કેવલી;
 નરપતિ વસિમાન ચોવીશી, માંહે કલ્યાણક આવલી. ૭
 નરપતિ મૌનપણે ઉપવાસ, દોઢશો જપમાલા ગણે;
 નરપતિ મન વચ કાય પવિત્ર, ચરિત્ર મુણે મુદ્રત તણે. ૮
 નરપતિ દોહણ ધાતકી ખંડ, પશ્ચિમ દિશિ ઈશ્વરથી;
 નરપતિ વિજય પાટણ અલિધાન, સાચો નૃપ પ્રજાપાલથી. ૯
 નરપતિ નારી ચંદ્રાવતી તાસ, ચંદ્રમુખી ગજગામિની;
 નરપતિ શ્રેષ્ઠ શૂર વિજ્યાત, શિયલ સલીલા કામિની. ૧૦
 નરપતિ પુત્રાદિક પરિવાર, સાર જૂષણ ચોવર ધરી;
 નરપતિ જાથે નિત્ય જિનગેહ, નમન સ્તવન પૂજ કરે. ૧૧
 નરપતિ પોષે પાત્ર મુપાત્ર, સામાયિક પોષધ વરે;
 નરપતિ દેવવંદન આવશ્યક, કાલ વેલાયે અનુસરે. ૧૨

ઢાળી ૨ જી.

એક દિન પ્રજામી પાય, મુદ્રત સાધુ તણારી;
 વિનયે વિનવે શેઠ, મુનિવર કરી કરણારી. ૧
 ઢાળો મુજ દિન એક, થોડા પુણ્ય કીયારી;
 ગાથે જિમ વડ ખીજ, શુભ અનુભંધી થયારી. ૨
 મુનિ ભાસે મહા ભાગ્ય, પાવન પર્વ ધણારી;
 એકાદશી મુવિશેષ, તેહમાં સુજ મુમનારી. ૩
 સિત એકાદશી સેવ, માસ અગ્યાર લગેરી;
 અથવા વરસ ઇગ્યાર, ઉજવી તપશુવગેરી. ૪
 માંસલી સદ્ગુરુ વેણ, આનંદ અતિ ઉલ્લસયારી;

તપ સેવી ઉજવિય, આરણ્ય સ્વર્ગે વરધારી.	૧
ઐકવીશ સાગર આય, પાલી પુણ્ય વસેરી;	૨
સાંભલ કેશવ રાય, આગલ જોડ થશેરી.	૩
સોરીપુરમાં શેઠ, સમૃદ્ધત વડારી,	૪
પ્રીતિમતિ પ્રિયા તાસ, પુણ્યે જોડ જડ્યોરી.	૫
તસ કુળે અવતાર, સૂચિત શુભ સ્વપ્નેરી;	૬
જનમ્યો પુત્ર પાવત્ર, ઉત્તમ ગ્રહ શુકનેરી.	૭
નાલ નિરોપ નિધાન, ભૂમિથી પ્રગટ હવોરી;	૮
ગર્ભદોહદ અનુભાવ, સુમત નામ ઠવોરી.	૯
બુદ્ધિ ઉચમ ગુરુ જોગ, શાસ્ત્ર અનેક ભણ્યોરી;	૧૦
યૌવનવય અગીયાર, રૂપવતી પરણ્યોરી.	૧૧
જિનપૂજન મુનિદાન, સુમત પન્થખાણુ ધરેરી;	૧૨
અગીયાર કંચન કોડ, નાયક પુણ્ય ભરેરી.	૧૩
ધર્મધોષ અણુગાર, તિથિ અધિકાર નહેરી;	૧૪
સાંભલી સુમત શેઠ, જાતિસ્મરણ ભહેરી.	૧૫
જિન પ્રત્યય મુનિ શાખ, ભક્તે તપ ઉચરેરી;	૧૬
એકાદશી દિન આઠ, પોહોરો પોસો ધરેરી.	૧૭

ઢાળ ૩ છ.

પતિ સંયુતે પોસહ લીધો, સુમત શેઠે અન્યદાહ;
અવસર જાણી તરુકર આવ્યા, ધરમાં જન હૂંટે તકાહ.
શાસન ભક્તે દેવી શકતે, થંભાણા તે બાપડાહ;
કોલાહલ મુણિ કોટવાલ આવ્યો, ભૂપ આગલ ધરચારોડાહ.
પોસહ પારી દેવ જીહારો, દયાવંત લેઈ બેઠ્યાંહ;

રાયને પ્રજામી ચોર મૂકાવી, શેઠે કીધાં પારણાં. ૩
 અન્ય દિવસ વિદ્યાનલે લાગ્યો, સોરીપુરમાં આકરોજી; ૪
 શેઠ પોસહ સમરસ બેઠા, લોહ કંઈ હુઠ કાં કરોજી. ૫
 પુણ્યે હાટ વખાર્યો શેઠની, ઉગરી સૌ પ્રશંસા કરેજી; ૫
 હુરખે શેઠજી તપ ઉજમણું, પ્રેમદા સાથે આદરેજી. ૫
 પુત્રને ધરનો ભાર લલાવી, સવેગી શિર સેહરોજી;
 ચઉનાણી વિજય સેમર સૂરિ, પાસે તપવ્રત આદરેજી. ૬
 એક ખટ માસી ચાર ચૌમાસી, દાસથ છઠ્ઠ સો અહમ કરેજી;
 બીજા તપ પશુ બહુ મુત મુદ્રત, મૌન એકાદશી વ્રત ધરેજી. ૭
 એક અવ્રમ સુર મિથ્યાદૃષ્ટિ, દેવતા સુવ્રત સાધુનેજી;
 પૂર્વોપાર્જિત કર્મ ઉદરી, અંગે વધારે વ્યાધિનેજી. ૮
 કર્મ નડીયો પાપે જડીયો, સુર કંઈ જાગ્યો ઔષધ ભણીજી;
 સાધુ ન જાયે રોષ ભરાયે, પાહુ પ્રહારે હણ્યો મુનિજી. ૯
 મુનિ મન વચન કાય ત્રિયોગે, ધ્યાન અનલ દહે કર્મનેજી;
 કેવલ પામી જિતપદ રામી, સુવ્રત નેમ કંઈ રચામનેજી. ૧૦

ઢાળ ૪ થી.

કાન પયંચે નેમને એ, ધન્ય ધન્ય યાદવજંશ;
 જિહાં પ્રજા અવતર્યા એ;
 મુજમન માનસ હંસ, જયો જિન નેમને એ. ૧
 ધન્ય શિવા દેવી માવડીએ, સમુદ્રવિજય ધન્ય તાત;
 મુળત જગત ગુરૂએ, રાન ત્રયિ અવદાત જયો. ૨
 ચરણ વિરાધી ઉપનો એ, હું નવમો વાસુદેવ; જયો.
 તિલે મન નવિ ઉલ્લસે એ, ચરણ ધરમની સેવ. જયો. ૩

હાથી જેમ કાદવ ગદ્યો એ, બાહ્ય ઉપાદેય હેય. જયો.
 તે પણ હું ન કરી શકું એ, દુષ્ટ કર્મનો લેય. જયો. ૪
 પણ સરણે બલિયા તણે એ કોજે સીજે કાજ. જયો.
 એહવાં વચનને સાંભલીએ, બાંહે બ્રહ્માની લાજ. જયો. ૫
 નેમ કહે એકાદશી એ, સમકિત યુત્ત આરાધ. જયો.
 થાકશ જિનવર બારમે એ, બાવિ ચોવીશિયે ભડ. જયો. ૬
 કલશી

ઈય નેમિ જિનવર, નિત્ય પુરંદર, રેવતાચલ મંડણો.
 બાણ નવ મુનિ, ચંદ વરસે, રાજનગરે સંથુણો;
 સંવેગરંગ તરંગ જલનિધિ, સત્યવજય ગુરુ અનુસરી;
 કપૂરવિજયકવિ, ક્ષમાવિજય ગણિ, જિનવીજય જયસરિવરી. ૧
 ઇતિ શ્રી એકાદશીનું સ્તવન સંપૂર્ણ.

અથ શ્રી એકાદશીની સ્તુતિ.

એકાદશી અતિ રૂચડી, ગાવિંદ પૂછ નેમ;
 કોણ કારણ એ પર્વ મહોદ્, કરો મુજશું તેમ;
 જિનવર કલ્યાણક અતિ ઘણાં, એકશોને પંચાશ;
 તેણે કારણ એ પર્વ મહોદ્, કરો મૌન ઉપવાસ. ૧
 અગિયાર આવક તણિ પ્રતિમા, કહે તે જિનવર દેવ;
 એકાદશી એમ અધિક સેવો, વન ગજા જિમરેવ;
 ચોવીશ જિનવર સયલ સુખકર, જેસા સુરતર ચંગ;
 જેમ ગંગ નિર્મલ નીર જેહવું, કરો જિનશું રંગ. ૨
 અગિયાર અંગ લખાવીયે, અગિયાર પાઠાં સાર;
 અગિયાર કવલી વિંદણાં, ઠવણી પૂજણી સાર;
 આબખો ચંગી વિવિધ રંગી, શાસ્ત્રતણે અનુસાર;
 એકાદશી એમ ઉજવો, જેમ પામિયે ભવપાર. ૩

વર કમલનયણી કમલ વયણી, કમલ સુકોમલ કાય;
 સુજ દંડ ચંડ અખંડ જેહને, સમરતાં સુખ થાય;
 એકાદશી એમ મન વશી, ગણી હર્ષ પાંડિત શિષ્ય;
 શાસન દેવી વિધન નિવારે, સંધ તણાં નિશદિશ. ૪

ઇતિ શ્રી અગીયારશની સ્તુતિ સંપૂર્ણ

અથ શાંતી જિનની આરતી.

જય જય આરતી શાંતિ તુમારિ,

તોરા ચરણ કમળકી મેં જાઉં બલિહારી.

જૅ૦૧

વિદ્યસેન અચિરાજકે નંદા, શાંતિનાથ સુખ પૂનમચંદા. જૅ૦૨

ચાલીસ ધનુષ્ય સોવનમય કાયા, મૃગલંબન પ્રજ્ઞચરણ સુહા-
 યા. જૅ૦૩

અઠવર્તી પ્રભુ પાંચમા સોહે, સોળમા જિનવર જગસહુ
 મોહે. જૅ૦૪

મંગળ આરતી તોરી કીજે, જન્મ જન્મનો લાહો લીજે. જ. પં
 કરજોડી સેવક ગુણ ગાવે, સો નરનારી અમરપદ પાવે. જૅ૦૬

અથ મંગળ ચાર.

ચારે મંગળ ચાર, આજ મહારે ચારે મંગળ ચાર;

દેખ્યો દરજ સરસ જનજોકો, ચોલા સુંદર સાર. આજૅ૦૧

છિતું છિતું જનું મન મોહન ચરણો, ધસી કેસર ધનસાર.

આજૅ૦૨

વિવિધ જાતીકે પુષ્પ મંગાવો, મોઘર લાલ ગુલાલ. આજૅ૦૩

કુપ ઉખેલોને કરો આરતી, સુખ બોલો જયકાર. આજૅ૦૪

હર્ષ ધરી આદીધર પુજો, ચૈાસુખ પ્રતિમા ચાર. આજૅ૦૫

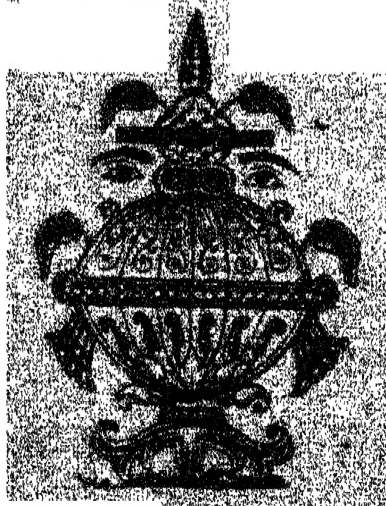
દ્વૈયે ધરી ભાષ ભાવના લાવો, જિમ પામો ભવ પાર. આજૅ૦૬

સકળચંદ સેવક જિનજોકો, આનંદમન ઉપગાર. આજૅ૦૭

અર્પણ પત્રિકા.

આ પુસ્તક જે આવિકા શાળા તરફથી મંગર કરવામાં
આવ્યું છે તેને વખતે વખત યોગ્ય મદદ
આપનાર શા. માણેકલાલ પ્રેમચંદને
પ્રણામ સ્નેહ પૂર્વક અર્પણકરું છું—

શા. મા. કે. મ.

